

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

He's used to getting his own way . . .
until she comes along

MR FIXER UPPER

LUCY SCORE

SUNDAY TIMES AND #1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Yazar Hakkında

Lucy Score, *Sunday Times* ve *New York Times*'ın 1 numaralı çok satan yazarıdır. Yemek masasının okumak için olduğu konusunda ısrar eden edebiyatçı bir ailede büyümüş ve gazetecilik diploması almıştır. Bay Lucy ile birlikte iğrenç kedileri Cleo ile paylaştıkları Pennsylvania'daki evlerinde tam zamanlı olarak yazmaktadır. Lucy, kalp kıran kahramanlar ve süper kahramanlar yaratmak için saatlerini harcamadığı zamanlarda kanepede, mutfakta veya spor salonunda bulunabilir. Bir gün bir yelkenliden, okyanus kıyısındaki bir apartman dairesinden ya da güvenilir Wi-Fi bağlantısı olan tropik bir adadan yazmayı umuyor. Lucy'ye internet sitesi (lucyscore.net), Instagram (@scorelucy) ve Facebook (/lucyscorewrites) üzerinden ulaşabilirsiniz.

Ayrıca Lucy Score tarafından

KNOCKEMOUT SERİSİ

Asla Aşamadığımız Şeyler
Işıktan Sakladığımız Şeyler Geride
Bıraktıklarımız

IYILIKSEVERLİK SERİSİ

Benimmişsin Gibi Davran
Nihayet Benimsin
Benim Olanı Korumak

RILEY THORN SERİSİ

Riley Thorn ve Yanındaki Ölü Adam Riley
Thorn ve Dolaptaki Ceset Riley Thorn ve
Geçmişten Gelen Patlama

GÜNAHKAR VE AZİZ SERİSİ

Çizgiyi Aşmak Kuralları
İhlal Etmek

MAVİ AY SERİSİ

Günaha Düşen Sırlar
Artık Yok
Son İkinci Şans Planının Bir
Parçası Değil Kaosa
Tutunmak
Her Şeyin Başladığı Yerde
Numara Yapmanın İnce
Sanatı
Ökseotu Öpücüsü

EVE HOŞ GELDİNİZ SERİSİ

Bay Fixer Upper
Noel Düzeltmesi

STANDALONLAR

By a Thread
Forever Never
Rock Bottom Girl
En Kötü En İyi Adam
Skandalın Bedeli Gizli
Aşk Umudun Kalbi

BOOTLEG SPRINGS SERİSİ

Whiskey Chaser
Sidecar Crush
Moonshine Kiss
Bourbon Bliss
Gin Fling
Highball Rush

MR. FIXER ÜST

LUCY SKOR

www.hodder.co.uk

İlk olarak 2024 yılında Hodder & Stoughton Limited An Hachette UK şirketi tarafından Büyük Britanya'da yayımlanmıştır

Telif Hakkı © Lucy Score 2024

Lucy Score'un Eserin Yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayınlandığı cilt veya kapak dışında başka bir biçimde ve sonraki alıcıya benzer bir koşul uygulanmaksızın dağıtılamaz.

Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu başlık için CIP katalog kaydı British Library e-kitap ISBN 978 1 399 73552

0'dan temin edilebilir.

Hodder & Stoughton Limited
Carmelite House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.hodder.co.uk

*Adam ve Abbie'ye, bir gün üniversite eğitiminizi
karşılayabilecek kadar şanslı olabilir miyim?
Ya da en azından güzel bir tatil.*

İçindekiler

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca yazan Lucy](#)

[Score Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı İthaf](#)

[BAHAR](#)

[BÖLÜM 1](#)

[BÖLÜM 2](#)

[BÖLÜM 3](#)

[BÖLÜM 4](#)

[BÖLÜM 5](#)

[BÖLÜM 6](#)

[BÖLÜM 7](#)

[BÖLÜM 8](#)

[BÖLÜM 9](#)

[BÖLÜM 10](#)

[BÖLÜM 11](#)

[BÖLÜM 12](#)

[BÖLÜM 13](#)

[BÖLÜM 14](#)

[BÖLÜM 15](#)

[BÖLÜM 16](#)
[BÖLÜM 17](#)
[BÖLÜM 18](#)
[BÖLÜM 19](#)
[BÖLÜM 20](#)
[BÖLÜM 21](#)
[BÖLÜM 22](#)
[BÖLÜM 23](#)
[BÖLÜM 24](#)
[BÖLÜM 25](#)
[BÖLÜM 26](#)
[BÖLÜM 27](#)
[BÖLÜM 28](#)
[BÖLÜM 29](#)

[YAZ](#)

[BÖLÜM 30](#)
[BÖLÜM 31](#)
[BÖLÜM 32](#)
[BÖLÜM 33](#)
[BÖLÜM 34](#)
[BÖLÜM 35](#)
[BÖLÜM 36](#)

[SONBAHAR](#)

[37. BÖLÜM](#)
[BÖLÜM 38](#)
[BÖLÜM 39](#)
[BÖLÜM 40](#)
[BÖLÜM 41](#)

[BÖLÜM 42](#)

[BÖLÜM 43](#)

[BÖLÜM 44](#)

[BÖLÜM 45](#)

[BÖLÜM 46](#)

[KİŞ](#)

[BÖLÜM 47](#)

[BÖLÜM 48](#)

[*Sonsöz*](#)

[*Yazarın Notu*](#)

[*Teşekkür*](#)

BAHAR

CHAPTER 1

Paige St. James uzun bacaklarını konferans masasının parlak ahşabının altında huzursuzca . Çok sayfalı gündemleri olan maraton toplantıları için biçilmiş kaftan değildi. Uzun takım elbiseli, saçları dökülmüş ve PowerPoint sunumu uzadıkça kendini daha da huzursuz hissediyordu. Yapması gereken işler vardı ve bir grup kanal asistanının zaten çok tutmuş bir programdan nasıl daha fazla reyting elde edeceklerine dair salyalarını akıtmalarını dinlemek onu yapılacaklar listesinde daha ileriye götürmüyordu.

"Gerçekten ihtiyacımız olan şey Gannon'dan biraz duygu görmek," diye duyurdu takım. Bir sonraki slaytta Gannon King'in seks tanrısı yüzü ve bir çubuk grafik yer alıyordu. Paige odadaki bir avuç kadının hiçbirinin grafiğe bakmadığından emindi. "Kadın demografisi bunun için yaygara koparıyor."

"Açık olmak gerekirse, onun her zamanki duygularından bahsetmiyorsunuz. Doğru mu?" Sağındaki adam, Eddie Garraza, *İnşaatın Kralları* adlı reality şov olarak bilinen üç halkalı sirkin baş yapımcısı ve elebaşısıydı. Tasarımcı takım elbiseleri ve çoğu insanın ilk arabasından daha pahalı ayakkabılarla dolu bir odada Eddie, alametifarıkası olan haki pantolonunu ve buruşuk düğmeli bluzunu giyiyordu. Güvenilir mokasenleri masanın altında durmadan ritim tutuyordu.

Paige kıs kıs gülmesini bir öksürüğün arkasına sakladı.

Gannon King'in her zamanki duygusu, kırk metrelik bir yarıçap içindeki herkesi yakan ateşli bir öfkeydi. Asıl mesleği inşaatçılık olan King, ahşap işçiliğinde bir sanatçıydı ve türünün tek örneği sanat eserleri olan mobilya parçaları ürettiyordu. Kadın izleyiciler Gannon'un üstsüz fiziğine tapıyordu ama Paige şehvetini erkeğe değil mobilyalara saklamıştı. Bu yetenekle birlikte tutkulu, tartışmacı, inatçı bir tavır da ortaya çıktı ve bu da sık sık çekimleri geciktirip Paige'i kızdırdı.

"Onun insani yönünü görmek istiyoruz. Cat reytinglerde harika oynuyor ama Gannon'ın biraz yumuşaması gerekiyor. İzleyiciler bunu yiyip bitirecek."

Cat King, Gannon'ın aynı derecede çekici ve yetenekli ikiz kardeşi idi. İki dakika daha küçük olan Cat, Gannon'ın uzun kirpikli ela gözlerini paylaşıyordu ama kardeşinin genellikle kısa tıraş edilmiş koyu renk saçlarına karşılık, kilometrelerce uzunlukta Kaliforniya sarısı saçları vardı. Onun yıpratıcı olduğu yerde Cat yumuşaktı. Gannon'ın tartıştığı yerde, Cat uzlaşmayı yönetirdi. Aralarındaki esrarengiz aile benzerliği olmasaydı, sadece davranışlarından ailevi bağ kurmak zor olurdu.

"Paige." Çok dar Hugo Boss giyen adam -Raymond? Ralph? - sunum kumandasıyla onu işaret etti. "Gannon'la birkaç çatışmaya girdin. Onu kızdırmanı ve kameraya çekmeni istiyoruz. Çocuklara karşı yumuşak olduğunu biliyorsun. Bakalım onu kenara itebilecek misin? Eğer gözyaşı dökerse sana beş bin dolar ikramiye var."

Başını salladı, aslında hiçbir şeyi kabul etmeden adamı duyduğunu onayladı. Bu doğrudu. Ev tadilatı reality şovunun birinci sezonunda aralarında birkaç set içi tartışmadan fazlası olmuştu. Gannon onu içsel bir girdaba sokmak için hangi düğmelere basması gerektiğini içgüdüsel olarak biliyor gibiydi. Programın kısa sürede elde ettiği başarı göz önüne alındığında, kanal on iki bölümlük bir ikinci sezon siparişi vermişti, bu da ona küstah sunucusuyla dalaşmak için bolca zaman kazandıracaktı.

Eğer o tür bir saha yapımcısı olsaydı.

Ama fazladan 5.000 dolara ihtiyacı olsa da, Gannon'a tuzak kurup onu uçuruma itmeyecek ya da eğlence olsun diye duygularını karıştırmayacaktı. Pislüğün teki olabilirdi ama son derece yetenekli bir pislikti. Ve kalbinin derinliklerinde, "ağ saçmalıklarına" duyduğu açık nefret saygı duyabileceği bir

Bunu ona söyleyeceğinden değil.

Eddie tükenmez kaleminin kapaklı ucuyla onu masanın altından dürtükledi. "Elimizden geleni yapacağız," dedi Eddie Raymond-Ralph'a. Paige'in parmakları dizüstü bilgisayarın üzerinde uçuşup notlar alırken yüzü mükemmel bir poker maskesine dönüşmüştü.

Eddie, 1990'ların ortalarından beri taktığı tel çerçeveli gözlüklerinin ardında, gereksiz yüz ifadeleri ya da vücut diliyle ne düşündüğünü asla belli etmezdi. Açık konuşur ve bir savaşın ne zaman savaşılmaya değmeyeceğini bilirdi. Bu yüzden, sürekli gençlerin olduğu bir sektörde

Eddie'nin kabarık gümüş rengi saçları vardı ve botoks iğnesinin yanından bile geçmemişti.

Sunum devam etti ve Paige'in bakışları cam duvarın ardından görünen New York manzarasına kaydı. Şehir merkezinde, yapım şirketinin merkezinin altı kat yukarısındaydılar. Summit-Wingenroth Productions kulağa uzun ve saygın bir geçmişli olan bir şirket gibi geliyordu ama beş yıl önce eski bir reality yıldızı tarafından kurulmuş ve kârını kanallar için düzinelerce senaryosuz şov üreterek elde etmişti.

Kings, Paige'in şirketin uzun kredileri arasında hazmedebildiği tek programdı. İnsanlara yardım ediyorlardı ve bu onun için oyunun sonuydu. Summit-Wingenroth içinse bu, izleyiciyi cezbetmek ve reklam satmak için kullanılan gösterişli bir kancaydı.

Konferans salonunun çift kapısı açılarak herkesin dikkatini çekti. Gannon King, hayattan daha büyük, adımlarını atarak odaya girdi. Cat kardeşinin arkasından içeri girdi ve toplanan herkese sıcak bir şekilde gülümsedi. Raymond ya da Ralph usulca bir sonraki slayta geçti ve Gannon'ın yüzü izleyici demografisini gösteren bir başka grafiğin ardında kayboldu. Paige dikkatini tekrar önündeki dizüstü bilgisayar ekranına çevirdi ve bakmayı reddetti.

Gannon, bir odaya girer girmez dikkatinizi çeken türden bir adamdı. Bir İskandinav tanrısı gibi inşa edilmiş geniş omuzları ve kaslı göğüs kasları, kamera karşısında tişörtünü her çıkardığında Twitter'ı aydınlatan gergin bir karına yol açıyordu. Bugün giydiği gri Henley göğsüne doğru uzanıyor ve etkileyici fiziğine uyum sağlıyordu. Sol bileğini üç deri kordon sarıyordu.

Her zamanki gibi dağınık ama dikkatsiz, kendinden emin bir şekilde, saçları geçen sezona göre biraz daha uzundu. Paige dudağını ısırды. O bir saha yapımcısıydı, aşık bir genç hayran değil. Ve adam onun profesyonel varlığının narsist baş belasıydı.

"İşte yükselen yıldızlarımız." Takım elbiseli adamın ses tonunda Paige'in göz devirmesini güçlükle kontrol etmesini sağlayan fazladan bir sahtelik katmanı vardı.

"Böldüğ m için özür dilerim," dedi Cat ses tonunda en ufak bir özür belirtisi olmadan. "Ama buralardaydık ve bir uğrayalım dedik."

"Bize katılabilirsiniz. Biz de tam demografik bilgileri gözden geçiriyorduk." *Ve kardeşini kamerada kırmanın yolları*, diye ekledi Paige sessizce.

Gannon hoş sohbetleri duymazdan geldi ve kahve istasyonuna doğru yürüdü. Kendine bir fincan doldurdu -siyah- ve tezg ha yaslandı. Cat bir fincan aldı.

masanın başına yakın bir yere oturdu ve parlak bir fuşya tonuna dönüp "reytingler" kelimesini karıştıran kadar sunucuya dikkatle baktı.

Paige sırtıttı. Cat erkekleri manipüle etmekte ustaydı. Güzel bir gülümseme ve hevesli bir ilgi gibi görünen şey aslında düşmanı etkisiz hale getirmek ve istediğini elde etmek için hesaplanmış hamleydi. Ne kadar hafife alınırsa, kurbanları kurban edildiklerini fark etmeden önce o kadar çok şey yapabiliyordu. Paige Cat'in bu kez neyin peşinde olduğunu merak etti.

Hâlâ gülümseyerek Gannon'a doğru baktı ve onun kendisini izlediğini görünce kendine lanet etti. Gannon onun ifadesini bir davet olarak algılamış olmalıydı çünkü masanın etrafında dönerek yanındaki boş koltuğa oturdu.

Adam yerine otururken yıpranmış, yırtık kot pantolonu Paige'in koluna değdi. Paige hemen kolunu kol dayanağından çekti ve elini kucağına koydu. Oturduktan sonra uzun kollarını yukarı iterek ön kolundaki yeni dövmeyle ortaya çıkardı ve ona en yakın koluna yaslanarak yerleşti.

Talaş kokusunu alabiliyordu ve adamın yara bere içindeki iş botlarını giydiğini fark etti. Muhtemelen sabahın büyük bir kısmını Brooklyn'deki atölyesinde geçirmişti, Cat onu her ne planlıyorsa buraya sürüklemeyen önce.

Neden bu kadar muhteşem ve son derece yetenekli olmak zorundaydı? Bu adil değildi.

Daha yakına eğildi. "Adil olmayan ne?" diye fısıldadı. Nefesi Paige'in boynunda sıcağı. Paige ona bakmak için döndü ve onu tamamen çok yakın buldu. Şimdi de zihin okuyucu mu olmuştu?

Ekrana doğru başını salladı.

Bu hiç adil değil. Hiç adil değil.

Lanet olsun. Bilinçaltı kendini göstermeye çalışıyordu. Paige yanağının içini ısırdı. Omuz silkti. "Karpal tünel egzersizi." Parmaklarını oynatarak yalanı kabul etti.

"Elbette öyle prenses."

Gülümsemesi ona kanmadığını açıkça gösteriyordu. Ve "prens" onun için doğru düğmelere basmıştı. Geçen sezon beklenmedik bir sağanak onu iliklerine kadar ıslattığından beri ona böyle sesleniyordu. Gönüllülerden birinin yanında kızının spor çantası vardı ve Paige günün geri kalanını bir çift voleybol şortu ve göğsünde *Prens* yazan göz kamaştırıcı dar bir tişörtle geçirmişti. Gannon bu lakabın onu rahatsız ettiğini öğrenir öğrenmez, düzenli olarak kullanmaya başladı.

Paige satırları sildi ve nihayet toplantının önemli kısmına yaklaşmakta olan konuşmacıyı tekrar dinlemeye çalıştı. Bu sezon programda yer alacak aileler.

"Sezonun ilk ailesi Russes." Etrafı her yaştan çocuklarla çevrili yaşlı bir çifti gösteren bir slayt ekranı doldurdu. "Phil ve Delia Russe'un üç çocuğu ve dokuz torunu var." Sıradan bir ticari binanın dış cephesini gösteren bir sonraki slayta tıkladı. "Yirmi yıl önce kasabada bir aşevi açtılar ve yaklaşık bir milyon öğün yemek çıkardılar. Tüm aile hala orada gönüllü olarak çalışıyor." Bir başka slayt, bu kez Russes'ların takım elbiseli iki adamdan dev bir çek kabul ettiği salaş ve şık bir ofisi gösteriyor. "Beş yıl önce operasyona bir de işe yerleştirme hizmeti eklediler. Yani gönüllü olmaya hazır eski evsizlerimiz var, tüm çocuklar ve torunlar hazır olacak ve toplumun geri kalanı da bu işe katılacak. Tam bir schmaltz festivali olacak. Mükemmel bir sezon açılışı."

Paige bilerek "schmaltz fest "i notlarından çıkarmış.

"Yenilemenin tam olarak ne kadar kapsamlı olacağına dair bir bilgimiz yok. Elime geçtiğinde tam bir proje kapsamı göndereceğim," diye gönüllü oldu Paige.

Gannon boğazını temizledi ve tüm bakışlar ona döndü.

Sandalyesinde geriye yaslanarak ekrana doğru döndü. "Adamlarım yerel ekiplerle ve ilçe imar kuruluyla temasa geçti. Arka tarafta birinci katta bir ebeveyn için ekleme yapmak için yeterli alan var ve sonra ön tarafı açık bir konsept için yeniden yapılandırabiliriz. Endişe verici alanlar çatı ve kırk yıllık elektrik. Her ikisinin de değiştirilmesi gerekecek. İzinler sorun olmayacaktır."

Gannon King bir toplantıda konuşuyordu. İsteyerek. Ve yardımcı olarak. Mucizeler hiç bitmedi. Tabii ki, aynı zamanda onu dokunulmazlığı olmayan bir aptal gibi gösteriyordu.

Masanın etrafındaki üç kadın onun her sözünü dikkatle dinliyordu. Yarım düzine erkek sanki Gettysburg Konuşması'nı yeni yapmış gibi düşünceli düşünceli başlarını sallıyordu. Paige kaşlarını kaldırıp ellerini açan Gannon'a bir bakış attı. "İyi oynayabilirim prenses," dedi sessizce.

"Yapamazsın demedim."

"Beni yargıladığını
duyabiliyorum."

Göt. Bunu duymadığına bahse girer.

"Sezon boyunca bana prenses demeyi bırakırsan seni yargıladığımı kabul edeceğim."

Gannon eğildi. Yine çok yakındı. Gözlerinde ışığı yakalayan altın rengi benekler vardı. Kaşındaki yara izi onu tehlikeli ve hoyrat gösteriyordu. "Evet, böyle bir şey olmayacak."

CHAPTER

2

B Toplantı bittiğinde Paige'in boş midesi şikayet ediyordu ve Gannon'dan uzaklaşmak için can atıyordu. Saatine bir göz attığında, karnını doyuracak bir şeyler bulmak için yarım saati olduğunu gördü. Eddie'yle birlikte ilk üç gösterinin ayrıntılarını öğrenmek için mekân müdürüyle buluşmadan önce yüzünü buruşturdu.

Dizüstü bilgisayarını ve kâğıtlarını toplamak için ayağa kalktı ama Gannon dirseğinin dibinde oturmaya devam etti. Onun gözlerini üzerinde hissetti ve bunu görmezden gelmeye çalıştı ama yakıcı sıcaklık sonunda onu kırdı.

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordu kibarca.

Ağzı çarpık bir sırıtışa dönüştü. "Seni daha önce hiç etekle görmemiştim. Bu..." Bakışları onu süzdü. "Güzel."

Gannon onu profesyonel kıyafetler dışında her şeyle görmüştü. Yoldayken ekibin üniforması kot pantolon, tişört ve eklenip çıkarılabilecek her türlü katmandı. Çekimler sırasında Paige, sabahın erken saatlerinde sete gitmeden önce kirpiklerine bir kat rimel sürmeye vakit bulabilirse kendini şanslı sayıyordu. Kamera arkasında olmanın bazı faydaları vardı.

Tenindeki karıncalanma, bacaklarının onun incelemesi altında kızaracağını söylüyordu. Kalem eteğini aşağı çekme dürtüsüne direndi. "Onayladığınıza çok sevindim," dedi soğukkanlılıkla. "Çekim yerinde görüşürüz."

Adamın gözlerinin her adımı onu delip geçtiğini hissetmesine rağmen, meşgul olduğunu ama can havliyle kaçmadığını umduğu bir hızla kapıdan dışarı fırladı.

"Paige!" Cat onu kapıda yakaladı. "Hey, öğle yemeği yemek ister misin?"

Paige saatine baktı. "Yirmi beş dakika içinde ne tüketebiliriz?"

Cat burnunu kırıstırdı ve sonra yüzü . "Sosisli sandviç arabası," dediler hep bir ağızdan.

Paige güldü. "Peki ya kardeşin?" Konferans odasının kapısı arkalarından kapanıyordu ama Paige, Gannon'ın sesini, tüylerini diken diken eden iki kelimenin üzerinde gürlerken yakalamadan önce değil: Meeghan Traxx.

Cat elini sallayarak, "Halletmesi gereken bir işi var," dedi. "Hadi gidip korkunç şeyler yiyelim ve arayı kapatalım."

Paige çantasını ve kâğıtlarını boş bir odaya bıraktı ve asansöre bindiler. Köşede bir satıcı buldular ve ellerinde yüklü sosisli sandviçlerle parka doğru yola koyuldular. Erken bahar güneşi Paige'in moralini hemen yükseltti.

"Aman Tanrım, bu çok lezzetli," dedi Cat gözlerini göğ'e doğru devirerek.

Paige bir ağız dolusu lahana turşusunu mideye indirirken onaylarcasına mırıldandı. "Hem böyle yiyip hem de nasıl böyle görünüyorsun anlamıyorum," diye Paige. Cat, Paige'in 1.80'lik boyunun iki santim ve balerin gibi bir vücuda sahipti.

"Lütfen. Tencere, çaydanlık."

"Evet, bu gece spor salonunda bir buçuk saatimi buna pişman olarak geçireceğim. Sen de muhtemelen eve gidip iki kilo fettuccine yiyeceksin."

Cat düz karnını okşadı. "İyi genler ve liposuction." "Tam bir yalancısın," diye suçladı Paige.

"Bana yetişeceğine dair güvence aldım ve , noni'min sevimli İtalyan köftesi gibi görüneceğim."

Paige felsefi bir şekilde, "Sonunda her şey eşitlendiği sürece," dedi.

Cat onlar yürürken ve yemek yerken hızlı hızlı sorular sordu. "Tatilin nasıldı? Tatiller iyi miydi?"

"Evet. Ya seninki?"

"Çılgın ve telaşlı ama harika. Henüz biriyle görüşüyor musun?"

Paige gözlerini devirdi.

"Bunu kocaman bir hayır olarak kabul ediyorum." Cat'in platin at kuyruğu ritmik bir şekilde sallanıyordu. Dar kot pantolonu, botları ve tunik kazağıyla sanki bir fotoğraf çekiminden çıkmış gibi görünüyordu.

"Programımın nasıl olduğunu biliyorsun. Erkekler için çok meşgulüm." Paige peçetesini buruşturdu ve onlar geçerken çöp kutusuna attı.

Cat son lokmayı da ağzına attı. "Önceliklerin çıkırından çıkmış."

"Ağzında o kadar et varken seni anlayamıyorum," diye takıldı Paige.

"Oh!" Cat ona beşlik çaktı. "İyi . Şimdi, sana biriyle çıkman ya da en azından biriyle yatman için baskı yapmama geri dönelim. Sen genç ve güzel bir kadınsın Paige. Bütün bunları" -Paige'in göğsünü işaret etti- "iliklemek suçtur."

"Saçmalıyorsun. Lütfen bana şu anda kimseyle görüşmediğini söyle."

Cat'in, ara sıra kalbini kıran ya da onu kızdıran değersiz bir adama sırlıslıkla aşık olma gibi bir geçmişi vardı. Tüm bu döngü genellikle yaklaşık üç hafta sürüyordu ve çekimler sırasında gerçekleştiğinde ortalık yıkılıyordu.

"Hayır. Annem kuru bir geçiyor. Lezbiyen olmak ister misin?"

Paige, "Yolda daha rahat olur," diye düşündü. "Yatağın hangi tarafında uyuyorsun?"

"Ortada."

"Hayır. Asla işe yaramaz. Yorganın altında kalabalık olamam."

Cat iç çekti. "Peki. Erkeklerle geri döneceğim. Her ne kadar güvensiz ve kafa karıştırıcı olsalar da."

"Kafa karıştırmaktan bahsetmişken, Gannon'la birlikte üretim toplantısını basmanız da neyin nesi?"

"Prodüksiyon ekibine ve bizimkilere zam yapılması için baskı yapıyoruz."

Paige, "Azalan banka hesabım size teşekkür ediyorum," dedi. Gannon ve Cat zenginliği yayma konusunda çok güçlü prensipleri vardı. Yapım şirketi ikinci sezon için ikisine de astronomik zamlar teklif etmişti ve Paige diğer herkesin de iyi bakıldığından emin istemelerine şaşırılmamıştı.

"Çıkarken Gannon'ın Meeghan'dan bahsettiğini duydum."

Kedi kusma taklidi yaptı. "İğrenç. O aşırı şişirilmiş, zavallı insan müsveddesi hakkında konuşmayalım."

Meeghan Traxx kanalın en büyük yıldızıydı. En sarı saçlara, en büyük göğüslere ve rezil bir şekilde aşırı büyük bir egoya sahipti. Kendi iki programı olan bir tasarımcıydı ve aynı zamanda Gannon King'in kız arkadaşıydı.

Ekipler konuşurdu. Ve Paige, Meeghan'ın sette ve set dışında bir canavar olarak görüldüğünü bilecek kadar çok şey duymuştu. Gannon ne kadar iğrenç olursa olsun, o bile Meeghan'ı hak etmiyordu.

"Aile etkinliklerine geliyor mu? Mesela Kral Şükran Günü'ne altın kaplama tasarım tatlı patates garnitürü getirdi mi?" Paige bastırdı.

Kedi . "Tanrım, hayır! Onunla hiç tanışmadık. Gannon onun hakkında hiç konuşmadı bile. Bu iyi bir şey çünkü eğer 'Meeghan harika biri' deseydi, ben de 'Seni acil servise götürüp kafa tomografisi çektireceğim çünkü belli ki bir kafa travması geçirmişsin' derdim."

Paige güldü. "Seni ne kadar özlediğimi yeni yeni fark ediyorum."

Cat ona tek koluyla sarıldı. "Karşılıklı, bebeğim."

"Aman Tanrım! Bu gerçekten sensin!" Pembe eşofmanlı bir kadın ellerini çırparak Cat'e bağırdı. "Kocam buna inanamayacak! Cat King parkta sıradan bir insan gibi dolaşıyor." Devasa çantasını karıştırmaya başladı.

Cat Paige'e göz kırptı. "Dizinin bir hayranıyla tanışmak her zaman güzeldir. Fotoğraf çektirmek ister misiniz?"

Kadın muzaffer bir edayla çantasının derinliklerinden telefonunu kurtardı. "Ben de bir tane *isterim!*" Telefonu Paige'e doğru itti. "Kardeşin burada mı?" Kadının kafası bir o yana bir bu yana düşük dereceli bir kırbaç etkisi yaratacak kadar hızlı döndü.

"Bugün sadece ben varım."

Kadın iç çekti. "Bu muhtemelen iyi bir şey. Onunla karşılaşsam bayılırdım."

Cat iyi huylu bir şekilde ayı kucaklamasını kabul ederken Paige sırtıttı. Heyecanı ve Cat'in en iyi tarafını yakaladığından emin olmak için birkaç kare fotoğraf çekti.

Kadın Cat'in elini çözdü ve hemen resimleri karıştırmaya başladı. "Bu çok heyecan verici!" Arkasına bile bakmadan aceleyle uzaklaştı.

Kedi sırtıttı. "Veda etmediğini fark etmesi ne kadar sürer?" "İki blok," diye tahmin etti Paige. Yıldız faktörü yolun yarısına kadar ortaya çıkmamıştı. Dizinin ilk sezonu boyunca yıldızlık Kings için hâlâ yeniydi. "Tanınmak hâlâ eğlenceli mi?" Paige sordu.

Cat omuzlarını yuvarladı. "Bunun için imza attım. Kucaklasam iyi olur."

"daha iyi." Gannon sezon dışında bir

Ödül töreninde Cat'i rahat bırakmayan saldırgan fotoğrafçı. Olay kayda alınmıştı ve çoğunlukla koruyucu bir ağabey gibi davrandığı için övülse de, olay kanalın silmeye hevesli olduğu hafif bir leke bıraktı.

Cat, "Gannon korumacı içgüdülerinin üstesinden gelmekte biraz zorlanıyor," dedi. "Her zaman öyleydi." İnce bileğindeki devasa saate baktı. "Sanırım heyecan verici toplantılarının geri kalanı için seni geri getirmenin zamanı geldi."

Paige iç çekti. "İyi bir sezon olacak."

Saatler sonra, üç toplantı ve bir konferans görüşmesinden sonra, bitkin bir Paige kendini dairesine bıraktı. Topuklu ayakkabılarını çıkarıp kanepeye doğru fırlattı. Ev arkadaşı Becca bir çekim için şehir dışındaydı ama Paige bununla yetinmedi. Eski püskü koridordan yatak odasına doğru ilerlerken sırada etek ve bluz vardı. Sadece tam boy bir yatak ve bir şifonyer alabilecek kadar büyük olan bu oda yine de eviydi.

Paige yüzüstü yatağa düştü ve gerindi.

Çekimler gelecek hafta başlayacaktı. Columbia, Güney Carolina'ya uçacaklar ve bir gün boyunca zemin hazırlığı yapacaklar, çekimlere başlamak için izinleri doğrulayacaklar ve ardından kaos başlayacaktı.

Uzun günler süren zor bir işti. Ama bu deneyim paha biçilmezdi ve çekimler bitip anahtarları aileye teslim ettiklerinde gözlerinin dolduğunu itiraf etmezse yalancı durumuna düşerdi. İşin prodüksiyon tarafı ne kadar açgözlü olsa da, yine de hak eden bir aileye gurur duyabilecekleri bir ev veriyorlardı.

Tabii ki, kimsenin onun ağlamaklı tarafını görmediğinden emin oldu. Sete bir iş yapmak ve onu iyi yapmak için gelmişti. Eddie işleri kontrol altında ve bütçeye uygun tutması için ona güveniyordu. Ve Gannon King her fırsatta ona meydan okuyordu.

Yastığına doğru iç çekti. Yakında bu deneyimi alıp daha önemli, daha kişisel bir şeye uygulayabilecekti. Ve Gannon'dan çok ama çok uzakta.

CHAPTER

3

TRusses Paige'e Güney Carolina'da yaşayan Bay ve Bayan Claus'u hatırlatıyordu. Bembeyaz saçları ve al yanaklarıyla bu ikili nadiren g l msemiyordu. Bu neşe genetikmiş gibi görünüyordu. ikinci ve üçüncü nesiller. Ev doluydu ve Paige kaosu idare ediyordu.

"Yani yarın," dedi Paige, Phil ve Delia'ya halk dostu  a rı kopyalarını uzatarak, "en geç sekizde çekime başlamak amacıyla her şeyi için sabah yedi civarında gelece iz. Bu da herkese ihtiyacımız olduğu anlamına geliyor" - parmaklarıyla kalabalık oturma odasının etrafında daireler çizdi- "Gannon ve Cat kapıyı  aldıklarında saat yedi buçukta burada olmaları gerekiyor."

"Sürpriz" sahnesi biraz gerçek olmayan bir gerçeklikti. Aileler program tarafından seçildiklerini zaten biliyorlardı. Çeşitli yapımcılar ve asistanlarla telefonda saatler geçirmişler, geçmişlerinin ayrıntılarını, amaçlarını ve evleriyle ilgili çözülmesi gereken sorunları belirlemişlerdi. Çekimden  nceki yirmi dört saat içinde, çekim için gerekli olmayan ve çekime engel teşkil eden eşyaları toplamak için daha fazla ekiple birlikte çalıştılar.  ekim süresince her şey yerel bir depolama tesisine gönderildi.

Ailelere Paige tarafından önceden belirlenen saatte evde olmaları sıkı sıkıya tembihlenmişti, böylece hepsi kapıyı uygun bir coşkuyla açabilecekti. Ailelerin Krallarla ilk karşılaşmalarının kamera önünde olmasını ve ortaya çıkan gönüllü kalabalı ının arkadaş ve komşularla dolu olmasını sağlayarak ince sürpriz faktörünü korudular.

Genellikle neredeyse bir düzine kez çekilen iki dakikalık bir kapı  alma sahnesi için çok fazla hazırlık .

Paige dikkatini odadaki torunlara çevirerek, "Pekâlâ çocuklar," dedi. "Yarın, en iyi sürpriz yüzlerinizi görmemiz gerekecek." Dirseğinin derisi yüzülmüş ve burnunda çiller olan küçük bir kızı işaret etti. "Molly, senin sürpriz yüzünü görelim."

Molly tam bir şok ifadesiyle karşılık verdi ve Paige alkışladı. Gözleri kot rengi olan küçük bir çocuk Molly'nin elini tuttu.

"Pop-Pop'ın evini tamir edecek misin?" Yüzü tam bir katildi, kocaman gözleri ve yuvarlak yanakları vardı. Kesinlikle ekranda biraz zaman geçirecekti.

Paige diz çöktü. "Planımız bu, Trevor. Düzeltmemiz gerektiğini düşündüğün özel bir şey var mı?"

Başını salladı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Pop-Pop patlamış mısırı sever." Paige dudaklarını büzdü. "Tamam. Öyleyse Pop-Pop için patlamış mısır."

Gamecocks tişörtü giymiş kıvrak bir esmer gülerek onlara katıldı. Paige hafıza bankasında bir isim aradı. *Susan*, diye hatırladı. Phil ve Delia'nın ortanca çocuğu. "Trevor, Pop-Pop ve Grammy'lerde yatıya kaldığında patlamış mısır yapıp film izlerlerdi. Ama babamın havalı patlatma makinesi geçen ay bozuldu, o yüzden mikrodalgada pişirilebilen şeylerden başka bir şey yok."

"İğrenç," diye iç geçirdi Trevor.

Paige başıyla onayladı. "Pekala, Pop-Pop'un patlamış mısır sorununu çözmek için ne yapabileceğimize bakacağım. Şimdi, TV kameralarını gördüğünde ne olacak?"

"Onlar yokmuş gibi davranıyorum," diye devam Trevor.

"İyi iş çıkardın. Geriye kalan tek şey -ve bu gerçekten önemli- ne tür bir şaşkın surat yapabilirsin?"

Ciddi ifadesi dehşet dolu bir ifadeye dönüştü, gözleri irileşti, ağzı açık kaldı.

"Evet, bunun *korkmuş* şaşkınlık olduğuna eminim. *Mutlu* şaşkınlığa ne dersin?"

Paige saat on birden önce motele dönebildi ve günü başarılı olarak değerlendirdi. Herkes bilgilendirilmişti. Gereksiz tüm eşyalar Big Bob'un İklim Kontrollü Kişisel Deposuna taşınmıştı. Ve yerel ekip, gitmelerine izin verilir verilmez yıkıma başlamaya hazırdı. Mümkün olduğunca hazırlıklıydılar, her ne kadar her çekimin hazırlıktan bağımsız olarak bir felaketle karşılaşmaya mahkum olduğunu deneyimleriyle biliyor olsa da.

Kot pantolonunu çıkarıp bir uyku şortu ve atlet giydikten sonra yatak örtüsünü geri çekip yatağa yaslandı.

dizüstü bilgisayarıyla yastıklar.

Paige çağrı listesini tekrar kontrol etti ve setteyken gelen birkaç acil olmayan e-postaya geri döndü. Saati kontrol etti ve Cat'e mesaj attı.

Paige: Motele varabildin mi?

Cevap anında geldi.

Kedi: Buradayım ve partiye hazırım!

Paige: Belki de onun yerine yatmalısın. Yarın erken ararım.

Evet, anne.

Paige sırtıttı. Bazıları onun işini yüceltilmiş bir bebek bakıcısı olarak görüyordu. Ama onun için ayrıntıların bekçisiydi. Midesi guruldadığında bültenleri iki kez kontrol ediyor ve notlarını güncelliyordu.

İki dakika içinde mideye indirdiği tavuklu sandviç saatler önceydi. İçindeki gurultuyu duymazdan geldi ve kalkıp çantasını gözden geçirdi. Telefon şarj aleti, bandajlar, dijital fotoğraf makinesi ve şarj aleti, kalemler, kağıtlar, iPad ve şarj aleti, elli dolar nakit para ve şirket kredi kartı, hepsi yerli yerindeydi.

Midesinden gelen bir sonraki hırıltı donuk bir ağrıya yankılandı. Paige iç çekti. İlk gecesinde otomattan atıştırdığı bir şey, planladığı sağlıklı sezon için umut ışığı yakmamıştı ama midesi protesto için guruldarken yatağa gitmeyecekti.

Oda anahtarını ve para üstünü aldı ve mide bulandırıcı turuncu-kırmızı koridor halısını takip ederek otomat ve buz köşesine gitti.

Fıstık ezmeli kraker ile tek porsiyonluk patlamış mısır arasında bir seçim yapmak zorundaydı. Paige, Pop-Pop'un şerefine patlamış mısırı seçti. Tiyatro tarzı bir patlamış mısır makinesi için bütçede yer olup olmadığını öğrenmek üzere bir e-posta göndermişti bile.

Çantayı makineden kurtarmak için eğildi.

"Her zaman o makinelerin zehirle dolu olduğunu söyleyen sen değil misin?"

Paige sıçradı ve döndü.

Gannon kapı aralığına yaslanmıştı. Tam oturan bir kot pantolon ve tişörtün üzerine deri bir ceket giymişti. Saçları artık kısa kesilmişti.

Kaşlarını çattı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, birden kendini çok çıplak hissetti. "Buraya *yeni* mi geldin?" Gannon, Paige'in özenle hazırlanmış programının rahatlığına çok yakın bir zamanda gelmesiyle ünlüydü.

"Buradayım, değil mi? Ve konuyu değiştirme." İçeri girdi ve kızın elindeki patlamış mısırı aldı. Poşeti açarak bir avuç patlamış mısır çıkardı ve geri kalanını ona uzattı. "Geçen yıl herkese otomatlardan geçinmenin tehlikeleri hakkında verdiğin onca dersten sonra seni buraya gizlice girerken yakaladım."

Paige suçlu görünme nezaketini gösterdi. "Geç bir geceydi ve zehirli olmayan atıştırmalıkları stoklamaya fırsatım olmadı."

Gannon ağzına bir çekirdek attı. "İnsan olduğunu bilmek güzel prenses." Arkasına bile bakmadan odadan çıktı.

Paige arkasından, "Yarın erken bir telefon görüşmen var," diye bağırdı. "Sakin geç kalma!"

CHAPTER

4

H Geç kalmıştı. Hiçbir şeyi geciktirecek kadar değil ama Paige'in, elinde ekip için iki düzine çörekle yanından geçerken ona buz prensesi bakışını atmasına yetecek kadar. Gannon sırtışını gizledi.

ona sırtını döndü ve rüzgarlığı öfkeyle hışırdayarak fırlayıp gitti.

Kendini gösterdiği kadar büyük bir pislik değildi, ama lanet olsun ki onu kızdırmaktan hoşlanmıyordu. Onun çenesindeki o küçük tiki, mavi gözlerindeki parıltıyı görebilmek, sabahın erken saatlerindeki soğuk telefon görüşmelerini, sağanak yağmur ve alçıpan tozu altında geçen uzun saatleri ve kanalın genel daha katlanılabilir kılıyordu.

Bir kez olsun öfkesine yenik düşmemişti, bu da onu büyülemişti. Gannon gürültülü, tutkulu bir İtalyan soyundan geliyordu ve bir açıklama yapmak için bir tabağı kırmaktan çekinmiyordu. Paige ise her türlü öfkesini sistematik bir şekilde bastırıyor ve soğukkanlılıkla onu lanet bir kukla gibi dans ettiriyordu.

Esasen içini boşaltacakları evin dış cephesini kontrol etmek için durakladı. Diğer iki evin arasına sıkışmış bu yıpranmış iki katlı ev, tam da dişlerini geçirmeyi sevdiği türden bir projeydi. Sarkmış oluklar, eskimiş dış cephe kaplaması, eksik kiremitler ve iç mekanın fotoğraflarından hatırladığı kadarıyla 1970'lere korkunç bir saygı duruşu niteliğindeki dekoruyla ev yaşını gösteriyordu.

Arsanın dar olması bir sorun olabilir, diye düşündü. Ancak her iki taraftaki komşular Russe ailesinin büyük hayranlarıydı ve gösteriye yardım etmek için gönüllü olmuşlardı, bu da genellikle gürültü şikayeti olmadığı anlamına geliyordu. Ayrıca, daha güvenli olması için Paige sihrini konuşturarak her iki aileyi de çekim haftası boyunca bir otelde konaklatacak bir burs almıştı.

Gannon kız kardeşini kat kat palto ve sweatshirt'ün altında, bir sandalyede buzlu kahvesini yudumlarken buldu. Etrafında vızır vızır kablo döşeyen ve pop-up'ları kuran ekip varken, o günün çağrı sayfasına göz gezdiriyordu.

"Günaydın, Cat." Bir çörek kutusunun kapağını çevirdi ve Boston kremasını görünce gözlerinin parlamasını izledi.

"Gelmiş geçmiş en iyi kardeş," dedi ve çökmekte olan bir ısırık aldı. Saatini kontrol etti. "Geç kaldın."

Sırttı.

Ona yumuşak bir bakış attı. "Ben ayrıldığımda gitmeye hazırdın. Benimle gelebilirdin."

Omuz silkti, tüm masumiyetiyle. "Almam gereken çörekler vardı."

"Daha sezon çekimlerinin ilk günü ve sen şimdiden zavallı Paige'e işkence ediyorsun," diye yakındı Cat. "Neden onunla uğraşıyorsun?"

"O çok düğmeli. Bir gün onu uçurumun kenarına iteceğim ve bana bağırmak zorunda kalacak ve içinden söylemek yerine yüzüme karşı bana pislik diyecek ve buz prensesi rutinini çekecek."

Cat, "Ondan hoşlanıyorsun," diye suçladı.

"Ben değilim!" Değildi. Bakışları, proje için kullandıkları yerel müteahhit ve bir prodüksiyon asistanıyla birlikte başının üzerinde duran Paige'e kaydı. Çene hizasında, koyu kahverengi kesilmiş saçları güdük bir atkuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmış ve hırpalanmış bir kasketin arkasından geçirilmişti. Kot pantolon, iş botları ve muhtemelen tercih ettiği tişörtlerden birinin üzerine şekilsiz bir rüzgarlık giymişti.

Cat bir kaşını kaldırdı. "Eğer değilsen bu muhtemelen iyi bir şey. Görünüşe göre müteahhidin oğlu ondan hoşlanıyor ve ben de onun biriyle yattığını görmeyi çok isterim."

Gannon'ın kafası sanki ele geçirilmiş gibi boynunun etrafında döndü. Paige ve GC'ye doğru kasıla kasıla yürüyen yırtık kot pantolonlu ve Clawson Construction polarlı sırık gibi adama odaklandı. Ne dediğini duyamıyordu ama adam Paige'i güldürüyor ve sanki lanet bir komedyenmiş gibi ona bakıyordu.

"Evet. İyi ki ondan hoşlanmıyorsun," dedi Cat, sandalyeden atlayıp omzunu sıvazlayarak.

İçinden mırıldanan Gannon, onların küçük sohbetine karışmaya karar verdi. Programın sunucusu oydu. Neler olduğunu bilmeliydi. O

kabloların üzerinden ve küçük ekiplerinin övündüğü iki yapım asistanından birinin etrafından geçti.

"Hey, Mike, değil mi?" dedi iri yarı, sakallı müteahhide elini uzatarak. "Ben Gannon. Telefonda konuşmuştuk."

Mike'ın jambon büyüklüğündeki yumruğu onunkinin etrafını sararak içten bir tokalaşmaya dönüştü. Mike gerçek bir sabah insanının hızlı sırtışıyla, "Sonunda sizinle tanışmak güzel Bay King," dedi.

"Sadece Gannon."

"Ben de tam Paige'e başlamak için ne kadar heyecanlı olduğumuzu söylüyordum. Russes'lar kişisel dostlarımız, iyi insanlar."

"Paige arkadaşların için iyi bir iş çıkardığımızdan emin olacak," diye söz verdi Gannon, bir kolunu Paige'in omuzlarına dolayarak onu kendi tarafına çekti. Paige onun dokunuşu altında kaskatı kesildi. "Kaosun kukla efendisi olarak harika bir iş çıkarıyor."

"Şu ana kadar kesinlikle etkilendik," diye onayladı Mike. "Bu benim oğlum Brandon," dedi başparmağıyla polarlı adamı göstererek.

"Brandon." Gannon elini uzattı. Elini sıkarken biraz daha fazla güç harcadı. "Paige ve ben ikinizle birlikte çalışmayı dört gözle bekliyoruz. Clawson İnşaat'ın sağlam bir itibarı var."

"Bu da neydi böyle?" Paige tıslayarak, Clawson'lar ekipleriyle konuşmaya yöneldiğinde onun kolunun altından sıyrıldı.

"Ne neydi?" Gannon tüm masumiyetiyle sordu.

Ona cevap vermedi. Kulaklığının kulaklığında bir şeye ihtiyacı olan biri cıvıladı. Paige mikrofonu ayarladı ve hemen geleceğini söyledi. "Terbiyeli ol," dedi ve parmağıyla Gannon'ı uyardı.

Yapım ekibi ve hem Clawson hem de King ekipleri için çekim öncesi bir toplantı yaptılar. Yönetmen Andy Sanders herkese o sabah yapmayı planladıkları şeyleri anlattı ve ardından Paige ekibini bir kenara çekerek ince noktaları ele aldı. İyi ve sağlam bir ekipti. Seyahat eden reality şovlar büyük ekiplerin masraflarını ya da baş ağrısını karşılayamazdı, bu da ekiplerinin çoğunun tüm üslerini kapsayacak şekilde iki ya da üç rol oynadığı anlamına geliyordu.

Üç kamera operatörü vardı: Tony, Ricardo -kısaca Ricardo- ve Louis. Felicia yirmi yıllık deneyimiyle ses mikseri olarak görev yapıyordu.

Mel ve Sam, kamera asistanı ve genellikle vazgeçilmez sincaplar olarak ikiye katlanan taze yüzlü prodüksiyon asistanlarıydı.

Paige, prodüksiyon koordinatörü ve yönetmen yardımcısı olarak görev yaparak yarım kalan işleri tamamladı. Andy, Paige'in kendisinden daha çok şey bildiğini ve yönetmen olması gerektiğini söyleyerek şaka yapmayı severdi. Aslında bu bir şaka değildi. Erkekler kulübüne girmek zordu ama Paige bunun kendisini durdurmasına izin vermeyecekti. Oraya girmek için planları vardı.

Güneş doğmuştu, Ruslar ve geniş aileleri sahaya gelmişti ve yola çıkmaya hazırdılar. Herkesin görevinin ne olduğunu bildiğinden emin olan Paige aileyle son bir kontrol daha yaptı. Russes'ların oturma odasında bir araya toplanmışlardı, tüm yetişkinlerin yüzünde gerginlik okunuyordu. Trevor gözyaşları içindeydi. "Ama ben giymek istiyorum!" Feryatları gerginliği daha da arttırdı.

"Orada neler oluyor, St. James? Çocukları çimdiklemeyi bırak," Andy'nin sesi kulağında çınladı.

"Bana bir dakika ver," diye mırıldandı mikrofonunu kesmeden önce. Trevor annesinin kollarından sıyrıldı ve Paige'in yanına gitti. "Hey, dostum. Büyük gün için hazır mısın?" diye sordu.

"Annem bunu takamayacağımı söylüyor ama takmalıyım!" Trevor küçük ellerini kalçasına taktığı oyuncak alet kemerinin üzerinde gezdirdi. "Pop-Pop'ın evini inşa etmesine yardım edeceğim!"

Paige ona, "Vay canına, hazırlıklı gelmişsin," dedi.

"Ceketinin altına saklamış," diye iç geçirdi annesi, bir elini Trevor'ın saçlarında gezdirirken. "Kamerada takmadığından emin olacağız."

Bu ifade gözyaşlarını yeniden başlattı.

Paige varlığının son saatlerini yaşayan turuncu tüylü halının üzerinde dizlerinin üzerine çöktü. "Bu alet kemeri harika ve bence Gannon gerçekten etkilenecek."

Trevor elinin tersiyle gözlerini sildi ve asık suratla annesinin bacağına yaslandı. "Öyle mi?"

Paige başını salladı. "Kesinlikle. Ama dinle, sana sürpriz yapmamız gerektiği için, geleceğimizi bilmiyormuş gibi davranmalısın. Böylece alet kemerini henüz takmamış olursun."

Mavi gözleri düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı.

"Ama Gannon ve Cat'e evi gezdirirken, onlara etrafı göstermeye yardım etmek için kemeri takarsan harika olur diye düşünüyorum."

Trevor'ın gözleri parladı ve annesi nefesinin altında "Aman Tanrım" diye mırıldandı.

"Kulağa hoş geliyor mu?" Paige sordu.

Trevor başıyla onayladı.

"Harika! Şimdi bana kemerini ver ve tur için yeniden başlar başlamaz sana kemerini taktıracağım, tamam mı?"

Küçük parmakları kemeri çözdü ve neredeyse ona fırlatacaktı. "Woo-hoo! Yardım edeceğim! Hey, Molly!" Kız kardeşini aramaya koştu.

Annesi onun ardından iç çekti. "Bunun için teşekkür ederim. Gerçekten, eğer bir sorun olursa-"

"Gannon King'e alet kemerini gösteren böyle bir yüz?" Paige başını salladı. "Sezonu başlatmak için ne güzel bir yol."

Sıranın devamında, en büyük oğullarının onları teselli ettiği soluk sarı-kahverengi kanepeye tünemiş olan Phil ve Delia'ya doğru ilerledi. Delia'nın elinde bir avuç mendil vardı. "Siz ikiniz nasılsınız? Başlamak üzereyiz," diye söz verdi Paige.

Delia şiddetle burnunu sümkürdü. "Bu evde bir aile olarak son kez bulunacağımıza inanmak çok zor."

Sempatik bir şekilde gülümseyen Paige, Delia'nın yanındaki kanepeye uzandı. Programın yardım ettiği neredeyse her aileden tam da bu tepkiyi almıştı. İnsanların bir evle kurdukları bağ onu her zaman şaşırtmıştı. Annesinin geniş Long Island Tudor'unda bunu hiç yaşamamıştı. Elbette orada büyümüşü ama hiçbir zaman evi gibi hissetmemişti. Elini Delia'nın elinin üzerine koydu.

"Size söz veriyorum, Gannon, Cat ve Clawson'ın ekibindeki herkes bunun evde kalmasını sağlayacak. Sadece aileniz için daha işlevsel ve daha güvenli hale getireceğiz. Bu, bu evde yaşayacağınız anıların sadece başlangıcı."

Delia onun elini sıktı. "Teşekkür ederim, Paige."

"Kaldır kıcını da buraya gel, St. James," diye emretti Andy iyi huylu bir şekilde onun kulağına. "Yola çıkmaya hazırız."

CHAPTER

5

T Sezonun ilk "aksiyonu" gibisi yoktu. Hepsi bunu hissetti: mürettebat, müteahhitler, aile. Herkes için yeni bir başlangıcın heyecanı. , yaptıkları şey hikaye anlatıcılığıydı, Paige, Gannon ve Cat'in çok cömert bir reklamcının şartı olan süslü Chevy ile garaj yoluna girişlerini izlerken düşündü.

Bu hikaye anlatımı, her bir ailenin ve katkılarının onaylanması, Paige'in programda kalmasının nedeniydi. Kanal ve reklamcılar için temel neşesini azaltırken, birlikte çalıştıkları aileler, gönüllüler ve müteahhitler bunu katlanılabilir kılıyordu.

Gannon alamet-i farikası olan kornayı çaldı ve Ruslar bir ilkokul teneffüsündeki coşkuyla ön kapıdan dışarı döküldüler. Andy sırtıyordu ve bu iyiye işaretti.

Andy tatmin olmadan önce farklı açılardan beş çekim daha yaptılar ve iç tur için yeniden ayarlandılar.

Brandon, Clawson ekibinin geri kalanıyla birlikte kameradan uzak tutulduğu yerden ayrıldı ve tentenin altında ona katıldı. "Başlamaya hazır mısın?" Paige ona sordu.

Ona doğru sırttı ve kemerindeki çekici okşadı. "Ben hazır doğmuşum."

Trevor annesinin elinden kurtuldu ve koşarak yukarı çıktı. "Paige! Vakit geldi mi?"

"Mükemmel zamanlama, Trevor." Paige alet kemerini omzundan çıkardı ve küçük belinin etrafına sabitlemesine yardım etti.

Trevor Brandon'a, "Hey! Benimki de tıpkı seninki gibi," diye seslendi.

İnşaat ekibinden biri Brandon'ın adını seslendi. Trevor'ın gür saçlarını karıştırarak, "Üzgünüm ufaklık, gitmem gerek," dedi ve küçük çocuğun

Yüzü düştü.

Paige, Gannon'ın açılır kapanır bir çadırın altındaki katlanır masada kaşlarını çatarak planları incelediğini gördü. "Hey, gidip Gannon'a tura yardım edeceğini söylesek nasıl olur?" diye önerdi.

"Evet!" Trevor Paige'in elini tuttu ve birlikte koşarak adamın yanına gittiler. Gannon King çoğu insana karşı huysuz olabilirdi ama ona bir çocuk verdiğinizde sevimli, tatlı ve komik oluyordu. Bu onun çok sınırlı olan kurtarıcı özelliklerinden biriydi.

"Merhaba," dedi Gannon, Trevor ona son sürat çarpmadan hemen önce durduğunda. "Clawson İnşaat'tan mısın? Çünkü bu planlar hakkında bir sorum var."

Gözleri bir Japon anime karakterinden daha büyük olan Trevor başını salladı.

Gannon eğlenerek Paige'e bir kaşını kaldırdı. *İş yasalarının çocukları sette sürekli yanımızda taşımamıza izin vermemesi çok kötü*, diye düşündü.

Paige, "Bu arkadaşım Trevor," diyerek bir an için utangaç olan çocuğu tanıttı. "Size büyükanne ve büyükbabasının evinin içini gezdirecek."

Trevor sesini buldu ve alet kemerindeki her plastik aleti açıklamaya başladı. Gannon dikkatle dinliyor, sözünü kesmeden başını sallıyordu. Sam'in

Güneyli baritonu kulaklığından geliyordu. "Pekâlâ, Canavar Modu, İçeride bulunmanız rica olunur ve şu tamirciyi de getirin."

Paige kulağına dokundu ve eve doğru başını sallayarak Gannon'a toparlanma vaktinin geldiğini işaret etti.

Gannon Trevor'a, "Biliyor musun dostum, sanırım kemerinde bir eksiklik var," dedi.

Trevor hemen küçük kalçalarındaki kemeri döndürdü ve herhangi bir alet kaybetmediğinden emin olmaya çalıştı.

Gannon kulağının arkasından bir marangoz kalemi çıkardı. "Bunlardan birine kesinlikle ihtiyacın olacak."

"Oha!" Trevor bunu Noel sabahı heyecanıyla kabul etti. "Hey! Anne! Baksana! Gannon bana bir kalem verdi!" Hızla ailesine doğru koşmaya başladı.

Paige, "Tanrıya şükür ona keski gibi daha keskin bir şey vermedin," diye nefes aldı.

"Hadi prenses. Sanırım sette bize ihtiyaç var."

Çekimlerin ilk günü reality TV'nin olabileceği kadar sorunsuz geçti. Russes'lar heyecan ve gerginliğin samimi birleşimiyle kamera karşısında mükemmeldi ve Cat, Delia'ya Paige'in verdiği sözlerin aynısını göz alıcı bir şekilde vermişti. Onlarca yıllık anılara ev sahipliği yapmaya hazır bir aile evine döneceklerdi. Trevor'ın kulağının arkasına sıkıştırdığı yeni kalemiyle Gannon'ı elinden tutup gezdirmesi, bölüm yayınlandığında ülkenin dört bir yanındaki kalpleri eritmeyi garantiledi.

Tur çekimlerini saat dörtte bitirdiler ve Paige aileyi son güvencelerle uğurlamaları için yapım asistanlarına teslim etti. Russe çocukları ve bazı aile dostları Phil ve Delia'yı yedi günlük bir gemi seyahatine göndermek için ellerinden geleni yapmışlardı.

Saat altıda Paige, Mike Clawson ile demo planlarını gözden geçirirken, bir gönüllü ordusu da ailenin geri kalan eşyalarını ve mobilyalarını depolama bölmelerine yerleştirdi.

Paige Mike'a mutfağı ve banyoyu göstererek, "Bu odalara dokunamayız çünkü demoyu çekmek için ışığa ihtiyacımız var ve genellikle en çok para harcadığımız yerler buralar," dedi. "Ama ekibiniz iki misafir yatak odasında ve alt kattaki tuvalet odasında gece boyunca ne yapabilirse programa uymamıza yardımcı olacaktır."

Mike, "Etrafı araştırmaya başladığımızda müfettişlerimizden herhangi biri kötü bir haber bulursa size haber vereceğim," diye söz verdi.

"Bunu takdir ediyorum. Cep telefonum sende var, değil mi?"

O yaptı. Her ihtimale karşı e-postasını ve otel odasını da.

Paige, Tony ve Louis'in işlerini bitirdi, öğle yemeğinden sonra dağıttığı yarınki çağrı formunu kontrol etti ve Sam'e görüşme "standını" kurdurarak onu ve Mel'i gece için evlerine gönderdi. Rico ve Felicia kalıp ona birkaç saatlik gönüllü mülakatı için yardım edeceklerdi. Listesine baktı. Yapması gereken on görüşme vardı. Görüşmelere herkesin enerjisinin yüksek olduğu ilk gece başlamaktan hoşlanıyordu. Bu şekilde, daha fazla ekran süresini hak eden bir hikaye ortaya çıkarırsa, bunu hikayeye dahil etmek ve genişletmek için çekimin geri kalanına sahip olurlardı. Her zaman uzun bir gün olurdu ama sonuç buna değerd.

El sanatları hizmetleri ve gösteri sponsor çadırının dışında kurulan bir pop-up'ın altında dükkan açtı. Gece çekim yapmanın izleyicilere herkesin yorgun ve sabahın parlak ışıklarına göre daha savunmasız olduğu hissini verdiğini fark etti. Tam ilk röportajının izini sürmeye hazırlanıyordu ki Gannon hışımla çıkageldi.

"Bu da ne böyle?" diye sordu, kâğıtları yüzüne doğru sallayarak. ondan aldı ve inceledi. "Bu yarının çağrı ." "Neden Clawson'a bu gece ana banyoyu göstermiyoruz?"

"Televizyonun büyüü yüzünden," dedi sakince. Bu eski bir tartışmaydı. Gannon gerçek bir müteahhitti, bu da ev tadilatlarıyla ilgili bir TV programı çekmenin saçma sapan zaman çizelgeleri anlamına geliyordu.

"Bu gece demo yaptırırsak sabah çok daha ileride oluruz. Cat'in başka bir sızdıran tuvaleti taşıdığını ya da benim başka bir aynayı kırdığımı görmeye gerçekten ihtiyacımız var mı?"

"Eğer bu kadar iyi bir iş çıkarmasaydınız, seyirci görmek istemezdi. Kings'in demo yapması programın en önemli bölümlerinden biri ve devamlılık açısından, tur yaptığımız bölümde daha iyi görünüyor ve sanki hemen ardından demoya başlıyormuşuz gibi görünüyor."

"Bu şekilde çekmek hiç mantıklı değil." Gannon'ın müteahhitlik hassasiyetleri resmen alt üst olmuştu ama Paige'in hiç sempatisi yoktu.

"Çağrı formunu dağıtıldığında inceleyediniz belki bu konuda bir şeyler yapabilirdik ama önceden inceleme zahmetine katlanamadığınız için böyle oluyor."

"Sen sadece bir ağ yalakası. İşleri doğru yapmak umurunda değil. Sadece köşeleri kesmeyi ve reytingleri manipüle etmeyi önemsiyorsunuz. Bu herkesin zamanını boşa harcamaktır."

Şimdi burun buruna. "Hayır, *bu* herkesin vaktini boşa harcamak olur." Paige dışarıdan bakıldığında sakinliğin timsaliydi. İçinden ise adamın alet kemerinden çekici çıkarıp alnına vurmak istiyordu. "Ya sahneleri planladığımız şekilde çek, lanet olası bir çözüm öner, ya da git öfke nöbetini başka bir yerde geçir ki devam edebilelim. Hepimiz aynı takımdayız ve hepimiz uzun saatler çalışıyoruz ve prodüksiyonu geciktirmenin kimseye faydası yok. Şimdi izin vererseniz, bazılarımızın hala yapacak birkaç saatlik işi var."

Bu, sahip olacağı en iyi çıkış cümlesiydi. Paige döndü ve ondan uzaklaştı. Rico onun hışımla gidişini şakacı bir şekilde filme alırken kısık bir ısıklık çaldı.

"Evet, devam et," diye seslendi Gannon arkasından. "Yürü git ve sömürecek başka birini bul, prenses."

Bir gümbürtü duydu ve adamın mezurasını çadırın duvarına fırlattığını anladı. Nedeni ne olursa olsun, öfke nöbeti onu gülümsetiyordu. O her kırıldığında ve kendisi kırılmadığında, bunu bir zafer olarak sayıyordu.

Yapılacaklar listesindeki diğer maddelerle meşgul oldu ve Gannon'ı ve onun pislik gibi eğilimlerini hemen unuttu. Karanlık çöktü ve Paige yılların deneyimiyle bilenmiş bir hız ve verimlilikle mülakatları bir çırpıda bitirdi. Bir randevu programında yapım asistanı olarak işe başlamıştı. Duygusal cevaplar almak ve iyi hikâyeler oluşturmak için hangi soruların sorulacağını biliyordu. Çoğu reyting taktiği idi. Yardım ettikleri aileye karşı güçlü duygular besleyen yorgun gönüllüleri alıp birkaç düğmeye basmak gözyaşlarını garantiliyordu.

Paige'in kişisel mücadelesi drama sunmak değildi. Gerçeği sunmaktı. Bu, post prodüksiyonun bir araya getirdiği Frankenbite hikayesinden her zaman daha farklı bir anlam taşırdı. Bu gecenin gönüllüleri Russes'a övgüler düzmekten çok mutluydular ve ailenin geçmişi göz önüne alındığında, arka planda anlatılacak pek bir şey yoktu.

Russes onu önce aşevine sonra da iş yerleştirme merkezine ikna etmeden önce iki yıldır evsiz olan Mariel taburede rahatına bakarken o kameranın dışında oturuyordu. Akşam soğuşundan korunmak için kazağının üzerine parlak yeşil *Kings of Construction* gönüllü tişörtünü giymişti. Koyu renk saçlarını şık bir topuzla arkaya toplamıştı; kendi deyimiyle iş saçlarıydı bunlar. Elinde bir mendil tutuyordu. Paige'e "Kaçınılmaz su baskınları için," dedi.

"Pekala, oradan başlayalım. Russes'a yardım etmenin nesi seni duygulandırıyor?" Paige başladı.

Mariel kara gözlerini göğşe doğru devirdi. "Russes'ın nesi beni duygulandırmıyor? Çok genç bir anneydim ve çocukları babası bizi terk ettiğinde çek hesabımızdaki her kuruşu aldı. Hiç birikimim yoktu. Bir eczanede kasiyer olarak yarı zamanlı çalışıyordum. Bırakın beni, üç çocuğumu bile geçindirmeye yetmiyordu. Bir gün Phil Russe bizi kütüphanede gördüğünde dairemizden tahliye edilmiştik ve arabamızda yaşıyorduk. Hava soğuktu, ısınmaya çalışıyorduk ve kütüphane sessiz ve güvenliydi. Aç olup olmadığımızı sordu-"

Mariel'in sesi kesildi ve Paige ona bir an verdi.

"Küçük oğlum, Tanrı kalbini korusun, 'Evet efendim' dedi. Biz her zaman açız' dedi. Ve kalbim milyonlarca parçaya bölündü. Çocuklarım *açtı*." O güzel kara gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Onları hayal kırıklığına uğratiyordum. Mutlu, sıcak ve güvende olmalıydılar ve ben onları yüzüstü bırakıyordum." Mariel titreyerek nefes aldı. "Ama Bay Russe yargılamadı. Bana bir kartvizit uzattı ve bizi sıcak bir yemeğin beklediğini söyledi."

Hikaye anlatmanın ritmini anlayan Paige nazikçe dürtükledi. "Aşevine gitmen ne kadar sürdü?"

Mariel gülümsedi. "Gördüğünüz gibi, onun iyi biri olduğundan emin olmalıydım. Bu yüzden onu araştırmak için kütüphanedeki bilgisayarlardan birini kullandım. Otuz dakika sonra mutfağa gitmek üzere ayrıldık. Çocuklarım tatlı olarak kurabiye yerken Bay Russe bizi tanıştırmak için Bayan Russe'ü getirdi. Ve çocuklarım bir daha asla aç kalmadı."

Paige, Mariel'e aşevi ve iş merkezi hakkındaki sorularda yol gösterdi. Russes, Mariel'in daha iyi maaşlı bir iş bulmasına yardımcı oldu, çevrimiçi üniversite kurslarına kaydolmasını sağladı ve ilk dairesini döşemesine yardımcı olmak için ona para verdi.

Mariel gururla, "Onlara her kuruşunu geri ödedim ve çabalarına katkıda bulunmaya başladım," dedi. "Başlarda çok değildi ama şimdi bir bankada başkan yardımcısıyım. En büyük iki çocuğum üniversitede okuyor ve evsiz gençler için bir bursa fon sağlıyorum."

Paige gülümsedi ve görüşmeyi tamamladı. "Bu harika, Mariel. Sen ve ailen adına çok mutluyum ve biliyorum ki Russes burada olmanızı ve hikayenizi paylaşmanızı gerçekten takdir ."

"Birlikte çalıştığım hiç kimsenin benim hikâyemi bilmediğini biliyor musun?" Mariel başını yana eğdi. "Eskiden geçmişimden utanırdım, ama şimdi? Şimdi gurur duyabileceğim bir şeymiş gibi geliyor. Yoksulluktan kurtulmak için savaştım ve şimdi bana bir bak."

"Şu haline bak," diye yineledi Paige. "Kendinle inanılmaz derecede gurur duymalısın." Uzandı ve Mariel'in elini sıktı. "Son bir soru. Aşevinin ve iş merkezinin büyük bir destekçisi oldun. Russes'a zaten geri verdiniz. Bu gece neden buradasınız?"

Mariel omuzlarını dikleştirdi, gözünden tek bir damla yaş kaçtı. "Ailem sahip olduğumuz ve olduğumuz her şeyi Bay ve Bayan Russe'a borçludur. Hiçbirimiz bunu asla unutmayacağız. Bu yüzden hayatımın geri kalanında onlara elimden geldiğince yardım etmekten gurur duyuyorum."

Paige boğazını temizleyerek, "Bence bu bitirmek için mükemmel bir duygu," dedi. Ona göz kırpan Rico'ya başıyla selam verdi ve gözyaşlarına boğuldu. "Bizimle konuşmaya istekli olduğunuz ve gönüllü olduğunuz için çok teşekkür ederim." Paige Mariel'e elini uzattı ama kadın onun yerine uzanıp sarıldı.

"Bunu onlar için yaptığınız için teşekkür ederim. Bu ikisinden daha güzel bir şeyi hak eden birini düşünemiyorum."

Paige kulaklığını topladı ve nemli gözlerini silmek için zanaat hizmetleri çadırının gölgesinde kendine birkaç dakika verdi. İşinin geri kalanını değerli kılan Mariel ve Russes gibi gerçek insanlardı. Annesinin ona hatırlatmaktan hoşlandığı gibi "saçmalıklarla" uğraşıyor olabilirdi ama aynı zamanda cesur, savunmasız ve muzafferlerin hikayelerini de anlatıyordu.

"İnsan olduğunu bilmiyordum prenses."

CHAPTER

6

G Arkasından gelen Annon'un tok sesi onu irkiltti. Ona zayıflığını ya da insanlığını belli etmek istemediği için arkasını dönmekte ağır davrandı. Onunla göğüs göğüse geldiğinde fark ettiğinden çok daha yakındı. Çenesini uzattı ve soğukkanlı bir ifade takınmaya zorladı. "Hâlâ burada ne yapıyorsun? Çekimler saatler önce bitti."

Uzandı ve yanağındaki bir damla gözyaşını sildi. Başparmağının dokunduğu yer kızın tenini yaktı.

"Alerjim var," dedi ve omuz silkti.

"Sen nasıl istersen," dedi ona dostça. "Buradayım çünkü çadırdaki bir deliği onarmam gerekiyordu ve seni bekliyorum. Seninle sakın ve kibar bir şekilde yarınki çağrı kağıdı hakkında konuşmak istiyordum."

"Ukalalık yapıp yapmadığını anlayamıyorum."

Devasa kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. Duruşu geniş ve güçlüydü. "Daha önce haklı olabilirdin," diye itiraf etti, botlarının parmak uçlarına . "Küçük bir tane. Gerçekten çok küçük."

Bir kaşını kaldırdı. "Neden, Gannon King, senin dinleme yeteneğine sahip olduğunu bilmiyordum."

"Kendimizi fazla kaptırmayalım. Ana banyoyla ilgili endişelerim için potansiyel bir çözümüm var."

"Can kulağıyla dinliyorum," diye iç geçirdi, onun programıyla oynamaya çalışmasını dinlemekten başka bir çıkış yolu göremiyordu.

"Her zaman banyoyu çekeriz çünkü büyük bir dram, bir sürü kırılma ve cam, değil mi?"

"Doğru."

"Neden işleri karıştırmıyoruz? Clawson'a bir ya da iki GoPro verelim ve bu gece banyoyu göstermelerine izin verelim. Reytinge değer bir şey olursa diye görüntüleri alırız ve yarın, on üçüncü aynamı kamerada kırmamayı telafi etmek için, eklenti başlatmak için demoyu yaparken arka duvardan geçeceğim."

Güldü. değildi. "Kamera karşısında duvardan geçmeye gönüllü müsün?"

"Çivilerin arasında. Kimin daha iyi parçalayacağını görmek için Cat'e meydan okumayı düşünüyordum. Ama bunu Andy'ye söyleme. Sigorta şirketine ispiyonlar. Clawson'ın bu gece demoyu yapmasına izin verirsek, programın en az bir saat ilerisinde olacağız ve eğer ekleme yapacaksak buna ihtiyacımız olacak. Cat ve ben bu dramayı yarın bir şekilde telafi edeceğiz."

Mantıklıydı ve Paige dürüst olmak gerekirse Kralların sette eski tuvaletleri taşımalarını izlemekten oldukça sıkılmıştı. İşin tadı kaçmıştı.

"Tamam." Saatine baktı. Saat daha dokuzdu. Clawson'ın ekibiyle konuşabilir ve çağrı listesinde değişiklik yapabilirdi. "Bizi programın önüne geçirecekse ve seyircinin seveceği bir şey sunacağınıza söz veriyorsanız, ben varım."

"Anlaştık." Adam ona elini uzattı ve kadın bir an tereddüt etti. Adamın sırtışı onunla alay etti. "Ben ısırمام... sert ısırمام."

İsteksizce onun elini tuttu ve sıktı. Kendi kendine, fiziksel temasın kolunda yarattığı titreşimin sadece yorgunluktan kaynaklandığını söyledi.

"Yorgun görünüyorsun prenses. Neden geri dönüp biraz uyumuyorsun?"

Paige elini adamın avuçlarından çekti ve omuzlarını silkeli. "Güncellemem gereken bir çağrı kağıdı ve boşaltmam gereken bir römork dolusu malzeme var." Bir kapalı kasa kamyonun rölantide çalıştığı caddeye doğru başıyla işaret etti.

Gannon etrafına bakındı. "Herkes hangi cehennemde? Bir kamyonu tek başına boşaltmıyorsun."

Paige gözlerini devirmek için duyduğu dürtüyü bastırdı. "Yükü boşaltmak için ekibi işten çekmeyi sevmiyoruz," diye açıkladı. "Bu yüzden ben ve bir avuç hoş, kaslı gönüllü işlerin yürümesi için elimizden geleni yapıyoruz. Banyo fayanslarınızın ve parke kutularınızın neden her sabah içeride beklediğini cidden hiç merak etmediniz mi?"

Gannon omzunun üzerinden kamyonu baktı ve kaşlarını çatı.

"Hazır mısın, Beast Mode?" Gannon'ın ekibinin bir üyesi ve Gannon'ın en iyi arkadaşı olan Flynn, elini kaldırarak beşlik çaktı.

"Hadi , Muscles." Paige onun avucuna vurarak göz kırptı. Tekrar Gannon'a döndü. "Benimle bir 'ağ yalakası' gibi değil de bir insan gibi konuştuğun için teşekkürler. Şimdi biraz dinlen. Yarın büyük gün."

Flynn'le birlikte onu bekleyen kamyonu doğru yürürken, ağzı açık bir şekilde arkasından bakakaldı. Geceyi cesurca geçirmeye kararlı bir avuç gönüllüye el salladılar. Bir kutu seramik karoyu kaldırırken zihninde çağrı kâğıdıyla hokkabazlık yapıyordu. Clawson'la konuşmadan önce Gannon'un planını Andy'den geçirmesi gerekiyordu ama bu konuda herhangi bir sorun öngörmüyordu. Her zaman programda biraz öne geçmenin yollarını ararlardı.

Rampayı döndü ve neredeyse Gannon'a çarpıyordu. Adam kutuyu kadının elinden çekip aldı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Hepimiz aynı takımdayız, unuttun mu? Şimdi iyi bir kız ol ve üstüne bir kutu daha koy."

Gönüllüler daha da hızlı çalışıyordu; Gannon fayans kutularını kâğıt tomarları gibi kaldırıyor ve hantal banyo armatürlerini indiriyordu. Paige gözlerini devirdiğini saklamaya zahmet etmedi. Gannon ona kanıtlanması gerekmeyen bir şeyi kanıtlamaya çalışıyordu. Küçük bir ekipleri vardı ve herkes üzerine düşeni yapıyordu. Gannon ve Cat'in kameralar durduktan sonra pek takılmamaları, kameralar açıkken canla başla çalışmadıkları anlamına gelmiyordu.

"Patronu etkilemiş olmalı," dedi Flynn Paige'e, iki gönüllüyle birlikte ana küveti karavandan çıkarmakta olan Gannon'a doğru başını sallayarak.

Rico tuvalet kutusuyla rampadan aşağı inerken, "Az önce ona buz kraliçesini oynadı," diye alay etti. "Kameraya da çekmiş." Sırıttı.

Paige sert bir sesle, "O görüntüler gün ışığına çıkmasa iyi olur," dedi. "Tabii onu mezurasını bir bebek gibi çadır duvarına fırlatırken de yakalamadıysanız."

"Bunu kaçırıyordum nasıl bir nişancı olurum? Yandan açtığı deliği tamir ederken bile birkaç saniyesini yakaladım."

Paige güldü. "Sizi seviyorum çocuklar." "Biz de seni seviyoruz, Beast Mode."

CHAPTER

7

T Paige dizüstü bilgisayarını Mobile, Teksas'taki Comfy Inn'deki odasındaki topaklı yatağın üzerine bıraktığında güneş hâlâ doğmamıştı. Sezondaki üçüncü evlerindeydiler ve küçük uyumsuzlar grubu gerçekten de

adımlarını. Bu ev için bir başka altın madeni müteahhit bulmuşlardı ve Paige onların ekibiyle çalışmayı dört gözle bekliyordu.

Köhne masa sandalyesine çöktü ve odasını gözden geçirdi. Bu sabah giriş yapmışlardı ve Paige hazırlık işlerini halletmek için sahaya dönmeden önce çantalarını odaya atmıştı.

Oda korkunç değildi. Daha kötü olabilirdi. Bir zamanlar beyaz olan duvarlar, sigara içenlerin cenneti olarak geçen geçmişinin sararmış izlerini taşıyordu. Halıda da sigara yanıklarının onur nişanları vardı. Ama banyo temizdi ve dolapta fazladan yastıklar vardı.

Bu haftalık bu kadar yeter.

Paige kot pantolonunu ve tişörtünü çıkarıp temiz bir kapri ve atlet giydi. Akşam yemeği yemek isteyip istemediğini öğrenmek için Cat'e mesaj attı ve ardından yatağa uzanmadan önce yatak örtüsünü geri çekti.

Gözlerini kapadı ve yeni ailesiyle ilgili detayları gözden geçirdi. Joy, yirmi yedi yaşında, güneşli gülümsemesi ve kirli sarı saçlarıyla, büyükbabasına demans teşhisi sonra yerel huzurevine bir sanat ve evcil hayvan terapisi programı getirmek için 5K'lar, kermesler ve sessiz açık artırmalar yoluyla yeterli para toplamıştı. Sosyal hizmet görevlisi olarak tam zamanlı işinin dışında kalan her anını sevgili Poppy'sine bakmaya adanmıştı.

Poppy çöpçatanlık yapmış ve Joy'u haftada iki kez evde gönüllü olarak çalışan ziyaretçi fizyoterapistle tanıştırmıştı. Joy ve Teagan, Poppy'nin törenlerine katılamayacak kadar hastalanması üzerine onun odasında evlendiler. Törenden kısa bir süre sonra vefat etti ve Joy ile Teagan'ı

Teagan, geliniyle ilk evlendiklerinde kendi elleriyle inşa ettiği evdi. Teşhis konulduktan sonra bakımsız kalmıştı ama aile bağı onu evi haline getirmişti.

Tatlı, iç açıcı bir hikâyeydi ve Paige bunu anlatmak için sabırsızlanıyordu.

Telefonu gelen bir aramanın sinyalini verdi ve kendini toparladı. Eddie'nin adı ekranda yanıp sönüyordu.

"N'aber Eddie?" diye sordu, herhangi bir hoşbeşi es geçerek. İşini yapması konusunda ona güveniyordu ve sadece bir haber -genellikle de kötü bir haber- olduğunda arıyordu.

"Haberler kötü evlat."

Artık huzursuz olan Paige sürgülü cam balkon kapısını sürükleyerek açtı. Kapı itiraz edercesine gıcırdadı. Otoparkın çatlak asfaltına bakan daracık açık hava yaşam alanına adımını attı. Balkonunu yandaki balkondan ayıran dayanıksız bir duvar, asgari mahremiyet sağlıyordu. "Hasar ne kadar?" diye sordu demir korkuluklara yaslanarak.

"Interiors at Home gemiye yeni geldi."

Dizi ve ev dekorasyonu mağazaları zinciri sezon dışında birbirlerine kur yapıyorlardı. Büyük bir reklamverendiler, bu da büyük bir nakit akışı ve büyük olasılıkla oldukça muhteşem talepler anlamına geliyordu.

"Yığınla para karşılığında ne istiyorlar?" Paige telefonda iç geçirdi.

"Cat ve Gannon artık her bölüm bitmiş projenin parçalarını seçmek için mağazaya gidecekler." Eddie yara bandını yırtma konusunda çok başarılıydı.

Paige elini korkuluklara vurarak takırdamasına neden oldu. Dengesizliğine karar vererek bir adım geri çekildi ve volta atmaya başladı. "Benimle dalga mı geçiyorsun Eddie? Dizideki samimiyetin her zerresini boğmaya mı çalışıyorlar? İzleyiciler Gannon ve Cat'in ne kadar gerçek olduklarını seviyorlar. Bu onları yapmacık gösterecek."

"Biliyorum. Biliyorum. Ama sözleşmenin kilit taşı buydu."

"Bu saçmalık Eddie. Fikirlerini değiştiremez misin? Gannon bu işe çok kızacak ve ben onu suçlamıyorum. Bu aptalca bir fikir."

"Bu noktada yapabileceğimiz bir şey yok. Anlaşma tamamlandı."

Paige bir elini saçlarının arasından geçirerek saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bu kararların en azından Krallara danışılmadan alınmasından hoşlanmıyorum. Bu onların gösterisi. Gösteri onlar."

Eddie bu işte uzun süre kalmış bir adamın dünyadan bıkmış iç çekişini yaptı. "Ne dediğini anlıyorum, evlat. Gerçekten istiyorum. Ama..."

"Evet, evet. Yapabileceğimiz bir şey yok," diyerek onun yerine sözlerini tamamladı. "Bu ne zaman yürürlüğe girecek?"

"Bu çekim. Çekimden yaklaşık yüz mil uzakta bir mağaza var." Paige nefesinin altında küfretti. "Bölüm başına ne kadar zaman?"

"Üç dakika ve mağazada gösterilen parçaların gösterimde kullanılması gerekiyor."

"Haberleri kim veriyor? Sen mi ben mi?"

Eddie'nin duraksaması ona bilmesi gereken her şeyi anlatmıştı. "Harika. Harika."

"Peki diğer her şey nasıl?" Eddie neşeyle sordu.

Gannon balkonunun boyası dökülmüş parmaklıklarına yaslandığı yerde kaldı. Paige'in hemen yan odada olduğunu fark etmemişti, ta ki onun boğuk sesinin dizinin baş yapımcısıyla telefonda bir şeye sinirlendiğini duyana kadar. Kulak misafiri olduğu için kendini suçlu hissedebilirdi ama Paige ilgisini çektiği ve adını duyduğu için onu dinlemekte haklı olduğunu düşündü.

Telefonu Eddie'yle birlikte kapattı ve Eddie kapıyı arkasından çarparken çıkan gıcırtıyı duydu.

Bu, Prenses Paige'in onun varsaydığı gibi bir "evetçi" olmadığını bir başka kanıtıydı. Onun kendi adına mücadele etmesini hiç beklememişti ve Eddie'ye olanları anlatışını dinleyince bunun kendisi ve Cat için ilk karşı çıkışı olmadığını anladı.

Kahretsin.

Yanılmaktan nefret ederdi.

Geçen sezon çekimlerin ilk gününde, kanalın zaman çizelgesine saygılı olması gerektiğini soğukkanlılıkla söylediğinde onu defterden silmişti.

Hatırladığına göre o zamanlar onu *bir kanal yalakası* olarak yaftalamıştı. Ama bu, yazın ölü sıcağında setlere şortla gittiğinde onun bir kilometre uzunluğundaki bacaklarını fark etmesine engel olmamıştı. Ya da ekibinin veya kendisinin söylediği bir şeye gülmeden hemen önce ayrılan dolgun, genellikle boyasız dudaklarını.

Her zamanki kot pantolon ve tişört üniformasının gizlediği vücudunu, geçen sezon birinden ödünç almak zorunda kaldığında görmüştü.

Spor kıyafetleri çekimin ortasında. Zengin ikolata rengi saçlarını, sinirlendiğinde ellerini katlar arasında gezdirmesine ya da ağır bir iş yaparken bir tutam halinde arkaya bağlamasına olanak tanıyan seksi bir kısa kesimle kullanıyordu.

Evet, en başından beri onu donduracak kadar . Daha önce de güzel bir pakete aşık olmuş ve bunun bedelini ağır ödemişti. Paige'le, kafasını toparlamak için kendi kendine uyguladığı bekârlıktan kısa bir süre sonra tanışmıştı. Ve belki de, sadece belki de, Paige St. James'i geçmişteki hatasıyla aynı kategoriye koyarak haksızlık etmişti.

Herkes onun güçlü, zeki ve tamamen soğukkanlı olduğunu görebilirdi. Onu şaşırtan bu soğukkanlı tavrıydı, geri o da ona karşı pek dostça davranmamıştı. Yine yalnız olduğunu düşündüğünde, genellikle kamerada sömürdükleri insanlara karşı beklenmedik bir empatiyle insani yönünü gösterdi.

Konuşma parçacıkları, kötü ruh hallerinde savurduğu hakaretler, şaka yollu yaptığı suçlamalar şimdi aklına geliyordu. Onu düzeltme ya da kendini savunma zahmetine hiç girmemiş, kendisinin de kanalın bir avuç açgözlü pislik olduğunu düşündüğü için onunla dertleşmemişti.

Yanılmayı sevmezdi.

Gannon mini buzdolabından iki bira aldı. Özür dilemeyecekti. Ne de olsa kendini hiç savunmamış ya da fikirleri konusunda ona güvenmemişti. Cat'e hiç sırrını açıp açmadığını merak ediyordu. Bu ikisi hırsızlar kadar kalın kafalıydı.

Fikrini değıştiremeden, anahtar kartını aldı ve komşuluk yapmak için yan kapıya gitti.

Gannon'ın hissettiğini bildiğı öfkeden eser kalmadan kapıyı açtı. Ama çenesinin sıkılmasında ve gözlerindeki parıltıda bunun işaretleri vardı.

"Al," dedi ve bir bira uzattı.

Aşağıya baktı ve sonra tekrar yukarıya, ona baktı.

Şişeyi salladı ve kız şişeyi aldığıında, onun yanından geçerek odasına girdi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Onun sorusunu duymazdan geldi. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

Onu takip etti ama kapıyı açık bıraktı. "Ne yapacağım?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Tüm bu öfkeyi böyle kilit altında mı tutuyorsun?" diye sordu, bulutlu balkon kapılarının yanındaki sarı şal desenli kanepeye çökerek.

"İçeri gel. Otursana," diye mırıldandı ve birasından bir yudum aldı.

"Seni kızgın görmek hoşuma gidiyor. Bana önemsediyini düşündürüyor."

Ona uzun ve soğuk bir bakış attı. "Sadede gelmek ister misin? Bu gece yapacak çok işim var."

"Önce bana her şeyi nasıl içinde tuttuğunu anlat. Hiç patlayacakmış gibi hissetmiyor musun?"

"Sinir bozucu insanlarla başa çıkma konusunda yılların deneyimine sahibim," dedi ses tonunda buz gibi bir ifadeyle.

"tanımıyorum, değil mi?"

Paige ona seksi bir kaşını kaldırdı. "Onlardan bir ya da ikisiyle tanışmış olabilirsin." Eğlence gösterisi çabucak buharlaştı ve duvarlarının arkasına çekilerek birasını bir kez daha uzun uzun çekti. "Senin için ne yapabilirim, Gannon?"

"Çağrı kâğıdımı inceliyordum-"

"Ukalalık etme," diye araya girdi.

"Burada ne yaptığımı bilmek istiyor musun, musun?" diye sordu.

Kadın teslimiyetle ellerini kaldırdı. "Lütfen, devam edin."

"Sizi çok iyi tanımadığımı fark ettiğimde çağrı kâğıdımı inceliyordum."

"Ve bu birdenbire bir sorun mu oldu?" Paige şüpheli görünüyordu.

"Önümüzdeki birkaç ayı birlikte, birbirimize bağlı olarak geçireceğimiz zamandır."

"Geçen sezon üç ay boyunca birbirimize bağlıyken bu neden sorun olmadı?"

Hızlıydı ve onun varlığına sadece şüpheli bir ilgi gösterdi. "Öyle olmadığını kim söyledi?" Gannon karşı çıktı.

Koltuktan kalktı ve odanın içinde dolaşmaya başladı. Tam tersine, o ayağa kalktığı anda köhne bir koltuğa oturdu. Kadının hiçbir kişisel hatırayla uğraşmadığını fark etti. Kendisi de öyle. Yolda bu kadar çok zaman geçirirken yanında resim ya da ıvır zıvır taşımanın bir anlamı yoktu. Ayrıca, kız kardeşiyle birlikte seyahat ediyordu ve genellikle eyaletler ve çekimler arasında eve gitmelerine izin veren bir ya da iki hafta sonları vardı.

"Bu artık benim için bir sorun."

"Gannon," diye içini çekti ve çıplak olsaydı ve ona dokunup tadına baksaydı sesinin nasıl çıkacağını merak etmesine neden oldu. Onu fiziksel olarak hiç çekici bulmamıştı. Gösteriye omzunda bir çip ve kadınlar hakkında öğrendiği bir dersle gelmişti.

güvenilmemesi gerektiğini söyledi. Ama Paige'i bu kategoriye sokarken biraz aceleci davrandığı .

"Bu aydınlanmayı yaşadığımda nerede olduğumdan bahsetmiş miydin?" diye sordu. "Hayır. Ama bir can alıcı nokta seziyorum."

"Balkonumdan otoparkın gün batımı manzarasının tadını çıkarıyordum-" Kadın renkli bir şekilde küfretti ve adam güldü.

"Ne kadarına kulak misafiri oldun?"

"Hepsini. Bir yapımcıyla bu şekilde konuşacak kadar taşaklısın, tatlım."

"Eddie iyi bir patron. Yapabileceği bir şey olmasa bile en azından dinliyor."

Sandalyesinden itti ve hayal kırıklığını gidermek için ayağa kalktı. Bu da başka bir şeydi. Paige ne zaman strese girse hareket etmek zorundaydı. Hareketsiz kalamazdı.

"Neden bana bağırıyor ve küfretmiyorsun?" diye sordu, balkon kapısında durup sırtını ona dönerek.

Arkasından yaklaştı, onun alanını biraz işgal etti ve kendisini orada hissetmesine izin verdi. Kadın sertleşti ama geri çekilmedi.

"Dürüst mü?"

Omuzlarını silkti.

"Ben daha çok senin hiçbir kanal yalakasının söylemeyeceği şeyleri söylemeni ve reyting ya da dolar için yaptıkları her türlü entrikaya kızmanı duymakla ilgileniyordum."

"Ne diyorsun sen?"

"Seni yanlış değerlendirmiş olabileceğimi söylüyorum, Paige."

CHAPTER

8

Paige gözlerini kapadı ve başını koltuğunun arkasına yasladı. Uçak kalkacak ve ekibini Maine'deki bir sonraki çekimlerine götürecekti ve arada birkaç saat iyi vakit geçirecekti. uykuyu hak ettim.

Son bölümün prodüksiyonu mükemmel bir şekilde ilerlemişti - realite televizyonunda duyulmamış bir başarı - ve haftanın sonunda Gannon ve Cat, tamamen yenilenmiş bir Craftsman bungalovunun anahtarlarını gözyaşları içindeki Joy ve Teagan'a teslim edebildiler.

Gannon kanaldaki bazı üst düzey yetkililerle gizemli bir konuşma yapmış ve Kralların her bölüm için bir Interiors at Home'u ziyaret etmesi şartı sihirli bir şekilde kaldırılmıştı. Uzlaşma olarak, Cat'e sahne arkası blogunda ürünlerden bahsetmesi ve resimlerini eklemesi emredildi, ancak Paige bunu şovun bütünlüğü için bir zafer olarak değerlendirdi.

Tüm ekip iyi bir haftanın ardından havalara uçuyordu ve Paige bunu bir nimet olarak görüyordu çünkü bir sonraki çekim iç burkucu olacaktı. Bekâr anne Carina inanılmaz derecede yüksek elmacık kemiklerine, parlak siyah saçlara ve mankenleri ağlatacak türden kusursuz bronz bir tene sahip bir güzeldi. Kızının beyin kanseri tedavisi gördüğü çocuk hastanesi için kitlesel fonlama yoluyla yüz bin dolar toplamıştı. Şu anda altı olan Malia'nın beyin kanseri, çocuk hastanesindeki hemşirelerin hastane aile adına programa başvurmuştu.

İkinci kez remisyona girme ihtimali daha düşüktü ve Paige bunun herkes için zor olacağını biliyordu. Ancak hikaye anlatılmaya hazırdı ve ailenin ihtiyaçlarına mümkün olduğunca duyarlı olmak için elinden geleni yapacaktı.

Duyarlı olmak Gannon'ın göbek adı sayılmazdı ve son sette olduğu gibi uslu duracağını umuyordu. Ama söz konusu onun mizacı olduğunda tutarlılığına para yatırmaktan daha iyisini biliyordu.

Yanıdaki koltuğa bir bedenin rahatça yerleştiğini hissetti ve gözlerini tembelce açtı. Genellikle Sam ya da Louis'le birlikte otururdu çünkü ikisi de uçuş sırasında konuşmayı sevmezdi. İçecek servisi otobüse gelmeden önce genellikle mışıl mışıl uyuyan bir koltuk arkadaşına aldırmaazlardı. Ama tanıdığı Sam'in inci gibi gülümsemesi ya da Lou'nun kemikli omuzları değildi. Gannon'un eğlence dolu altın sarısı gözleriydi.

Paige koltuğunda doğruldu. "Benimle oturmuyorsun."

"Uyandığında huysuz oluyorsun," dedi, gövdesini koltuğa sıkıştırıp kucağına bir kitap yerleştirerek. Kot pantolon ve göğsündeki ve kollarındaki her kas çıkıntısını saran lacivert bir tişört giymişti. Bilgili bir gezgin olarak, güvenlikten daha hızlı geçebilmek için parmak arası terlik giymeyi tercih etmişti.

"Huysuz değilim ve yeni de uyanmadım," diye homurdanarak onun haklılığını kanıtladı. "Demek istediğim, neden birinci sınıfta değilsin?"

Gannon'ın uzun boyu göz önüne alındığında şikayet etmediği bir lükstü bu. Birinci sınıfın bacak mesafesi bir gereklilikti. Bacaklarının uzunluğuna uyum sağlamak için dizlerini zaten iyice açmıştı. Gannon'ın sol dizi özür dilemeden onun alanına tecavüz ediyordu.

"Sam'in bir kez olsun bacak boşluğunun tadını çıkaracağını düşündüm."

Paige, "Sam senden beş santim daha kısa," diye itiraz etti. "Ah, ama Sam'de bende olmayan bir şey var."

"Peki neymiş o?" Paige kuru bir sesle sordu. "Kız kardeşime aşık olmak."

Paige sırtıttı. "Yani bir asistan senin kız kardeşine aşık ve sen de önümüzdeki dört saati benimle vagonda tıkış tıkış geçirmek için birinci sınıf koltuğundan vazgeçecek kadar yüce gönüllüsün öyle mi?"

"Ne diyebilirim ki? Ben bir vericiyim."

Adam ona sırtıttı ve kadın midesinin istemsiz bir takla attığını hissetti. Şüpheli kaşlarını kaldırarak onun yerine konuşmasına izin verdi.

"Biliyor musun, eskiden senin kendini beğenmiş biri olduğunu düşünürdüm," diye konuşmaya başladı. "Sonra senin bir tür şebeke kuklası casus olduğunu düşündüm."

"Sahi mi?" diye sordu, sanki konuştuklarıyla hiç ilgilenmiyormuş gibi koltuğun arkalığındaki cebinden kitabını çıkararak.

"Ama yanılmışım."

Ona kuru bir bakış attı. "Özür dilerim, sanırım sizi yanlış duydum. Sanki Gannon King hatalı olduğunu kabul etmiş gibi konuştunuz."

Ellerini havaya kaldırdı. "Bana tahammül edin. zor bir şey olduğunu biliyorum."

Paige, istenmeyen koltuk arkadaşının sesini bastırmak için umutsuzca bir çift kulaklık diledi.

"Seni izliyordum."

"Sırf öyle görünüyorsun diye" -bakışlarını vücudunda gezdirip tekrar yüzüne çevirdi- "bu ifadenin ürkütücü olmadığı anlamına gelmez." Gerçi Gannon King onları izlediğini itiraf etse dünyanın dört bir yanında şehvet gölcüklerine dönüşecek bir sürü kadın olduğundan emindi.

"Ürkütücü bir sapık gibi değil," diye düzeltti onu. "Bu hafta seni çalışırken izledim ve tamamen farklı bir sonuca vardım."

İçini çekti, kendine ısırmamasını söyledi ama soruyu zaten soruyordu. "Peki ne sonuca vardınız?"

"Sen bir gözlemcisin."

Paige gözlerini kırptırdı.

"Gördün mü? Tam şurada," dedi parmağıyla yüzünü göstererek. "Ben olsam sorular sorar ve bu ifadeyi araştırmaya çalışırdım, belki de tartışırdım. Ama sen? Sadece bundan sonra ne olacağını görmek için bekliyorsun."

Sözünü kesmek, bir şey, herhangi bir şey söylemek istiyordu ama adamın bununla nereye varacağını bilmek için can atıyordu.

"Ben tam tersiyim. İşin içine dalmak ve bir şeyler yapmak istiyorum ama siz arkanıza yaslanıp olayların doğal akışında gelişmesini izlemeye yatkınsınız. İlgisiz değilsiniz. Sakinsin."

"Ve sabırlı," diye ekledi.

Sırıttı ve o dünyaca ünlü gamzesi ağzının yanında göz kırptı. Tanrım, daha önce ona hiç böyle gülümsememişti. Cat onun her fotoğrafını paylaştığında Instagram'ın çıldırmasına şaşmamalı. Paige kitabıyla kendini yelpazeleme isteğiyle savaştı. Yakınlık onu rahatsız etmeye başlamıştı ve adamın kucağına tırmanmadan kaçmasının hiçbir yolu yoktu. Uçak hızlanarak pistte taksi yapmaya başladı.

Paige hayatı boyunca -çoğunlukla- kendini beğenmiş ya da ilgisiz biri olarak değerlendirilmişti. Gannon onu gerçekten anlamasını bekleyeceği dünyadaki son erkekti. "Demek beni tamamen çözdün?"

"Yaklaşamadım bile. Ama araştırmamdan keyif alıyorum," dedi, tekerlekler yerden ayrılırken sesi boğuklaşmıştı. "Film çekmeyi daha katlanılabilir kılıyor."

Uçağın kaldırma kuvveti vücudunda yankılandı. Gannon'dan gözlerini kaçırmak, Teksas altlarında kaybolurken pencereden dışarı bakmak istedi. Ama yapmadı. Bakışlarını ondan ayırmadı, o sıcak ela gözlerde söylemediği şeyi aradı. Adam ilgileniyordu ama nedenini anlamıyordu.

"Gannon." Sesinde hafif bir uyarı iması vardı. "Paige."

"Adımı bildiğini sanmıyordum," dedi ona kuru bir sesle.

"Adından çok daha fazlasını biliyorum, Paige St. James. Neden bana asıl sormak istediğin şeyi sormuyorsun? Önümüzde uzun bir uçuş var."

"İşte tam da bu yüzden size sormak istediğim şeyi sormak istemiyorum. Seninle dört saat boyunca sözlü münazara yapmak çok yorucu olur."

"Bir saat tutmaya ne dersin? Sonra kitabını okuyabilir ya da reytingleri yükseltmek için entrikalar çevirebilir ya da uçaklarda ne yapıyorsan onu yapabilirsin." Şakacı davranıyordu ve bu onun hayır demesi çok zor olan bir yanıydı.

"İyi. *Neden* televizyona çıkıyorsun?" İlk günden beri onu rahatsız ediyordu. Gannon King'in şöhret fahişesi olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. Kamera karşısında olmaktan nefret ediyor, onunla ve kamerayla teke tek görüşmelerinden nefret ediyor ve çekimler nedeniyle çalışma programında meydana gelen gecikmelere hiç tahammülü yoktu.

"Oh, yani benim acımasızca seksi yakışıklılığım dışında mı?" diye sordu. Ses tonu küstahtı ama elini başının üzerinde gezdirdi, gergin bir tiki vardı.

Paige ona seviyeli bir bakış attı.

"Bunun hayalimdeki iş olmadığını ima ediyorsun. Ve haklısın. Televizyondan daha büyük planlarım var. Senin de öyle."

Paige ağzını açtı ve tekrar kapattı. Etraflarındaki herkes koltuk arkasındaki ekranlara takılmış ya da biraz kestirmenin tadını çıkarıyordu. Neredeyse yalnızlarmış gibi hissediyorlardı.

Eğilerek kol dayanağını devraldı. "Devam et ve inkar et, ama biliyorum."

"Bu fikre nereden kapıldın? Belki de bu benim hayalimdeki iştir."

"Eğer böyle devam edersen, sana saçmalık diyeceğim. Bunu anlamam biraz zaman aldı ama sen de bu konuda benim kadar öfkelenebilirsiniz. Sinirlendiğinde çeneni beş saniye boyunca sıkıyorsun. Sanırım tırnaklarını da ellerine geçiriyorsun. Beş saniye ve sonra o hoş, iyi niyetli ses tonuyla tamamen saçmalık olan bir cevap veriyorsun. Ama o kadar samimi görünüyorsun ki herkes inanıyor. Bir kez olsun, o beş saniye içinde aklından neler geçtiğini duymak isterdim. Gerçek seni görmeyi."

Gannon'ı hafife almıştı. Onun sandığından çok daha fazlasını görmüştü. Paige dudaklarını ıslattı.

"Gördün mü? İşte yine başladın. O iç diyalog ne diyor?" Gannon sessizce sordu.

"Belki de seni yanlış değerlendirdiğimi söylüyor. Birazcık. Birçok şey kaçındığınız soruya vereceğiniz cevaba bağlı."

Gannon onu bir süre dikkatle inceledikten sonra pantolonunun cebinden telefonunu çıkardı. "Televizyona çıkma sebebim bu." Telefonu ona doğru uzattı. Ekrandaki görüntüde Gannon kolunun altındaki yuvarlak, küçük kadına gülümsüyordu. Başı gümüşü buklelerle doluydu ve gülümsemesi Gannon'inkine benziyordu.

"Büyükannen mi?"

"Benim nonni'm." Bunu öylesine şefkatle ve mükemmel bir İtalyanca'yla söylemişti ki Paige kalbinin küt küt attığını hissetti.

"Ablanızın hayat boyu dileği sizi ve Cat'i televizyonda görmek miydi?" "Daha çok benim hayat boyu dileğim onu mutlu görmek."

Paige ona telefonunu uzatarak, "Bu çok tatlı," dedi. "Ama bu yine de bana güvenmeni sağlamaz," diye tahmin etti.

"Neden sana güvenmemi istiyorsun?"

Adam ona o uzun, için için yanan bakışlarından birini daha attı ve kadın ayak parmaklarının spor ayakkabılarının içinde yanıp yanmayacağını merak etti. "Henüz bilmiyorum. İlgimi çekiyorsun. Bir şeyleri parçalarına ayırmayı, onları neyin çalıştırdığını bulmayı seviyorum."

Paige başını salladı. Onda bunu görebiliyordu. Gannon nerede olursa olsun zorluklarla mücadele ederdi.

"Size bir şey söylersem, bunun bu koltukların ötesine geçmeyeceğini bilmem gerekiyor. Bunun ağa geri dönmesini istemiyorum. Eddie'nin bile bu işin içinde olmasını istemiyorum."

"Tamam." Paige başını salladı. "Bu kadar mı?"

"Gannon, benim sadakatimin bu takıma ve programımızdaki insanlara olduğunu anlayan için ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Kanala ya da lanet olası reytinglere değil." Kendi sesindeki bıkkınlığı duydu ve iç çekti.

Onaylayarak gülümsüyordu. "Gördün mü? İşte benim ilgilendiğim iç diyalog bu."

Uçuş görevlisi elinde içecek arabasıyla dirseğinin dibinde belirdi. Yakın zamanda uyuyamayacağı için Paige su istedi ve Gannon'ın uzattığı kraker paketini kabul etti. Uçuş görevlisinin bakışları Gannon'ın üzerinden hiç geçmedi. Onu televizyondan tanımış olabilirdi ama dürüst olmak gerekirse, sadece görünüşüyle bile dikkat çekecek kadar çekiciydi.

Telaşlanan kadın neredeyse Paige'in suyunu devirecekti ve Gannon'dan bolca özür diledi. Gannon Pepsi'sini aldı, teşekkür etti ve dikkatini tekrar Paige'e çevirdi. Uçuş görevlisi arabayı isteksizce geriye doğru çekti.

Gannon burnunun kenarını ovuşturdu ve yerine yerleşti. "Babamı kaybettikten sonra Nonni zor bir dönemden geçti. İnşaat işi zaten zor durumdaydı ama onu kaybettiğimizde neredeyse batıyordu."

Uzandı ve kızın uğraştığı simit poşetini aldı. Kolayca açtı ve ona geri verdi.

"İflasa birkaç santim kalmıştı, herkesi işten çıkarmaya bu kadar yakındık. Onu kaybettiğimiz ve şimdi de aile şirketini kaybettiğimiz düşüncesi yürek parçalayıcıydı. İşte o zaman Cat'in aklına bir yapım şirketine kaset göndermek gibi 'dahiyane' bir plan geldi. Ve gerisi tarih oldu."

"Ve gerisi tarih mi oldu?" Paige dürttü. "Büyükbabanın mürettebatının bir kısmıyla seyahat ediyorsun. Geri kalanına ne oldu?"

"Cat ve ben maaşlar ve cirolarla geçen yıl paranın çoğunu tekrar işe aktarabildik. Artık daha dengeli bir zemindeyiz ve nonni'm hala her gün telefonlara cevap vermek ve defterlere yardım etmek için ofise gidiyor."

Paige başını koltuğa yasladı. "Bu çok şeyi açıklıyor. Cat'in kamera karşısında neden senden çok daha mutlu olduğunu-"

"Beni sefil bir piç gibi gösteriyorsun," diye yakındı.

"Gannon, sana bunu söyleyeceğim çünkü aynı takımdayız." Paige onun duruşunu taklit ederek eğildi. "Çekimlerin üçüncü gününde uykun azaldığında ve proje programın gerisinde kaldığında, sefil bir piç olursun."

"Belki de tüm bu televizyon olayını Cat kadar iyi benimseyemedim," diye itiraf etti. "Ama bence çok iyi bir iş çıkarıyorum."

Paige "Amerika belli ki aynı fikirde," diye dalga geçti. Dizin'in reytingleri ilk sezonda hızla artarak kanalın ikinci sezon için kolları sıvamasına neden oldu.

"Amerika aynı fikirde, ama siz ne düşünüyorsunuz?"

Gannon King iltifat için balık avlıyor. İlginç.

"Reytingleri ve kamera karşısında iyi görünmeyi biriyle çalışmak bence çok ferahlatıcı."

"Şimdi de step dansı yapıyorsun," diye suçladı ondan bir çubuk kraker çalarken.

"Bence şov için iyisin," diye itiraf etti. "Ve belki de sadece acımasızca seksi yakışıklılığın yüzünden değil."

CHAPTER

9

Gannon Paige'e bir şans verdi. Onun kendisine yanındaki koltuktan kalkmasını emretmemesini küçük bir zafer olarak değerlendirdi ve kendisiyle gerçekten konuştuğunda daha da memnun oldu. Prensesi hakkında yanılmıştı ve

onu neyin harekete geçirdiğini öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Ona doğru bir bakış attı. Pencereye yaslanmıştı ve iri gövdesi için ona fazladan yer mi açıyordu yoksa kazara fiziksel bir temastan mı kaçınmaya çalışıyordu anlayamadı.

Esnedi ve karıştırmakta olduğu kitabı kapattı.

"Biraz kitap okumak ister misin?" diye sordu kucağındaki kitaba dokunarak.

Burnunun köprüsünü gözlerinin arasına sıkıştırdı ve kitabı havaya kaldırdı.

"Ev ödevi," dedi açıklama olarak.

Amerika'daki narsisizm salgını üzerine kalın bir psikoloji kitabıydı. "Ne için ev ödevi?" diye sordu kapağını inceleyerek.

Paige kitabı çevirdi ve yazarın kapak fotoğrafına dokundu. "Benim annem."

Gannon kitabı ondan kaptı ve resmi inceledi. Paige'in Dr. Leslie St. James'le paylaştığı özellikle göz çevresi ve çene hattındaki benzerliği görebiliyordu. Elbette, Dr. St. James kızı gibi asla delikli bir kot pantolon giymeyecek ya da saç yapılmadan ve hafif bir makyajla yakalanmayacakmış gibi görünüyordu.

"Vay canına."

"Eğer bunun etkileyici olduğunu düşünüyorsan," dedi Paige, telefonunu koltuğun arkasındaki cepten çıkarıp fotoğraflarını karıştırırken. "Bu benim kız kardeşim."

Ona annesinin neredeyse karbon kopyası olan, beyaz önlüklü, kameraya gülümsemeden bakan genç bir kadının ekran görüntüsünü gösterdi.

"Başka bir Dr. St. James mi?"

"Kız kardeşim, Lisa. Memorial Sloan Kettering'de beyin cerrahisi ihtisası yapıyor."

"Ne kadar sıklıkla 'neden vaktini bununla harcıyorsun' sorusuyla karşılaşıyorsun?" Paige, "Saçmalık, çöp, pohpohlama," diye söze girdi. onun adına gücenmiş.

"Ne kadar sıkı çalıştığın hakkında bir fikirleri var mı?"

"Kamera önünde oturup yıldız adaylarına kahve ısmarlıyorum. Bu arada kız kardeşim hayat kurtarıyor ve annem insanları ömürleri boyunca onları etkileyen davranış kalıplarından kurtarıyor."

"Bu saçmalığa , değil mi?"

Ona gülümsedi. Gerçek bir gülümsemeydi bu ve içini ısıttı.

İlk günden beri onun komşu kızı gibi muhteşem olduğunu fark etmişti. Kalın kirpiklerle çerçevelenmiş iri, kot mavisi gözleri, yüksek elmacık kemikleri ve altlarındaki narin çukurları vurgulayan hafif çil tozları. Ve adam bu yakından bakışın tadını çıkarıyordu.

"Buna tamamen inanmıyorum," diye itiraf etti.

"Öyleyse neden zamanınızı biz aylaklarla harcıyorsunuz?"

Kız ona karşı sessizleşti ve adam onun üzerine çekildiğini hissedebiliyordu. "Hayır, prenses. Beni dışlamak yok. Bu uçakta kulağıma fısıldadıkların burada kalacak. Ayrıca, sana nonni'mden bahsetmiştim."

Kadın iç çekti ve adam kazanmaya yakın olduğunu anladı.

Şansını zorladı. "Şuna ne dersin? Bana söyleyebilirsin ve ben de hiçbir tepki vermem."

Ona sahipti.

"Hiç soru sormayacak mısın? Uygunsuz yorumlar yapmayacak mısın?" "Ne zaman uygunsuz yorumlarda bulundum?"

"Bilmem ki? Belki de geçen yıl işimde bana 'prensес' dediğinde."

Gannon onun elini tuttu ve kalbinin üzerinde bir X işareti çizdi. "Kalbimin üstünden geç."

Onu inceledi. Ve Gannon o soğuk mavi gözlerin riski izlerken, eli kalbinin gümbürtüsü üzerinde sabit duruyordu. Elini çekmeye çalıştı ama Gannon onu bırakmadı.

"Tamam," diye kabul etti Paige sonunda, elini onun elinin altından çekerek. Gannon kulak kabartarak ona doğru eğildi.

"Bana öyle bakmayı kes," dedi. "Ne gibi?"

"Sanki benden bir ısırık alacaktım gibi."

"Aklınızdan geçenleri söylemenin ne kadar eğlenceli olduğunu gördünüz mü?"

Ders vermeye hazır bir şekilde boğazını temizledi. "Gannon, uslu durmanı istiyorum. Şovumun yıldızıyla flört etmeye başlamayacağım. Buraya gelmek için canımı dişime taktım ve insanların benim ve senin hakkında dedikodular çıkararak bunu rayından çıkarmasına izin vermeyeceğim."

"Ben uslu duruyorum," diye savundu. "Sadece yönetmen yardımcımın beni oyalamayı bırakmasını ve hayatında reality TV dışında ne yapmak istediğini söylemesini bekliyorum."

Başını koltuğa yasladı. "Hiçbir şekilde dışa dönük bir tepki yok," diye hatırlattı ona.

"Yok," diye onayladı.

"Yapımcılık ve yönetmenlik yapmak istiyorum."

Gannon kılını bile kıpırdatmadı. Paige onun bakışlarını karşıladı ve tuttu, ama kırılmadı. Gözlerini kaçırdı ve kibarca kitabını açtı. Onun tepkisine olan ilgisizliği otuz saniye kadar sürdü.

Kitabı çarparak kapattı. "Tamam. Küçük bir tepkiye izin vereceğim." "O zaman bu 'duh' olur."

"Duh?"

Gannon omuz silkti. "Senin çoktan yönetmen olman gerekirdi. Andy'yle iki yıl geçirdin ve adamı severim ama onun bu işi alıp senin alamamanın tek nedeni onun bir siki ve aile ilişkileri olması. Zaten onun işinin yarısını sen yapıyorsun."

Paige gözlerini kırptırdı.

"Cat ve ben bu sezon seni destekledik ama Andy takım elbiseli adamlardan birinin yeğeni ve onu büyük şovlardan birine hazırlıyorlar."

"Lanet olsun." Paige'in nefesi kesildi, ince omuzlarındaki gerginlik azaldı.

"Kadınlar için zor bir sektör," Gannon. "Kanal, Cat'e sezonlar arasında kendi özel tasarımını vermek istedi ve o bunu geri çevirdi çünkü henüz kararları vermeyi talep edecek kadar kendine güvenmiyordu."

Paige'in çarklarının döndüğünü görebiliyordu. "Cat'in güven bunalımı yaşadığını hayal etmek zor," diye düşündü.

"Başka bir şeye evet demeden önce biraz daha deneyim kazanmak istedi. Tüm bunlardan benden çok daha fazla keyif alıyor. Eninde sonunda ben sadece müteahhitliğe geri döneceğim ama onun bunu uzun vadeli bir kariyer haline getireceğini düşünüyorum."

Paige başını eğdi, pembe dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Biliyor musun, oturma düzenimizden düşündüğüm kadar pişman değilim," dedi.

Kabul edildi.

Gannon usulca güldü. "Bu iltifatı her zaman hatırlayacağım. Peki ne üretmek istiyorsun?"

"Bunun bir reality şov olmadığını düşündüren nedir?"

"Ha," diye homurdandı. "Bu saçmalığa en az benim kadar tahammülün var. Sadece bunu göstermeyecek kadar profesyonelsiniz."

Doğrulama ya da yalanlama zahmetine girmede ama Gannon onun haklı olduğunu biliyordu. "Hâlâ ne tür bir proje istediğim üzerinde çalışıyorum," dedi ona.

Ona yalan söylüyordu. O kurnaz mavi gözler yine kucağındaki kitaba bakıyordu.

"Ama bir fikrin olmalı," diye yalvardı. "Ve ben sana güvendim."

Yavaş bir nefes verdi ve önündeki koltuğa baktı. "Oda arkadaşım ve ben televizyon sektöründeki kadınlar üzerine bir belgesel hazırlamak için para biriktiriyoruz. Ücret farkı, toplumsal cinsiyet kalıpları, cinsel taciz. Sonra bunu tersine çevireceğiz ve geri kalanımızın önünü açmak için atılım yapan kadınlara bakacağız."

"Vay canına."

"Evet, Summit-Wingenroth'un evcil hayvan projemi duyduğunda ne kadar mutsuz olacağını tahmin edebilirsiniz."

"Şovu bırakıyor musun?" Gannon aniden huzursuzluğa kapılmış bir halde sordu. Onu daha yeni tanımaya başlamıştı. Onu henüz çözememişken veda etmeye hazır değildi.

Başını iki yana salladı. "Henüz başka bir sezon için değil. Becca ve ben para biriktiriyoruz, böylece prodüksiyon için kitlesel fonlama yapmamıza gerek kalmayacak. Yarısını karşılamak için bu ve gelecek sezona ihtiyacım var."

"Bok gibi para kazanıyorsun."

Paige güldü, alınmadı.

Bu doğrudu. Gannon onun sette harcadığı emeğe bakılırsa neredeyse iki katını kazanması gerektiğini biliyordu.

"İki yıldır para biriktiriyoruz," diye devam etti Paige. "Ve boktan para hala paradır. Muz ve ramen yiyoruz ve zanaat hizmetleri olmadığında musluk suyu içiyoruz."

Gannon koltuğunda arkasına yaslandı ve az önce verdiği bilgileri özümsemişti. Yani Paige St. James sadece bir kanal kuklası değildi, aynı zamanda perdeyi aralayıp televizyonun ve onu yapan kadınların kirli işlerini tüm dünyaya ifşa etmek istiyordu.

"Bana daha fazlasını anlat," diye talep etti.

Paige her cümleinin sonunda esnemeye başlayınca, Gannon konuşmayı kesip Paige'in dinlenmesine izin vermeye karar verdi. Ekipteki herkes arasında en az uyuyan oydu. Sete ilk o gelir, en son o giderdi. O örnek oluyor, herkes de onu izliyordu. Küçük ekiplerine baktığında, gerçekten baktığında, Paige'in hepsini hareket ettiren, hepsini pozitif tutan tutkal olduğunu fark etti. Ve bunu daha fazla takdir etmediği için kendini aptal gibi hissetti.

Başını yana yatırıp omzuna yasladığında ve uykusunda onun yanına sokulduğunda, Gannon kadınlara hayır politikasını yeniden müzakere etme zamanının gelip gelmediğini merak etti.

Kız ona karşı yumuşak ve sıcaktı ve bu da onun sertleşmesine ve ısınmasına neden oldu. Orta Batı'nın üzerinden uçarlarken güneş pencerelerinin dışında batıyor, Paige'in yüzünü altın bir parıltıyla yıkıyordu.

Şimdi boş zamanlarında onu inceliyordu. Ellerini dizlerinin arasına sıkıştırmıştı, sanki uyurken sabit duracaklarına güvenmiyormuş gibi. Gözleri mürekkep rengi uzun kirpiklerinin altında kapalıydı ve saçları tropik adalar gibi kokuyordu. Kaşlarının arasında bulunan endişe çizgisi şu anda yoktu. Burnuna ve elmacık kemiklerine dağılmış çillerini görebiliyordu. Çillere karşı bir ilgisi olduğunu kim bilebilirdi?

"Siz ikiniz rahat görünmüyor musunuz?"

Gannon bakışlarını Paige'in yüzünden çekip telefonunu bir kenara koymuş koridorda duran kız kardeşine çevirdi. "Birimiz uyurken daha iyi anlaşıyoruz," diye usulca şaka yaptı Gannon, Paige'i uyandırmamaya dikkat ederek.

Cat beklentiyle ona bakıyordu.

"Ne?" diye homurdandı.

"Ona karşı bir şeyler *biliyordum*," diye fısıldadı Cat, ifadesinde muzaffer görünüyordu.

"Saçmalamay , yoksa onu uyandıracaksın," diye tehdit etti.

"Ve sonra kucaklaşma zamanı erecek." Ona şakacı bir ifadesi verdi. "İtiraf et. Sonsuza dek ondan hoşlandın."

Ona en iyi "benimle taşak geçme" bakışını attı ama Catalina King onun öfkesine karşı bağışıklık kazanmıştı.

"Sadece onu biraz daha yakından tanımaya çalışıyorum," dedi ona. "Son zamanlarda bazı yeni bilgiler ortaya çıktı-"

"Küçük Paige'imizi buraya getirip onunla tatlı tatlı sevişmek istediğini mi?" Cat araya girdi.

"Kapa çeneni Cat," diye uyardı.

Kral'ın teslimiyet sembolü olan avuçlarını havaya kaldırdı. "Sadece takılıyorum. Onu sevdiğimi biliyorsun. Meeghan'ı Paige'e vereceğini söyleseydin hemen şimdi burada zumba yapardım."

Meeghan'ın adı geçince Gannon kaskatı kesildi ve Paige onun göğsüne doğru mırıldandı.

"Sana daha önce de söyledim. Meeghan ve ben diye bir şey yok. Şimdi, seni baş üstü kompartımanına atmadan önce koltuğuna geri dön."

"Sen nasıl istersen ağabey," dedi Cat, onun kendisinden iki dakika daha büyük olduğunu hatırlatarak. "Ama çok daha kötüsünü yapabilirsin ve bence bizim Paige'den çok daha iyisini yapamazsın."

CHAPTER

10

Paige'in telefonu sabahtan beri aramalar ve mesajlarla dolup taşıyordu ama o, dizlerinin üzerine çökmüş bir şekilde yerdeki genel müteahhitle ve çekimler başlamadan önce açılması gereken reddedilmiş bir izinle hazırlık yapıyordu.

ertesi gün başlar.

Genelde bölüm çekimleri arasında birkaç gün ile bir hafta arasında değişen süreler vardı ama bu sezon on iki bölüm çekecekleri için Teksas'tan Maine'e geçiş süresi şimdiye kadarki en kısa süreydi.

Saha müdürü onu dar bir arazide büyük bir iş olacağı ama buna değeceği konusunda uyarmıştı. Bu yüzden Paige çekimler için programa fazladan iki gün daha eklemişti. Ve çimenlikteki iki katlı köhne binaya bakılırsa buna ihtiyaçları olacaktı. Carina Dufour bu evi o zamanki kocasıyla birlikte hamileyken satın almıştı. Konumu idealdi. Arka bahçelerin birbirine bağlandığı ve komşuların ön verandalardan selamlaştığı sessiz, şirin bir mahalleydi. Bir aile kurmak için mükemmel bir yerd.

Ne yazık ki evlilik uzun sürmemiş, tek gelire düşmüş ve devam eden bir sağlık kriziyle karşı karşıya kalınca tadilat ve rahat bir aile evi hayalleri geri plana atılmıştı.

Berbat bej dış cephe kaplaması ve çamur kahverengisi kiremitler eve, çarpık sundurma çatısını tutan yontulmuş ferforje parşömenlerden daha fazla çekicilik katmıyordu. İçerisi tertemizdi ama eskimişti. Düzenini bozan ve evi pratikte kullanışsız hale getiren çok fazla sayıda küçük oda vardı. İşinden ikinci kez izin alan Carina'nın kendi başına tadilata başlama umudu yoktu. Yine de hayal kurmayı hiç bırakmadı. En azından Paige ile paylaşmaktan mutluluk duyduğu Pinterest panosuna göre.

Cat, elbette Carina'nın korkusuz tasarım zevkinden çok etkilenmişti. Renk, doku ve yaratıcılık Cat'i tasarım yazılımına yönlendirmiş ve her bir odayı mükemmel olana kadar yeniden yaratmıştı.

Hepimiz bu işin içindeyiz, diye düşündü Paige. Kimse sıkışık programdan ya da iyimser inşaat planlarından şikayetçi değildi. Ekibi de en az yerel halk kadar aileye yatırım yapmıştı. Hiçbirinin Carina ve Malia'ya hak ettikleri güzel evden daha azını bırakmasına imkan yoktu. Dolayısıyla hiçbir şey, gece boyunca her yerde krater derinliğinde çamur birikintileri bırakan sağanak yağmur bile onları yavaşlatamazdı.

Ofis müdürü ve Brunelli İnşaat'ın başkanının eşi Billie onu onayladığında Paige rahat bir nefes aldı.

"Tamam, harika," dedi Billie cep telefonuna. "Teşekkür ederim. İzni alması için hemen birini göndereceğiz," dedi ve telefonu kapattı.

"Düzeldi mi?" Paige umutla sordu.

Billie alnındaki hayali teri silerek, "Her şey hazır," dedi. "Yarın için hazırız."

"Tanrı'ya şükür," dedi Paige, Eddie ve Andy'ye bir güncelleme mesajı göndermek için telefonunu çıkarırken ve telefonunda neden on cevapsız arama ve yirmi iki mesaj olduğunu tekrar merak ederken. Tam Gönder tuşuna basmıştı ki Gannon'ın Cat'i kendisine doğru sürüklediğini gördü.

"Vay canına," diye nefes aldı Billie, Gannon'a bakarak. "Şahsen daha da seksi."

Kesinlikle öyle, Paige sessizce kabul etti.

Üzerinde spor şortu ve sanki yüzlerce kez yıkanmış ve hâlâ geniş göğsünün her santimini ezberlemiş gibi görünen soluk bir tişört vardı. Altın rengi gözleri güneş gözlüklerinin arkasına saklanmıştı ve yüzündeki çatık kaşlar kızın omurgasında baş döndürücü bir adrenalin patlamasına neden oldu. Dün gece uçak indiğinden beri ondan kaçıyordu ve uyandığında yüzü o muhteşem göğse yapışmıştı.

İlk etapta çabuk uyanan biri değildi ve o yüze mi uyanacaktı? Tüm o erkeksi sıcaklığa mı? Gannon'a gereğinden uzun süre şaşkın şaşkın bakmıştı, ta ki Gannon uzanıp açık ağzını nazikçe kapatana kadar.

"Hey, çocuklar. Billie ile tanıştınız mı? Brunelli'nin ofis müdürü ve Bayan Brunelli."

Gannon'un kaşları hafifçe çatıldı. Kız kardeşini tanıtmadan önce Billie'ye elini uzattı ve "tanıştığımıza memnun oldum" dedi.

Cat suçlu, Gannon ise öfkeli görünüyordu. Paige her ne olduysa bunun çekimleri rayından çıkarmamasını umuyordu.

Yıldız çarpmış ya da daha doğru bir deyişle Gannon çarpmışa dönen Billie bazı belirsiz işlerini halletmek için izin istedi. Paige kadının onunla ilk karşılaşmasından sonra serinlemek için kafasını bir dondurucuya sokacağını hissediyordu.

"Peki kız kardeşini sete bir tam gün erken sürüklemenin sebebi ne?" Paige sorusunu Gannon'a yönelterek sordu.

"Cat'in sana söylemek istediği bir şey var."

Cat suratını astı. "ne var anlamıyorum-" diye başladı.

Ama Gannon onun telefonunu elinden çekip alıyor ve Paige'e uzatıyordu. "Özür diliyor," dedi, sesi kısık.

Paige bir kaşını kaldırdı ve ekrana baktı. "Oh kahretsin."

Cat'in Instagram hesabında Gannon ve Paige'in uçakta çekilmiş bir fotoğrafı vardı; Paige'in başı göğsüne rahatça yaslanmıştı. Pencereden batan güneşin ışınları onları bir tür spot ışığı altında tutuyordu. Adam ona bakıyordu, ifadesi yumuşak, neredeyse şefkatliydi.

Paige'in bakışları tekrar onun yüzüne kaydı. Artık yumuşak ya da şefkatli değildi. "Onun aldığını bilmiyordum," dedi sessizce.

"Neden bu kadar üzgün olduğunu anlamıyorum," diye yeniden başladı Cat. "Herkes resme bayılıyor."

Paige tekrar telefona baktı. "Aman Tanrım, Cat." Altmış bin beğeni ve birkaç yüz yorum vardı.

"Gannon King'in bana bu şekilde bakmasını sağlayabilseydim evimi yeniden ipotek ettirirdim."

"Meeghan ve Gannon için cennette sorun mu var?"

Paige sessizce telefonu Cat'e geri verdi, kalbi göğsünde güm güm atıyordu. Bu kötüydü, çok kötüydü. Perde arkasında olmasının bir nedeni vardı. Gannon sektörün bir erkekler kulübü olduğundan bahsederken çok haklıydı. Eğer insanlar herhangi bir şekilde Gannon'la bir ilişkisi olduğunu düşünürlerse, ciddiye alınmaya veda edebilirdi.

"Uçakta birkaç fotoğrafımızı paylaşmıştım. Ama herkesin şey buydu." Cat dudağını çiğnedi, sonunda ortada gerçekten

bir sorun olduğunu fark etti. "Aşırı hassas davrandığını düşünmüştüm," dedi kardeşine.

"Paige, pislik kardeşime bu fotoğrafın neden paylaşılmaması gerektiğini açıklamamı ister misin?"

Başını salladı, sesine henüz güvenmiyordu. Panik boğazına doğru .

"Bu fotoğraf ikimizin arasında bir şeyler varmış gibi gösteriyor," diye tersledi Gannon. "İnsanlar buna inanmaya başlarsa, Paige'in işini yapma yeteneği tehlikeye girer."

"Nasıl olduğunu anlamıyorum-"

"Eğer bir işe girebilmek için onunla yattığını düşünüyorlarsa, kimse onu bir yapımcı olarak ciddiye almayacaktır. İyi projeler için pas geçilecek ve onunla iş yapabileceklerini düşünen pislikler için iş almaya zorlanacaktır." Açıklamasının sonunda sesi yükselmişti ve Paige onun sonuçları gerçekten anlamasından etkilenmiş olsa da, daha fazla dikkat çektikleri için utanmıştı.

"Oh lanet olsun! Paige, yemin ederim düşünmemiştim-"

"Tabii ki düşünmedin," diye sözünü kesti Gannon. İyice sinirlenmişti ve şimdi Cat'in dudağı titriyordu.

"Tamam, biraz nefes alalım," diye emretti Paige, sesini yeniden kazanarak ve paniğini bastırarak. *Panik asla işe yaramaz*, diye hatırlattı annesinin soğuk sesi ona.

Gannon kız kardeşine, "İndir onu, Cat," diye çıkıştı.

Cat, gözleri Paige'e yalvarırcasına, "Asıl mesele şu ki, bunu yapmamam gerektiğini düşünüyorum," dedi. "Eğer onu indirirsem, bir şeyler saklamaya çalışıyormuşuz gibi görünecek. Saklayacak bir şey olup olmadığına bakılmaksızın."

Paige içini çekti ve elini saçlarının arasından geçirdi. "Cat haklı. Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Ben halledeceğim."

Gannon'ın telefonu tiz bir ses çıkardı. Güvenlik alarmı gibiydi. Telefona uzandı ve neredeyse elinden kaçırmak üzereyken Paige ekranda "Meeghan" yazdığını gördü. Yoksay'a bastı ve telefonunu file şortunun cebine geri soktu.

"Aynı takımdayız prenses," diye hatırlattı ona.

Telefonu çaldı. Eddie. Birkaç adım uzaklaşıp cevap vermeden önce içinden küfretti.

"Hey, izinlerin hepsi tamam," dedi selamlama amacıyla.

"Evet, mesajını aldım. İyi iş çıkardın..." Adam sözünü kesti ve Paige bunun bir kontrol görüşmesi olmadığını biliyordu, sadece biliyordu.

"Az önce bir takım elbisenin kölesinden telefon aldım," dedi Eddie. "Hı-hı." Paige bundan fazlasını söyleyecek kadar sesine güvenmiyordu. "Gannon'la uçakta çektiğiniz fotoğrafı görmüşler."

"Uh-huh."

"Bayıldılar. Peki ya Güney Carolina'da onu azarladığın görüntüler? Hit oldu. Bu yüzden seni mikrofonlamak istiyorlar."

"Ne?" Paige sesini buldu.

"Seni de hikayeye dahil etmek istiyorlar. Gannon ile kafa kafaya gelmeniz çok iyi oldu. Senin dizinin perde arkasında, kamera önünde bir parçası olmanı istiyorlar."

"Ne?" Artık bağıırıyordu ve onu kimin duyduğu umurunda bile değildi.

"Maaşımda bir artış olacak. Küçük miktar. Ama artık yarı yeteneklisin."

"Eddie, bu mümkün değil-"

"Oh, hey," diye araya girdi Eddie. "Başka bir toplantıya giriyorum. Gitmem gerek."

Bağlantıyı kesti ve Paige telefonunu önündeki çamur birikintisine atma savaşımak zorunda kaldı. O kazandı. Zar zor. Ve telefonu kot pantolonunun arka cebine . Çamurlu suya baktı ve beşe kadar saydı. Bu işe yaramayınca yirmiye kadar saydı.

Aslında onu hikayeye Gannon için bir aşk ilgisi olarak yazıyorlardı. Bildiği kadarıyla kariyeri resmen sona ermişti.

"Paige?" Cat'in sesi onun arkasında kararsızdı.

Paige arkasını dönmedi. "Evet, Cat?"

"Her şey yolunda mı?"

"Sorun değil. Gidip bazı şeylerle ilgilenmem gerekiyor," dedi Krallara bakmadan ve Billie gibi, belirsiz önemli görevler üstlenerek uzaklaştı.

CHAPTER

11

F Paige hayatında ilk kez işten erken çıktı. Yine de dokuz saatlik bir gündü ama sabah çekim başlamadan önce yapılacak daha çok şey vardı. Andy ve Mel'e ayrıntılı talimatlar bıraktı ve

odasına dönmeden önce Billie'nin cep telefonu ve otel odası numaralarını aldığından emin oldu. Interiors at Home'un reklamları programın bütçesini o kadar artırmıştı ki tüm ekip normalden daha güzel bir otelde kalıyordu. Sigara yanığı yoktu, banyo tavanında küf yoktu ve uzaktan kumanda yapış yapış değildi.

Ama kendini odasına bıraktığında, ortam onun asık suratlı ruh halini yansıtmıyordu.

Laptop çantasını ve sweatshirt'ünü kapının hemen içindeki bir yığının içine bıraktı ve yüzüstü orta boy yatağa uzandı. O kadar çok çalışmıştı ki, tek bir resim yüzünden her şey rayından çıkmıştı. Lanet olası bir resim.

Dizüstü bilgisayarını çıkarıp hasarı gözden geçirmeye başlamadan önce tam beş dakika boyunca kendi haline bıraktı. Cat o kadar popülerdi ki resim bir eğlence dedikodusu haber programının dikkatini çekmişti. Sıcak pembe soru işaretleri ve kalplerle oynanmış resmi bloglarına koymuşlar, Gannon King'in yapımcısıyla kaçamak yapmak için güzel Meeghan Traxx'ı başından atıp atmadığını merak etmişlerdi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı. Adını öğrenmişlerdi. Neyse ki sosyal medyadaki fanatik gizlilik standartları onlara başka pek bir şey bırakmamıştı.

Cevapsız aramaların ikisinden sorumlu olan annesi hayal kırıklığına uğrayacaktı... ve "Ben sana söylemiştim" derken haklıydı.

Aklına yatmaya başlamadan önce makaleyi tekrar okudu ve birkaç makaleye daha göz attı. Kariyeri için endişeleniyordu ama masum bir şekerleme

Gannon'ın kız arkadaşıyla olan ilişkisini raydan çıkardı kız arkadaşı da bu durum hakkında yorum yapmadı.

Meeghan gerçekten de söylendiği gibi devasa bir sürtük olabilirdi ama Gannon onu önemsiyorsa ve Paige farkında olmadan ona zarar verdiyse...

Kendini bir pislik gibi hissetti. Tecavüze uğramış biri. Ama bunun Gannon için ne anlama geldiğini düşünmemişti bile. Tam bir karmaşaydı ve bundan bir çıkış yolu göremiyordu. Kanal artık hikâyenin bir parçası olduğuna karar vermişken olmazdı. Reddederse, işini kaybedecekti. Kabul ederse, sektörde bir daha asla ciddiye alınmayacaktı.

Tüm bunlar hayalini gerçekleştirmesine sadece bir sezon kalmıştı. Bu bir kâbusttu. Becca'ya planlarını yüzlerine vurmuş olabileceğini söylemek bile istemiyordu. Yönetmen, programın yetenekleriyle yatmakla suçlanırken kim televizyon ve feminizmle ilgili bir belgeselde yer almak isterdi ki?

Daha fazla yuvarlanmanın ardından iyi, sert bir içki arzusu geldi... ya da altı.

Artık karanlıktı ve Paige odanın ışıklarını yakma zahmetine girmede. Sadece bu karanlık odada tek başına oturmak ve özenle hazırladığı tüm planları yüzüne patlamamış gibi davranmak istiyordu.

Kapısının çalındığını duydu ve duymazdan geldi. Daha önce kapısını sadece bir kez çalmış olmasına rağmen gelenin kim olduğunu çok iyi biliyordu.

Kapı tekrar çaldı ve ardından "Aç kapıyı Paige." dedi.

"Git başımdan. Ben uyuyorum."

"Kapıyı aç, yoksa anahtar getireceğim."

Adamın sesinde, ne olursa olsun odasına gireceği anlamına gelen o sıkılmış kararlılığı duyabiliyordu. Paige otele döndüğünde resepsiyonda tatlı, şımarık bir esmer olduğunu hatırladı. Tam da Gannon King'in istediği her şeyi yapacak, pelte gibi eriyip gidecek türden bir kızdı.

Paige karanlıkta kendini yataktan sürükleyerek kaldırdı ve kapıya doğru yürüdü.

Kapıyı gereğinden fazla bir güçle çekerek açtı ve ona ters ters baktı.

Hoş karşılanmamasına aldırmayan Gannon, bir kese kâğıdı ve bir pizza kutusuyla hokkabazlık yaparak onu geçip odasına girdi.

"Beni odamda ziyaret etmen söylentileri ortadan kaldırmayacak," diye tersledi.

Gannon onun bu tavrına aldırmadan ışıkları yaktı ve elindeki malzemeleri köşedeki cam masanın üzerine bıraktı. Pizza kutusunun kapağını çevirdi,

Paige'in midesi domates sosu ve sucuk kokusuyla refleks olarak guruldadı.

"Yiyecek misin, yoksa surat mı asacaksın?" Beklentiyle ona baktı ve kutudan yapışkan bir dilim çıkardı.

"Surat asmıyorum," diye karşı çıkarak pizzanın yanına geçti. Adam ona bir kâğıt tabak uzattı ve kendi tabağıyla birlikte kanepeye uzandı. Bir çocuk gibi somurtmuyordu. Ne kadar berbat durumda olduğunu düşünüyordu. Arada belirgin bir fark vardı.

Eğildi ve kızın alt dudağına bir fiske vurdu. "Surat asıyor gibi görünüyor." Bir an için onun parmağını ısırmayı düşündü ve bu fikir telgraf gibi gelmiş olmalıydı çünkü Gannon elini aniden geri çekti ve sırtıttı. Gamzesi parladı.

"Neden pizzayla geldin?" Pes etti ve diliminden bir ısırık aldı. "Mmm." Kahretsin, çok güzeldi. Gannon'ın gittikleri her kasabadaki en iyi pizzacıyı bulma konusunda özel bir yeteneği vardı. Genellikle paylaşmazdı.

"Beni odana aldıktan sonra böyle sesler çıkarırsan insanlar konuşur," diye uyararak kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Gannon!"

"Adımı bağışlamak yardımcı olmuyor."

"Durumumu komik bulmana çok sevindim."

Gannon ayağa kalktı ve köşedeki masaya döndü. "Ben senin durumunu ciddiye alıyorum ama sen bunu ölümcül bir darbe gibi algılıyorsun." Bir şişe ve plastik bardak çıkardı ve cömertçe doldurdu. Bir tanesini ona uzatarak tekrar oturdu.

Sıvıyı kokladı.

"Borbon," dedi ona.

Küçük bir yudum aldı ve enfes sıcaklığın boğazında bir iz bırakmasına izin verdi. "İyi bir borbon," diye tahmin etti.

Kocaman omuzlarını hafifçe silkti.

"Bana neden üzülmemem gerektiğini söyle." Bir yudum daha aldı ve sonra tekrar pizzaya döndü.

"Çok bilge bir kadının bir zamanlar bana söylediği gibi - ve bunu size sürekli hatırlatmak zorunda kalıyorum - biz aynı takımdayız." Kadın sözünü kesmeye başlayınca parmağını kaldırdı. "Ekibinizin bir parçası olarak, Cat ve benim odağı sizden uzaklaştıracak bir planımız var."

"Ne tür bir plan? Gannon, lütfen daha fazla dikkat çekecek aptalca bir şey yapma-"

"Bilmemen daha iyi. Böylece Eddie ve patronunun patronları gürültü yapmaya başlarsa masum olduğumu iddia edebilirsin."

"Kendi kariyerlerinizi tehlikeye atacak herhangi bir şey yapmanızı yasaklıyorum."

Gannon homurdandı. "Lütfen. Biz Krallarız. Belalı yeteneklerin birkaç avantajı vardır. Yani ekibimizden biraz daha dokunulmaz olmak. Merak etmeyin. Bu iyi bir plan ve utanç başkasının olacak."

Paige burbonuna geri dönerek, "Bu noktada bilmek bile istemiyorum," diye mırıldandı. Birkaç dakika sessizlik içinde yemek yedikten sonra Paige yine sözünü kesti. "Tanrım, Gannon, kamera karşısında ne yapacağım ben? İkisini birden yapabileceğimi sanmıyorum."

Büyük elini kızın dizine koydu ve sıktı. "Prenses, her şeyi yapabilecek biri varsa o da sensin. Bu dünyanın sonu olmak zorunda değil."

"Nasıl olmadığını anlamıyorum." Harika, şimdi gerçekten surat asıyordu. "Bir de şu bak. Bir sesin olması için bir şansın var."

"Sese ihtiyacım yok."

"Bu saçmalık. Herkesin bir sese ihtiyacı var. Neden bu programda çalışıyorsun?"

"Yıldızlardan birinin üzerinde uyumak dışında mı?" diye sordu, ses tonu alaycıydı. Adam ona havalı bir bakış attı, o da gözlerini devirdi. "Çünkü hayatlarını bir fark yaratmak için kullanan insanların hikayelerini anlatabiliyoruz ve onlara eğlenceli, gösterişli bir şekilde geri veriyoruz."

"Bingo. O halde bu hikayelerin duyulmasını sağlamak için sesinizi kullanın."

Mantıklı geldi. Sağlam bir anlam. "Bundan sonra kimsenin beni ciddiye alıp almayacağını bilmiyorum."

"Yap onları." Bunu o kadar basit söyledi ki, sanki dünyanın en kolay şeyiymiş gibi.

"Bu o kadar kolay değil. Belki senin için, bir kanal yıldızı ve bir erkek için-"

"Bir kadın için bu sektörde ciddiye alınmak daha mı zor? Kesinlikle evet. Ama arka planda saklanıp verilenleri kabul ederseniz daha da zor. Daha fazlasını talep edin. Daha fazlasını yapın. Yüksek sesle konuşun. Size bir ses verdiler. Onu kullandığınızdan emin olun."

Oturdu ve ona baktı. Gannon King, onca insan arasında az önce ona akıl vermişti.

Onun yüzünü incelemek için eğildi. "Bana sanki seni etkilemişim gibi bakıyorsun."

"Ne?"

"Genelde bana sadece çok seksi bir mobilyayı bitirdiğimde ya da sette çocuklarla iyi oynadığımda böyle bakarsınız."

Paige bakışlarını kucağındaki tabağa indirdi. Bugünden sonra, onu kendisine çeken hem fiziksel *hem* de duygusal bazı yönler olduğunu ona itiraf etmek güvenli değildi.

"Seninle ilgili bazı etkileyici şeyler var," diye itiraf etti, belirsiz tutmak için elinden geleni yaparak.

"Egom kırılgan bir şeydir, Paige."

"Oh, eminim öyledir," diye sırtıttı. Adam onun boşluğuna doğru eğildiğinde nefesi boğazında düğümlendi. Adamın çamaşır deterjanının kokusunu alabiliyordu ve bu koku bir anda dünyanın en erotik kokusuna dönüştü. Parmaklarını dizlerine gömdü ama bakışlarını onun yüzüne sabitledi.

"Bu yüzden bilmek zorundayım. Bana bağlanmaktan korkman sadece işle mi ilgiliydi, yoksa benim olma fikri seni otel odanda kış uykusuna yatacak kadar iğrendiriyor mu?"

Onun olmak mı? Çok az insan böyle bir cümleyi kurup kulağa için için yanan bir ateş gibi gelmesini sağlayabilirdi. Gannon onlardan biriydi.

"Gannon-" diye başladı ama Gannon onun sözünü kesti.

"Filtrelenmiş, sansürlenmiş Paige istemiyorum. Gerçek seni istiyorum. Söyle bana."

Gerçek kadını istiyordu. Kastettiği bu değildi, diye hatırlattı kendine. Ama bu kalbinin daha hızlı çarpmasını engellemedi.

"İşimi ciddiye alıyorum. Kameranin önündeki ve arkasındaki herkese karşı bir sorumluluğum var," dedi kelimelerini dikkatle seçerek. Adamın ağzına bakma hatasını yaptı. Dudakları sert ve sıkı görünüyordu ve onların kendi üzerinde olmasının nasıl bir şey olacağını merak etti.

"Filtreleme yapıyorsun."

Kendini bu kötü kurgulanmış hayalden dışarı sürükledi. "Sadece iş kısmı." Kelimeler ağzından ikinci ya da üçüncü tahminini yapamadan çıkmıştı.

Yavaş, kendini beğenmiş bir sırıtış yüzüne yayıldı. "Güzel."

"Bana kibirli davranma. Beni iğrendirmediğin dışında bir şey söylemedim."

"Sizden geliyor prenses, bu bir iltifat. Bir erkeğe umut verebilir," diye alay etti.

Paige burbonunu eline aldı. "İkimiz de beni düzenli olarak kızdırdığın için şükrederim, bu yüzden seni ne kadar iğrenç bulabileceğimi keşfetme konusunda endişelenmemize gerek olduğunu sanmıyorum."

Gannon güldü ve o da kendini gülümserken buldu. "Senden hoşlanıyorum, Paige." Yudumladı ve sertçe yutkundu. "Sana tahammül ediyorum, Gannon."

CHAPTER

12

I Paige kendi kendine, Felicia'nın tişörtünün yakasına bir mikrofon takıyor olması dışında, çekimin herhangi bir gününden farksız olduğunu söyledi.

"Bu çok aptalca," diye mırıldandı Paige.

"Mızımızlanma." Felicia onun omzuna bir anne şefkatiyle vurdu. "Hayatım boyunca birkaç bin kişiyi mikrofonladım ve hiçbiri bu yüzden ölmedi."

Gerçekten de mızımızlanıyordu ve bunun için çağırılması onu daha da kötüleştirdi. Gannon'ı suçluyordu. Dün gece odasından çıktıktan sonra, gecenin büyük bir bölümünü dönüp durarak ve onun düşüncelerini kafasından atmaya çalışarak geçirmişti.

Onun gezegen tarihindeki en seksi erkek gibi yapılı olmadığını iddia etme zahmetine hiç girmemişti. Bu aptalca olurdu. Erkek formundan hoşlanan her izleyici gibi onun da sette tişörtünü her çıkarışında ağzı sulanırdı. Ancak, onun mükemmel göğüs kaslarının ve muazzam öfke gösterilerinin ardında bir insan olduğunu anlamayı ihmal etmişti.

Ve şimdi o tanrısal dış görünüşün altında iyi, sağlam ve düşünceli bir şey olduğunu bildiğine göre, bu bela anlamına geliyordu. Büyük bela. Pusuda beklediğini hissedebiliyor ve sadece özel hayatına zarar verip film çekmeyi huzur içinde bırakması için dua ediyordu.

Annesiyle birlikte yaklaşan Malia'nın neşeli el sallayışına karşılık vermek için elini kaldırırken, *bunun sıçıp batırılacak bir bölüm olmadığını* düşündü. Altı yaşına göre ufak , vücudu birkaç yıl içinde ikinci kanser teşhisinin yükünü taşıyordu. Paige'in annesine çok benzeyeceğini hayal ettiği dolgun, koyu renk saçları agresif kemoterapi sayesinde gitmişti. O

Başında renkli bir eşarp ve eksik bir ön dişini gösteren güneşli bir gülümseme vardı. Tipik bir anaokulu öğrencisinin gülümsemesi.

Bu zor olacak, diye düşündü Paige, kendini çelikleştirerek.

Carina, 1.80 boyundaki zarif bedeniyle Paige'i sımsıcak bir şekilde kucakladı. Bir yerlerde podyumda yürümesi gereken, kabloların üzerinden ve çadır direklerinin etrafından dolaşmaması gereken çarpıcı bir kadındı.

"Erkenciyiz," dedi doğan güneş gibi bir gülümsemeyle, "ama Malia ve ben beşten beri ayaktayız ve bir dakika daha bekleyemedik."

Malia, elleri küçük kalçalarında, kahve fincanlarını tutarak içeri süzülen ekibi incelerken, "Bu şimdiye kadarki en güzel gün olacak," diye duyurdu. Her birine mutlu bir el salladı ve sabahları huysuzluğuyla nam salmış Rico bile ona göz kırptı.

"Başlamak için heyecanlıyım," dedi Paige onlara. "Hadi gidip biraz kahve ve belki de sıcak çikolata alalım, ben de size bugün sizi nelerin beklediğini anlatayım."

"Anne, bir çörek alabilir miyim?" Malia, Carina'nın kazağının kolunu çekiştirdi.

"Bebeğim, istersen iki çörek alabilirsin," dedi Carina hoşgörüsüyle. "Onları geri fırlatmadığın sürece."

Malia küçük yumruğunu havaya kaldırdı. "Evet!"

Paige onları el sanatları servisinin olduğu çadıra yönlendirdi.

"Ne zaman iştahı açılrsa mutlu oluyorum," diye iç geçirdi Carina. "Malia'yı daha rahat ettirmek için bugün yapabileceğimiz bir şey varsa, lütfen bana haber verin, biz de bunu gerçekleştirelim."

"Bunu zaten yapıyorsun," dedi Carina çadıra girerken. "Haftalardır yeni pembe yatak odası ve tek boynuzlu at yastığı hakkında konuşuyor."

Paige sırtıttı. "Cat, Malia'nın odasını tasarlıyor ve size spesifik bir şey söyleyemem ama muhteşem olduğunu söyleyebilirim."

Carina onun omuzlarını sıktı. "İçimde hepimiz için gerçekten iyi bir his var."

Paige gözlerinin açıklanamaz bir şekilde nemlendiğini hissetti. Bu işe çok şey bağlıydı ve sadece onun için değil.

Malia iki elinde birer çörek, gözlerini çadırın girişine dikmiş, "Anne, işte sevdiğin yakışıklı adam," dedi.

Kot pantolon ve Henley giymiş olan Gannon, Andy ile birlikte içeri girdi. Bir şeye gülüyorlardı.

Carina erkeklerin takdirini kazanmış bir halde, "Oh be," diye iç geçirdi.

Paige dudaklarını ıslattı ve hayal mi görüyordu yoksa Gannon dün gece ona pizza ve içki getirdiğinden beri daha da mı çekici olmuştu diye düşündü. Adam başını kaldırdı, bakışları onu taradı ve Paige ayak parmaklarının botlarının içinde kıvrıldığını hissederken midesinde bir şeyler kıpırdandı.

Kahretsin. Bir iş arkadaşına aşık olmak genellikle sakıncalı bir şeydi ama içinde bulundukları durumda Gannon'a aşık olmak felaket olurdu.

Buraya geliyorlardı. Paige elleriyle yapacak bir şeyi olmasını diledi.

"Aman Tanrım. Bize doğru geliyor. Saçım nasıl?" Carina tısladı, elleri mükemmel kısa afro saçlarını çılgınca tarıyordu.

Paige ona, "Bir fotoğraf çekiminin setinden çıkmış gibi görünüyorsun," dedi. Öte yandan o, indirim gününde bir ucuzluk mağazasından çıkmış gibi görünüyordu. Neden en azından biraz göz farı sürmemiştii? Çünkü sahne arkasında çalışıyordu ve herhangi bir makyaj kaçınılmaz olarak gözeneklerinden fişkıran terle birlikte kaybolacaktı, diye hatırlattı kendine. Ayrıca, Gannon'ı kendisine saha yapımcısından başka bir şeymiş gibi bakmaya devam etmesi için cesaretlendirmek istemiyordu.

"Günaydın hanımlar," dedi Andy coşkuyla. "Kim yeni bir ev için hazır?"

Malia'nın çikolata serpiştirilmiş çöreğii tutan eli havaya fırladı.

Carina kızını canlı bir kalkan gibi önüne çekti. "İkimiz de çok heyecanlıyız," dedi utangaç bir sesle.

Andy çoğunlukla Malia'ya, "Gannon erkenden gelip ortalık gürültülü ve kalabalık olmadan kendini tanıtmak istedi," diye açıkladı.

Paige zihinsel olarak kendi kafasına bir şaplak attı. Bu iyi bir fikirdi. Gannon'un cüssesi bazı çocuklar için korkutucu olabilirdi ve sadece Carina ve Malia vardı. Açılıştaki sürpriz sahne sırasında sinirleri ya da tereddütleri örtecek geniş bir aile yoktu. Ama onunla önceden tanışmak Malia'ya ona alışması için zaman kazandıracaktı.

Paige bunu kendisi düşünmeliydi.

Andy'nin telefonu çaldı ve Paige'e başını sallayarak telefonu devralması için izin verdi. "Carina, Malia, sizi arkadaşım Gannon'la tanıştırmak istiyorum. Gannon, bu Malia ve annesi Carina."

Gannon Carina ile tokalaştı ve Carina ciyaklayarak selam verince sırtıttı. Elini ciddiyetle Malia'ya uzattı, o da Paige'e çöreğini uzattı ve tokalaşabilmek için elini mor kazağına sildi.

"Bugün için hazır mısın, tıfıl?" diye sordu Malia'ya.

Ona sırtıtarak baktı. "Pembe bir oda tutuyorum," diye açıkladı. "Ateşin var mı?"

Gannon elini alnına götürdü ve kaşlarını çattı. "Hayır. Hiç sanmıyorum."

"Annem senin ateşli, ateşli, ateşli olduğunu söylüyor."

Paige kahkahalarını bastıramadı. Carina ölmek istiyormuş gibi görünüyordu. Malia ise Gannon'dan bir cevap bekliyordu.

Attığı kahkaha çadırın etrafındakilerin başını döndürdü ama hemen toparlandı. "Yemin ederim ateşim yok."

"Oh iyi." Malia rahat bir nefes aldı. "Çünkü o zaman eve gidip dinlenmen gerekecekti ve evimizin inşasına yardım edemeyecektin."

"Sizinle tanıştığıma gerçekten memnun oldum," dedi Carina, sesi boğuluyormuş gibi çıkıyordu. "Biz şuraya gidiyoruz..." Malia'yı çadırın diğer tarafına sürükledi ve Paige'in kahkahaları serbest kaldı.

"Çocukların ailelerini satmalarına bayılıyorum." Gannon sırtıttı.

Paige bir fincan kahveye uzanacak kadar kendine geldi. "Erken gelip Malia'nın senin yanında rahat edeceğinden emin olman gerçekten çok hoştu."

"Ben iyi bir adamım," diye ısrar etti.

"Şu anda öyle görünüyorsun ama sinir krizi geçirip çalışma masasını devirdiğinde bana hatırlatman gerekecek."

Alınmış görünüyordu. "Ben daha önce hiç bir çalışma masasını ters çevirmedi."

"Belki değil, ama sen bir sürü öfke nöbeti geçirdin," diye karşı çıktı.

"Hey, dün gece sana Portland, Maine'in sunduğu en iyi pizzayı getiren adamla konuşuyorsun."

"Cömertliğiniz için teşekkür ederim ama dün gecenin bir daha yaşanmaması gerektiğini düşünüyorum." Paige sesini alçaltarak dikkatle etraflarına baktı. Gannon'ın gözleri kızın yüzünde gezinerek tişörtünün yakasına kayd ve genişledi. Bir parmağını tişörtün yakasına soktu, kasıtlı bir samimiyetle hareket et. "Mikrofonlanmışsın."

Paige yüzünün renginin solduğunu hissetti. Konuşmalarının son satırı kafasında çınladı. *Dün gecenin tekrarlanmaması gerektiğini düşünüyorum.* Daha çekime bile başlamamışlardı ve o şimdiden yangına körükle gitmişti. Onu iterek geçmeye çalıştı ama adam onu yakaladı ve yüzünü ona dönmesi için çevirdi.

"Sakin ol," diye emretti.

Gömleğinin eteklerini çekiştirdi. Paige neredeyse çığlık atıyordu. Neden onun kıyafetlerini çıkarıyordu? Ne haltlar dönüyordu?

"Mikrofon sıcak değil," dedi gömleğini tekrar aşağı çekerken.

Mikrofonun güç paketi kot pantolonunun arkasına takılıydı ve görünüşe göre açık değildi. Bu rahatlama ona sözlerine dikkat etmeyi unutturdu. "Tanrım, beni soyduğunu sandım," diye soludu ve sonra bir eliyle ağzını kapattı. Onunla yaptığı bir uçak yolculuğu, içindekileri filtresiz bir şekilde dökmesine neden olmuştu.

Gannon'un ifadesi belli belirsiz değişti, eğlenmekten daha karanlık, daha sert bir şeye dönüştü. "Prenses, seni soyduğumda bunu anlayacaksın."

CHAPTER

13

T Sözlerine sadık kalan Kings, Gannon ve Paige'in soyunmasıyla ilgili yaygın spekülasyonların dikkatini dağıtmak için bir plan hazırlamıştı. Cat ve diğerleri sayesinde #NapsWithGannon Twitter'da trend olmuştu. Gannon'da uyuklayan insanlarla fotoğraf paylaşan mürettebat.

Paige'in kişisel favorisi, Louis uyuyormuş gibi yaparken huysuz görünümlü Gannon'ın iki yüz elli kiloluk Louis'i kucağına aldığı fotoğraftı. Twitter'ın geri kalanı fotoğrafların fotoşoplu versiyonlarıyla yanıt vermeye başladı ve bunlardan bazıları dedikodu bloglarında ve bir iki gece yarısı talk show'unda yer alarak eğlenceyi körükledi.

Paige, Facebook gelen kutusunda yorum talepleri birikmeyi bıraktığında bir kurşundan kurtulmuş gibi hissetti. Kanal hala onun şovun bir parçası olması konusunda kararlıydı ama en azından dünya hala onun reality TV'nin en ateşli çiftini yok etmede bir rol oynayıp oynamadığını sorgulamıyordu.

"Bir sezon daha," diye kendi kendine söyleniyordu Paige, ta ki mikrofona olduğunu hatırlayana kadar. Sessizlik içinde röportaj kabinini kurmaya devam etti. Evin arka plan için ön bahçede bir açılır pencerenin altına kurulmuştu.

Arka planda kaynaşan inşaat ekipleri ve gönüllülerin aksiyonu röportajla birleşince izleyicilerin ilgisini çekecekti. Paige, Carina'ya el salladı ve röportaj için soracağı soruları onunla birlikte gözden geçirdi. Duyarsız bir cevapla onu ya da Malia'yı üzme riskini almak istemiyordu.

Malia'nın durumu hakkında kendisinden daha fazla şey bildiğini düşündü.

"Bunların hepsi iyi," teminat verdi Carina. "Dürüst olmak gerekirse, Mal kanseri hakkında benim gibi düşünüyor. kanser doktoru olmak istiyor."

Carina bunu söylememişti ama Paige yine de duymuştu. İfadesindeki "ne zaman" bilinçli bir seçimdi.

"Harika. Bunu bir farkındalık platformu olarak düşünün," diye önerdi Paige. "Mümkün olan en iyi yanıtları aldığımızdan emin olmak için soruların üzerinden birkaç farklı kez geçeceğiz."

Carina başıyla onayladı ve kızını yanına çağırdı. Paige onları iki arkalıksız tabureye oturttu, sırtları evlerine dönüktü ve sadece birkaç saat daha öyle kalacaktı. Felicia bomla birlikte içeri girdi ve Tony ışıklandırmadan memnun kaldığında başladılar.

Paige, Malia'ya nasıl teşhis konulduğuna ilişkin sorularla başladı ve Carina'nın erken belirtilere değindiğinden emin oldu. Bu bölüm bir ailenin hikayesi olduğu kadar pediatrik beyin kanseri için bir kamu hizmeti duyurusuydu ve Carina bu şekilde davranmaktan mutluydu.

Verdiği cevaplar anlamlı ve samimiydi ve Paige, Carina'nın her yerdeki annelerle bağlantı kuracağını biliyordu. Malia kıpırdanmaya başlayınca Paige onu da konuşmaya dahil etme zamanının geldiğini anladı.

"Malia, bana kanserinden bahsedebilir misin?"

Küçük kız gururla başını salladı. "Bende medulloblastoma kanseri var. Daha önce de vardı ama geri geldi, bu yüzden iki ameliyat geçirdim, radyasyon aldım ve şimdi de son kemo-terapi turuma giriyorum." Hayvanat bahçesine yapılan bir geziyi anlatıyormuş gibi bıkkın bir tavırla minik parmaklarıyla tedavileri sıraladı.

"Çok cesursun," dedi Paige ona. "Hiç korkuyor musun?"

Malia kahverengi gözlerini kocaman açarak başını salladı. "Annemin ağlamasından hoşlanmıyorum. Kendimi kötü hissetmeme neden oluyor. Karanlıktan da pek hoşlanmıyorum, bu yüzden Ninja Kaplumbağa gece lambasıyla uyuyorum." Küçük poposunu taburenin üzerinde oynattı ve annesine sırıttı.

Carina kızının başını okşadı. "Hastanedeki hemşirelerden biri senin için aldı, değil mi?"

Malia tekrar başını salladı. "Bayan Jayne. Hey! Sence Bayan Jayne bunu görür mü?" diye sordu Paige'e.

"Sanırım tüm doktorlarınız ve hemşireleriniz bunu görecek."

Malia sağlık ekibinin her biri için kişisel bir selamlama konuşması yapmaya başladı. Paige bunun asla yayınlanmayacağını biliyordu ama Cat'in blogunda kullanmasını sağlayabilirdi. Ona göre kanserli çocuklarla çalışan kadın ve erkekler her türlü övgü ve teşekkürü hak ediyordu.

Paige, Malia'yı şova değer ses parçalarına geri getirerek, kanser tedavilerinin kendisini nasıl hissettirdiğini sordu.

"Bazen uyuz oluyorum," dedi Malia, burnunu kırıstırarak. "Ve uykum da var. Daha fazla kestirmem gerekiyor. Oh, ve yine hiç saçım yok. Ama bu yaralarımı görmemi kolaylaştırıyor. Onları Gannon'a gösterdim, o da bana kendi yaralarını gösterdi. Yara izlerinin güçlü olduğun anlamına geldiğini söyledi." Malia minik pazularını kameraya doğru esnetti ve Paige'in ii eridi. "Yara izlerimi görmek ister misin?"

"Bana göstermek ister misin?" Paige soruyu Malia'ya yöneltti ama Carina'ya baktı. Carina ona göz kırptı ve başını salladı.

"Elbette!" Malia omuz silkti. "Sadece atkı ya da şapka takıyorum, böylece kimse zombi Cadılar Bayramı kostümü ya da onun gibi bir şey giydiğini düşünmüyor. Saçımı görmek isteyen birini korkutmak istemem." Mor eşarbi çıkardı ve taburenin üzerinde geriye doğru döndü. "Gördünüz mü?"

Yara izleri kırmızı ve pürüzlüydü, aksi halde mükemmel olan moka tenini ihlal ediyordu. Paige sessizce bir nefes verdi. "Vay canına. Ne yara izleriymiş bunlar. Gerçekten çok güçlüsün."

"Gannon da öyle dedi. Onun da yara izleri var ama hiçbirini benimki kadar havalı değil." Paige zorlukla yutkunarak notlarını karıştırdı ve Gannon ile Malia'nın yara hikâyelerini paylaştıkları bir görüntü olup olmadığını öğrenmek için bir tane daha çiziktirdi. Her gün bununla uğraşan Carina'nın sahip olduğu içsel gücü hayal bile edemiyordu. Mükemmel bir melek olan kızının hastalık tarafından harap edilmesini ve ağır tedavilerle acı çekmesini izlemek mi?

Onlar

güzel bir evden çok daha fazlasını hak ediyordu.

Daha çok tedaviler ve Malia'nın kanseri geçtiğinde -her zaman- ne yapmak istediği hakkında konuştular.

Paige, "Biz senin evinde çalışırken annenle bu hafta ne yapacağınızı konuşalım," dedi. "Genelde ailelerimiz bir haftalığına tatile gider ama sen farklı bir şey yapmak istedin."

"Kanser araştırmaları için daha fazla fon sağlanması konusunda bazı insanlarla konuşmak üzere Washington DC'ye gidiyoruz. Annem bu yüze hayır demelerinin zor olacağını düşünüyor," dedi Malia, kendini göstererek. "Sonra da bir çocuk hastanesini ziyaret edip çocuklarla oynayacağız!"

"Bu gerçekten önemli bir yolculuğa benziyor."

Malia abartılı bir şekilde başını salladı. "Uh-huh."

"İnsanlara kanser hakkında ne söyleyeceğini biliyor musun?" "Onlara daha iyi tedavilere ihtiyacımız olduğunu söyleyeceğim. Şimdi beni kurtaracak parayı bize veremezsiniz ama gelecekte hasta olabilecek diğer çocuklara karşı sorumluluğumuz var."

Paige boğazındaki yumruyu atmak için sertçe yutkunmak zorunda kaldı. Carina kızının tepkisi karşısında şaşırmış görünüyordu. "Bebeğim, sen nerede... Bunu yeneceğiz."

"Mooom, rakamları biliyorum. Doktorlar geri geldiğinde benim o kadar iyi bir şansım olmadığını söylediler. Eğer ben iyileşmezsem, yine de diğer çocukların iyileşmesini umuyorum."

Carina kızını sıkıca kucakladı ve Paige onun düşmek üzere olan gözyaşlarını uzaklaştırmaya çalıştığını görebiliyordu.

Paige gözlerini kaçırmak istedi. Bu çok çığ, çok kişisel bir şeydi. Ama aynı zamanda birilerinin umursamasını ve derinden ilgilenmesini sağlayacak bir şeydi. Bölümde ve blogda vurgulamak üzere pediatrik kanser yardım kuruluşlarını belirlemek için defterine bir not karaladı.

Tony elinin tersini gözünün altına götürdü ve Paige Felicia'nın burnunu çektiğini duydu.

Paige, röportajlar için hazır bulundurduğu kutudan bir mendil çıkarıp burnunu silerken kulaklığına "Kendinize gelin çocuklar," diye mırıldandı.

Yan taraftaki bir hareket gözüne çarptı ve Andy'yi gördü, kollarını kavuşturmuş, bir eliyle ağzını kapatmıştı. Kamerasını ona doğru çevirmiş Louis'in yanında duruyordu. "Daha fazla sahne arkası istediler," dedi Andy'nin sesi kulağına. "Toparla, seninle kısa bir baş başa görüşme yapacağız, sonra da yolumuza devam edebiliriz."

Lanet olsun. Paige, Andy'yi azarlamak isterken ben bu hikayenin bir parçası olmak istemiyorum. Odak noktası Malia olmalıydı, reyting için sahte bir perde arkası romantizmi uydurmak değil.

Ve elbette, kendi gözleri akmamış gözyaşları ve altı yaşındaki umut dolu bir çocuğun kendi ölümlülüğünü düşünmesini izlemenin taze acısıyla cam gibiyken onu kameraya çekeceklerdi.

Paige, Malia'nın Cat'in ona söz verdiği pembe yatak odası ve televizyona çıkma konusunda ne düşündüğü hakkında konuşmasına izin vererek röportajı yüksek bir notla bitirdi. İzleyicilere Malia'nın herhangi bir aileden altı yaşındaki herhangi bir çocuk olabileceğini hatırlatacak tatlı cevaplar.

Bu kamera karşısında onlara son kez ihtiyaç duyulmasıydı ve Paige yapım ve inşaat ekiplerinin yanı sıra Gannon ve Cat'in de vedalaşmak için sıraya girdiğini görünce şaşırdı. Küçük kızın Gannon'ı kucaklamak için aşağı çektiğini görmek Paige'in duygusal durumunu sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı. İlk röportajında hüngür hüngür ağlasa kanalın hoşuna gitmez miydi? Bu düşünce duygularını dizginlemesine yetmişti.

"Hadi şu işi bitirelim," diye hırladı Andy'ye ve tabureye çöktü.

CHAPTER

14

Catalina King genellikle aklı başında, dengeli bir insandı. Elbette bazen uçarı ve sorumsuz olabiliyordu. Ama onu ya da Gannon'ı üretken ve yardımsever bir ruh haline sokmak arasında, Paige Cat'i Her seferinde.

Ancak, Cat'in *erkek* kardeşiyle paylaştığı doğum gününde işler tersine döndü ve Cat başa çıkılamaz biri haline geldi. Tüm ekip sette geceyi biraz erken bitirme fırsatını değerlendirdi ve çekim öncesinde aileleri ve kasabaları keşfe çıkan kanalın mekan yöneticisi tarafından seçilen duvardaki herhangi bir bara gitti. Büyük miktarlarda bira, tekila ve nacho tüketildi. Kimsenin çok sarhoş ya da akşamdan kalma olmaması koşuluyla, ki Cat her zaman böyle yapardı, iyi bir sezon ortası molasıydı.

Paige asla diğerleri gibi gevşemezdi. Kendisini Cat'in gayri resmi bebek bakıcısı olarak görüyordu ve kız kardeşine bakıldığını bilen Gannon asla gitmiyordu. Muhtemelen Cat sarhoşluk alemini erkekleri tavlama için kullanabilirdi. Ve Cat doğum günü gösterisinden keyif alırken, Gannon özel olarak kutlamayı tercih ediyordu... yalnız.

"Bunu denemelisin," dedi Cat, ince beyaz düğmeli bir gömleği Paige'in eline tutuştururken. Cat'in Malia için mükemmel prenses yatak takımını satın aldığı set dışı bir çekimi henüz tamamlamışlardı ve sette her şey kontrol altında olduğundan, doğaçlama bir alışveriş için bir mağazaya gittiler.

"Bunu neyle giyebilirim ki?" Paige burnunu kırıstırarak sordu.

"Altına siyah sütyen, mükemmel bacaklarını gösteren sevimli kot şortun ve o kahverengi deri sandaletler. Erkekler kızların bacaklarını saran şeylere bayılır," diye ısrar etti Cat bilgili bir şekilde.

"Beni yatağa atmaya çalışmıyorsun, değil mi?" Paige gömleği önünde tutarak şüpheyle sordu.

"Peki bunun tam olarak nesi yanlış?" Cat karşı çıktı.

Paige bir süre bunu düşündü. Her zamankinden daha uzun bir kuraklık dönemi olmuştu. Ama yolda bir ya da iki gecelik ilişkilerden hoşlanmıyordu. Bu sadece garip ve tuhaftı.

O daha cevabını hazırlayamadan Cat devam etti. "Bak, bu ille de seksle ilgili değil. Zaten sezon sonu yorgunluğuna yaklaşıyorsun ve çekimlerin daha yarısındayız. Sadece biraz makyaj yapıp gülümseyebileceğin ve eğlenebileceğin bir gece geçirmeni istiyorum. Çok şey mi istiyorum?"

Paige derin bir iç çekti. "Hayır, sanırım değil."

"Güzel. Şimdi gömleği getir. Alışveriş yapmamız gereken sütyenler var."

Paige otel odasındaki banyo aynasında belden yukarısını incelerken, Cat ve onun tasarım anlayışının her zamanki gibi doğru olduğunu düşündü. Dantel sırtıyla gözüne çarpan süslü sütyenin üzerine giydiği düğmeli bluzu yarım kıvrırmıştı Cat onu kalın bir kemer ve üzerinde hilal ve yıldızlar olan katmanlı bir kolye takmaya ikna etmişti.

Paige saçları için biraz çaba sarf etmiş, kısa küt saçlarına stratejik dağınık dalgalarla biraz canlılık ve doku kazandırmıştı. Makyajını sade ama güzel tutmuştu ve yansıması hakkında iyi hissetmiyorsa kahretsin. Belki, sadece belki, #NapsWithGannon'ın trend olması ve ilk kamera önü bire birini geride bırakmasıyla, işler yoluna girmeye başlayacaktı.

Paige parmaklarıyla saçlarını son kez kabarttı ve çantasını aldı. Telefonunun şarjının dolu olup olmadığını kontrol ettikten sonra otel anahtarını arka cebine koydu ve Cat'in odasına doğru yola koyuldu.

Shaney's Pub tam da ekibin tercih ettiği türden bir yerel içki mekânıydı. Kızarmış lezzetlerle dolu bir menüsü ve muslukta kırk birası vardı. Ve tıklım tıklımdı.

Cat'in girişi kalabalıkta her zamanki heyecanı da beraberinde getirdi, ancak çoğu zaman olduğu gibi, küçük kasabaların yerlileri onun zamanına ve alanına daha saygılıydı. Portland'ın bu banliyösü de farklı değildi. Birkaç kibar imza talebinden sonra herkes Cuma gecesi rutinine geri döndü.

Paige bardaki yüksek bir masaya tünemişti ve ekibinin üyeleri diğer koltuklara geçip gidiyordu. *Herkesin biraz gevşediğini görmek eğlenceli*, diye düşündü birasını yudumlarken. Ve sezon ortasında bile boş zamanlarını birlikte geçirmeyi tercih etmeleri onlar hakkında çok şey söylüyordu.

Kot pantolon ve Steely Dan tişörtü giymiş olan Felicia, Paige'in karşısına oturdu ve meze tabağından bir peynir çubuğu aldı. "Yetenekli olmak nasıl bir duygu?" diye sordu erimiş peyniri ısıtırken.

Paige inledi. "Sence bundan vazgeçene kadar daha ne kadar oynayacaklar? Senaryolaştırılmış perde arkası gözlemlerimle masaya hiçbir şey getirmiyorum." Dün Andy'nin sorularına verdiği cevaplarda herhangi bir duygusal noktadan kaçınarak işi geçiştirmiş ve her şeyden çok düşmanca görüldüğünü tahmin etmişti.

"Hepsi oyunun bir parçası." Felicia Paige'den çok daha uzun yıllardır bu oyunun içindeydi. Reality TV geliştikçe her şeyi görmüştü. "Kanalın sen ve Gannon arasında çılgın bir ilişki olmasını umması bunun kötü bir fikir olduğu anlamına gelmez."

Paige arkadaşına bakakaldı.

Felicia geniş omuzlarını silkti. "Demek istediğim, iplerinizi çekmelerine izin vermeyin ve sizi harika olabilecek bir şeyden korkutmalarına izin vermeyin. Reyting için istiyorlar diye bunun kişisel olarak sizin için iyi bir şey olmayacağı anlamına gelmez."

"Ben ve Gannon mu?" Paige hâlâ şaşkındı.

"Birbirinizi yanlış yöne çekmeniz mi? Hepsi kıvılcım. Bir gün alev alabilirsiniz." Felicia omzunun üzerinden adının anons edilmesine baktı. "Görünüşe göre dartta ben öndeyim." Ve böylece Paige'in ağzını açık bıraktı.

Şok olmak için fazla zamanı yoktu. Cuma gecesinin eğlencesi olan beş kişilik country cover grubu coşkulu bir ritim tutturmuştu. Cat onu fark etti ve kalabalık dans pistine doğru çekti.

"Bakalım ayakların bütün gün ayakta durmaktan başka bir şey yapmayı hatırlıyor mu?" diye bağırdı Cat müzik eşliğinde.

Paige düşünmeye çalışmaktan vazgeçti ve Cat'in ayak hareketlerine ayak uydurdu. Cat ayıkken dans etmeyi çok severdi ve içtiği zaman aşkı konusunda çok daha agresif olurdu. Bir yabancıyla ortadan kaybolmaya çalışmaması ya da ertesi gün acı çekmesine neden olacak kadar çok içmemesi için onu eğlendirmek ve susuz kalmasını sağlamak Paige'in işiydi.

Bu ille de bir zorluk değildi. Paige arka arkaya yapılan çekimler sırasında rahatlama şansını takdir ediyordu. Her şeyi bir kenara bırakıp sadece bedeniyle bir ritmi takip etmenin iyi hissettiren bir yanı vardı. Üniversitede kız arkadaşlarıyla birlikte bir sürü hip-hop dans dersi almış olması da buna yardımcı olmuştu. Cat'le birlikte dikkatleri üzerlerine çekiyorlardı ve bunun Gannon'la ya da işiyle hiçbir ilgisi olmadığı için Paige bunu kabullenmişti.

Cat kareli gömlekli ve kovboy çizmeli bir adamla birlikte dönerek uzaklaştı ve geniş omzunun üzerinden el salladı. Paige su almak için bara doğru yöneldiğinde kendini sıcak kahverengi gözler ve sevimli bir gülümsemeyle göz göze gelmiş halde buldu. Adam bir golf tişörtü ve kargo şortu giymişti. Şehir kulübü havasına fazla girmeden tiki bir havası olan adamın kısa sarı saçları vardı ve alyansı yoktu.

"Merhaba," dedi neredeyse utangaç bir sesle.

Paige cevap olarak gülümsedi. "Merhaba."

"Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" Elindeki boş bira şişesini salladı.

Paige ona "Su arayışındayım," dedi. Bu bir gerçek kadar doğrudu.

Test. Barda her zaman, sadece su içtiğini söylediği halde bekar bir kadına "şaka yollu" alkol vermeye çalışan bir adam vardı.

"Görevinizde size eşlik etmekten mutluluk duyarım," diye teklif etti. Testi geçti. Paige'in gülümsemesi şimdi daha da sıcaktı. "Elbette."

Diğer tüm şehirlerdeki barlara benzeyen karanlık, yapışkan bir tahta parçası olan bara doğru ilerlediler. Orada, Sevimli Sarışın Adam barmene işaret etti. "Hanımefendi için bir su" sipariş etti ve kendini Marcus olarak tanıttı.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Marcus of Hydration. Ben

Paige." "Demek buraya sık sık geliyorsun Paige?" diye sırıttı.

Güldü. "İlk defa. Sadece bir haftalığına şehirdeyim. *Sen de* buraya sık gelir misin?"

Başını salladı ve barmenin uzattığı suyu ona uzattı. "Ben müdavimi değilim. Sadece bir müşteriyle içki içmek için buluştum ve sonra sizi gördüm."

Tatlı ve dürüst. Bunu severdi.

Paige sanki bardaki sıcaklık aniden bir düzine derece artmış gibi atmosferde bir değişiklik hissetti. Ve işte Gannon oradaydı. Temiz bir kot pantolon, parmak arası terlik ve muhteşem göğsünü saran bir tişört giymiş, kapının girişinde durmuş etrafı inceliyordu.

Kalbi göğsünde düzensiz bir şekilde çarpıyordu.

Bu ne zaman oldu? Onun güzel formuna karşı duyduğu mesafeli ve tamamen anlaşılabilir takdir ne zaman gerçek bir aşka dönüştü? Karşısında Marcus duruyordu, onunla ilgilenen gerçekten iyi bir adamdı ve güvenilmeyecek kadar huysuz olduğunu kanıtlamış bir adama ağzının suyu akarak bakıyordu.

Sanki onun düşüncelerine kilitlenmiş gibi, Gannon boşluğun öbür ucundan onun bakışlarıyla karşılaştı. Ağzının köşesi yukarı doğru çekildi.

Dans pistinden yüksek sesli bir çığlık yükseldi. "Paigey!"

"O sana mı ait?" Marcus elindeki şişeyle ters yönü işaret ederek sordu. Cat şimdi iri yarı ekose gömlekli kovboyun omuzlarına binmiş, bir boğanın üzerindeymiş gibi el sallıyordu.

Paige içini çekti. " önce kendini bayıltacak."

"Tanıdık geliyor." Marcus'un düşüncesi kesildi ve Paige onun Cat'i nereden tanıdığını anlamaya çalıştığını görebiliyordu.

"Welcome Home Network'ü izliyor musun?"

Kaşlarını çattı, hâlâ Cat'e bakıyordu. "Ara sıra." Ve sonra yüzünde bir aydınlanma belirdi. "O ikizlerden biri, değil mi?"

"Catalina King," diye iç geçirdi Paige. Bu genellikle adamın Cat'le tanışmak için resmi bir davete ihtiyacı varmış gibi rahatça tanışma teklif etmeye çalıştığı bir andı.

"Ha," dedi Marcus, dikkatini tekrar ona yönelterek. "Şovun şehre geleceğini duymuştum. Şovda mı çalışıyorsun? Adı ne?" Paige, Cat King'in sarhoş, güzel sarışın bulanıklığı Marcus'un dağıtmak için hiçbir şey yapmadığında hoş bir sürprizle karşılaştı. "*Kings of*

İnşaat. Ben programın saha yapımcısıyım." "Peki bir saha yapımcısı ne yapar?"

"Bu gece, saha yapımcısı Cat'in doğum gününde ona bakıcılık yapacak."

"Ah, şu hiç mesai dışı olmayan pozisyonlardan biri mi?" Marcus alaycı bir ifadeyle

Eğlence.

"Bu kavrama aşına gibisin," diye güldü Paige. Portland, Maine'deki en tatlı adam onunla flört ediyordu ve tek odaklanabildiği şey Gannon'ın bakışlarının ağırlığıydı.

"Küçük işletmelere hizmet veren bir BT şirketinde çalışıyorum, dolayısıyla her şey her zaman acil bir durum."

Paige içkisinin pipetiyle oynarken, "Sana güvenen bir sürü insan var," diye tahmin etti.

Marcus biraz daha yaklaştı. Onun parfümünün kokusunu alabiliyordu, hafif ve baharatlı bir şey.

"Görünüşe göre sen de öyle." Grup yavaş bir şarkıya geçiş yaptı. "İş hakkında mı konuşmak istersin, yoksa dans mı etmek istersin?"

Paige dudağını ısırdı. Çok tatlıydı. Neyse ne. "Hadi dans edelim. Sadece gökyüzünden düşen TV yıldızlarına dikkat edin."

Adam güldü ve kızın elini tutarak dans pistine doğru götürdü. Bir sürahi margarita içen orta yaşlı kadınlardan oluşan bir masanın etrafından dolanırken gözleri Gannon'ınkilerle buluştu. O ela gözlerde sıcaklık vardı ve Gannon onu aşağı yukarı süzerken bunu hissedebiliyordu. Dans pistinde diğerk çiftler ayrılıp etraflarındaki sıraları kapattılar ve Paige sanki insan bariyeri onu bu ateşli bakışlardan koruyabilirmiş gibi bir rahatlama hissetti.

Gannon'la ilişkisi ne olursa olsun, ikisi için de bir şeyler değışmişti ve tek umudu eski haline dönmek için çok geç olmamasıydı. Böylesi daha güvenliydi. Daha kolaydı.

Marcus onu nazikçe kollarına çekti, hala onun alanına saygılıydı ve kendini ona tüm dikkatini vermeye zorladı. Onu güldürdü ve hayatı hakkında sorular sordu. Zeki, tatlı ve kendine güvenen biriydi. Ve Paige onun nasıl bekâr olduğunu bir türlü anlayamıyordu. Paige tam da bunu dile getirdiğinde - lanet olası Gannon ve onun aklından geçenleri söylemesi için verdiği cesaret- Marcus derin bir iç çekti.

"Uzun süreli bir ilişkiden yeni çıktım." "Ne zamandır?" Paige sempati içinde sordu.

"On yedi yaşındayken çıkmaya başladık." "Ouch."

"En iyisi bu," dedi ona. "Biliyor musun, ayrıldığımızdan beri ilk kız sensin."

"Gerçekten mi?" Paige mantıksız bir şekilde sevindi.

Marcus başını salladı. "Gururun okşanmalı," diye alay etti. "Oh, hissediyorum," diye söz verdi.

"Aslında, sadece bu gece şehirde olan bir aileye yetişmek için buradan ayrılmıyor olsaydım, daha sakın bir yere gitmek isteyip istemediğini sorardım. Belki bir parça turta yeriz?"

Adam kızın yüzündeki bir bukleyi geriye doğru fırçaladı ve Paige onun dokunuşuyla tatlı bir sıcaklık hissetti. *Sonunda* vücudu uygun bir tepki veriyordu. Elbette, Gannon mikrofon paketini bulmak için tişörtünün altını kazdığında hissettiğı iç cehennem değildi ama yine de bu da bir şeydi.

"Bir kız turtaya hayır demekte zorlanır." Sırıttı.

"Seninle tanıştığıma memnunum, Paige."

"Ben de memnun oldum."

Teninde bir sıcaklık kıvılcımı hissetti ve Gannon'ı barda, elinde birayla ona bakarken buldu.

Şarkı bitti ve o ve Marcus ayrıldılar. Elini cebine attı ve bir kartvizit çıkardı. "Gerçekten gitmem gerekiyor. Ama şehirdeyken vaktin olursa turta yemek için beni ara."

Kartı aldı. "Çekimler sırasında hiç boş vaktim olmuyor, ama olsaydı seni arardım."

Gülümsedi ve elini uzattı. "Sizinle tanışmak harikaydı."

Onu aldı ve nazikçe sıkmanın tadını çıkardı. "Seninle tanışmak gerçekten güzeldi Marcus."

Elindeki karta dokundu. "Beni unutma." Yüzünde aptalca bir gülümsemeyle onun gidişini izledi.

Marcus'un kartı elinden kapıldı. "O senin tipin değıl," dedi Gannon, onun yanında belirerek.

CHAPTER

15

G Bunu bana ver," diye emretti ve karta uzandı. "Tipimin ne olduğunu bilmiyorsun." Gannon'ın deodorantının ve çamaşır deterjanının kokusunun kendisine neden bu kadar seksi geldiğini merak ediyordu.

"Öyle mi?" Gannon karşı çıktı. "Seni hiç biriyle çıkarken görmedim."

Paige ona, "Beni yılın sadece dört ayında görüyorsun," diye hatırlattı.

Grup tekrar yavaşladı ve Gannon, son derece yetenekli bir kadın erkeğinin pratik yumuşaklığıyla, kızın belini sardı ve onu dans pistine geri götürdü. Gannon'ın avuç içleri ipek gömleğinin ince tabakası boyunca kızın tenini yakıyordu. Artık kendini korunuyor hissetmiyordu. Gannon onu bu kadar yakınına çekerken değil. Aralarında dostça bir mesafe bırakmakla ilgilenmiyordu. Onun bedenini kendi bedeninde hissetmek istiyordu ve Paige'in beyninin sonuçları umursamayan kısmı da aynı fikirdeydi.

Hem olay çıkarmamak hem de aralarındaki sonsuz boşluğu kontrol etmek için ellerini adamın omuzlarına koydu.

"Saçların piña colada gibi kokuyor," dedi Gannon, sesi kızın kulağında hışırtılı bir şekilde.

Paige, "Bu hafta olanlardan sonra bu iyi bir fikir değil," diye uyardı. Adam o kadar uzun ve geniş ki arkasındaki dans pistinin geri kalanını göremiyordu. Onu ustalıklı en karanlık köşeye götürmüştü ve Paige de bilmeden ya da daha kötüsü isteyerek ona eşlik etmişti.

"Bazen kötü fikirler en iyi fikirlerdir."

"Marcus'un kartını neden aldın?" Paige aniden sordu. Gannon'ın dudakları kıvrıldı. "Çünkü ilgileniyorum."

"Marcus'ta mı?"

"Seninle, Paige. Seninle ilgileniyorum."

"Seninle ilgilenmekle ilgilenmiyorum," dedi, midesinde paniğin kayganlaştığını hissederek.

"Bu ilgilenmemekten farklı bir şey," diye gözlemledi Gannon.

Buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Ona ilgilenmediğini söyleyebilirdi ama Paige adamın ona saçmaladığını söyleyeceği izlenimine kapıldı. Onu uzun süredir tanımayan biri için, onu çabucak çözmüştü.

"Sen erkek arkadaş için uygun değilsin." "Değil miyim?"

Paige başını salladı. "Sen bir . Şu anda bir proje adamıyla vaktim yok."

Adam onu daha sert sıktığında, kadın iç çekti.

"Berbat bir fikir olmamızın tüm nedenlerini anlatmamı ister misin?" Paige sordu.

Başını iki yana salladı. "Çalışmamız için tek bir nedenle ilgileniyorum."

"Senin yatağında bir gece geçirmek için kariyerimi riske atmayacağım."

"O zaman senin yatağını kullanabiliriz."

"Endişelerimi bu kadar ciddiye almanı seviyorum." Paige kaşlarını çatarak ona baktı.

"Benimle seks yapmak konusunda seni en çok endişelendiren şey nedir?"

"Tanrım, Gannon!" Fazla filtresiz olmak diye bir şey vardı. "Gördün mü? Kelime dağarcığını çoktan geliştirmişsin."

Kadın adamın ayağına bastı, ama bu onun üzerinde hiçbir etki yaratmadı. "Özel hayatımın kamuoyunun ilgisini çekmesinin sonuçlarıyla uğraşmak istemiyorum."

"Bu şekilde olmak zorunda değil."

"Ne? Birbirimizin otel odalarına gizlice girip çıkmayı ve kimsenin fark etmemesini ummayı mı kastediyorsun?"

"Bir düşünsene," diyerek ellerini kalçalarının üzerinde aşağıya doğru kaydırды, uzun parmakları şortunun kotunu kazıyordu ve Paige ıslandığını hissetti. "Kimsenin bilmesine gerek yok."

Adamın nefesi yüzüne ılık ılık vuruyordu. Ağzına bakmaktan kendini alamıyordu ve vücudu onunkine değdiğinde, kot pantolonunun üzerinden adamın sert uzunluğunu hissedebiliyordu. Meme uçları sütyeninin dantellerine çarpıyordu.

"Bir de kız arkadaşın meselesi var," dedi, hem ona hem de bedenine tartıştıkları şeyin yasak olduğunu hatırlatmaya çalışarak.

Gannon'ın kafası gerçekten karışmış görünüyordu. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Meeghan Traxx. Kız arkadaşın."

Yüz ifadesi karardı. "Meeghan ve benim bir ilişkimiz yok. Ve eğer biriyle birlikte olsaydım sana teklifte bulunacağımı düşünerek beni kızdırıyorsun."

"Ama haberler..."

"Dedikodu. Söylentiler. Biz hiç çıkmadık. Gerçekten benim tipim olduğunu mu düşünüyorsun?" Şimdi bambaşka bir nedenden ötürü kızgın görünüyordu.

"Bu... yoğun. Sanırım bir içkiye ihtiyacım var." Kelimeler aceleyle döküldü. "Bu ikimizi de yapar." Bir koluyla onu sabit tuttu ve boştaki kolunu

Arkasını dönüp bara giden yolu göstermeden önce eliyle ereksiyonunu kurnazca düzeltti. Gannon onun elini sıkıca tutuyordu ve Paige ona yetişebilmek için koşmak zorunda kaldı.

İkisi için de sipariş verdi ve tercih ettiği birayı bilmesine şaşırdı.

Vücudunu içten dışa doğru soğutmaya çalışarak uzun bir yudum aldı.

"Bak," diye başladı Gannon. "Ben de bu konuda pek heyecanlı değilim. Yoğun bir ortamda birlikte çalışıyoruz. Takılmak berbat bir fikir. Ama ben bunun kaçınılmaz, berbat bir fikir olduğunu düşünmeye başladım. Seni düşünmeyi bırakmayı bekliyorum ve bu sadece seni daha çok düşünmeme neden oluyor."

Çiğ. Dürüst. Filtresiz. Bu Gannon King'di.

"Paige!" Cat'in ciyaklaması, Paige'in Cat'in üzerine atılıp onu Gannon'ın sert göğsüne ve hâlâ sert olan sikine çarpmadan önce sahip olduğu tek uyarıydı.

Kendini Gannon'dan uzaklaştırdı ve arkadaşını incelemek için döndü. "Aman Tanrım. Sana bir su ve parmak tavuk verelim," diye değerlendirdi Paige.

"Kulağa harika geliyor! Gann, sen sipariş ver. En iyi arkadaşım Paige'i kışını sallaması için dışarı çıkaracağım."

Gannon'ın onayını beklemedi, bir elini Paige'in bileğine sıkıştırdı ve sürüklemeye başladı. Paige o gece kaç Kral'ın onu barın her yerinde sürüklediğini düşünmek için kendine bir saniye verdi. Gerçekten de daha iyi çekiş gücü olan ayakkabılara bakması gerekiyordu.

Cat, Paige'in yüzüne karşı, "Kardeşim seni yutacakmış gibi görünüyordu," diye bağırdı.

"Biz sadece... tartışıyorduk."

Cat onun yalanını görmezden geldi. "Ona haddini bildirdiğinizi gördüğüm ilk andan beri ikiniz hakkında bir şeyler hissediyordum. Gannon'ın kendisine yalakalık yapmayacak birine ihtiyacı var. Senden gerçekten hoşlanıyor."

"Cat, kardeşin hakkında konuşmak istemiyorum!"

Cat yerde küçük bir dönüş yaptı. "Tamam, o zaman bana sevimli polo tişörtlü adamdan bahset."

"Neden bana uzun ekose gömlekli adamdan ?"

Cat, Paige'in onu bara geri sürüklemesine izin vermeden önce dans pistinde iki şarkı sürdürdü. "Bugün benim doğum günüm," diye avazı çıktığı kadar bağırdı ve etraflarındaki kalabalık alkışladı.

İçki jetonları sanki bardan fırlamış gibi önünde sıralanmaya başladı. Paige onun elindekilerden birini tokatladı. "Uh-uh. Önce yağ ve su."

Cat bir tavuk parmağı aldı ve ısırdı. "Paige benim bebek bakıcım," diye açıkladı Gannon'a.

"Bunu görebiliyorum," dedi kardeşi, sarhoş Cat'in tadını çıkararak.

Cat çiğnemeyi aniden bıraktı ve yüzü ciddileşti. "Bugün *senin* de doğum günün olduğunu biliyor muydun?"

Gannon kız kardeşinin başının üzerinden Paige'e baktı. "Ne kadar içmesine izin verdin?"

"Biliyorsam ne olayım. Dikkatim dağılmıştı. Rico?" Paige kameramana el salladı. "Cat'in ne kadar içtiğini gördün mü?"

Mor bowling gömleğinin altından omuzlarını silkti. "Üniversiteli çocukların olduğu masada birkaç tek attığını gördüm. Cat'i bir şey içerken gördün mü Mel?"

Mel bir elinde cin tonik, diğerinde bir avuç dolusu telefon numarasıyla çıkageldi. "Cat? Ekose gömlekli kovboyun ona birkaç içki ısmarladığını gördüm. Sonra da barmen ona pembe köpüklü bir içki verdi."

"Kahretsin," diye mırıldandı Paige. Marcus ve Gannon arasında görevlerini savsaklamıştı. Cat'in bu işten yara almadan çıkmasına imkân yoktu. Ve çekim sırasında akşamdan kalma bir Cat, ayık bir Gannon'dan daha kötüydü.

Paige Cat'in kusmuk suratını fark edip onu dışarı sürükleyene kadar barda bir saat daha kaldılar. Park yerindeki çalılar en büyük zararı gördü ama Cat minibüse kusmayacak kadar iyi hissettiğine söz verdi. Hepsi farklı ayıklık ve sarhoşluk aşamalarında içeri doluştu ve doğum gününde ayık olan Gannon onları otele geri götürdü. Cat sözünde durdu ve otelin otoparkında tekrar kusmak için bekledi. Resepsiyon görevlisine heyecanla el salladı ve doğum günleriyle ilgili bir şeyler geveledi.

Gannon ve Paige Cat'in odasına gitmesine yardım ettiler. Paige arkadaşını yatağa yatırmadan önce makyajını silmesi ve dişlerini fırçalaması için zorladı. Mini buzdolabında Cat'in Gatorade zulasını buldu ve bir şişesini masanın üzerine bıraktı.

bir şişe aspirinin yanında duruyordu. Paige kendini dışarı attığında Cat horluyordu.

Gannon koridorda bekliyordu.

"Kendinden geçmiş," diye bildirdi Paige. "Ama sabah Mel ya da Sam'i kahvaltı sandviçi almaya göndersek iyi olur. Yağa ihtiyacı olacak."

Gannon başını salladı ama bir şey söylemedi.

"Sanırım ben de yatacağım," dedi Paige, sinirleri onu konuşkan yapıyordu. "Seninle odana kadar yürüyeceğim."

Ona uyarıcı bir bakış attı.

"Sana odana kadar eşlik edeceğimi söyledim, şortunu soyacağımı değil."

Adamın zihnine yerleştirdiği görüntü, koridorda birbirlerine dokunmadan yan yana yürürken kendi ayaklarına takılıp düşmesine neden olacak kadar alaycıydı. Adam kolundan tutarak onu düzeltti ve kadın geri çekildi.

Kapısının önünde durdu ve cebinden anahtarı çıkardı. "İyi geceler, Gannon."

"İyi geceler, Paige. Güzel rüyalar gör." O seksi sırıtış ona tam olarak ne hakkında rüya göreceğini bildiğini söylüyordu.

Aklını kaçırpı onu içeri davet etmeden önce kendini içeri bıraktı ve kapıyı kapattı. İkisi de bunun berbat bir fikir olduğunu biliyordu. Onunla herkesin önünde birlikte olmaya hiç niyeti yoktu. Bu onun için kariyer intiharı olurdu ve bu hayata devam edebilmesi için bir sezona daha ihtiyacı vardı.

Ama yine de baştan çıkarıcıydı. O baştan çıkarıcıydı.

Masanın üzerindeki fırın kutusuna baktı. "Kahretsin," diye mırıldandı.

CHAPTER

16

G Annon Paige'i kapısında görünce kimin daha çok şaşırdığından emin değildi, onun mu yoksa Paige'in mi?

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, onu başından savdıktan sonra kapısını çalmasının ancak bir felaket ya da acil durumdan kaynaklanabileceğinden emindi.

Derin bir nefes aldı. "Biliyor musun, Cat kendi doğum gününü o kadar büyütüyor ki bazen senin de doğum günün olduğunu unutuyorum."

Ona yarım bir gülümseme verdi. "Hayatım boyunca hep böyle oldu. Ben yaygara istemiyorum, o ise bundan zevk alıyor."

"Yine de. *Bugün* senin doğum günün." Arkasından, üzerinde yanan bir mum bulunan bir cupcake çıkardı.

Doğum günü için ona mumla süslenmiş çikolatalı bir kek getirmişti. Haftalardır boğuştığı şehvet bir kademe daha yükseldi ve içinden başka bir şey, sıcak ve tatlı bir şey geçti.

Eğildi ve gözlerini kapatarak bir nefesle mumu söndürdü.

"Bir dilek tuttun mu?" Paige sordu. Sesi biraz nefes nefese çıkmıştı. Bu hoşuna gitmişti.

"Bu." Adam ondan önce davrandı, elindeki keki aldı ve onu gömleğinin önünden tutup kendine doğru çekti. Dudaklarını onunkilerin üzerine koydu ve vücudunun aydınlandığını hissetti. Kızın yumuşak ağzı şokla ya da davetle aralandı. Ama etmedi. Bu açıklıktan yararlanarak dilini onun ağzına soktu, yavaşça ve kasıtlı olarak tadına baktı.

Ellerini onun tişörtünün içine soktu ve onu öptü. Burada yavaş yavaş çözülme yoktu. Orman yangını başlatan bir kıvılcım vardı. bir savaş alanıydı, her ikisi de üstünlük için savaşıyordu. Gannon zar zor kazandı.

onu anlamsızlaştırdı. Yavaşça dudaklarını yumuşattı, sonunda geri çekilmeden önce dudaklarını hafifçe onunkilerin üzerinde gezdirdi.

Adam onun için granit kadar sertti ve Paige sanki adam onu bıraksa dizlerinin üzerine çökecekmiş gibi görünüyordu. Mavi gözleri onunkilere bakarken cam gibiydi, bilinmeyen sorulara cevap arıyordu.

"Bu bana ilgilenmiyormuşum gibi gelmiyor."

Şaşkın bakış kayboldu ve yerini isyankâr bir bakış aldı. Paige dönüp koridorda hışımla ilerledi, öfkesi şimşek gibi çaktı.

Oh, evet. Berbat bir fikirdi ama ikisi de istese de istemese de bu gerçekleşecekti.

Tam da Gannon'ın işinden nefret etmesine neden olan türden bir gündü. Cat akşamdan kalma gibiydi. Mümkün olduğunca onun etrafında çekim yapıyorlardı, bu da onu daha fazla kamera karşısına geçmeye zorluyordu. Hava da yardımcı olmuyordu. Maine'de bahar sonu tam bir karmaşaydı. Şiddetli rüzgârlar ve aniden bastıran sağanak yağışlar ailenin engebeli ön bahçesine ve araba yoluna kurdukları çadırlara zarar veriyordu. Sırılsıklamdı ve sinirliydi, üstelik saat daha sabahın dokuzu bile olmamıştı.

Genel Müdür Brunelli yeterince iyi bir adamdı ve içeride işleri kontrol altına alarak Gannon'un projesine bir iki saat ayırmasını sağladı. Cat'in Malia'nın yatak odası için yaptığı tasarımları gördüğünde, kendi katkısının ne olacağını çok iyi biliyordu. Oturup prenseslere layık bir gölgelikli yatak çizmiş ve Cat'in mağazadan alınmış bir yatak için yaptığı planları buruşturup atmasına neden olmuştu. Ve şimdi onu gerçekten yapmak zorunda kalmıştı.

Malia'nın odasını genişletmek için ikinci kattaki garip şekilli boş yatak odasından yer alıyorlardı ve bu da onlara bir kraliçe yatak için yer sağlıyordu. Carina kemoterapi tedavilerinden sonra küçük kızın gece yarısı şeye ihtiyacı olmadığından emin olmak için genellikle Malia'nın odasında yerde yattığından bahsetmişti. Büyük boy bir yatak ikisine de dinlenmek için rahat bir yer sağlayacaktı ve Malia -umarım- yatağa alışacak ve bir yetişkin olarak da kullanabilecekti.

Eldivenli elini kirazın üzerinde gezdirdi ve çenesini sıkı. Ona göre çocuklar kanser olmamalıydı. Hiç kimse, ama özellikle de lanet olası çocuklar.

"Gannon, o tahta parçasına sanki başka bir tahta parçasını kıracaktıysın gibi bakıyorsun," diye Paige kamera , sesi yumuşaktı.

Kalemini kulağının arkasına iterek bakışlarını onunkilere dikti ve onun kızardığını görmekten biraz keyif aldı. Sinirlenmesinin bir başka nedeni de buydu. Dün gece onu duvarlarına yapısal bir hasar verme niyetiyle öpmüştü. Onun yerine, sete sinirli ve geceyi bitmek bilmeyen bir ereksiyondan kurtulmaya çalışarak geçirdiği için yorgun bir halde geldiğinde onu soğuk bir "günaydın" ile karşılamıştı.

Bir şekilde bu onun hatasıydı. Bundan emindi ve Paige'in de bunu bilmesini sağlayacaktı.

"Çalışırken nasıl görüldüğümle ilgili bir sorunun varsa, önümüzdeki bir saat boyunca kamerayı başka birinin yüzüne doğrultmalısın," diye tersledi ve sürekli yanlış yere koyduğu mezurayı aramak için kameraya en yakın masaya doğru yürüdü.

Kaşlarını ona doğru kaldırdı, şaşkınlıkla değil, soğuk bir yargıyla. Genelde onu kızdırmaktan hoşlanırdı ama bu sefer kızan kendisi oldu.

Mobilya inşa etmek onun için sanatsal bir süreçti ve bunu kamera önünde yapmak ona porno yapmak gibi geliyordu. Tatmin edici ve heyecan verici bir şeyi alıyor ve onu izleyiciye gerçekçi olmayan beklentiler veren boktan bir taklidine dönüştürüyordu. Bu saçmalıktı. Ona bu mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde ileten bir bakış attı.

Paige tekrar, "Yatak başlığını kesmek için bize yol göstermen gerekiyor," diye seslendi. Bu kez sesinde bir gerginlik vardı.

Güzel. Zamanı gelmişti.

"Bil bakalım ne oldu? Lanet olası yatak başlığına geçmeye hazır değilim. Çerçeve için kesiyorum."

Kollarını kavuşturdu ve bahse girerim tırnaklarını avuçlarına geçiriyordu. "Sırasız ateş etmenin sana mantıklı gelmediğini biliyorum.

."

"Hayır, hayır, bu bana mantıklı gelmiyor. Burada altı yaşında kanser hastası bir çocuk için yatak yapıyorum. Neden işimi yapmama izin vermiyorsunuz ve bir kez olsun *gerçeği* çekmiyorsunuz?"

Gözlerinde bir alev vardı ve adam onun aklından neler geçtiğini bilmek istiyordu.

Paige iki parmağını kulağına götürdü ve kulaklığına bir şeyler mırıldandı. Durdu, dinliyordu. "Neden beş dakika ara vermiyorsun, Gannon?"

sakince önerdi.

"Beş dakikaya ihtiyacım yok. Bu projeye devam etmem gerekiyor."

"Öyle mi? Ve bu sahnenin çekimlerini tamamlamamız gerekiyor ki programa sadık kalabilelim," diye karşılık verdi. "Herkes beş dakika mola versin."

Kırbaç şaklatır gibi verdiği emre kimse itiraz etmedi.

Gannon elindeki kalemi yere fırlattı ve ona doğru yürüdü. "Konuşalım," dedi ve onu bileğinden tutup araba yolundan evin içine doğru sürükledi. Ev müteahhitler ve işçilerle dolup taşıyordu. Ama kimsenin onları rahatsız etmeyeceği bir yer vardı.

İtiraz edercesine gıcırdayan bodrum kapısını çekerek açtı ve Paige'i peşinden merdivenlerden aşağı çekti. Burası beton zeminli, küflü, pis bir yerdi ve tavanı o kadar alçaktı ki Paige ayakta duramıyordu.

Paige burnunu kırıştırdı ve konuşmaya başladı ama adam parmağını dudaklarına bastırdı. Etrafindan dolanarak güç paketini Paige'in şortunun kemerinden çıkardı ve kapattı. Sonra aynısını kendi şortuna da yaptı ve ikisini de ambalaj kâğıtlarıyla dolu büyük bir plastik küvetin üzerine fırlattı.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye tısladı. O mavi gözlerde ateş vardı ve bu sadece onun kendi alevlerini körüklemeye yaradı.

"Dün gecedен beri düşündüğüm şeyi yapıyorum." Onu rüzgârlığının önünden yakaladı ve ağzını şiddete yakın bir şeyle onunkinin üzerine kapattı. Kadın yarım saniye karşı koyduktan sonra parmaklarını adamın omuzlarına geçirdi ve kendi ağzının tadını çıkarmaya başladı.

Güneşi tatmak gibiydi. Aralarında bir cehennem tutuştu ve dillerinin her vuruşunda ve kayışında daha da sıcaklaştı. Kendiliğinden yanma tehlikesiyle karşı karşıya olmadıklarından emin değildi. Ellerinin onun üzerinden, omuzlarından ve sırtından aşağı kaymasına izin verdi ve sıkı kıcını kavradı, onu intikamla geri dönen sertleşmeye karşı tuttu. Kadın inledi ve kalçalarını adamın sikine yaklaştırdı.

Bunun olmaması gerekiyordu. Onu böyle, kontrolden çıkmış ve muhtaç hissettirmemesi gerekiyordu. Ama bu, ona tam olarak böyle hissettirdiği gerçeğini değiştirmiyordu.

Sonra geri çekildi ve bir elini göğsüne vurdu.

"Sırf tahrik oldun ya da sinirlendin diye beni işten uzaklaştıramazsın. Bu mağara adamı saçmalığıyla ilgilenmiyorum. Anladın mı?" Kızgındı ve tahrik olmuştu ve bu güçlü bir kombinasyondur. Mavi gözleri arzudan cam gibiydi, ağzı adamın saldırısından şişmişti ama vücudunun geri kalanı öfke, tutku ve *ihitiyaçla* adeta çatırıyordu.

"Anladım." Sırtarak başını salladı. "Tanrım, senden çok hoşlanıyorum."

Kadın hayal kırıklığı içinde homurdandı ve bir öpücük daha almak için adamın başını aşağı çekti. Kıçını avuçladı ve uzun bacaklarını kalçalarının etrafına sararak onu kaldırdı. Kadın adamın sikine bir anahtarın kilide girmesi gibi oturdu ve adam kadının şortunu hemen burada çıkarma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı.

Adamın ellerinin yardımıyla ona yaslandı ve ağzına doğru iç çekti. Tekrar geri çekilerek onun gözlerinin içine baktı. "Senin için bir tür kırmızı halı hayranı olmayacağım."

Gülüştü acı vericiydi. "Tabii ki hayır."

"Özel hayatım özeldir ve seninle birlikte olmak çok fazla kamusal. Tanrı aşkına, iş yerinde mikrofon takıyorum."

"Bu anlaşılabilir bir şey." Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. Kadının çıkardığı küçük, seksi inilti onu çılgına çevirdi. Adını söylemek için öpücüğü kesmeye zahmet etmedi. "Paige?"

"Mmph?"

"Seni becermem lazım."

Sanki adam ona kafasını tıraş etmek istediğini söylemiş gibi geri çekildi. "Tanrım, Gannon. Burada olmaz."

"Burada olmaz!" Yine de yer konusunda hiçbir endişesi yoktu. "Bu gece mi?"

Kollarında kaskatı kesildi ve sonra yavaşça, kas kas gevşedi. Onun gözlerinin içine baktı, evet demesini istiyordu, evet demesine ihtiyacı vardı.

Paige bağıını sallamaya bağılayınca adam onun kıçını daha sıkı kavradı. "Bu gece mi?" dedi tekrar.

"Bu gece," diye fısıldadı.

CHAPTER

17

Paige o öğleden sonra sette duygularını bölümlere ayırmak için elinden geleni yaptı ama lanet olsun. Gannon'a bir ağaç gibi tırmanmış ve onu ödünü kopartan bir çaresizlikle üzerine çullanmıştı.

Şimdi, otele dönüp en azından düş alabileceği ve Gannon'ın kendisini harap etmesine izin vereceği saatleri sayıyordu. Ya da o, Gannon'ın ırzına geçmeden önce.

İşile ilgili tüm mantıklı şüpheleri, onun kendisi için mutlak yanlışlığı hâlâ oradaydı. Ama öpüştüklerinden beri çok daha sessizdiler... ve neredeyse çıplak kalmışlardı.

Kız onu istiyordu. O da onu istiyordu. Onlar sır tutabilen iki bekar yetişkindi. Peki ya kanal bunun olmasını istiyorsa? Ya bu kariyer intiharı olacaksa?

Tamam, bu onu hâlâ rahatsız ediyordu. İşte tam da bu yüzden bunu düşünmeyecekti. Düşünmesi gereken bir sürü başka şey vardı ve neyse ki Gannon dikkatini daha da dağıtmak için sette değildi. Bir buçuk saat ötede, Malia'nın prenses yatağı için özel bir gölgelik yaptıkları bir metal atölyesinde çekim yapıyordu. Lou ve Mel de onunla birlikteydi.

Dufour'ların evinde Paige, Malia'nın okuldaki sınıfını Cat'in küçük kızın yatak odası için dev bir duvar resmi yapmasına yardım etmeye ikna etmekle görevliydi. Altı ve yedi yaşındaki yirmi üç çocuk şu anda sette koşuşturuyordu.

Rico ve Tony kaosu çekerken Cat çocuklarla selfie üstüne selfie çekti.

Öğleden sonra gökyüzü, Paige'in geçmesini istediği kabarık bulutlarla uğursuz bir şekilde kararıyordu. İhtiyaç duydukları son şey film çekimi, çocuklar ve bir fırtınayla uğraşmaktı.

Paige kulaklığına, "Tamam, hadi şu sirki bir çadırın altına alalım," dedi. Sam'i işaret etti ve çocukları Dufour'un garaj yolunda kurdukları ikinci çadıra götürmek için ondan yardım istedi. Ebeveynlerin hepsi, bol miktarda kahve ve atıştırmalığın hazır beklediği el sanatları hizmetleri çadırına yönlendirildi. Atıcılara manevra yapabilecekleri çok fazla alan bırakmıyordu ama yağmur yağacaksa bir tür çatı altında olmaları gerekiyordu.

Paige, Cat'in bu parlak beyin fırtınasını çekimler başlamadan önce yapmış olmasını dilerdi çünkü bütün bir sınıfın bir inşaat alanında koşuşturması yerine yerel bir ilkokulda çekim yapılmasını sağlayabilirdi. Ama bu gelecekteki gösteriler için bir ders oldu.

Paige çadırın girişinde durmuş, çocukların hiçbiri o görmeden dışarı çıkamasın diye çıkış yolunu kurnazca kapatmıştı. Cat, Malia'nın sınıfında Brunelli İnşaat tişörtlü, çilli, gözlüklü küçük bir çocuk olan oğlu Billie Brunelli ile birlikte ortada duruyordu.

Olay yerini kapatmanın bir anlamı yoktu. Cat gitmesi gereken yere gidecek, Rico ve Tony de ellerinden geldiğince onu takip edeceklerdi. Birkaç dakikalık sevimli çocuk görüntüsü ve gösteride kullanılabilecek bir son ürün umuyorlardı.

Cat üç kişilik gruplara boş tuvaler dağıttı ve el baskısı sürecini anlattı. Ebeveynler, çocuklarını sete imha edilebilecek kıyafetlerle göndermeleri konusunda önceden uyarılmıştı. Gösteri, kısa süre sonra pembe ve mor boya tonları altında tanınmaz hale gelecek olan çocuk boy gönüllü tişörtleri için bütçede ek yüz dolar ayırmıştı.

Kaos vardı, ama sevimli bir kaos. Çadırın altındaki konuşmalardan kafeterya gibi bir ses geliyordu. O kadar gürültülüydü ki Paige neredeyse gök gürültüsünün uzun gümbürtüsünü sokaktaki bir kamyon sanacaktı. Telefonu cebinde sessizce ama ısrarla titredi. Mel'den bir çağrı gelmesini bekleyerek telefonu çıkardı ama onun yerine bir hava durumu uyarısıyla karşılaştı.

Bulundukları bölge için şiddetli fırtına uyarısı.

Sanki bu uyarıyı vurgulamak istercesine, arkasından esen rüzgâr çadırın duvarlarını dalgalandırdı ve çocukların ciyaklamalarına neden oldu. Arkasındaki karanlık gökyüzünde bir şimşek çaktı ve hemen ardından uzun bir gök gürültüsü yankılandı.

"Kahretsin." Paige kulaklığına doğru mırıldandı. "Andy, sanırım herkesi bodruma indirmemiz gerekecek."

Kes demeden önce çadırın diğer ucundan başını salladığını gördü. Cat iki çocukla birlikte bir resme daldığı yerden başını baktı.

"Tamam, millet." Paige ellerini çırdtı. "Biraz ara verip içeri gireceğiz."

Dışarıda gök gürledi ve bir avuç çocuk çığlık attı. Cat ve Andy hemen harekete geçerek çocukları sıraya dizdiler.

Paige kulaklığını tekrar taktı ve Sam'e seslendi. "Sam, tüm yetişkinleri eve almanı istiyorum. Fırtına hızla yaklaşıyor."

Rico, Cat'in arkasından aceleyle çadırdan çıkan çocukları almak için önce kamerasıyla dışarı çıktı. "Herkes devam etsin!" Cat rüzgâra doğru bağırdı. Bulutlar patlayarak açıldı ve ilk iri damlalar yeryüzüne düştü. Andy çadırlardan dışarı çıktı, ebeveynlere el salladı ve onları eve yönlendirdi.

"Herkes bodruma! Gidin!"

Paige, Tony ile birlikte çadırın girişinde durmuş, yanlarından geçen küçük kafaları sayıyordu.

"Yirmi bir," dedi son küçük çocuk koşarak geçerken. "Kahretsin. Yanlış saymadıysam iki eksik var." Başını eğerek bahçeye çıktı. Andy ve Cat herkesi içeri koşturuyordu.

Şimşek tekrar çaktı, bu sefer kollarındaki tüyleri diken diken edecek kadar yakındı.

Paige kulaklığına "Sayım istiyorum," diye bağırdı. Diğer uçtan gelen karışık sesleri duydu ve herkes eve dolmuşken kesin bir sayı elde etmenin imkânsız olduğunu biliyordu. "Lanet olsun," diye mırıldandı. "Tony, içeri gir, dışarıda başka kimsenin olmadığından emin olmam gerek."

Onun yanıtını beklemeden çadırın arka tarafına doğru koştu. Dışarıda bir jet havalanıyormuş gibi dalgalanan çadırın bir duvarına uzun stüdyo ışıkları yerleştirilmişti. Köşede, sanat malzemeleri ve kutularla dolu iki masa vardı. Paige üzerinde ördekler olan küçük bir spor ayakkabı ve ardından bir tane daha gördü. Yerde hâlâ ıslak duran tuvallerin üzerinden atladı ve eğildi.

İki gözyaşı lekeli yüz onu karşıladı. Küçük oğlan ellerini kulaklarına götürmüş, küçük kız ise bacağını okşayarak ona her şeyin yoluna gireceğini söylüyordu.

"Onları buldum!" Paige kulaklıkla konuştu. "Merhaba çocuklar, ben Paige. Sizi içeri götüreceğim, böylece yağmurdan ıslanmayız, tamam mı?"

Küçük kız başıyla onayladı. "Bu Ashton. Ben Regina. Biraz korkmuş." Kendi adını *r* yerine *w* ile telaffuz ediyordu ve bu çok korkutucuydu.

Çok güzel.

"Tamam, Regina ve Ashton. Ellerinizi tutacağım ve çok hızlı koşup içerideki diğer herkese yetişeceğiz, tamam mı?"

Regina ciddiyetle başını salladı ve bir elini Paige'e uzattı. Ashton isteksizce elini kulağından çekti ve ona uzattı.

Paige aciliyetini belli etmemeye çalıştı ve onları dikkatle çadırın önüne doğru götürdü. Tony onun sığınak arama emirlerine aldırmamıştı ve kapıyı açık tutarak onları bekliyordu.

Paige Tony'nin ötesine, evin önünü kapatan sağanak yağışa baktı. "Sanırım biraz ıslanacağız," diye uyardı çocukları. "Ama içerisi yine de daha iyi olacak."

"Neredesin, St. James?" Andy onun kulağına bağırdı. "Herkes bodrumda."

Paige sesini sakinleştirerek, "İçeri geliyoruz," dedi. Çocukların ellerini güven verici bir şekilde sıktı. "Herkes hazır mı? Çok hızlı koşacağız."

Regina başını salladı ve Ashton kusacakmış gibi baktı. "Tamam, üç deyince. Bir, iki, üç."

Yola çıktılar, Paige çocukların ona ayak uydurabilmesi için adımlarını kısa tutuyordu. Tony onun arkasından tırısila ilerledi. Rüzgâr hepsini gafil avladı ve Paige neredeyse şangırtı sesini duymayacaktı. Ashton'ın eli onun elinden kaydı ve el sanatları servis çadırına doğru koşmaya başladı. Çadırı sabitleyen halatlardan biri elektriklenmiş havayı yarararak yukarı fırladı.

Tanrım, çadır çökmek üzereydi ve Ashton doğru koşuyordu. "Anne!" diye bağırdı, sesi korku doluydu.

"Regina, sen Tony'yle birlikte eve git," diye bağırdı Paige rüzgârın ve gök gürültüsünün sesini bastırarak. Hızla koşmaya başladı. Her şey o kadar hızlı olmuştu ki düşünecek zamanı olmamıştı. Bir çadır kazığı daha gevşedi ve ağır çekim bir çarpınısla çadırın ön yarısı yerden kalktı. Ashton olduğu yerde donakaldı ve Paige kendini onun üzerine attı. Sırtına ağır bir şey çarptı ve ayakta duruyor olsaydı bu darbe onu yere düşürebilirdi.

Üzerlerini örten branda hem ışığı hem de yağmuru engelliyordu. Acı şok ediciydi ama bebek gibi ağlayarak Ashton'ı zaten olduğundan daha fazla korkutmak istemiyordu.

"Paige!"

Tony'nin sesine benziyordu ama rüzgârdan anlayamadı. Kulaklığı gitmişti ve bildiği tek şey Ashton'ın altında titrediği ve üzerine çöken bir şeyin ağırlığıydı. İniltili bir ürperti duydu ve çıplak bacağının üzerinden bir şey geçti. Yüzlerce arı sokmuş gibi acıyordu. Sert bir şey yüzünün yan tarafına çarptı ve başı gevşekçe yere düşmeden önce bir ışık parlaması gördü.

Bilinci yerinde değildi. Acı ve kafa karışıklığı içinde yüzüyordu. Kan kokusunu alabiliyordu, tadını da. Yoksa gözyaşı mıydı?

Ashton hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Zavallı çocuk zaten gök gürültüsünden korkuyordu. Şimdi de ömür boyu yara izi kalacaktı. Tanrı'dan herkesin el sanatları hizmetleri çadırından çıkmasını, sahadaki herkesin içeri girmesini umuyordu.

Bir yerlerde, rüzgârın kırbacı ve gök gürültüsünün çatırtısı arasında siren sesleri duydu. Derisinin üzerinde damlayan bir sıcaklık hissetti ve bunun hissettiği kadar kan olmamasını umdu. Şu anda hiçbir şey çok kötü acımiyordu ama üzerine çöken sis şok etkisi yaratabilirdi. Umarım bu gece Gannon'la yapacağı planlara engel olacak bir şey değildir.

"Hey, Ashton? Buddy? İyi misin?" diye sordu. Sesinin ne kadar zayıf çıktığına şaşırmişti.

"Korkuyorum," diye feryat etti gözyaşları içinde.

"Korkmak sorun değil, ama söz veriyorum iyi olacağız." Bir sonraki feryadı biraz daha sessizdi.

"ABC'yi biliyor musun?"

"Hı-hı," diye hıçkırdı.

"Arkadaşlarımız gelip bizi bulana kadar ABC'yi söyleyelim," diye önerdi. "Annemi istiyorum," diye burnunu çekti.

Şu anda kendi anneme bile hayır diyemem, diye düşündü Paige. "O zaman annen ve arkadaşlarım bize yardıma gelene kadar şarkı söyleyelim."

Adam sakız şampuanı gibi kokuyordu ve Paige bunu tuhaf bir şekilde rahatlatıcı buldu. Ağırlığını onun üzerinden atmaya çalıştı ama bir şey onu yukarıdan toprağa bastırıyordu.

"A, B, C..." diye titrek bir sesle söze başladı ve Paige de ona katıldı. Kapalı gözlerinin ardındaki renkleri neden görebildiğini merak etti ve artık üşümediğine sevindi.

CHAPTER

18

Gannon kaynak gözlüklerini düzeltti ve ellili yaşlarının ortasında, gür bıyıklı, sıksa bir adam olan Rocco'nun temiz bir kaynağı bitirmesini izledi. Bir buçuk saat batıdaki küçük bir kırsal kasabada çekim yapıyorlardı.

Portland'da özel bir kaynak atölyesinde.

Bu tür sahneleri çekmekten, kendisi izlerken ya da kendi elini denerken diğer zanaatkârlara kamerayla zaman ayırmaktan çekinmezdi.

Ona göre bu, serginin en güzel yanlarından biriydi. Yerel zanaatkârları vitrine çıkarmak iyi bir karmaydı. İzleyiciler sadece aileler için yapabildikleri özel şeyleri kalmadılar, aynı zamanda bölümler yayınlandıktan sonra zanaatkârların işleri de arttı.

Elbette, Gannon bu bölümleri yapmaktan hoşlandığını Paige'e asla söylemezdi. Herkesin onun çekimlerle ilgili her şeyden nefret ettiğini düşünmesini tercih ediyordu. Bazı şeyleri kimsenin bilmemesi daha iyiydi. Gerçi bu geceden sonra Paige'le birbirlerini çok daha iyi tanıyacaktı.

Kanının hemen beynini terk ettiğini hissetti. *Bu gece.*

Sabırsızlığı muhtemelen kameraya yüksek sesle ve net bir şekilde yansıyor ve bu bölümü yayınlandığında izlemeyi seçerse, şu anda ne düşündüğünü tam olarak hatırlayacaktı. *Paige.*

Rocco fenerini kapattı ve vizörünü yukarı çevirerek kaynağa hayranlıkla baktı. "Harika görünüyor dostum," dedi Gannon, adamın sırtını sıvazlayarak.

Rocco'nun dudakları bıyığının altından utangaç bir sırıtışla kıpırdadı, kamerayla ilgili daha önceki gerginliği çoktan unutulmuştu. "Fena değil," diye kabul etti.

"Son tasarıma bir göz atabilir miyiz?" Gannon sordu.

"Tabii, tabii."

Rocco, biçime aldırmadan sadece işlev için tasarlanmış bir iş istasyonuna doğru ilerledi. Ağır, boyası dökülmüş bir çalışma masasının üzerinde üç düz ekran monitör duruyordu. Tasarım programını açtı ve Louis ekrana bakmak için arkalarından yaklaştı.

Rocco, "Bana gönderdiğin taslağı aldım ve sonra şuraya ve şuraya bazı son rötuşlar yaptım," dedi ve gölgeliklerin köşelerini işaret etti. Gannon, Mel Gannon'un omzuna bir el koyana kadar Rocco'nun tasarımın ince noktalarını anlatmasını dinledi.

Kadının alışılmadık derecede solgun yüzüne bir kez baktı ve bir şeylerin ters gittiğini anladı. Gannon ayağa kalktı, altındaki tekerlekli tabure kayarak altından çıkınca midesi bulandı. "Ne oldu? Ne oldu?"

Titrek bir nefes aldı. "Sette bir kaza oldu. Paige-" Mel'i omuzlarından yakaladı. "O iyi mi?"

Gözleri sulandı ve kalbi tekledi.

"Bilmiyorum." Mel başını iki yana salladı, gözünün kenarından bir damla yaş süzüldü. "Andy mesaj attı ve telefonuna cevap vermiyor. Tek söylediği 'Durum kötü'."

Gannon başka bir şey beklemedi. "Anahtarlar!" diye bağırdı ve Louis'in fırlattığı minibüsün anahtarlarını havada yakaladı. "Sana bir araç göndereceğim," diye omzunun üzerinden seslendi.

Otoparktan çıkarken önce Andy'nin, sonra da Cat'in numarasını çevirdi. İkisi de cevap vermedi. Avucunu direksiyona vurdu. "Siktir, siktir, siktir." Gannon telefonunu yolcu koltuğuna fırlattı ve gaz pedalına bastı. Minibüs ağır ağır hızlandı.

İyi olmak zorundaydı. Olmak zorundaydı. Ya iyi değilse? Ya "kötü" olabilecek en kötü şeyse? Lanet olsun.

Korkudan ölecekmiş gibi hissedene kadar içini kemirmesine izin verdi ve sonra telefonunu alıp tekrar aramaya başladı.

Paige suyun tenine değmesine izin vererek acıdan başka bir şey hissetmeye çalıştı. Her santimi acıyordu. Sargılarını ıslatmaması gerekiyordu ama yatağa hâlâ kan ve kum içinde girmeyeceği de kesindi.

İyi niyetli, helikopterli Cat'e arkadaşından kurtulmak için doğruca yatağa gideceğine söz vermişti, böylece doktorun emirlerini tek başına açıkça görmezden gelebilecekti. Hastane yorucu bir bulanıklık içindeydi. Ashton

Tanrı'ya şükür iyiydi. Dirseği sıyrılmış ve ayakkabısının tekini kaybetmişti ama başka bir yara almamıştı. Kahraman kameraman ve çocuk kurtarıcı Tony'nin koluna dikiş atılması gerekmişti. Detaylar hala bulanıktı ama Paige onun Regina'yı bir futbol topu gibi kolunun altına aldığını ve Brunelli'nin ekibinden birinin onu yakaladığı eve doğru koştuğunu duyduğunu düşündü. Tony kamerasını verandaya bırakıp geri koşmuş ve Regina'yı üzerine düşen çadırdan çıkarmaya çalışmıştı.

Hem telefonu hem de mikrofonu tahrip olmuştu. Düşen bir çadır direği üzerine bir pinyata gibi indiğinde telefon çatlamış ve su hasarı geri kalanını halletmişti. Telefon için kızgındı ama mikrofon için en ufak bir üzüntü duymamıştı. Ama şimdi sadece yorgundu. Bitkin düşmüştü. Her şey acıyordu. Sanki üzerine çadır değil de bir kamyon devrilmiş gibi hissediyordu. Tanrı'ya şükürler olsun ki, içinde kesici aletler bulunan ahşap işleme çadırlarından birinin altında değildi.

Kimse ona set ya da çekim takvimi hakkında bir şey söylemiyordu. Sadece kaotik bir karmaşa olduğunu hayal edebiliyordu. Andy az önce Cat'in telefonu aracılığıyla ona endişelenecek bir şey olmadığını ve biraz dinlenmesini söylemişti.

Saçmalıktı. Hiçbir yerini kırmamıştı ama kamera ekipmanlarından birinin çarpması sonucu yüzünde hâlâ biraz çatlak vardı. Neredeyse hiç dikişe ihtiyacı yoktu ama yine de ona sakat muamelesi yapıyorlardı. Cat, Paige'in müşahede için kalmayı reddettiği hastaneden otele dönerken yol boyunca ona önce pis sonra endişeli bakışlar fırlatmıştı.

Sadece bir duşa ve biraz uykuya ihtiyacı vardı. Belki sekiz saatlik sağlam bir uykuya. Sonra tekrar ayağa kalkacak ve her şey normale dönecekti. Tanrıya şükür bu çekim için fazladan iki gün daha planlamıştı. Sadece temizlik bile muhtemelen bir tam gününü alacaktı.

Ilık su ağrıyan kaslarını yatıştırdı ve alnını serin fayansa dayadı. Beklemediği tek şey kollarını kaldıramamasıydı. Kollarını omuz hizasından öteye kaldıramıyordu, bu da saçlarını kurumuş kan ve kim bilir daha nelerden oluşan nemli, kirli bir yumak haline getirmişti. Paige ayaklarını kaydırdı ve acı vücuduna elektrik gibi çarptığında yüzünü buruşturdu.

Küvetten nasıl çıkacaktı?

Harika. Duşa boğulacaktı. Hayatı bu şekilde sona erecekti. Doksan yedi yaşında uykusunda huzurlu bir ölümle değil.

Hayır, sadece bu fildişi karodan aşağı kayacak ve boğulacaktı.

Banyonun kapısı uğarak açıldı ve duvardan sekti.

"Tanrım, Cat!" Paige acınası bir şekilde inledi. "Ne oluyor be?" Arkadaşının mahremiyet isteğini görmezden gelmesine sinirlenen Paige, Cat'in küvetten ıkmasına yardım edebilmesiyle biraz rahatlamıştı.

Ama duş perdesini yırtıp ona ters ters bakan Cat değildi. Gannon'dı.

CHAPTER

19

S Ellerini fayansa dayamış, morarmış ve sargılı vücudundan sular akarken duruyordu. Ama o yaşıyordu. Mel'in açıklamasıyla paniğe kapılan parçası nihayet serbest kalmıştı.

Ona bağırmaya ya da bakışlarından kendini korumaya çalışmadığında, yeni bir endişe filizlendi. Sırtının büyük bir kısmı morun her rengine bürünmüştü ve onu bir arada tutuyormuş gibi görünen gazlı bez ve bant parçalarına bakıp ürperdi. Başının etrafında buhar kabardı.

"Saçımı yıkayamam," dedi sonunda. Paige'in sesinde her zamanki otoritesinden hiçbir şey yoktu, sadece yorgunluk ve duymak için canını yakan o keskin acı vardı.

Onu kucağına alıp set güvenliği konusunda ders vermek istedi. Ama ihtiyacı olan bu değildi. Rahatlamaya ihtiyacı vardı.

Gannon elleri kalçalarında neredeyse tam bir dakika boyunca onu inceledi ve sonra içini çekti. Botlarının bağcıklarını çözmeye başladı. Ayaklarını sürüyerek onları çıkardı, tişörtünü başının üzerinden çekti.

"Aman Tanrım. Ne yapıyorsun?" Paige'in sesi duş başlığından gelen spreyin üzerinde zar zor yükseldi.

"Lanet olası saçını yıkıyorum."

Sırada kot pantolonu vardı ve başparmakları boxer külotunun kemerine takıldığında Gannon, Paige'in başının duş duvarına bakacak şekilde geriye döndüğünü fark etti. İhtiyacı olan son şey, rahatsızlıklarına bir de kamçı darbesi eklemektir.

Onun arkasından içeri girdi ve duş perdesini yerine çekti. "Gannon-"

"Kendine sakla. Bunu sonra tartışırız." Başını spreyin altına soktu ve saçlarını yüzünden geriye doğru taradı.

"Böyle bir şey olmayacak." O kadar belli belirsiz mırıldandı ki, bunu yüksek sesle söylediğini bilip bilmediğinden emin değildi.

Gannon onun şampuanından nasırlı eline bir miktar fişkırttı. Hindistan cevizi gibi kokuyordu. Onu her zaman küçük bir bikiniyle bir plajda görmesine şaşmamalı-

Kanın kafasını terk etmeye başladığını hisseder hissetmez bu düşünce zincirini raydan çıkardı. Şimdi zamanı değildi.

Spreyi yüzünden uzaklaştırdı ve parmaklarını saçlarında yavaş, nazik daireler çizerek . Dudaklarından bir iç çekiş kaçtı ve onunkini kaldırdı.

Köpüklerden oluşan taç, vücutlarının arasından kabarcıklar süzülene kadar onun bakımıyla büyüdü. Bunun saçlarının temiz olduğu anlamına geldiğini düşündü ve durulamak için duş başlığını ayarladı.

Ilık su saçlarındaki köpüğü süpürerek çıplak sırtından aşağıya ve yuvarlak kıvrımlarının üzerinden daha da aşağıya akıttı.

Gannon çenesini sıktı. Kız yaralanmıştı. Lanet bir çadır ona çarpmıştı. Bayrağının dalgalanmasına izin vermenin zamanı değildi. Onunla birlikte olduğu için kendi saçını onun şampuanıyla köpürttü ve hızla duruladı.

"Şimdi ne olacak?" dedi sessizce kulağına.

"Saç kremi." Zayıf bir sesle köşede duran ince mavi şişeyi işaret etti. Adam ıslak tenini sıyrarak ona doğru uzandı ve anında sertleşti.

"Siktir," diye mırıldandı ve şişeyi kaptı. Kendini kontrol etmek buraya kadarmış.

Onu kendisine karşı hissettiğini biliyordu. Lanet olsun. Vücudunun kontrolünü ne zaman tamamen kaybetmişti? Birdenbire yeniden on dört yaşına girmiş ve hafif bir esintiyle ereksiyon olmuştu.

Kadın boğazını temizledi ve Gannon dişlerini sıktı. Saç kremi eline döktü ve şişeyi arkasına, onunla temas riskini göze alamayacağı bir yere koydu. Ama şimdi kadının tüyleri diken diken olmuştu. Tekrar, bu sefer sıcak suyu ayarlamak için onun etrafına uzandı. Ve yine siki kıcının pürüzsüz, ıslak kıvrımlarına değdi.

"Özür dilerim." Kelimeyi gıcırdatarak söyledi. *Kadın, kendi akıllı olan bir ereksiyonla dürtülecek ve dürtecek durumda değil*, diye kendini azarladı.

Gannon saç kremi saçlarında gezdirmeye başladı. Yavaşlamak, daha nazik olmak için kendini zorlamak zorunda kaldı.

"Bu gecenin böyle geçeceğini düşünmemiştim... ya da seni ilk kez çıplak göreceğimi düşünmemiştim," diye itiraf etti.

Gannon'un parmakları kadının saçlarında durakladı. "Yani bunu bugünden önce düşündünüz mü?"

Onun gözlerini devirdiğini duyabiliyordu.

"Kapa çeneni. ve ne dediğimi bilmiyorum."

Gannon saçlarını kuyruk yaptı ve saç kremi uçlarına kadar uyguladı. "Bil diye söylüyorum, şu anda bir centilmen olmayı seçiyorum. Ama eninde sonunda müzikle yüzleşmek ve beni çıplak göreceğini nasıl düşündüğünü söylemek zorunda kalacaksın."

Kadın cevap veremeden, adam yüzünü suyun altına itti. "Beni boğmaya çalışmayı bırak," diye mırıldandı.

"Prenses, şu anda aklında olan şey sizi boğmak değil. Sırada ne var?"

"Bacaklarımı tıraş ettirmeyeceğim."

"Anlaştık." Aleti buna dayanamayacaktı. "Sabun?"

"Vücut yıkama," diye düzeltti. Paige bir başka şişeyi ve bütün kadınların sahip olduğu, ipe asılı tuhaf, pofuduk bir lofa'yı işaret etti.

Gannon neyse ki kokusuz olan yıkayıcıyı topun üzerine sıktı. "Canını yaktıysam söyle," dedi huysuzca.

Gannon, adamın sertleştiğinin zaten farkında olduğundan, onu sabit tutmak için bir kolunu arkadan ince beline doladı ve bandajlardan kaçınarak omuzlarından aşağı doğru ilerledi.

Adam sırtının alt kısmına geldiğinde tüyleri yeniden diken diken oldu. "Üşüyor musun?" diye sordu, dairelerini yavaşlatarak.

Başını salladı ama cevap vermedi.

"Ellerini duvarda tut, tamam mı?" Vücudunun alt yarısına odaklanmak için diz çöktü. Kalçasından başlayıp sağ kıkır yavaşlığının büyük kısmını kaplayan bir çürük vardı. Ama çürüklere rağmen kıvrımlarındaki mükemmelliği görebiliyordu. Sabunlu bir yolu üzerinde döndürdü ve zaten kana bulanmış gazlı bezle sarılmış olanı atlayarak uyluklarının arkasına ve düzgün baldırlarına doğru ilerledi. Derin bir nefes aldı. "Tamam, arkayı dön."

Paige durakladı ve Gannon onun reddetmeye çalışıyor olabileceğini düşündü. Ama Paige ağırlığını hafifçe kaydırarak ve dikkatle ona doğru döndü. Dizleri hafifçe büküldü ve içgüdüsel olarak uzanıp adamın omuzlarına tutundu.

"İyi misin?" Gannon'ın sesi boğazında zımpara kağıdı gibi hissediliyordu. Başını salladı, gözleri sımsıkı kapalıydı.

Ayaklarından ve bileklerinden başladı ve yukarı doğru ilerledi. Doktorların kullandığı tentürdiyot, kızın cehennem kadar seksi bronz teninin bazı kısımlarını turuncuya boyamıştı. Sabunlu topu daha yukarılara, dizlerin ve kalçaların üzerinden geçirdiğinde parmakları refleks olarak adamın omuzlarında kenetlendi. O bir kilometre uzunluğundaki bacaklar ellerini yukarı ve yukarı yönlendirdi.

Adamın eli karnının düzlüğünde ve kaburgalarında gezindiğinde küçük bir nefes verdi. Gannon ayağa kalktı. Paige ellerini onun omuzlarında tutunca şaşırdı. Onu sabit tutmak için bir kolunu tekrar beline doladı. Sabunlu süngerini Paige'in göğüslerinin üzerinde gezdirirken, ne kadar dolgun olduklarını ya da elinin kaymasıyla meme uçlarının nasıl sertleştiğini fark etmemeye çalıştı.

Denedi ve başarısız oldu. Zonklayan aleti fark etti ve tepki olarak kaygan karnına doğru sarsıldı. "Neredeyse bitti," diye fısıldadı, kolundaki ve kaburgalarındaki bandajların kenarlarına sabunlu bir çizerek.

Şimdi onu izliyordu, gözleri ağırlaşmış, dudakları ayrılmıştı. Duşun buharı odayı yavaşça buğulandırıyordu. Eğilmek istedi. O ağzın tadına bakmak. Vücudunun anlatmak zorunda olduğu tüm sırları öğrenmek. Ama bundan da öte, onun acısını almak istiyordu.

Gannon onun arkasına uzandı ve suyu kapattı. Perdeyi araladı ve Paige'in yanaklarındaki kızarıklığın yayılmasını izledi. "Dışarı çıkabilir misin?"

Başını salladı ama hareket etmedi. Ona üç saniye verdi ve hâlâ bir girişimde bulunmadığında onu kucaklayıp dışarı çıktı. Onu tuvaletin kapağına oturttu ve daha kız ona laf atamadan bir havluya sardı. Kadının onun devasa ereksiyonuna bakma şekli, adamın metal raftan ikinci bir havlu çekip aralarına havlu kumaştan bir bariyer koymasına neden oldu.

Hızla çalışarak, cildini olabildiğince nazıkçe kuruladı ve tişörtünü başından geçirdi. Tamam, onun muhteşem, çıplak göğüslerine bakmamak biraz rahatlamasına yardımcı oldu.

"Sırada ne var?" diye sordu, sesi amaçladığından daha sertti. Duş sonrası ritüelini kafasından geçirdiğini ve yapmasına izin vereceği bir şey olup olmadığını anlamaya çalıştığını söyleyebilirdi. Her santimine losyon sürmesine gerek olmadığını umuyordu. Bundan sağ çıkmasına imkân yoktu.

Başını kaldırıp adamın tepesine baktı. "Saç kurutma makinesi kullanmayı bilmiyorsundur herhalde?"

Banyoyu aradı ve makyaj masasının çekmecesine saklanmış otel kurutma makinesini buldu.

"Sadece şaka yapıyordum. Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi Paige, adam kabloyu prize takarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Her şeyi edeceğimden korkuyorsun."

"Yanlış kullanılırsa bunlardan biriyle muhtemelen saçları tutuşturabilirsin," diye tahmin yürüten Paige, adamın elindeki kurutucuya endişeyle baktı.

"Sakin ol. Ben Cat'le birlikte büyüdüm. Bazen saçını yaparken ona yardım etmemi isterdi ve bunu bir daha birine söylersen," dedi, kurutma makinesini bir silah gibi kullanarak, "seni parçalara ayırıyorum."

"Dudaklarım mühürlü," dedi, ağzının kenarlarında bir gülümseme oynayıyordu. "Fransız örgüsü yapabilir misin?"

"Cat'in yapabildiğinden daha iyi," diye homurdandı. "Bana Fransız örgüsü yapmayı o öğretti. Ben de onu paintball savaşçısı yaptım."

"Sen çok yetenekli bir adamsın."

Onun keşfetmesini dört gözle beklediği yetenekleri vardı.

"Hiç var mı..." Ellerine bir şey fıskırtıyormuş gibi yaptı. "Ürün mü?"

Paige sordu.

"Evet, köpük gibi şeyler mi?"

Makyaj masasının köşesindeki gümüş kutuyu işaret etti. "Bunu nasıl kullanacağını biliyor musun?"

"Güzel mobilyalar ve evler inşa ediyorum ve geçimimi sağlamak için bir TV programı sunuyorum. Sanırım bir kutudan bok fıskırtmanın üstesinden gelebilirim." Yine de, avucuna bir topak sıkmadan önce talimatları okuyacak kadar uzun süre durakladı. Ellerini birbirine sürttü ve kızın saçlarında gezdirdi.

Kadın gözlerini kapattı ve adam bu fırsatı yüzündeki morlukları incelemek için kullandı. Mor ve benekli kaz yumurtası şakağının hemen altında gururla yükseliyordu. Adam şişliğe çok yaklaştığında kadın irkildi ve adam ellerini yumuşattı.

Beyaz maddeyi köklerine sürüp parmaklarının ucuyla hafifçe ovarken Paige içini çekti. Kadının içindeki gerginliğin gevşemeye başladığını hissetti. Onu böyle görmek fiziksel olarak canını yakıyordu.

"Beyin sarsıntısı mı?" diye sordu.

Başını yavaşça salladı. "Sert kafa."

Kurutma makinesini kısık konuma getirdi ve elini saçlarında gezdirerek tutamları tuttu ve işi bittiğinde Paige ellerini saç diplerinden geçirdi ve iç çekti.

"Nasıl görüldüğümü bilmek istiyor muyum?"

"Prenses, saç modelinden daha büyük sorunlarınız var," dedi Gannon kibarca.

Paige inledi. "Bunu unutmaya çalışıyordum. Yüzüm ne kadar kötü?" diye sordu parmaklarıyla morlukları yoklayarak.

Gannon onun elini yüzünden çekti. "Daha kötülerini de gördüm," diye söz verdi. Paige'in aldığı hasarı geride bırakan birkaç karma dövüş sanatları maçı görmüştü ama o yaralanmalar onu en ufak bir şekilde etkilediyse lanet olsun. Paige'i sıyrılmış, kanlar içinde ve morarmış görmek onu mahvetmişti.

Kadının giydiği tişörtün eteklerini çekiştirdi. "Seni tekrar soymamız gerekecek."

Adamın elini zayıf bir tokatla uzaklaştırdı. "Bu gece seks yapmayacağız, Gannon!"

"Sen tam bir baş belasısın, biliyor musun Paige? Muhtemelen ıslanmaman gereken lanet pansumanlarını değiştiriyorum."

Suçlu görünüyordu. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Bütün gece ıslak bandajlar içinde uyumayı dört gözle bekliyor olmalısın?" Duştan çıkan buhar hâlâ yoğun havada asılı dursa da şimdiden titremeye başlamıştı.

Paige başını salladı.

"Aferin kızıma."

"Ama ben seninle rahat değilim-"

"Şu anda tek seçeneğin benim. O yüzden şu işi bitirelim ve seni yatağa götürelim."

CHAPTER

20

Her direnci yükseldiği kadar hızlı bir şekilde azaldı. "Mallar masanın üzerinde," dedi, dişleri takırdamaya başlamıştı.

"Tamam, hadi. Bunu yatakta yapacağız, böylece uzanabilirsin." Kısa sürdü ama kızın yüzündeki minnettarlık ifadesini gördü. Yorgunluk çökmeye başlamıştı ve onu rahat ettirmesi gerekiyordu. Banyodan çıkmasına yardım etti, ağırlığının çoğunu aldı ve onu yatağa götürdü.

Gazlı bez ve bantla birlikte doktorun yara bakımı talimatlarının fotokopisini çekti ve yatağa taşıdı. İşe koyulmadan önce her şeyi onun yanındaki yatağa atarken okudu. Her yerinde bandajlar vardı ve tişörtü üzerinde bırakmak mümkün değildi, bu yüzden Gannon onu çıkardı.

"Kahretsin, Gannon!" Paige üstünü örtmek için çarşafa uzandı. "Tatlım, zaten her şeyi gördüm ve gerçekten görmek için sabırsızlanıyorum. İyileştiğinde hepsini tekrar yapacaksın. Bu yüzden süreci hızlandıralım." Bir parça bandı dişleriyle dörde böldü ve çarşafa yapıştırdı.

Adam elinden geldiğince hızlı bir şekilde bandajdan bandaja geçerken, o da nefesinin altında gülünç olmakla ilgili bir şeyler mırıldandı. İki yerine dikiş atılması gerekiyordu ve birkaç yerinde de yol yarasına eşdeğer kızarıklıklar vardı. Baldırındaki kesik en kötüsüydü, derin ve kızgın görünüyordu. Neredeyse bir düzine dikiş yarayı kapatıyordu.

Paige yastığına doğru, "Muhtemelen yara izi kalacağını söylediler," dedi.

"Yara izleri sadece güçlü olduğun anlamına gelir," dedi Gannon ona, yeni bir gazlı bez şeridini nazikçe yaraya sabitlerken.

"Malia bunu ona senin söylediğini söyledi."

"Bu çok sert bir çocuk." Gazlı bezin etrafındaki bandı kapattı.

"Onun için yaptığınız yatak harika."

Gannon elini kaldırdı, Paige'in kışına bir şaplak atıp yuvarlanmasını sağlamak niyetindeydi ama sonra vazgeçti. "Sırtın tamam. Benim için yuvarlan."

Yuvarlanmaya başladı ve yavaşça itaat etmeden önce boğuk bir çığlık attı. "Neredeyse bitti tatlım," diye yumuşak bir şekilde söz verdi.

Hızlı bir şekilde çalışarak eski gazlı bezi yenisiyle değiştirip koluna, kalçasına ve uyluğuna yerleştirdikten sonra tişörtünü giymesine yardım etti. Hâlâ titriyordu, o yüzden yorganı boynuna kadar çekti.

Eczane çantasında ağrı kesici ilaç şişesini buldu. "Bunlardan kaç tane alman gerekiyor?"

Başını iki yana salladı. "Bu şeyleri sevmiyorum. Kafamı bulandırıyor." "Acı çekiyor olmalısın."

Tek omzuyla üzgün bir omuz denemesi yaptı. "O kadar da kötü değil. Ben iyiyim."

Aptallığa varacak kadar inatçı, diye düşündü Gannon. Buna saygı duyabilirdi. Çantada bir şişe ibuprofen buldu ve eline üç tane atıp kolunu zedelenmemiş derinin bir santimetrekaresine dürttü. "üzerinde," diye söz verdi.

Onları geri fırlattı ve açık bir şişe suyla yıkadı. İçmeye başladıktan sonra duracak gibi görünmüyordu.

"Aç mısın?"

Başını salladı ve boş şişeyi ona geri uzattı. Paige altındaki yastıklar kadar solgundu.

"En son ne zaman yemek yedin?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi gözlerini kapatarak. "Kahvaltı mı?" "Sen kahvaltı yapmazsın," diye hatırlattı ona.

"Unutmuşum. Sonra dün akşam yemeği yedi. Çocuklardan sonra öğle yemeği yiyecektim..." Sanki konuşma çabası ona çok ağır geliyormuş gibi sözlerini yarıda kesti.

Sessizce küfretti. "Senin lanet bir bebek bakıcısına ihtiyacın var," diye mırıldanarak komodinin üzerindeki telefona uzandı ve çekmecedeki oda servisi menüsünü çıkardı. Resepsiyonu aradı ve ikisi için de sipariş verdi.

Kadın onunla tartışmaya bile kalkışmadı ve bu Gannon'ı endişelendirdi. Banyoya geri dönüp iç çamaşırını ve kot pantolonunu giydi. Dışarı çıktığında Paige uyukluyordu. Onun yanındaki yatağa oturdu ve telefonunu çıkarıp Cat'e mesaj attı. Hastaneye gidip HIPAA nedeniyle acil servistekilerin Paige St. James'in hasta olup olmadığını teyit edemediklerini öğrendikten sonra nihayet kız kardeşiyle bağlantı kurabilmişti. Neyse ki Cat, Gannon kapıları menteşelerinden söküp Paige'i aramaya gitmeyi gerekli görmeden önce lanet telefonuna cevap vermişti

Kendisi. Eczanede yeni taburcu olmuş Paige'in reçetesini alıyordu ve ona ne kadar ayrıntı varsa anlatmıştı.

Paige k      çocuğun hayatını kurtarmıştı. Bu kısmı açıktı.  ocuk muhtemelen hayatının geri kalanında g  k g  r  t  l   fırtınalardan ölesiye korkacaktı ama yanındaki, sıcaklığına biraz daha yaklaşan kadın sayesinde hayatının geri kalanını yaşayacaktı.

Gannon, neredeyse duş perdesini par aladı ından beri ilk kez derin bir nefes almasına izin verdi. Paige yaşıyordu ve dikkatle izlenecek bir iyileşme sürecinden sonra iyi olacaktı. Bir eliyle g   s n  ovuşturdu. Tanrı'dan kalbinin de iyileşmesini diledi. En kötüsünü düşünmüş, dönüş yolunda o şeytanlarla savaşmış, onu kendi g  zleriyle g  rene kadar o dehşete tutunmuştu.

Doktorun iyileşme ve yara bakımıyla ilgili talimatlarını inceleyerek dikkatini da ıttı.

Telefonu baca ında titreşti.

G  rmek istersen Tony'de var. Oldukça .

Tony'nin Paige'e yardım etmek yerine felaketi filme almak için ne haltlar karıştırdı ına dair sinirli bir cevap yazamadan Cat tekrar mesaj attı.

Sakin ol, Aşık  ocuk. D ş nd   un gibi değil. Tony sonunda kahramanı oynadı. K      bir kızı kurtardı ve Paige'i çıkardı. Ama kanal kazayı duyar duymaz g  r  nt  leri istedi. Programa girmemesine imkan yok.

Paige çok kızacak ve aşa ılanacaktı. Gannon'ın bundan hiç şüphesi yoktu. Ve bu aynı zamanda Paige'in mümkün olan her reyting puanını almak için bazı uzun, istilacı röportajlara oturması anlamına gelecekti. Bu onu çok kızdırdı.

Kapı  alındı ve Paige onun yanında kıpırdandı.

Kendini yataktan kaldırdı ve kapıyı açtı. Oda servisi, beyaz-sarı saçları ve çillerle dolu bir yüzü olan korkuluk gibi bir çocuktan ibaretti.

Gannon konuşmayı kısa kesti ve tepsiyi çocuğun elinden alarak onu on puanla yoluna gönderdi.

"Oh, lanet olsun. Kapıyı böyle mi a tın?" Paige yataktan kalkıp sordu.

Çıplak göğsüne ve düğmeleri açık kot pantolonuna baktı, omuz silkti. "Prenses, yine söylüyorum, senin daha büyük sorunların var. Ayrıca, çocuğun Cat hayranı olma ihtimali benden daha yüksek."

Havayı kokladı. "Bu kadar güzel kokan ne?"

"Hamburgerim ve soğan halkalarım. Ben de sana şehriyeli tavuk çorbası aldım." "Aww."

"Sağlıklı gıda züppesi olmak senin hakkın."

Döşemeli yatak başlığına yaslanarak yan yana yemek yediler ve sonunda adam hamburgerinden parça koparıp ona verene kadar kadın adama özlem dolu bakışlar fırlattı.

"Şimdi mutlu musun?"

"Mmm," diye iç geçirdi, her lokmanın tadını çıkarmak için gözlerini kapattı. "Tamam, çiğnemek beni yordu." Enerjisi tükenen Paige yastıklara yaslandı.

"Yatma vakti," diye kabul etti Gannon. Bulaşıkları temizledi ve tepsiyi koridora bıraktı. Yarın uzun bir gün olacaktı, Andy'yle yapacağı ve kimsenin Paige'in kazasını reytinge dönüştürmeyeceğini açıkça belirteceği konuşmayla başlayacaktı.

Odanın ışıklarını söndürdü ve pantolonunu çıkarıp Paige'in yanındaki yorganın altına tırmanmadan önce kilitleri kilitledi. Paige çarşafın altında kendini bir buz küpü gibi hissediyordu ve adam daha yakına kayarak ona sıcaklığını sundu.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Esnedi. Onunla dövüşecek enerjisi yoktu ve Gannon'ın onu tek başına uyumaya bırakmayacağı da kesindi.

"Ben burada uyuyorum. Tartışmaya çalışmayın."

"İlk kez yatakta birlikte olacağımızı da böyle hayal etmemiştim."

Kadının sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Bu ikimiz demek oluyor," diye itiraf etti ve hemen yataktaki ilk zamanlarını nasıl hayal ettiğini düşünmeyi bırakmaya çalıştı.

Paige sessizleşti ve bir iki dakika sonra onun uykuya daldığını düşündü. Ama yan tarafına dönmeye çalıştı ve acı dolu bir çığlık attı.

"Ne yapmaya çalışıyorsun?" diye sordu hışımla.

"Rahatına bak." Ses tonuna acı ve yorgunluk karışmıştı ama yine de ondan bir şikâyet gelmedi.

Gannon bir kolunu onun altına kaydırıp ve dikkatlice kendine doğru çekti, sırtı göğsüne, kalçası kalçalarına yaslandı. "Daha iyi misin?" diye sordu.

Kadının başını salladığını

düşündü. "Gannon?"

"Hmm?"

"Benimle ilgilendiğin için teŖekkrlr."

"Sana bakacak kimseye ihtiyaın olmamasına rağmen mi?" "Evet.

Yine de güzeldi."

"Biliyor musun prenses, bu gece benimle seks yapmaktan kurtulmak için bu kadar uđraŖmana gerek yoktu."

"Har har, gt."

CHAPTER

21

Paige yavaşça uyandı, farkındalığın farklı aşamalarına doğru ilerledi. Sıcak ve güvendeydi. Ancak yumuşak bir horlama sesi kulağına ulaştığında dondu kaldı ve etrafını saran güçlü kolların farkına vardı.

Gannon.

Duş almasına yardım etmiş, saçlarını kurutmuş, sargılarını değiştirmiş ve karnını doyurmuştu. Sonra da sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi yatağa, onun yanına tırmanmıştı. Bunun içine işlemesine izin verdi, onu en savunmasız halinde görmesinin aşağılanması hissetmeye hazırdı. Ama bu düşünce, sırtını dürten olağanüstü bir ereksiyon vaat eden şeyin seğirmesiyle raydan çıktı.

Dün gece buna kendi gözleriyle şahit olmuştu. Bu resmiydi. Gannon King'in etkileyici olmayan tek bir santimi bile yoktu. Ve ikisi için akıllara durgunluk veren bir zevk gecesi olması gereken şey -çünkü Gannon hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazdı- bakıcı ve hasta arasında geçen tatmin edici olmayan bir geceye dönüşmüştü.

Berbattı.

Kuduz bir çekirge bulutu gibi bilincine yerleştikçe onu rahatsız etmeye başlayan ağrı ve sızıların kakofonisi de öyle. O kadar çoktu ki hepsini tanımlayamıyor ya da ayıramıyordu. Paige kendini milyon kere grip olmuş gibi hissediyordu.

Başını hafifçe kaldırdı ve odasının dışındaki dünyanın hâlâ karanlık olduğunu fark etti. Gannon'u uyandırmalı, odasına geri göndermeliydi. Ama o kadar rahattı ki. Nefes alışının sabitliği, kalp atışının yavaş tınısı onu rahatlatıyordu. Yalnız değildi.

Kıpırdandı, yüzünü onun saçlarına gömdü. "Uyumaya devam et tatlım," diye mırıldandı. Ve hayatında ilk kez kendisine söyleneni yaptı.

Gannon telefonun aralıksız çalan sesiyle uyandı ve gözlerini kırıştıtararak açtı. Paige kucağındaydı ve perdelerin kenarlarından gökyüzündeki şimşegi seçebiliyordu.

Körü körüne telefona uzandı ve kolunu Paige'in altından çekerek doğrulup oturdu.

"Lo?" diye sessizce telefona konuştu.

"Dün kaza geçirdiğini bana söyleme zahmetine girmeyen kızım la konuşmak istiyorum." Sesinde eriyen bir buzdağını yeniden dondurmaya yetecek kadar buz vardı.

"Öyle olmalısınız, Dr. St. James," dedi Gannon ve esnedi.

"Peki siz kimsiniz?"

"Gannon King, kızınızın" -yanındaki Paige'in uyuyan silüetine baktı- "arkadaşı."

"Telefonu Paige'e verirseniz memnun olurum," dedi kadın buz gibi bir sesle. Gannon bunun yavaş uşaklar ya da aptal hizmetçiler için kullandığı bir ses tonu olduğunu düşündü.

"O uyuyor-"

"O saçma işi almasına asla izin vermemeliydim. Gerçeklik televizyonu." Dr. St. James beceriksizce homurdandı. "Kız kardeşi gibi tıp okuyabilirdi ya da-"

"Bakın, Dr. St. James. Kızgın ve endişeli olduğunuzu anlıyorum ama siz bir psikologsunuz, değil mi?"

Hafif bir duraklama oldu. "Bu doğru."

"O zaman fiziksel bir travmadan sonra kızınızı azarlamanın doğru bir karar olmayabileceğini varsayabileceğinizi tahmin ediyorum."

Dr. St. James hattın öbür ucundan homurdandı. Bunu duyabiliyordu. Ses tonundaki öfkeyi, endişeyi. Önemsiyordu. Sadece bunu nasıl göstereceğini bilmiyordu. Bazen kendi annesi de, herkese söylemekten hoşlandığı gibi sert bir İtalyan kadını, aynı şekilde davranırdı.

"Bu arada Paige iyileşecek. Oldukça hırpalanmış ama yaşayacak ve hayatını kurtardığı çocuk da öyle."

"Fark etmemiştim-"

"Bak, Paige'in daha fazla uykuya ihtiyacı var. Neden bu öğleden sonra tekrar aramıyorsun, 'İyi misin?' diye başlamanı öneririm."

"Bay King," diye başladı.

"Gannon."

"Gannon, kızımı kolladığın için minnettarım ama üslubunu saygısızca ve tamamen yersiz buluyorum."

"Ben de tam sana aynısını söylemek üzereydim." Tekrar esnedi. "Onu aradığını ve hatırını sorduğunu söylerim. Eminim çok memnun olacaktır." Gannon telefonu kapattı.

Elini yüzünde gezdirdi. Bugün için resmen uyanmış gibi görünüyordu. Paige'le bu yatakta kalmayı ne kadar istese de, kimse onun gömleksiz bir şekilde gizlice odasından çıktığını görmeden önce kendi odasına dönmesi gerekiyordu. Gannon dış görünüşe pek önem vermezdi ama insanların geceyi onunla geçirdiğini öğrenmesi Paige'i üzebilirdi.

Top oynayacaktı. Şimdilik.

Yatağın başucundaki lambayı açtı ve onu incelemek için kendine bir an verdi. Yüzündeki morluk ve şişlik şimdi daha da kötü görünüyordu, benekli mor ve mavi. Yaralarının şiddetli kanıtı onu hâlâ heyecanlandırmayı başarıyordu. Ona hiç sahip olamadan onu kaybedebilirdi. Bu potansiyel bir kaçamak değildi. Bu duygular gerçektir ve her ikisinin de iyiliği için keşfedilmeyi hak ediyordu.

Paige hoşlansa da hoşlanmasa da, kabul etse de etmese de resmen çıkıyorlardı. Ve adam onun yanından ayrılmıyordu.

"Paige," diye adını fısıldadı. Kız uykusunda bir şeyler mırıldandı ve adam bu fırsatı değerlendirerek daha yakına eğildi, dudakları kızın kulağını okşadı. "Prenses."

"Mmph."

"Paige, ben odama dönüyorum." "Gidiyor musun?" diye mırıldandı.

"Neredeyse sabah oldu." Başındaki şişlikten kaçınarak saçlarını yüzünden geriye doğru taradı.

", " diye mırıldandı ama vücudu sözlerini kabul etmeyi reddediyormuş gibi görünüyordu.

"Neden biraz r-"

Paige oturur pozisyona ve acı dolu çığlığını bir esnemeyle örtmeye çalıştı.

"Kendine tekrar zarar vereceksin."

Kendini yatağın kenarına doğru yavaşça itti ama ayakta durmaya çalışmak için acelesi yok gibiydi. Acı çekiyor olmalıydı. Görünürdeki her santimi

siyah ve maviydi. Şu anda kaslarının ona neler haykırdığını sadece hayal edebiliyordu.

"Sete gitmem gerekiyor," dedi ona bakmayı reddederek.

Gannon gözlerini devirdi ve yatağın etrafında yürüyerek onun önünde durdu. Çenesini yukarı doğru itti. Ya da en azından denedi. Bakışları kasıklarında bir yere takılmış gibiydi ve sonra üzerinde sadece iç çamaşırı olduğunu hatırladı.

"Buraya bak prenses."

Kızın ona attığı huysuz bakış kalbine iyi geldi. İyi olacaktı. Tabii iyileşme sürecini ciddiye alırsa, ama bu konuda ona yardım edecekti.

"Bunun sete gitmesi hakkında-"

"Herkes çalışırken ve endişelenirken ben bütün gün yatakta kalmayacağım," dedi meydan okurcasına.

Gannon onu setten uzak tutmanın mümkün olmayacağını zaten tahmin etmişti. Ona göz kulak olabilmek için yine de orada olmasını tercih etti. Ayrıca, ekibin geri kalanı büyük olasılıkla onun baygın ve kanlar içinde götürüldüğünü gördükleri için hâlâ üzgündü. Bugün her şey normalmiş gibi davranmak hepsine iyi gelecekti.

"Aşağıdaki koşullarda işe gidebilirsiniz."

İsyankâr bir ifade takınmaya çalışıyordu ama bu çok fazla enerji gerektiriyordu. "Ugh. Ne?"

"Kıçını bir sandalyeye koyup oturuyorsun ve parmağını bile kıpırdatmıyorsun. Kahvaltı ve öğle yemeği yiyorsun. Ve öğleden sonra dinlenmek için geri gel. Biraz kestirdikten sonra nasıl hissettiğine bakacağız ve sonra bu gece sete gelip gelemeyeceğine karar vereceğiz."

Zayıf bir şekilde karşı çıktı. "Gannon, yapmam gereken milyonlarca şey var. Öylece oturup-"

"Ya bunu yaparsın ya da önümüzdeki iki gün boyunca setten men edilirsin. Andy de beni destekleyecektir." Sıkı durdu ve ona dik dik baktı. Onun zayıflamış haline rağmen, kazanacağından emindi.

"Gerçekten patronluk taslıyorsun."

"Öyle mi? Karşı tarafta olmak nasıl bir duygu?" diye sordu neşeyle, onun ayağa kalkmasına yardım ederken.

Paige yüzünü kıpırtısız tutuyordu ama adam onun bedeninin acıyla gerildiğini hissediyordu. "Paige."

Başını iki yana salladı. "Ben iyiyim. Sadece biraz sert ve ağrılıyım." "Ben gitmeden önce bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Gitmeden önce pantolonunu giysen iyi olur."

"Gitmeden önce tüm şişlik ve çürüklerini kontrol etsem iyi olacak," diye karşı çıktı ve giydiği tişörtün eteklerine uzandı ama Paige elini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Otuz dakika içinde gitmeye hazır ol," dedi ve başının tepesine yumuşak bir öpücük bıraktı. Kot pantolonunu ve botlarını giydi ve çıkarken Paige'in büyük boy rüzgârlığını alıp üzerine geçirdi. Pazuları dikiş yerlerini zorluyordu. Onu işaret etti. "Otuz dakika."

"Ceketimden hantal hantal çıkma," diye seslendi arkasından, adam kendini dışarı .

Sokağa çıkma yasağından sonra bir ergen gibi gizlice kendi odasına girmiş ve Andy'yle Paige'den bugün tam olarak ne yapmasının istenip istenmeyeceği hakkında bir mesaj konuşması yapmadan önce temiz kıyafetler . Andy onun tarafındaydı ama Paige'i kaza ve kazanın etkileri hakkında bire bir konuşmaktan kurtarmaları mümkün değildi.

Gannon, Cat'in kapısını usulca çalmaya zahmet etmedi. Kız kardeşi altı şeritli bir otoyolun çökmesine neden olan bir depremde bile uyuyabilirdi. Açılmadan önce kapıya üç ya da dört kez vurdu. Cat bütün gece uyumamış gibi görünüyordu, kan çanağına dönmüş gözlerinin altında koyu halkalar vardı.

"Sabahın altısında neden kapımı yumrukluyorsun?" diye sordu, sesi uykulu bir törpü gibiydi.

"Sen ve ben Paige'i sete götüreceğiz."

"Seni ikna edeceğimi biliyordum." Cat esnedi, kapıyı açık bıraktı ve temiz giysiler bulmak için şifonyer çekmecelerini karıştırdı.

"Beni bir şeye ikna ettiğini nereden biliyorsun?"

Cat omzunun üzerinden ona bir bakış attı. "Ekipte onu her şeyden vazgeçirebilecek tek kişi sensin. Eğer gidiyorsa, sen tamam dediğin için gidiyordur."

"Onunla tartışma zahmetine girmedim. Onu görebileceğimiz bir yerde tutmayı ve başına başka felaketler gelmediğinden emin olmayı tercih ederim."

"Gannon King bir tartışmayı bırakıp gidiyor mu?" Cat kaşlarını ona doğru kaldırdı ve çekmecesindeki bir düzine şorttan birini çekti. "Kafan karışmış olmalı."

"Dün gece gözünü bile kırpmamış gibi görünen sensin."

"Çok kötüydü, Gan." Cat sanki anılardan kurtulmaya çalışıyormuş gibi başını salladı. "Tony ve diğer çocuklar onu resmen kazıp çıkarmak zorunda kaldılar."

Enkazın altında kalmıştı ve yerde çocuğun üzerine yığılmıştı. ldğn sandım. İkisinin de öldüğünü sandım. Her şey ölüm sessizliğine bürünmüştü ve sonra ocuğun ABC'sini söylediğini duyduk."

"Siktir." Gannon kız kardeşinin yapılmamış yatağına oturdu.

"Aynı fikirdeyim," dedi Cat ve üstünü değiştirmek için banyoya yöneldi. "Bu sabah onu gördün mü? Dün gece onu tekrar kontrol etmek istedim ama dinlenmeye ihtiyaç olduğunu düşündüm."

Gannon soruyu geçiştirerek, "Bugün canı yanacak," dedi. "Ama bence herkes onun sette olmasıyla daha iyi hissedecek."

"Anlaştık. Sence bugün biraz bela görececek miyiz?" diye seslendi kapıdan.

Onun ne düşündüğünü çok iyi biliyordu. Kanal ya da en azından Summit-Wingenroth sudaki kanın kokusunu alacak ve kanlı bir yeniden anlatım talep edecekti. Kanal bunu halının altına spremezdi. Ya Paige'in acısını istismar edeceklerdi ya da birinin başı bu kaza yüzünden ciddi bir belaya girecekti.

"Eminim kanallar bu işe burunlarını sokacaklardır," dedi.

Cat, saçlarını Kings Construction şapkasının arkasına sıkıştırmış bir halde banyodan ıktı. Kuvvetli bir şekilde esnedi. "O pislikler ona ulaşmak için bizi geçmek zorunda kalacaklar," dedi.

Gannon moralinin yükseldiğini hissetti ve ayağa kalktı. Kız kardeşinden her zaman en şiddetli sadakatten daha azını göremeyeceğine güvenebilirdi.

Ellerini kadının omuzlarına koydu ve makyaj için yarım saat daha harcamaya karar veremedi onu kapıya doğru itti. "Umarım mücadele ederler," dedi.

Cat kıs kıs güldü ve sonra omzunun üzerinden, "Bu arada, geceyi Paige ile geçirdiğini bana ne zaman söylemek isteyeceksin?" diye sordu.

"Neden bahsediyorsun sen?" diye lafı dolandırdı.

"Paige'in hindistan cevizi şampuanı gibi kokuyorsun."

CHAPTER

22

Gannon onu yarı yarıya katlanır bir kamp sandalyesine itti. "Hiçbir koşulda kıcıını oynatma," dedi ona.

Paige onunla gelecek nesillerin iyiliği için tartıştı ama kandırmıyordu. herhangi biri. Cat onun morarmış ve hırpalanmış haline bir kez bakmış ve otel odasının kapısında gözyaşlarına boğulmuştu. Gannon onu Paige'den ayırmak zorunda kalmıştı.

Ama Paige'e bugün herkesin biraz travma yaşayacağını ve buna alışması gerektiğini hatırlattı.

Gannon dizlerine bir battaniye doladı ve ona bir kahve uzattı.

"Seni herhangi bir nedenle bu sandalyeden kalkarken görürsem," dedi parmağını kızın yüzüne doğrultarak, "çekimi yarıda keser ve seni rezil ederim."

Felicia ona mikrofon tutmak için içeri girene kadar Paige ona ters ters baktı. "Üzgünüm Paige. Ağın emirleri" diye mırıldandı ama ceset torbasına uzandığında elleri titriyordu.

"Felicia, ben iyiyim," diye söz verdi Paige ona.

Kadının alt dudağı titredi. "Dün gerçekten korkutucuydu."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye şaka yaptı Paige ve sonra kendini Felicia'nın sağlam kollarına sarılmış buldu.

Felicia burnunu çekerek, "Saçların çok güzel görünüyor," dedi ve geri çekilmeden önce Paige'in omzunu beceriksizce okşadı.

Paige kadının omzunun üzerinden Gannon'un sırtışını yakaladı. Felicia'nın dikkatini dağıtmaya çalışarak, "Her şey nasıl bu kadar çabuk temizlendi?" diye sordu.

"Tatlım, bütün gece burada dağınıklığı temizlememize ve yeni çadırlar kurmamıza yardım eden gönüllülerimiz vardı."

Paige ağzını bir gülümsemeye dönüştürdü. "Dufour'lara hayallerindeki evi vermekten bizi hiçbir şey alıkoyamaz."

Felicia, "Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyimiz varsa, hayır," diye onayladı.

Kadın gitti ama Paige her seferinde birkaç saniyeden fazla yalnız kalmadı. Andy ona o gün için hazırladığı çağrı kâğıdını gösterdi, Paige de ona çekimlerin en iyi şekilde yapılmasını sağlayacak değişiklikleri anlattı. Kahramanı Tony ona bir tabak yulaf ezmesi getirdi ve garip bir şekilde sarıldı. Mel ve Sam, ikisini de başından savmak için görevler uydurmak zorunda kalana kadar etrafında dolandılar; Mel güncellenmiş bir çağrı sayfası gönderecek, Sam de Paige'e yeni bir telefon alacaktı.

Brunelli ekibinin her üyesi sete gelip onu karşılamak için zaman ayırdı.

Kendisi de dahil olmak üzere herkese, sanki birkaç saat değil de sonsuza dek gitmiş gibi geliyordu ve daha yeni yeni düzene girmeye başlamışlardı. Ön bahçede görebildiklerini gözden geçirdi. El sanatları hizmetleri çadırı gitmiş, yerine binlerce ip ve kazıkla yere sabitlenmiş bir dizi uyumsuz açılır kapanır çadır gelmişti. Çocukların içinde bulunduğu çadır da gitmişti. Onun da yok edildiğinden ya da sadece hasar gördüğünden emin değildi.

Birkaç iyi kalpli gönüllüden daha fazlası olmalı, diye düşündü, ekibinin ve Brunelli'nin yorgun gözlerine dikkat ederek. Reality TV yapıyor olabilirlerdi ama hepsi de çok iyi insanlardı, diye karar verdi, yulaf ezmesinden bir ısırik aldı ve omzundaki sızıyı görmezden geldi.

"Vay, vay. Bok gibi görünüyorsun."

"Eddie?" Paige boynunu bükerek baş yapımcısının yanına bir sandalye çektiğini gördü. "Burada ne işin var?" Eddie Garraza büyük bir olay olmadıkça sete adımını atmazdı.

Gözlüklerini burnunun üst kısmına doğru itti. "Seni kontrol ediyorum, ufaklık. Duyduğuma göre hareketli bir gün geçirmişsin." Eddie sağ bacağına sol bacağının üzerinden geçirerek ona açık kahverengi mokasenlerini gösterdi.

Paige, "Havanın durumu biraz değişkenlik gösterdi ama yine de yolumuza devam ediyoruz," dedi. Küstahça davrandığını biliyordu ama karnında bir boşluk vardı. Eddie buradaysa kötü haberleri vardı. Kendine rahatlamasını emretti. Eddie kötü adam değildi. Her neyse, bunun üstesinden gelebilirlerdi.

Dirseklerini dizlerine dayayarak, "Sana damperli kamyon çarpmış gibi görünüyorsun," dedi.

"Ben de öyle hissediyorum."

"Kırılan bir şey var mı?"

Başını iki yana salladı. "Ciddi bir şey yok. Kısa sürede normale dönecektir."

Başını salladı ve Dufour'ların evinin önüne baktı, Louis çekim yaparken evin cephesi yeniden yapılıyordu. "Ev iyi görünüyor," diye söze girdi.

"Eddie. İşe koyulsan iyi olur."

"Buraya öncelikle 'olaydan' kaynaklanabilecek herhangi bir yasal sorunun önüne geçmek için geldim," dedi tembelce tırnak işareti yaparak. "Doldurmam gereken bazı işçi tazminatı evrakları var. Ve takım elbiseliler benimle ya da Andy ile oturup 'olayı' adım adım anlatmanı istiyorlar. Kamera karşısında neredeyse ölüyor olmanın ne kadar üzücü olduğundan bahset. Belki birkaç damla gözyaşı dökersin. Ne yapacağınızı biliyorsunuz."

O da bunu tahmin etmişti.

"Ama dahası da , değil mi?" diye dürtükledi.

Eddie Orioles şapkasını çıkarıp bir elini kıvrıkcık gri saçlarının arasından geçirdi. "Tony'nin gitmesini istiyorlar."

"Ne?" Paige'in nefesi kesildi. Keskin nefes kaburgalarını ve hemen her yerini acıtmıştı. "Böyle bir şey ," diye karşı çıktı. "Bizi oradan çıkardı. O küçük kızı eve taşıdı ve sonra geri gelip beni iki sirk çadırının altından çıkardı."

"Kanal, onun bu işe karışmak yerine filme devam etmesi gerektiğini düşünüyor."

"Bu saçmalık ve bunu sen de biliyorsun

Eddie." "Görüntüleri izledin mi?"

"Hayır, hastanede olmakla meşguldüm," diye tersledi.

"Şimdi, bak, evlat. Bu benim de hoşuma gitmiyor. Bu yüzden yardımına ihtiyacım var."

Paige, ondan Tony'yi kovmasını istemediğini fark etti. Ondan bir çıkış yolu bulmasını istiyordu. "İstifa edeceğim ve onu kovarlarsa dava açacağım," dedi ona.

Eddie başını sallıyordu. "Yeterince büyük değil." Bunu kaba olmak için söylemiyordu. Saha yapımcılarının prodüksiyon asistanları kadar bol olduğu bir gerçektir. Eğer istifa ederse, aynı gün yerine başka bir aptalı getirirlerdi.

Eğer o yeterince büyük değilse, kimin büyük olduğunu biliyordu.

"Andy, o sahneyi bitirir bitirmez Gannon ve Cat'i buraya gönderebilir misin?" Paige kulaklığına konuştu.

"Bir fikrin mi var?" Eddie sordu.

"Tony hiçbir yere gitmiyor," diye söz verdi Paige.

Andy onun kulağına, "Yeni bir çekim için yeniden ayarlıyoruz," diye bildirdi. "On dakikalığına alabilirsin."

"Benim için çalışıyor."

Garajdan çıktılar, ikisi de toz toprak içindeydi, Gannon güçlü adımlarıyla, Cat ise dansçı gibi yürüyüşüyle, uzun bacakları araba yolunu sanki bir podyummuş gibi yalayıp geçiyordu. Paige Gannon'ın çenesinin gerildiğini gördü, bir kavga beklediğini biliyordu.

"Eddie," dedi Gannon elini uzatarak.

Eddie heyecanla elini sıktı. "İkinizi de görmek güzel. Bu sezon oldukça harika geçecek gibi görünüyor."

Gannon hiçbir şey söylemedi ama Cat Eddie'ye kameralar için gülümsedi.

"Peki bu onuru neye borçluyuz?" Cat sordu. Ses tonu dostçaydı ama Paige buna aldanmaması gerektiğini çok iyi biliyordu.

"Eddie'nin bazı haberleri var," dedi Paige onlara. "Devam et, Eddie."

"Ben de tam Paige'e kanalın Tony'yi kovmam için bana talimat verdiğini söylüyordum-"

Gannon onun sözünü keserek, "Sen ne sikimsin," dedi. Kızgın olduğunda korkunçtu ve şu anda öfkeli değilse ne olaydı.

Cat, saatli bomba olan kardeşiyle habercinin arasına girdi. "Eddie, Eddie, Eddie. Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Eğer Tony'yi kovarsan, Gannon ve ben hemen şimdi burada istifa edeceğiz. Sonra da önümüzdeki bir yılı röportajlar yaparak, kanalı hangi salakların yönettiğini ve görüntüleri insan hayatından üstün tuttuğunu anlatarak geçireceğiz. Değil mi Gan?"

Gannon başını salladı. "Evet, kulağa doğru geliyor. Netflix'ten bir teklif aldığımızdan bahsetmiş miydik? Kararları bizim vereceğimiz orijinal bir dizi için?"

Cat kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Peki ne olacak Eddie?"

Paige Eddie'ye baktı. "Bu senin için uygun mu?" diye sordu ona.

Şapkasını çıkardı ve alnını sildi. "Oh evet. Altlarına işeyecekler."

Telefonunu çıkardı ve birkaç adım uzaklaştı.

Paige sırtıttı. "İyi işti, Kings."

Gannon ona ters ters bakarak, "Seni küçük şeytani kukla ustası," dedi.

"Eddie Tony'yi tutmak için bir neden istiyordu. Siz ona büyük bir darbe indirdiniz." "Kafa travmasının manipülasyonunu bozmadığını görmek güzel.

yetenekler," dedi Cat, etkilenmiş görünüyor.

Eddie telefonunu kot pantolonunun cebine sokarak geri döndü. "İyi haberlerim var. Tony kalıyor ve bence Tony'nin kalmasına izin vermesek daha iyi olur.

Doğrama tahtasına ne kadar yaklaştığını biliyor."

Paige, "Katılıyorum," dedi.

Gannon ve Cat başlarıyla onayladılar.

"Şimdi kötü haber," dedi Eddie ellerini ceplerine sokarak. "Derinlemesine mülakatınıza ek olarak, yaralarınızın fotoğraflarını da görmek istiyorlar."

Gannon Eddie'nin üzerine yürüdü ve Paige elini onun koluna koydu. "Elçiye zeval olmaz," dedi ona. Eddie'ye döndü. "Bütün bu aptalca olayı geride bırakacaksa, tamam. Kameraya bağırıp çağıracağım, sana dikişlerin yakın çekimini vereceğim ve bu iş bitecek."

"Takım için bir tane alıyorum." Gannon kaşlarını çatı.

"Adam beni bir ton molozun içinden çıkardı. Sanırım ona borçluyum."

Eddie bir tartışma çıkacağını sezerek Gannon'ın sırtına içten bir tokat attı. "Ben buradayken neden bana etrafı göstermiyorsun?" diye önerdi.

Eve doğru yürümeye başlamışlardı ki Paige, Eddie'nin havayı kokladığını gördü.

"Piña colada kokusu alıyor musun?"

Çekim sahneleri arasında Gannon, Paige'in yanından ayrılmadı. Bütün bir mutfak sahnesini Cat ve Brunelli'nin üzerine yıktı, böylece Eddie kamera önünde Paige'le röportaj yaparken kendisi kamera dışında nöbet tutabilecekti.

Hissettiği acıdan dolayı mutsuz ve mızımız olmak için her türlü hakka sahipti. Ama henüz bir şikâyet duymamıştı. Bu yüzden ona hayranlık duymamak mümkün değildi. Ve şimdi, inanılmaz derecede travmatik bir anı gözyaşlarına boğulmadan atlatmasını izlerken, etkilenmişti.

Paige, zor sorulara mizah ve içtenlikle cevap vererek ve korkmuş arkadaşını geride bırakmayan cesur küçük kız Regina'ya seslenerek dayanmaya çalışıyordu. Arada sırada Regina koltuğunda kıpırdandığında yüzünü buruşturduğunu fark etti. Kameraya gösterdiği morluklara bakılırsa çok acı çekiyor olmalıydı. Ama her şeye rağmen tam bir profesyonel gibiydi.

Gannon ise kamerayı Rico'nun elinden kapıp Eddie'nin kafasında parçalamak istiyordu. İkisinin de hatası değildi ama

onları Paige'in Eddie'nin deyiimiyle "olayı" aşığılayıcı bir şekilde anlatmasını talep eden kanal pislikleriyle bir tutmaktan kendimi alamadım.

"Harika gidiyorsun," dedi Eddie, gözlüklerinin ardından notlarına bakarak. "Birkaç tane daha, sonra işimiz bitecek."

Eddie ona en büyük rahatlamasının ne olduğunu sorduğunda Gannon başını salladı. *Ne diyeceğini sanıyorlardı ki? İşten birkaç saat izin aldığını mı? Pislikler.* Kelimeleri içinden söylemek istemişti, aslında nefesinin altında mırıldanmak değil, ama Paige onu yakaladı ve başını neredeyse belli belirsiz salladı.

"En büyük tesellim Ashton'ın iyi olması. Zor bir çocuktur." Yüzünü nötr, sesini sabit tuttu. Sırf kanal onu istismar etsin diye bazı duygularını gösterecek değildi ve Gannon o anda hiç kimseye Paige St. James kadar saygı duymamıştı.

"Hayatta olduğun için kendini şanslı hissediyor musun?" Eddie sordu.

"Her gün hayatta olduğum için kendimi şanslı hissediyorum," diye karşılık verdi. "Belki bugün biraz daha fazla."

"Tamam, evlat. Bir tane daha," dedi Eddie kâğıtları karıştırarak. "Seninle kim ilgileniyor?"

Gannon, *bunun neredeyse ona çelme taktığını* fark etti. Elbette Eddie balık avlıyordu, muhtemelen emir altındaydı. Ama Gannon King'in düşuna girdiğini, onu yıkadığını, sargılarını değiştirdiğini ve geceyi yatağında geçirdiğini kabul etmesine imkân yoktu.

"Biz burada, *Kings*'te bir aileyiz," diye cevap verdi ilkel bir şekilde. "Birbirimize göz kulak oluruz."

Gannon yeterince duymuştu. Araya girerek Rico'nun atışını engelledi. "Tamam, bu kadar yeter," diye duyurdu. "Haydi Paige. Seni otele geri götüreceğim."

Rahatlamış görünüyordu ve hemen mikrofonu gömleğinden çıkardı. Ayrılmak için yaygara kopardı ama hepsi göstermelikti. Gannon, Cat'e Paige'in çantasını kamyonete koyduracak kadar ileri gitmişti ki, Paige yanından sıvıştı. Paige'i görüşme çadırında buldu, Tony sıcak koltuktaydı ve Eddie ona sorularını yöneltiyordu.

"Siktir," diye mırıldandı Gannon ve hışımla yanına gitti. Ama Paige onu durdurdu. Bu yüzden ona zorla bir şişe su verdi ve Tony'ye sessiz desteğini gösterirken yanında durdu.

Tony, Billy Joel'e çarpıcı bir benzerlik gösteren iri yarı bir adamdı. Çabuk güler, yavaş gösterirdi ve çok ama çok

İşinde iyiydi. Gannon onun kamera karşısında biraz beceriksiz olduğunu fark etti ama Eddie onu yumuşatarak sorulara alıştırdı. Ona her şeyi birkaç kez anlattı ve tam Gannon Paige'i kucağına alıp kamyonete taşıyacak kadar endişelenmeye başlamışken Eddie büyük soruyu sordu.

"Bazı kameramanlar neden çekimi bırakıp olaya dahil olduğunuzu sorgulayabilir."

Tony hiç duraksamadan, "Bazı kameramanlar pislik herifler," dedi. Paige'in durduğu yere baktı ve göz kırptı. "Reyting ile ölüm kalım arasında fark var. Burada Amazon'u kurtarmıyoruz. Bir TV programı yapıyoruz. Hiçbir reyting Beast Mode'u kaybetmeye değmez."

Paige protokolü hiçe sayarak Felicia'nın etrafından dolandı ve Tony'ye sarıldı.

Eddie'nin ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı ve Paige ile Tony gözlerini silmek için bir saniye durduklarında, Gannon onları çok fazla ihlal etmeden ağın tam olarak istediğini elde etmeyi başardığını gördü.

CHAPTER

23

Paige şafağın erken saatlerinde, Gannon'ın sıcaklığının onu sarmaladığı o tanıdık hisle uyandı. Onun kokusunu içine çekti. Son üç gecedir onun yatağında uyuyordu ve her sabah uyandığında Kollarının ağırlığı onu sarıyor, kokusu ve sıcaklığı onu rahatlatıyordu.

Bunu hiç
konuşmamışlardı. Çok
samimi geldi.

Paige bunu itiraf etmekten nefret ediyordu ama eğer bu konuda konuşurlarsa onun yatağına gelmeyi bırakacağını düşünüyordu. Bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu bilse de, yine de onu orada istiyordu.

Yavaş ama emin adımlarla iyileşiyordu. Zonklayıcı ağrılar yerini donuk sızılara bırakıyor, çürükleri ve sıyrıkları renk değiştiriyor ve daha az hassas hale geliyordu. Dikişler kendiliğinden eriyecekti ve başka bir çadır tarafından dümdüz edilmediği sürece, bir hafta içinde iyi olacaktı.

Henüz üstesinden gelemediği tek bir sorun vardı. Gannon King'i şiddetle istiyordu.

Onu çıplak görmek, ona dokunmanın nasıl bir his olduğuna dair merakını daha da artırmıştı. Ve her sabah uyandığında onu sırtında sertleşmiş ve zonklarken hissettiğinde, onunla tamamen profesyonel bir ilişki sürdürmeye odaklanmak zorlaşıyordu.

Hiç bu kadar *aşık* hissetmemişti. Sanırım doğru kelime buydu. Setteyken kendini onu izlerken bulmuştu. Ve paylaştıkları uzun bakışlar kanını kaynatmaya yetmişti. Onu bir daha öpmeye çalışmamıştı. Kaza gününden beri... Doktorculuk oynamanın onu cazibe modundan çıkarıp arkadaş bölgesine ittiğinden endişeleniyordu.

Bu bir rahatlama olmalı. Gannon gibi bir komplikasyona ihtiyacı yoktu. İhtiyacı olan şey iyileşmek ve ve bir yıl içinde nihayet kendisi için belirlediği yola girecekti.

Ama.

Onun kollarına sarılmanın çok doğru bir yanı vardı. Hiçbir zaman sarılan biri olmamıştı. Yatakta kendisine uygun olan alana yayılmayı severdi. Ama Paige ayrıca hayatında hiç son üç gecede uyuduğu kadar iyi uyumamıştı. Yanında Gannon'ın sıcak bedeni bir rahatlıktı... ve bir işkence.

Adamın ereksiyonunun çelik gibi uzunluğunun sırtının alt kısmına yaslandığını hissetti ve kalçalarını tekrar ona doğru kaydırды. Tanrım, onun zonklamasını *hissedebiliyordu*, diye düşündü çenesini sıkarak. Yuvarlanmak, bacağına onun üzerine atmak ve onu sıkıştırmak istedi. Yatarken giydiği işe yaramaz boxer külotunu çıkarmak, sikini yerine çentiklemek ve sürmek.

Bunu, onunla her türlü kişisel ilişkiden uzak durmak istediğinden daha çok istemeye başlamıştı. *Tehlikeli bölgeye giriyoruz*, diye düşündü ve karanlıkta burnunu kırıştırdı. Ama Gannon tam bir hemşire modundaydı, aşırıya kaçmadığından emin oluyor, yemesini, uyumasını takip ediyordu. Can sıkıcı ama tatlıydı.

Paige'in duyunca hem dehşete kapıldığı hem de belki biraz neşelendiği telefon görüşmesi sırasında annesi Gannon'dan hiç etkilenmemişti. Paige, annesinin "arkadaşının tavrı" konusundaki eleştirilerine kulak misafiri olmuştu ama bu eleştiriler Leslie kızının fiziksel olarak iyi olduğundan emin olduktan sonra gelmişti.

Annesi Paige'in tüm yetişkin hayatını bir tür isyan olarak görüyordu. Paige'in sonunda tüm bunlardan vazgeçeceğine ve saygın bir kariyer için yüksek lisans inanıyordu. Paige, annesinin ona tepeden baktığını düşünmüyordu. Daha çok St. James kadınlarının saygın, dünyaya katkıda bulunan kadınlar olma sorumlulukları vardı. Bir psikolog ve beyin cerrahı, evet, son derece saygıdeğerdi. Ama bir reality şovun saha yapımcısı olmak, ev kadınlarının kavgalarından sadece birkaç adım ötede bir şey miydi? O kadar da değil.

bakılırsa Paige, annesinin belgesel hayallerinden, reality TV'deki görevinden daha fazla heyecan duymayacağından oldukça emindi. Ne yazık ki Dr. Leslie St. James bağımsız, dik başlı iki kız yetiştirmişti ve Paige kendi hayatını uygun gördüğü şekilde şekillendirecekti.

Gannon'ın alarmı çaldı ve onun yanında kıpırdandı. Paige bir an için kendini sezon dışında tembel bir Pazar sabahı yaşıyormuş ve Gannon'ı kendi yöntemleriyle lüksüne sahipmiş gibi düşünmeye bıraktı.

Komodinin üzerindeki telefonunu tokatladı ve sonra tekrar yastığa uzandı, kolu onu tekrar kendisine sabitledi.

"Uh-uh." Paige esnedi. "Biri içeri dalıp yanlış sonuçlara varmadan önce buradan çıkmalısın."

Kuvvetli bir şekilde esneyerek vücudunu gerdi, ta ki kadın onun gerginliğini hissedinceye kadar. "Doğru sonuçlara ulaşırsalar çok daha eğlenceli olurdu ama birinin gidip onu dövmesi gerekiyordu."

"Har. Har. Şimdi git buradan."

Onu kızdırmak için omzuna bir öpücük kondurdu. "Sette görüşürüz prenses."

Çekimlerin beşinci günü, Paige'in bacaklarındaki morlukları ve kesikleri örtmek için giydiği kot pantolon yerine şort tercih etmesine neden olacak kadar aydınlık ve sıcak başladı. Hava boşuna olmayacak kadar sıcak olacaktı ve rahat ederse sette daha uzun süre kalabilecekti.

Ev hızla dönüşüyordu. Arduvaz mavisi dış cephe kaplaması kirli beyazın yerini almıştı ve bir taş ustası ekibi genişletilmiş ön sundurmadaki tuğlaları bitirmek için çalışıyordu. Yeni çatı pencereleri, yeniden kaplanan yeni çatının genişliğini bölüyordu.

Öte yandan bahçe, üretim çadırları ve çimleri ve bitkileri ezip geçen bir insan ordusu tarafından tahrip edilmişti ve komşu arsaların sahip olduğu erken yaz belirtilerinin hiçbirini taşımıyordu.

Paige iPad'inden yüklenicinin programını aradı ve peyzaj zaman çizelgesini kontrol etti. İnşaat ve çekimler için kesinlikle fazladan bir güne ihtiyaçları olacaktı ve araya iki gün sıkıştırdığı için memnundu. Herkes normalden çok daha geç saatlere kadar sette kalıyor, Brunelli'nin ekibine yardım etmek için kışkılarını yırtıyor ve ihtiyaç duyulan her yerde ellerini uzatıyordu.

Genellikle ekibin gerçekten bağ kurduğu bir ya da iki aile olurdu ve bu sezon için o aile Dufour'lardı. Carina ve Malia ile geçirdikleri bir avuç saat, herkesin mümkün olan en iyi işi yapma kararlılığını pekiştirmişti.

Programın bozulmadığından emin olan Paige, programın sayfasını kontrol etmek için Facebook'u açtı. Cat'in blog yazılarının yanı sıra sahne arkası görüntüleri ve devam eden işlerin resimleri de orada paylaşılıyordu.

Meeghan Traxx'ın adı ekrandan ona doğru sıçradı. Paige kendi kendine bağlantıya dokunmak istemediğini söyledi ama o lanet işaret parmağı ona ihanet etti ve makaleyi açtı.

Haberin başında, daracık kırmızı bir elbise giymiş, koruyucu gözlük takmış ve elinde balyoz tutan iri göğüslü sarışının gösterişli bir fotoğrafı yer alıyordu. Kanlı cinayet kırmızısı ruju parlak, pençe gibi tırnaklarıyla uyumluydu.

Meeghan Traxx erkek arkadaşı hakkındaki söylentilerin kendisini rahatsız etmesine izin vermiyor. "Gannon'la şeyler?" diye gülüyor. "Mükemmelden daha iyi ne olabilir ki? Ben kıyafetlerimi denerken çantamı tutan bir adam çünkü benden çok uzakta olmak istemiyor."

Paige kusmak ve iPad'i Gannon'ın kafasında parçalamak için ikiz dürtüler hissetti. Ama alçıpan işine yardım etmek için lanet olası bir baret takıyor olacağından, bu o kadar da tatmin edici olmayacaktı. Haklı bir öfke ve hastalıklı bir mazoşizm duygusunun zorlamasıyla kendini okumaya devam etmekten alıkoymadı.

Yakın zamanda Traxx'ın yükselen yıldız Gannon King ile olan ilişkisi, söylentilerin onu şovunun yapım asistanı Paige St. James ile ilişkilendirmesiyle kamuoyunda zor bir dönemden geçti.

Paige kendi kendine, "Ben bir saha yapımcısıyım, yapım asistanı değil," diye mırıldandı.

Traxx, King'in gözlerinin kayacağı düşüncesine gülüp geçer. "İnan bana. Yıldızlara kapılmış bir kahve getiricisinin Gannon'u benden uzaklaştırmak için yapabileceği hiçbir şey yok. Bana inanılmaz derecede sadıktır..."

Paige tableti çitin üzerinden komşunun koi havuzuna atma dürtüsüne boyun eğmek yerine çalışma masasının üzerine bıraktı. Birdenbire binlerce kilo ağırlığa ulaşan mikrofonun bilincinde olarak, dört harfli sözcükler dizisini kendine sakladı ve kendini işe gömdü.

Paige başını öne eğdi ve sabah boyunca Gannon'la göz temasından kaçınarak elindeki işe odaklandı. Alçıpan, film çekimi olmadan tam bir baş belasıydı ama işin içine bir de kamera ekibi girince işler daha da telaşlı bir hal alıyordu. Neyse ki hiçbir izleyici alçıpanın zımparalanmasını izlemek istemiyordu, bu yüzden operasyonun bu aşaması genellikle ekibine biraz zaman kazandırıyordu.

Ne yazık ki, *bu* adıma geçebilmek için tesisat ve elektrik tesisatının denetlenmesi gerekiyordu, bu yüzden de orta yaşlı, gözlüklü Tim Conway'e benzeyen biri iki kat kaosun içinden geçerken bütün bir televizyon ekibi hiçbir şey yapmadan bekliyordu.

Paige, Dufour'ların artık açık olan yaşam alanında volta atıyor ve Tim Conway Jr. ile derin bir sohbete dalmış olan Gannon'a bakmamaya çalışıyordu. Andy onunla göz göze geldi ve başını kapıya doğru salladı. Kadın onu dışarı kadar takip etti ve Andy ona telefonunu uzattı. "Az önce bana bu sezonun tanıtımını gönderdiler," dedi ona.

Paige, "Bana bakış şeklin mutlu olamayacağımı düşündürüyor," diye tahmin yürüttü.

Andy kulağının arkasını kaşdı ve birinin parmaklığın üzerine bıraktığı çekici onun ulaşamayacağı bir yere .

Aman Tanrım.

Play tuşuna bastı ve dizinin tema şarkısı eşliğinde klipler dönerken yüzünü ifadesiz tuttu. Gannon seksi ve düşünceli görünüyor, Cat kameraya soyunuyor, ardından Cat'in bir gönüllünün baltasını alçıpana fırlatması ve Gannon'un ustabaşı Flynn'in bir tuvaleti cam bir pencereden fırlatmasıyla aksiyon başlıyordu. Hem tuvalet hem de cam ağır çekimde bir çöp kutusuna yağdı.

favori yeteneklerinden biri olan spikerin sesi duyuldu. "Bir tadilatta ne tür felaketlerle karşılaşacağınızı asla bilemezsiniz..."

Termit hasarı ve tesisat sızıntılarını gösteren klipler Gannon ve Paige arasında hararetli bir tartışmaya dönüştü. Bir sonraki görüntüde taş suratlı Paige, Gannon'dan hışımla uzaklaşırken Gannon onu takdirle izliyordu. Rico'nun çektiği fırtına görüntüleri ve Tony'nin kolunun altında küçük kızla eve doğru koştuğu, çadırın arkasından çöktüğü görüntülerle tamamladılar. Görüntü karardı ve Gannon'ın sesi Paige'in adını haykırdı.

Spiker "*İnşaatin Kralları*'nda kıvılcımlar uçuşuyor" diyerek sözlerini tamamladı.

"Çekici bana ver," diye talep etti.

"Uh-uh." Andy başını salladı ve telefonunu kızın elinden aldı.

Olduğu yerde sabit bir şekilde durdu ve sanki zihnindeki görüntüyü uzaklaştırabilecekmiş gibi başını ileri geri salladı.

Bağırarak, bir şeyler fırlatmak, biriken öfkesini boşaltmak için herhangi bir şey yapmak istedi. Bir Gannon gibi davranmak ve başkasının temizlemek zorunda kalacağı bir sinir krizi geçirmek istiyordu. Bir ilişkiyi birbirine yapıştırmışlar ve Meeghan açıklamasını yapana kadar kasıtlı olarak yayınlamayı beklemişlerdi. Bu şeytani bir şeydi. Yeni boyanmış tırabzana tekme attı ve yüzünü buruşturdu.

Bitmesini umduğu her şey yeniden canlanacaktı. Adı bir kez daha diziyile ilgili internet aramalarında en üst sıralarda yer alacak ve üst düzey yöneticiler bunu tıpkı birer pislik akbaba gibi yiyip bitireceklerdi. Ve bu kez #NapsWithGannon bunu saptıramayacaktı.

"Bunu şimdi görmek gerektiğini düşündüm..." Andy ya cümleyi nasıl tamamlayacağından emin olamadığından ya da onun yanındayken kişisel güvenliğinden emin olamadığından sözünü yarıda kesti.

Mel kafasını kapıdan uzattı. "Hey, Paige-"

Andy, istediği ya da ihtiyaç duyduğu şeyi bitiremeden Mel'in önüne atladı. "Şimdi iyi bir zaman değil."

Evet, şu an iyi bir zaman değildi. Şu an tam bir karmaşaydı, karmaşa tarihinin en boktan karmaşası. Ve kariyeri, itibarı, tam ortasındaydı.

Paige yavaşça ve büyük bir çabayla nefes aldı ve konuşmanın hala güvenli olmadığına karar vererek mikrofonunu ve vücut çantasını çıkardı ve verandanın merdivenlerinden aşağı indi. Beş dakika dinlenecek, kendine bir tür beyin anevrizması yaşatmamaya çalışacak ve sonra günün geri kalanını atlatacaktı. Sonra bu gece yatağında *tek başına* uzanacak ve bu felaketi kurtarmanın bir yolunu bulmaya çalışacaktı.

Onu duyduğunda yolu yarılarmıştı. "Paige!"

Omuzlarını kamburlaştırdı ve koşabilecek kadar iyileşmiş olmayı diledi. Adam onu kolayca yakaladı, iri eli onu sağlam omzundan yakaladı. Öfke sisi içinde bile bunu bilerek yaptığını fark etti. Onu yanlışlıkla incitmediğinden emin olmak için yaralarını takip etmişti.

Ama onu bilerek incittiğinden emindi. "Ne istiyorsun, Kral?"

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Üzgün olduğunuzu sanıyordum, *St. James*. Benim hatam."

Mikrofonuna bir parmak sapladı.

Gözlerini devirdi ve güç paketini şortunun arkasından çekip çıkardı ve kapattı. "Daha iyi misin?"

İçini dökmek istedi. Ama başlarsa, durmayacaktı ve sadece anlaşılmaz bir sözel kusmuk yükü olacaktı.

"Ben iyiyim. Sadece biraz hava almaya ihtiyacım vardı."

"Biliyorsun, bir erkeğin bir günde kaldırabileceği çok fazla saçmalık var ve reality TV'de çalıştığında o seviyeye çok çabuk ulaşıyor." Adamın ses tonu o kadar dostaneydi ki, seksi suratına bir tokat atmak istedi. "Öyleyse neden sadede gelip bana neden işinden uzakta topallayarak yürüdüğünü söylemiyorsun?"

"Neden üzüleyim ki? Üzülecek neyim olabilir ki?" Ve kendini kaybetti. Pekala, bunu kabullenebilirdi. Ona doğru bir adım attı ve parmağını göğsüne sapladı. "Son üç geceyi yatağımda geçirdiğin halde kız arkadaşının ne kadar sadık ve sevgi dolu bir erkek arkadaş olduğunu tüm dünyaya ilan etmesi olabilir mi? Ya da bana prodüksiyon asistanı demesi? Yok canım. Gannon'ın dünyasında bunlar olağan şeyler. Belki de biz konuşurken kanalın yayınladığı fragmanda ikimiz arasında güzel bir aşk hikayesi çiziliyordur."

Sesi o kadar yükselmişti ki mahallede köpekler havlıyordu. "Vay be."

Gannon sırtıttı. "Demek içeride olan biten buymuş."

Paige ayağını yere vurmamak için kendini zor tuttu. "Meeghan'la çıkmadığını söylemiştin."

"Yine mi bu?" Gannon ölümcül bir hata yaptı ve sabır istercesine gözlerini göğre doğru devirdi.

Paige dişlerini sıktı. "Bak, Gannon. Benim için yaptığın her şeyi takdir ediyorum ama seninle profesyonelliğin ötesinde bir ilişki kurmak istemiyorum."

"Paige, yine yalan söylemeye başladın. Bundan hoşlanmıyorum." Ses tonunda bir uyarı vardı ve Paige bunu görmezden gelmekten mutluydu.

"Sana bulaşmayacağım. Sen 'yükselen kanal yıldızısın'. Başka bir kanal yıldızı senin onunla ciddi bir ilişki içinde olduğuna inanmış görünüyor. Çok fazla ilgi var. Bunun bir parçası olmak istemiyorum."

"Neden bu kadar korkuyorsun?"

"Olan biten her şey!" Elleri iki yanında yumruk olmuştu. "Kariyerim için kriptonit gibisin. Ayrıca, *kız arkadaşının* bundan hoşlanacağını sanmıyorum," diye karşılık verdi.

Bu kez Gannon kontrol için savaşıyordu. "O benim kız arkadaşım değil. Hiçbir zaman da olmadı. Kanal bizi reyting için eşleştirdi. Hepsi bu. Ve sezon başında onlara bununla işimin bittiğini söyledim. Dizi artık kendini taşıyabilir. Sahte bir ilişkiyle reyting toplamasına gerek yok."

Paige, "Sanırım henüz teaser'ı görmedin," diye espri yaptı. "Tanrım, kariyerimi mahvediyorsun ve sanki umurunda bile değil!"

"Yuvarlanıp ölü taklidi yapmaya çok hazırsın. Neden bunun için savaşıyorsun?" Gannon karşılık verdi.

Paige'in telefonu şortunun cebinde titredi ve onu çekip çıkardı. Mesajı okuyunca kan basıncının tehlikeli bölgeye fırladığını hissetti. "Oh, harika. Muhteşem. Eddie kanalın seninle birlikte kamera karşısında röportaj yapmamızı istediğini söyledi."

"Bu eğlenceli olacak," diye .

Bu bardağı taşıran son damla olmalıydı ama bir şekilde hissedecek öfkesi kalmamıştı. Sadece karanlık bir uyuşukluğun üzerine çöktüğünü, yenilgiyi kabul ettiğini hissetti.

"Bu gece kendi odanda uyu Gannon ve beni yalnız bırak."

CHAPTER

24

Paige sonraki iki geceyi yalnız yatağında dönüp durarak ve Gannon King'e ve onun uyuşuk bedenine lanet okuyarak geçirdi. Tek eğlencesi onu yatakta bitkin ve sinirli görmektir.

Set. En azından acı çeken tek kişi o değildi.

Dizinin teaser'ı bir milyondan fazla kez izlenmiş ve kanala Gannon ve Paige arasındaki sallantılı romantizm alt konusunun reytinglerde altın değerinde olduğunu kanıtlamıştı.

Meeghan hakkında söylediklerini düşünmek için çok fazla zaman harcadı. Doğru muydu? Aralarında gerçekten bir ilişki yok muydu? Meeghan neden rol yapmaya bu kadar kararlıydı?

Sette tansiyon çoktan yükselmeye başlamıştı. Aile eve dönmeden önceki son gündü ve yapılması gereken elli milyon şey ve bunları yapmak için sıfır zaman vardı. Paige ve Gannon'ın boktan ruh halleri de bu karışıma eklenince hiç yardımcı olmuyordu. İnsanlar ikisinden de mide gribi taşıyıcılarıymış gibi uzak duruyordu.

Paige buz kraliçesini oynarken Gannon öfke nöbeti geçiriyordu. Program için birlikte yaptıkları ilk röportaj o kadar garip ve göz devirmelerle doluydu ki Andy onları ayrı köşelerine gönderene kadar neredeyse yarım saat geçti. Ve sonra büyük silahları çağırdı.

"Seninle bir saniye konuşabilir miyim?" Cat, Paige'in öğleden sonra atıştırmak için bir elma mı yoksa bir paket jelibon mu alacağını tartıştığı yedek zanaat hizmetleri çadırında Paige'e yaklaştı. "Bu önemli ve başka kiminle konuşabileceğimi bilmiyorum."

"Elbette," dedi Paige, jelibonları bırakıp Cat'i endişelendirebilecek tüm olasılıkları gözden geçirerek. Bazen onu tedirgin eden şeyler... beklenmedik oluyordu. Bunlar çok sıkı olduğunu düşündüğü bir sokak kedisi görmekten erkeklerle ilgili sorunlara kadar uzanıyordu.

Cat üretim minibüsünün sürgülü kapısını çekerek açtı ve Paige'i onun önünde içeri soktu.

"Hamile , değil mi?" Paige omzunun üzerinden sordu. "Hamile mi?" Gannon'ın sesi bir kırbaç gibi şakladı.

"Onun burada ne işi var?" Paige arkasını dönmeye çalıştı ama çıkışının Cat tarafından engellendiğini gördü. Cat kapıyı arkasından çekerek kapattı.

"Burada olmamla ilgili sorunuz nedir? Kız kardeşim burada olmamı istedi. Senin burada ne işin var?" Gannon tersledi.

Kedi ellerini çırpıttı. "Yeter! Çocuklar, tüm ekip tarafından ikinizi de oturtup okul öncesi davranışlarınızın ekibimizi nasıl etkilediği hakkında konuşmak üzere seçildim."

Paige ağzını bir çırpıda kapattı. Kayıtsızlığın timsali olan Gannon, kalabalık çalışma masasındaki tek sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Bunu sevgiyle söylüyorum ama ikinizin de kafanızı kıcınızdan çıkarmanız gerekiyor," dedi Cat, elleri kalçalarında. "Şimdiye kadarki en zor çekimimiz sırasında hepimizi çıldırtıyorsunuz. Yaralandın," dedi Paige'i göstererek, "hepimizin önünde. Ve seni kaybettiğimizi düşündüğümüz birkaç saniye oldu."

"Özür dilerim-" diye başladı Paige ama Cat sözünü kesti.

"Küçük bir kız için bir ev üzerinde çalışıyoruz ve eğer tedavisi iyiye gitmezse bu evin tadını çıkarmak için çok uzun süre burada olamayabilir. Siz iki salağın etrafında yumurta kabukları üzerinde yürümek işimizi yapma becerilerimize zarar veriyor." Gannon tartışmaya başladı ama Cat bir bakışla onu sıkıştırdı. "Uh-uh. Ben konuşurum. Sen dinle. İkinizin arasında ne olduğunu bilmiyorum ama bunu düzeltmenizi istiyorum. O küçük kızın hak ettiği evi teslim etmek istiyorsak ikinizin de en iyi şekilde oynamanıza ihtiyacımız var. O yüzden güzelce oynayın, halledin ve kafalarınızı kışkırlarınızdan çıkarın!"

"Özür dilerim," dedi Paige asık suratlı bir ses tonuyla.

Rahatsız görünen Gannon her ikisiyle de göz temasından kaçındı. "Şimdi, kişisel bir not. karşı hisleriniz olduğunu biliyorum. İkisi de ağzını açtığı anda Cat, "Kapayın çenenizi," diye emretti. "Bence sırf kanallara ve dedikodu sitelerine isyan etmek için buna izin vererseniz aptallık etmiş olursunuz. Ne istediğinize karar verin, onun peşinden gidin ve gerisini unutun. Anladınız mı?"

Paige ve Gannon başlarıyla onayladılar.

"Güzel. Şimdi kıcınızı kaldırıp işe dönün ki bu evi bitirebilelim." Cat kapıyı kırarak açtı ve hışımla dışarı çıktı.

Öğleden sonrasının geri kalanında titrek bir ateşkes sağladılar ve yağmaya başlayan sürekli yağmura rağmen çalışmalar devam etti. Paige hepsini mümkün olduğunca çok bitirme görüntüsü almaya zorladı. Gannon yeni mutfak dolaplarının donanımını takarken Cat de fayans backsplash'e yardım etmek için devreye girdi. Flynn baş üstü aydınlatma armatürlerini bağlarken ve Brunelli'nin ekibi özel yapım kitaplıkları TV'nin etrafındaki oturma odası duvarına takarken çekim yaptılar. Diğer herkes evdeki tüm dikey yüzeyleri boyuyordu.

Mobilyaların taşınmasının sağanak yağmurda değil gün ışığında çekilmesi gerekiyordu, bu nedenle Paige ve Andy bu noktada saat aralıklarına bölünmüş olan programda hokkabazlık yaptılar. Herkesin zaten yorgun olduğu ve tamamlanması gereken işlerin hiç bitmeyecekmiş gibi görüldüğü son koşuydu. Kasabadaki pizzacı, ekip ve gönüllü ordusunu doyurmak için üç düzineden fazla pasta gönderdi ve teslimatçı kız bir kahraman gibi karşılandı. Gannon kıza bir boya fırçası vermeden önce gülümseyen bir selfie çektiğinde Paige dişlerini sıktı.

Ekibinin yapacağı hiçbir şey kalmadığında, ortaya çıkacağı günün sabahı gece yarısını geçmişti. Paige neredeyse bitmek üzere olan evi yorgun bir gururla inceledi. Yine başarmışlardı. Sabah taşınma işlemi iyi giderse, öğleden sonra erken saatlerde tanıtım ve tur çekimlerini yapacaklar ve Carina ile Malia geceyi yepyeni evlerinde geçireceklerdi.

Paige ve ekibi de ertesi gün öğleden sonra uçağa binmeden önce ölü gibi uyuyorlardı.

Üst katta, halı montajcıları yatak odalarını bitirmek için çalışırken, fayansçılar da Carina'nın cennet gibi ana banyosunu tamamladılar. Malia'nın odasında allık pembesi duvarlar ve pembe ve mor minderlerle dolu derin bir pencere koltuğu vardı. Paige, Gannon'un yarın odaya monte edeceği yatağa bir göz atmıştı ve gerçekten de bir prensese yakışırdı.

Brunelli'nin gececi ustabaşısıyla bir kez daha görüştü, o da her şeyin kontrol altında olduğuna dair güvence verdi ve geceyi noktaladı.

İliklerine kadar sıırıslıklam olan ve bir gram bile enerjisi kalmayan Paige, otel odasının kapısından yatağa kadar ıslak giysilerinden bir iz bıraktı. Komodinin üzerindeki ışık dışında hiçbir ışığı yakmaya zahmet etmedi. Uzun süreli bir yatma ritüeli için enerjisi yoktu. Alarımını üç kez kontrol etti. Alarm çalışıyordu.

Saat sabahın biri olmuştu ve en geç altı buçukta sete dönmesi gerekiyordu. *Ugh.*

Paige yatağa uzandı ve bu gece düşünerek, özleyerek, hasret çekerek uyanık kalamayacak kadar yorgun olduğundan emin oldu. Cat'in konuşmasını düşünmeyecek, Gannon'ın Meeghan'la birlikte bir reklam kampanyası yürüttüklerine dair iddialarını aklına getirmeyecekti. Hayır. Bunu hiç düşünmeyecekti.

Uykunun gelmesini bekledi. Ve bekledi. Ama dakikalar sonra kapısının çalındığını duyduğunda hâlâ uyanıktı. Görmezden düşündü. "Paige, aç ."

Gannon'ın sesi yorgun ve sinirli bir şekilde

kapısının diğer tarafında.

Paige, nefesinin altında homurdanarak kafasına bir atlet geçirdi ve tökezleyerek yataktan çıktı.

"Ne?" diye sordu, kapıyı biraz aralayarak.

Islak tişörtü göğsüne yapışmış, spor ayakkabıları her adımda ezilerek geçip odaya girdi. Ona bakma zahmetine katlanmadan tişörtünü çıkardı ve ıslak bir yığın halinde yere bıraktı.

"Ne yapıyorsun?" Hafif bir kızgınlıktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgundu. Ayakkabılarını çıkardı ve nemli, kirli çoraplarını soydu.

Başparmaklarını şortunun kemerine soktu ve sinirli bir şekilde ona baktı. "Uyumak mı istiyorsun? Ben istiyorum. Bir geceyi daha lanet tavana bakıp neden yanımda sen varken daha iyi uyuduğumu düşünerek geçirecek havada değilim." Şortunu çıkardı ve gri boxer külotuyla meydan okurcasına önünde durdu.

Vücudu onu hipnotize etmişti. Yorganı çekip yatağın üzerine yığıldığında Paige'in onu neden durdurmadığının tek açıklaması buydu.

Ne yapması gerekiyordu ki? Adam buraya girmiş ve yatağını ele geçirmişti. Eğer içeri tırmanırsa, teslim olmuş olacaktı. Ama gerçekten onunla savaştıkça enerjisi var mıydı?

Gannon yorganı kaldırdı ve Paige bir saniye süren iç tartışmadan sonra pes etti. Sırtını onun lezzetli sıcaklığına yaslayarak içine girdi. Gannon'ın sert kalçaları ve geniş göğsü vücudunu sarıyordu ve Paige bir iç çekişi bastırdı. Nedeni ne olursa olsun, Gannon King'in muhteşem vücudu vücuduna sarılıyken daha iyi uyuyordu ve bu gece bunu sorgulayamayacak kadar yorgundu.

Gannon komodinin lambasını söneneye kadar tokatladı. Karanlık bir kez daha çöktü ama bu sefer Paige uykunun geleceğini biliyordu. Yer değiştirdi

Başının üst kısmına sokulacak kadar arkasına geçti.

"Sırıttığını duyabiliyorum." Esnedi. "Bunu yarın tartışmayacağımızı sanma."

"Kapa çeneni prenses."

CHAPTER

25

Paige'in gözleri çırpınarak açıldığında odasının hâlâ karanlık olduğunu gördü. Uyumuştu ve derin bir uyku çekmişti. Komodinin saati 5:30'u gösteriyordu ama sanki tam sekiz saat uyumuş gibi hissediyordu. Göğüsleri ağırlaştı, tahrik oldu ve sonra

Gannon'ın büyük bir eliyle onu kavradığını fark etti. Kaba avucu meme ucunu sert bir tomurcuk haline getirmişti.

Adam onun arkasında uykusunda kıpırdandı, kalçaları ona doğru kaydı. Ereksiyonunun kalın uzunluğu onu yeni bir farkındalık seviyesine itti.

Onun kollarında sıcak ve güvende olan vücudu, kalçalarının arasında ham bir ihtiyaç çiçek açmaya başladığında canlandı. Dudağını ısırdı ve kendini tekrar uyumaya ikna etmeye çalıştı ama vücudu buna izin vermiyordu. İsteddiği tek bir şey vardı ve o da çok yakındı. Deneme yaparken, kalçalarını ona karşı oynattı ve ona yaslandığı yerde horozunun zonklamasıyla ödüllendirildi.

İçindeki sızı şiddetlendi, doldurulmayı talep eden bir boşlukla titreşti. Oda o kadar sessiz ve karanlıktı ki... dünyanın geri kalanından ayrı hissediyordu. Sanki bu duvarların içinde her ne olduysa, diğer her şey ilerlerken burada kalabilirmiş gibi. Bu odada, bu yatakta her ne olduysa, dışarıda gün ağarırken ve iş başlarken burada, yalnızlık mabedinde kalabilirdi.

Kendini buna ikna etmeye çalışıyordu. Vücudunun muhtaçlığı karşı konulamayacak kadar keskin bir cazibe yaratıyordu. Onu istiyor muydu? *Gerçekten* onu arzuladığı gibi arzuluyor muydu? Ve bunu öğrenmeye, istediği şey dışında her şeyle savaşmayı bırakmaya hazır mıydı?

Parmakları göğsünün etinde huzursuzca esnedi ve Paige dudağını ısırdı. Karanlıkta yüzünü ona dönmek için kollarında yuvarlandı ve bir avucunu göğsünden aşağıya, karın kaslarının her bir çıkıntısının üzerinde gezdirdi. Elinin yer göğsünü yakıyordu. Adamın uyanık olduğunu fark etmemişti ama tek kelime etmeden

Elini onunkine götürdü, kasların üzerinde, onu ileriye doğru götüren hafif saç izinde aşağıya ve aşağıya doğru yönlendirdi.

Sözünü sakınmadan elini iç çamaşırının kemerinin altına soktu. Parmakları shaftının etrafına dolandığında nefesi kesildi. Sanki pürüzsüz, damarlı bir etle kaplanmış erimiş çelikmiş gibi kalın ve sıcaktı dokunuşunun altında. Kadın durakladı, sadece onu açgözlü yumruğuyla kavradı. Paige onun nefesini, yavaş bir nefes verişini yüzünde hissetti.

Hâlâ onu kavrarken, bel kemerini aşağı doğru çekerek sikini serbest bıraktı ve taşaklarını rahatça avuçlayabildi. Nefes alış veriş keskin, neredeyse acı vericiydi ve eliyle sikini çalıştırmaya başladığında, sıkılmış dişlerinin arasından inledi.

Yukarı doğru okşadı, kapalı parmakları kalın köke doğru kaymadan önce tepenin sırtına takıldı. Ona bu şekilde dokunmak, içindeki muhtaç nabızı sabit, ağrıyan bir zonklamaya dönüştürdü.

"Paige. Emin misin?" Sesi uyku ve ihtiyaçla çakıllı bir hal almıştı.

Öyle miydi? Şu anda bundan hayatındaki her şeyden daha çok emindi. Sonrasında da emin olacak mıydı? Bunun bir önemi var mıydı?

"Paige. Cevap ver bana. Bilmem gerek." "Evet."

Bu tek kelime onu özgür bırakmış gibiydi. Ona doğru uzandı ve ışığa vurdu.

"Seni görmem gerek," diye nefes aldı.

Boyunu okşadı, tepesini sıktı ve ucunda toplanmaya başlayan nemi hissetti. Gözleri cam gibiydi.

"Beni istiyor musun?" diye fısıldadı, herhangi bir büyüü bozmak istemiyordu.

Vücutlarının arasına uzandı ve sikinden sızan nemi temizledi. Parmaklarını kızın ağzına götürerek dudaklarına bastırdı. "Ne düşünüyorsun?" diye homurdandı.

Kadın adamın parmak uçlarını yaladı, tuzlu nemin tadına baktı ve adam alçak sesle ve gırtlaktan inledi. Kavrayışının altında zonklayan kanının nabzını hissedebiliyordu.

"Fazla zamanımız yok," diye mırıldandı ona.

"Umurumda değil. Seni istiyorum, Gannon."

Ona uzanarak sırt üstü yattı ve kalçalarına yaslanması için onu üzerine çekti.

"Seni incitmeme izin verme," diye uyardı.

Adamın yaralarından mı yoksa kalbinden mi bahsettiğini merak etmekten kendini alamadı. Ama penisinin geniş tepesi şişmiş klitorisini sıyırdığı anda, bu tür endişeleri unuttu.

"Vay canına, tatlım. Prezervatifim yok." Adamın tüm vücudu kadınının altında kaskatı kesilmişti, iri elleri kadının kalçalarının etine sürtünüyordu.

O yaptı. Yanında taşıdığı acil durum çantasında. Gerçi şimdi ona prezervatif taşımasının nedeninin Cat'in bir keresinde kendi prezervatifini unutup gecenin bir yarısı kapısını çalması olduğunu söylemenin sırası değildi. Bir erkek kardeşin kız kardeşi hakkında *her şeyi* bilmesine gerek yoktu.

"Burada bekle," diye mırıldandı, isteksizce onun bedeninden sıyrıldı ve kapının hemen içine bıraktığı çantayı karıştırdı. Onları bir iç cepte buldu ve muzaffer bir edayla yatağa döndü.

Paige durakladı, adamın çizdiği hedonist resme kapılmıştı, beyaz çarşaflarının üzerine çırılçıplak yayılmıştı, ereksiyonunun ağır boyu karnının üzerinde uzanıyordu.

"Tatlım, eğer daha fazla bakarsan, seni birden fazla kez boşaltmak için yeterli zamanım olmayacak," diye uyardı.

Paige'in ihtiyacı olan tek teşvik buydu. İç çamaşırını bacaklarından aşağı kaydırıp ve onun iniltisinin tadını çıkardı. Gannon sikini avuçladı, kökünün etrafına doladı ve Paige'in yatağın üzerinde ona doğru sürünmesini izlerken okşadı.

Morluklarına dikkat ederek bir bacağını onun üzerinden kaydırıp ve beton kalçalarının üzerine tünedi.

"Çok güzelsin Paige," diye fısıldadı, vuruşlarını tembel bir tempoya yavaşlatarak.

Kadın prezervatifi onun et sütununun üzerine yuvarladığında nefes nefese kaldı. Gözleri sımsıkı kapalıyken Paige yukarı ve üzerine doğru kaydıp, sikinin başını ıslak merkezine doğru çentikledi. Elleri, her iki göğsünü de ortaya çıkarmak için atletini yukarı çekerek meşgul oldu. Adam onun ağır, yuvarlak etini avuçlarken, Paige yavaşça kendini onun üzerine bıraktı. Adamın açısı ve genişliği onu yavaş hareket etmeye zorluyor, ona uyum sağlamak için dikkatlice gevşiyordu. Adam bir an için göğüslerini bırakıp kalçalarını kavradı ve tamamen içine girmiş bir halde eve doğru kaydıp.

Paige kalçalarını iki yana sallayarak biraz yer açmaya çalıştı. Adam o kadar büyüktü ki Paige onunla doluydu. Bir süre bu şekilde kaldılar, iki ruhun olabileceği kadar derinden birleştiler, nefesleri kesildi.

"Tamam mı?" diye homurdandı.

İyiden çok daha iyi. Mükemmelden çok daha iyi. Ona söylemek istedi ama söyleyecek kelime bulamadı. Paige bunun yerine ona gösterdi. Çekingen bir tavırla dizlerinin üzerinde yükseldi, adamın santim santim geri çekildiğini hissetti ve sonra tekrar aşağı kayarak onu tekrar içine aldı. Adam tekrar içine gömüldüğünde inledi, enfes bir acı sesiydi bu. Gannon uzanıp saçlarını kavradı ve onu bir öpücük için aşağı çekti. Dili, Paige aralarında büyüyen her şeyi tüketen ihtiyaçla kendini güçsüz hissedene kadar sikiinin ıslak ağzına girip çıkmasını taklit etti.

İsteddiği, savaşımaya çalıştığı şey buydu. Artık onsuz yaşamaya hiç niyeti yoktu.

Kadın üstteydi ve saldırgan olan o olmalıydı ama tempoyu belirleyen Gannon oldu. Ayağa kalkarak öpüşmeyi kesti ve ağrıyan bir meme ucunu dikkatle buldu. Dilin sert darbeleri, dudakların nazik emişi ve çekişi karşısında nefesi kesildi. Cennet gibi hissetti. Sanki hayatında ilk kez vücudunu tasarlandığı gibi, zevk vermek ve almak için kullanıyordu.

Onun sıkı itişlerini kabul etti, kalçalarını ona doğru salladı.

"Gannon," diye nefes nefese kaldı. "Ben gidiyorum-"

Doruk noktası içinden geçerken başka hiçbir uyarı yoktu. Bunu her yerde ; Gannon'ın yaladığı meme ucunda, Gannon içine daha derine girdikçe shaftını sıkın kaslarda, ısı vücudunda şimşek gibi çakarken kıvrılan ayak parmaklarında. Yükseldi ve kırıldı, yükseldi ve kırıldı ve her dalga Gannon'u onun altında vahşileştirdi.

hıçkırığa ağıladı ve başını geriye atarak ona görkemli bir şekilde teslim oldu.

"Yine mi?" diye sordu. Kadının düşünebileceğinden çok daha büyük bir özenle onları yuvarladı ve kadının üzerinde yükselirken onu yatağa bastırdı. Kalçalarının arasına diz çöktü, ereksiyonunun geniş başı kadının yarığına değiyordu. "Canını yakarsam söyle bana," diye homurdandı.

Başını salladı, şu anda her şeyi kabul etmeye hazırdı.

"Dikkatli olmaya çalışacağım, ama kaybetmeyeceğimi garanti edemem," diye nefes alarak kendini onun girişine doğru ayarladı. Avuçlarını iç uyluklarının üzerinde gezdirdi ve hafifçe bastırarak açtı. "Hazır mısın?"

Başını salladı, gözleri irileşmiş, dudakları ayrılmıştı. Gannon'ın ona vereceği her şeye hazırdı. Gannon hızlı bir hamleyle onun içine girdi. Paige'in kalçaları sanki kendi akılları varmış gibi onu karşılamak için kalktı. Bir sonraki orgazmı kovalamak için duyduğu biyolojik ihtiyaç onu geçirdi. Açtı

kendini ona doğru çekti. Dizlerini omuzlarına doğru bastırdı ve orada tuttu, kalçalarını üst kollarının üzerine örttü.

Katlanmıştı ve tamamen onun merhametine kalmıştı. Ama Paige dehşete kapılmak yerine daha fazlası için açlık hissediyordu. İlk orgasmı hâlâ içinde yankılanıyordu ama tek istediği bir başkasıydı.

"Bu yeterli değil," diye mırıldandı, onun düşüncelerini yankılayarak. "Seninle daha fazla zamana ihtiyacım var. Seni tatmalıyım." Kadının içine daldı, nazik olma niyeti arzusunun çiçek açması altında kayboldu. "Her santimini keşfetmeye ihtiyacım var."

İticileri gittikçe vahşileşiyordu. Paige'in göğüsleri onun hızının vahşiliğiyle zıplıyordu.

Kelimeler kifayetsiz kalıyordu ama bakışları birbirine kilitlenmişti ve kadın onun ne düşündüğünü ve hissettiğini biliyordu. Birlikte yarışıyorlardı, serbest kalmanın peşindeydiler. Adamın hazır olduğunu, ela gözlerinin ona dikilmiş gibi görünmesinden anlıyordu.

"Evet." Kelimeyi çıkardı ve sanki onları özgür bıraktı.

Adam kabzasına kadar ona çarptı ve homurdandı. Adamın ilk boşalmasının ağır çekim nabzını hissetti ve bu onun serbest kalmasını sağladı, kaslarını adamın etrafına kapattı ve her şey etraflarında patlarken onu kavradı. Adam kendini onun içine boşalttı ve kadın da kendi doruk noktasıyla onu kuruttu. Hâlâ birbirlerinin içinde ve etrafında yankılanan Gannon onun üzerine yığıldı, nefesleri kesik kesik geliyordu, terden sıırıslam olmuş göğüsleri birbirlerinin üzerinde kayıyordu.

Son dalgalar da çekilmeye başladığında onu öpüyor, yüzüne ve saçlarına iffetli dokunuşlar yapıyordu.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye itiraf etti, şimdi aralarında yatan şeyin büyüklüğü karşısında gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Size söz veriyorum prenses, bu sadece başlangıç."

Paige ona bunu kanıtlamasını söyleyemeden kapı çılgınca çalındı ve Paige kıpırdanarak adamın altından çıktı.

CHAPTER

26

Paige?" Mel'in sesi kapıdan içeri taşındı.

"Onu öldüreceğim," diye mırıldandı Gannon. "O ölü bir kadın."

Paige bir eliyle onun ağzını kapattı. "Neler oluyor Mel?" diye seslendi. Gannon'a uyarıcı bir bakış fırlattı ve yataktan fırladı.

"Billie az önce şantiyeden aradı," diye bağırdı Mel kapıdan. "Sana ulaşamadığını söyledi. Mobilya kamyonu az önce geldi ve caddeyi kapattı. Bir an önce boşaltılması gerek, yoksa trafiği engellediğimiz için ceza alacağız."

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye mırıldandı Paige, şortunu çekiştirerek. "Bir dakika içinde dışarıda olacağım," diye seslendi kapıdan.

"Otoparkta buluşuruz," dedi Mel.

"Lanet olsun." Paige atletini başının üzerine çekti. "Bu işten nefret ediyorum." "Tanrı aşkına kadın, lütfen sutyen tak," diye yalvardı Gannon.

"Eğer ben

bütün gün sütyensiz olduğunu biliyorlarsa, post prodüksiyonda kasıklarımı pikselleştirmek zorunda kalacaklar."

Paige durakladı, vücuduna baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Yeterince pikselleri var mı bilmiyorum."

Onu spor şortunun kemerinden yakaladı ve sertçe öptü. "Bu iş daha bitmedi," diye söz verdi.

"Olmasa iyi olur."

Tam bir kaostu ama trafik kontrolü aptal pembe cezaları ve yüklü para cezalarıyla gelmeden önce kamyonu indirip hareket ettirmeyi başardılar. Of

Tabii ki kamyonu bir blok dolaştırmaları, bazı mobilyaları yeniden yüklemeleri ve sonra aptal kameralar için tekrar boşaltmaları gerekti, ama Gannon'un keyfi yerindeydi, bu konuda pek şikayet etmedi...

Dört saatlik uyku ve müthiş bir orgazm onu dünyanın zirvesinde hissettirmişti. Ve sekiz bin detayı yönetirken gününü o küçük mavi spor şortu ve #BeastMode atletikle Paige'e bakarak geçirmek? Bu da o kadar kötü değildi.

Paige hakkında onu şaşırtan pek çok şey vardı ama hiçbirini onu hayal kırıklığına uğratmamıştı. Çivi gibi sağlamdı, yaralarının onu yavaşlatmasına izin vermeden sette topallayarak dolaşıyordu. Yatakta bir tanrıçaydı. Bağımsız ve ukala, ruh hali ne olursa olsun onu idare edebiliyordu. Ondandır hiçbir zaman bir şey talep etmemişti, en azından iş dışında. Peki ya orada? Paige ona daha iyi olması için meydan okuyordu.

Tek pişmanlığı onu gerçekten tanımadan önce bir yıl beklemektir.

Kings of Construction başladığında, kendisini kasıtlı olarak işin üretim kısmından tutmuş, bunun yerine kız kardeşine ve adamlarına odaklanmayı tercih etmişti. Her şeyi onunla birlikte atlatmışlar, onun yanında durmuşlar ve sadakatini kazanmışlardı. Onların her şeyden önce geldiğinden emin olmalıydı.

Ama Paige'i ve diğer kanal ya da yapım şirketi asalaklarını ilk sezon boyunca görmezden gelmeye çalışmak bir hataydı. Onunla çok fazla zaman geçirme fırsatını kaçırmıştı ve Meeghan Traxx fiyaskosunu çok uzun zaman önce ortadan kaldırabilirdi. Bu onu rahatsız ediyordu. Tembellik etmiş, durumdan kaçmış ve görmezden gelmişti ve şimdi patlamaya hazır bir volkana dönüşmüştü.

Bunu düzeltecekti. Ama önce Paige için planları vardı.

Önlerinde birkaç gün tatil vardı ve o günleri onunla yatakta geçirmeyi planlıyordu. Bu düşünce onu sette iğrenç bir şekilde sevimli tutuyordu.

Paige, Malia'nın yatağının tentesini kurarken kameralara yakalanmadığını öğrendikten sonra onu yeniden kurmaya zorladığında bile yaygara koparmadı. Zahmet etmeyecek kadar iyi bir ruh hali içindeydi. Görünüşe göre bu ruh hali bulaşıcıydı.

Doğa Ana, çünkü yağmur fırtınasının yerine parlak güneş ışığı ve sırlıslık nem getirerek mizah anlayışını gösterdi. Ekibi açılıştan önceki son saatler boyunca kışkırttı, pop şarkılarını ıslıkladı ve birbirlerini azarladı.

Hava taze boya ve halı kokularıyla, yeniliğin kokusuyla doluydu.

Yapım ekibi, çoğunlukla, adamlarının işlerini yapmasına izin verdi ve yüklemeyi kaydetti. Çekimlerin bu noktasında odak noktası Cat ve onun tasarım saçmalıklarıydı. Cat de onun kadar iyi çekiç sallayabiliyordu ama "kadın uzuvları" olduğu için dizinin tasarımcısı olarak etiketlenmişti.

Evde yapılacak çok az şey vardı. Brunelli'nin ekibi o kadar iyi bir iş çıkarmıştı ki Andy, Gannon ve Cat'in evi bitirmek için son teslim tarihine kadar öfkeyle çalışırken görüntülerini çekmek için yaptıkları birkaç şeyi geri almalarını sağladı. Hikayeye eklenen bir başka küçük yalan. *Acele edin ve Cancer Kid'in evini bitirin*, diye dizinin teaser'ının ima edeceğini hayal etti.

Paige'in mantrası aklından geçti. *Bir sezon daha.*

Ebeveyn banyosundaki makyaj çekmecesi çekmecelerini çılgınca yeniden takarken kamera için soytarılık yapan kız kardeşinin aksine, o televizyon için biçilmiş kaftan değildi. Bir sezon daha maaş çekiyle, büyükbabasının şirketini kırmızıdan uzak tutabilir ve nihayet kendi hayatına, kendi hayallerine geri dönebilirdi.

Bakışları, film çekerken Louis'in hemen arkasındaki kapı aralığında duran Paige'e kaydı. Güzel bir kızdı. Manken güzelliğinde değildi. Tanrı'ya şükür Meeghan Traxx değildi. Bu bir daha asla yapmayacağı bir hataydı. Bu tür bir güzelliğin bedeli çok ağırdı ve getirisi çok azdı.

Öte yandan Paige, eve yatırmak isteyeceğiniz ve Pazar akşamı ailece yemeğe davet etmekten çekinmeyeceğiniz türden bir kızdı. O gerçkti. Ironilerin ironisi, var olan en sahte şey olan reality TV'ye girmiş ve gerçek hisler beslediği biriyle tanışmıştı.

Elini başının üzerinde ovuşturdu ve başka tarafa baktı. Kadınla bir gece geçirmişti ve görünüşe göre uyanıkken düşündüğü her şey onun tekelindeydi. Sezon çekimleri bittikten sonra onu terk etmeye çalışacak mıydı? Ona izin verecek miydi?

Ortaya çıkarma günü, tüm inşaat çekimlerinden farklı bir kaos türüydü. Tamamlamak için acele etmiyorlardı. Her gözyaşını, her şaşkın ifadeyi, her sevinçli "teşekkür ederim "i yakalamak için çıldırıyorlardı. Ve işler ilk çekimde tamamlanmadığında, enerjiyi ve heyecanı yüksek tutmak Paige'in işiydi, böylece sonraki çekimler izleyicilere gerçek gibi geldi.

Mel'in mesajına göre Carina ve Malia yoldaydı. Böylece sette yirmi dakikalık tırnak yedirten bir gerilim yaşadılar, gönüllü ordusunu

el yapımı tabelaları ve coşkulu hevesleriyle caddenin karşısında kordon oluşturmuşlardı. Paige geçmişte Gannon ve Cat'i aile gelmeden hemen öncesine kadar üretim kamyonunda ya da zanaat hizmetleri çadırında tutmanın en iyisi olduğunu öğrenmişti. Aksi takdirde kalabalık bazen biraz fazla coşkulu olabiliyordu. Geçen sezon iki orta yaşlı kadın bariyerden atlamış ve Gannon'ın tişörtünü almaya çalışmıştı... hem de üzerindeyken.

Gösteri günündeki güvenlik o zamandan beri artırılmıştı ve Paige enerjiyi yüksek ve yetenekleri güvende tutmak için elinden geleni yaptı.

Telefonu çaldığında saatini sekizinci kez kontrol ediyordu. Bu kız kardeşinden gelen üçüncü aramaydı. İlk ikisini görmezden gelmişti, Lisa'nın sadece yaralarının nasıl iyileştiğini sormak için aradığından emindi.

Kısa bir süre düşündü ve cevap verdi. "Hey, Lisa, şu an iyi bir zaman değil," dedi endişeli kalabalığın sesi üzerine.

"Telefonu yüzüme kapatma," diye tersledi Lisa. Kız kardeşinin sesi her zamanki soğukkanlı haline benzemiyordu. Sesi... insan gibiydi. Ve heyecanlıydı.

"Neler oluyor?" Paige kalabalığın gürültüsünü duyabilmek için telefonu kulağına daha sıkı bastırarak sordu.

"Dinle, annen ve benim senin kariyer tercihlerin hakkında ne düşündüğümüzü biliyorsun." Lisa sanki her gün kız kardeşinin hayal kırıklığının ağırlığını taşıyormuş gibi içini çekti. "Ama belki de bu işte bir iş vardır."

Paige kuru bir sesle, "Onayınız önemli," dedi.

"yapma. Sana önemli bir şey söylemeye çalışıyorum."

"O zaman bunu bir tez haline getirmeyi bırak ve sadede gel. Yemin ederim tıp fakültesi iletişim kurma yeteneğini mahvetmiş."

"Memorial Sloan Kettering bir pediatrik kanser deneyi başlatıyor ve bence Malia ideal bir aday olabilir."

"Ne?" Paige bu kelimeyi bağırarak söylemek istememişti ama kız kardeşini doğru duyduğundan emin değildi.

"Bak, Cat King'in blogunu takip ediyorum-" "Neden?" Paige araya girdi.

"Çünkü sen benim kardeşimsin ve neyin peşinde olduğunu bilmek hoşuma gidiyor," diye homurdandı Lisa. "*Her neyse*, Malia'nın kanseri hakkında konuşurken çekilmiş görüntülerini gördüm. Bunu bir meslektaşına, Dr. Singh'e ilettim. Genç ama zeki biri ve burada New York'ta başlayan bir deneyi var. Neyse, uzun lafın kısası, deneme üç hafta içinde başlıyor ve Malia'nın annesi ve doktorlarıyla beş dakika önce konuşmamız gerekiyor."

Paige'in dünyası boya dumanı ve elektrikli aletlerin girdabında bulanıklaştı. *Kök hücre ve remisyon* gibi kelimeler ona çok uzaklardan geliyordu.

"Lis, bu... inanılmaz olurdu."

"Evet. Şaka yapmıyorum. Şimdi bana annenin numarasını ver."

"Tanrım, tamam. Bak, şu anda çekime hazırlanıyoruz, bu yüzden Carina oldukça meşgul olacak."

"Bana onunla on dakika ayır. Bugün, tamam mı?"

"Bugün. Evet. Telefonunu yanından ayırma."

"Yani onunla yatıyor musun?" Lisa, yaşlı bir vatandaşın Miami'de şerit değiştirmesi gibi aniden konu değiştirerek sordu.

"Ne? Kim?"

"Gannon King."

Paige, "Televizyon dedikodularının senin ulaştığını sanmıyordum," diye mırıldandı. "Bu kesinlikle hayır demek değil."

"Burada biraz meşgulüm."

"Annemin bu fikre pek sıcak bakmadığı kesin, ama o dünyada biriyle çıkacaksan daha kötüsünü de yapabilirsin," dedi Lisa gülerek.

"Gitmem gerek Lisa. Seni daha sonra Carina ile birlikte ararım." "Sonra konuşuruz," diye tamamladı kız kardeşi.

Paige bağlantıyı kesti ve telefonu göğsüne bastırdı. Kız kardeşinin cinsel hayatına olan ilgisini kasten görmezden geldi ve iyi habere odaklanmayı seçti. Bir mucizeyi hak eden biri varsa o da Dufour'lardı. Bu, ev diyebileceği güzel bir yerden çok daha büyük bir şey olabilirdi. Heyecandan patlayacakmış gibi hissediyordu.

Atletin kenarından çekştirilince yerinden sıçradı.

"Ashton!" Paige küçük çocuğun kendisine sırtarak baktığını görünce çok sevindi. Ebeveynleri tarafından kuşatılmış olan çocuk, elindeki kocaman çiçek buketi karşısında cüceleşmişti.

"Bayan Paige, size bunları getirdik," dedi ve buketi ona doğru uzattı.

"Benim için mi?" Paige yüzünü güzel çiçeklere gömdü.

"Ashton'ı güvende tuttuğun için sana ne kadar teşekkür etsek azdır," dedi annesi, utangaç bir gülümsemeye sahip güzel bir esmer. "Eğer sen olmasaydın..." Kadın sözünü kesince kocası bir kolunu onun omuzlarına dolayarak hafifçe sıktı.

Ashton'ın, oğlunun mavi gözlerine sahip, uzun boylu ve sırık gibi babası gülümsedi. "Size borçluyuz. Portland'da ihtiyacınız olan bir şey olursa

sormaktır."

"Teşekkür ederim. Benim... nutkum tutuldu," diye itiraf etti Paige.

Ashton, Paige'in kol ve bacaklarındaki görünür bandajları inceleyerek, "Bir sürü sıyrığın var," dedi. Paige kot pantolon giymiş olmayı diledi.

"Sadece birkaç şişlik ve çürük," diye onu temin etti.

"Cesur muydum, Bayan Paige? Annem öyle olduğunu söylüyor." Ashton yeni dinazor spor ayakkabılarıyla ayak ayak üstüne atarak dans etti.

Onun önünde çömeldi. "Çok cesurdun," diye onayladı Paige. "Sakin kaldın ve bu benim de sakın hissetmemi sağladı."

Sırıttı ve kollarını Paige'in boynuna dolayarak çiçekleri aralarında sıkıştırdı. Paige güldü ve bu sıkı sıkıştırmaya karşılık verdi.

Andy kulaklıktan, "Beş dakika kaldı," diye anons etti.

Paige Ashton'ı serbest bıraktı ve ayağa kalktı. "Dufour'lar yolda. Açıklama için kalacak mısınız?"

"Bunu kaçırmayacağız," diye söz verdi Ashton'ın babası. "Hadi dostum. Malia için işaretleri hazırlayalım."

Paige'i bir kucak dolusu çiçek ve nemli gözlerle bırakarak aceleyle gittiler.

"Sen gidip kralları getir, ben de bunlar için biraz su bulayım," diye gönüllü oldu Sam, onun yanında belirerek.

"Sen en iyisisin, Sam. Bu şovu asla bırakamazsın." Bu onun her hafta ve birbirinin yerine kullandığı bir tehditti.

Sırıttı, Colgate gülümsemesi göz kamaştırıcıydı. "Bunu tüm asistanlara söylüyorsun."

El sanatları servis çadırına yöneldi ve Gannon ile Cat'i bir masanın karşısında birbirlerinin ağzına patlamış mısır atarken buldu.

"Sizin için hazırız çocuklar," diye Paige.

Kedi ağzıyla bir mısır tanesini yakaladı ve yumruklarını havaya kaldırdı. "Patlamış Mısır Ağız Yakalama Şampiyonu!"

Gannon bir avuç dolusunu kız kardeşine fırlattı. "Rövanş talep ediyorum."

"Rövanş birkaç saat bekleyebilir," dedi Paige alaycı bir sertlikle, Cat'in saçındaki taneleri toplarken. "Bu arada ikinizin gözlerini kamaştırmak için bekleyen iki yüz kişilik bir kalabalık var."

"Zor iş," dedi Cat, el aynasıyla parlak pembe bir kat dudak parlatıcısı sürerken. "Hazır mısın, ağabey?"

"Şu işi bitirelim artık," diye iç geçirdi Gannon. Bu onun alametifarikasıydı ve Paige sık sık üzerinde bu sözün yazılı olduğu tişörtler yaptıracağı şakasını yapardı.

Kız kardeşini dışarı kadar takip etti ve Paige'e yanından geçerken çıplak, terli şeyler vaat eden yanık bir bakış attı.
Gerçekten güzel bir gün olacaktı.

CHAPTER

27

T Gannon'ın kitabına en sevdiklerinden biri olarak geçti. Carina, Cat ile birlikte evin örtüsünü açmadan önce gözyaşlarına boğulmuştu.

Malia o kadar heyecanlıydı ki Paige onu yakalayıp tekrar çerçeveye sokana kadar daireler koştu.

Yatak odasını gördüğünde Malia'nın nutku tutuldu; Carina'ya göre gezegende geçirdiği altı yıl boyunca böyle bir şey hiç olmamıştı.

Ona göre bunu hak etmişlerdi. Dizi aileleri seçme konusunda her zaman iyi bir iş çıkarmıştı ama Dufour'lar tam bir ev sahibiydi. Carina ve Malia'nın tüm ekip üyelerine tek tek teşekkür etmelerini izledi ve hepsinin aynı şekilde hissettiğini biliyordu. Sete erken gelip geç saatlere kadar kalmalarının, bu hafta diğer tüm işlerden daha fazla gönüllü bulmalarının nedeni bu küçük kız ve onun cehennem kadar güçlü annesiydi. Ve bunun bir parçası olduğu için gurur duyuyordu.

Evin içindeki karmaşadan kaçtı. Baştan beri pek insan canlısı sayılmazdı ve bütün bir haftayı cesetlerle, sorularla ve kendisinden bir şeyler isteyen insanlarla çevrili olarak geçirmek yorucu... ve sinir bozucuydu. Birkaç günlük huzur ve sessizliği dört gözle bekliyordu. Ama şimdilik, bulabildiği her cebi kullanacaktı. Ve bunu zanaat servis çadırında bulabilirdi. Kimse soğuk kahve ya da bayat kahvaltı böreği istemiyordu, bu yüzden kendine yardım etti ve rahatsız bir katlanır sandalyede arkasına yaslanarak yalnızlığın tadını çıkardı.

Yalnızlığı kısa sürdü.

"Gannon!" Malia pembe bir şapkanın örttüğü kel kafasını çadıra uzattı. Sam onu tanıtmak için sete getirdiğinde taktığı Disney prensesi sırt çantasını hâlâ taşıyordu.

Gannon bir çörek uzattı. "Biraz ister misin? Burada ne işin var?"

Kız neşeyle ona doğru zıpladı ve adam kansere sessiz bir "siktir git" gönderdi. Malia çöreği kaptı ve sağlıklı bir ısırık aldı. "Teşekkür etmek için geldim."

Gannon güldü. "Sanırım bana zaten yüzlerce kez teşekkür ettin."

"Evet, ama bu herkesin etrafındaydı ve kameralar vardı ve beni gerçekten duyup duymadığını bilmiyordum."

Akıllı çocuk, diye kendi kendine iç geçirdi Gannon. "Şimdi seni gayet iyi duyuyorum."

Çörekten bir ısırık daha aldı ve onun kucağına tırmandı. Hâlâ yetişkinlerin insan olduğu kadar mobilya da olduğu yaşlardaydı. "Sana teşekkür etmek istedim, özellikle de yatağım için!"

Şapkasının ucunu okşadı. "Beğendin mi?" diye sordu. Tam ona göre olsun istemişti.

"Gerçekten harika," dedi başını şiddetle sallayarak. "Gelmiş geçmiş en havalı yatak!"

"Evin geri kalanı hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bu çok farklı." Kahverengi gözleri büyüdü. "Annem mutfağı gördüğünde ağladı. Ama bu sefer iyi bir ağlama olduğunu söyledi."

"Siz ikiniz bunu hak ediyorsunuz," diye güvence verdi Gannon. "Pek çok insan için çok iyi şeyler yaptınız."

"Annem yeterince para toplarsak bir gün küçük çocukların artık hastalanmayacağını söylüyor."

Gannon boğazının düğümlendiğini hissetti. "Evet. Güzel bir gün olacak."

"Sana bir şey yaptım," dedi kayarak ve küçük sırt çantasından omuz silkerek. "Washington DC'deyken bunun üzerinde çalıştım."

Pembe bir kurdeleyle bağlanmış, rulo haline getirilmiş bir kâğıt parçası uzattı. Kağıdı açtı ve boğazının daha da düğümlendiğini hissetti. Onu ya da onun olduğunu varsaydığı şeyi, mor ön çimenlikte Malia ve annesini temsil eden gülümseyen çubuk figürleriyle pastel boyayla çizilmiş bir konağın üzerinde uçarken çizmişti.

"Bu ne?" diye sordu, işaret ederek.

"Bu senin pelerinin. Çünkü sen bir süper kahramansın ve evimizi kurtardın." Malia olduğu yerde dans etti. Özenle büyük harflerle en üste "KAHRAMAN" yazmıştı. Onu işaret etti. "Şunu görüyor musun? H-E-R-O. Bu kahraman demek çünkü sen benimsin."

Lanet olsun. Görüşü bulanıklaştı ve boğazındaki yumruyu yerinden oynatmak için hiçbir şey yapamadı.

"Sen benimsin evlat," dedi, sesi hırçın ve gergindi.

"Henüz hiçbir şey yapmadım bile. Daha altı yaşındayım," dedi kaşlarını çatarak. "Sen bütün evimizi kurtardın."

"Siz örnek bir kahramansınız," diye açıkladı.

Omuz silkti. "Ağlamaktan mutlu musun?" diye sordu koluna dokunarak, gözleri endişeyle sıcacıktı.

Başını salladı ve ona bir kez daha sarıldı. "Evim için teşekkür ederim, Gannon." "Bir şey değil, tıfıl."

Paige'in boğazı düğümlendi ve parmaklarını dudaklarına bastırdı. Birkaç fotoğraf çekirmek için Gannon'ı aramaya gelmiş ve onu el sanatları servis çadırının içinde Malia ile tatlı bir anı paylaşırken bulmuştu.

"Benden istiyorsun..." Tony fotoğraf makinesini kaldırdı ve çenesini Gannon'a doğru salladı.

Paige başını salladı. "Hayır. Madem ortalık temizlendi, neden gidip ustadan son bir tava almıyorsun?" dedi sessizce.

"Tamamdır patron." Tony göz kırptı ve .

Paige teninde bir karıncalanma hissetti ve Gannon'ın onu izlediğini anladı. Yakalandım. Çadırın kapısında döndü ve onun sıcak bakışlarıyla karşılaştı.

Malia Gannon'ı kucaklamadan bıraktı ve Paige'e doğru sıçradı. "Merhaba Paige! Gidip annemi bulacağım!" diye neşeye duyurdu.

Paige ona göz kırparak, "Sanırım yukarıda," dedi.

Gannon her zaman yanında taşıdığı kırmızı bandanasını arka cebinden çıkarıp gözlerinin üzerinden geçirdi.

"Bunu kameraya çektiğim için beş bin doları cebe indirebilirdim," dedi ve bandanasını cebine geri sokup yaralı katlanır masaya yaslandı.

"Bunu nereden biliyorsun?" Paige kendisine teklif edilen "ikramiyeyi" hatırlayarak sordu.

Gannon, "Sonunda Cat herkesin söylediği ya da yaptığı her şeyi öğreniyor ve duymak istesem de istemesem de bunları bana anlatıyor," diye yakındı.

Paige savunmacı bir tavırla, "Bunu asla yapmayacaktım," dedi.

Başını iki yana salladı. "Öyle olduğunu söylemedim." Durakladı, içinde kalan duyguların üstesinden gelmeye çalışıyordu. "Neden söylemedin?"

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Çünkü insan olduğunu kanıtlama ihtimaline karşı, bunu istismar etmenin hoş olmayacağını düşündüm."

"Umursamadığımdan değil," dedi doğru kelimeleri ararken. "Mesele, prodüksiyonun tüm katmanları arasında insanlarla bağlantı kurmanın zor olması. Çok kısa bir süre tanıştığım ve koçluk yapt, bazen senaryolaştırılmış etkileşimlerde bulunduğum insanlar için bir şeyler hissetmem gerekiyor. Ben böyle çalışmıyorum. Hayat böyle işlemiyor."

"Bağlantı kurmak için daha otantik bir ortama ihtiyacınız var."

"Evet." Başını salladı. Kolunu alanı kapsayacak şekilde uzattı. "Bir gösteri yapıyoruz. Günün sonunda yaptığımız şey bu. Belki birilerine yardım ediyoruz ama sonuçta bir reklamveren ürününü satıyoruz. Bunun ötesine geçip gerçek insanları bulmak zor."

"Biliyorum," dedi ve başını sallayarak ona doğru ilerledi. İkisi de bir saat önce mikrofonlarını Felicia'ya teslim etmişlerdi ve dinleyici olmadığı için Paige kollarını onun beline dolayarak kendini güvende hissetti.

Onun kendisine karşı gerildiğini ve sonra rahatladığını hissetti. Adam çenesini başının yastıladı. Kolları onun etrafını sarmış, onu sıkıca tutuyordu.

Paige ona tekrar, "Ödülü almaya çalışmayacaktım," dedi. Onun bunu bilmesine ihtiyacı vardı.

"Biliyorum. Sen diğer takım elbiseliler gibi değilsin." Başının tepesine bir öpücük kondurdu. "İzin günlerinde ne yapıyorsun?"

"Çamaşır yıkamak ve uyumak," diye sırtıttı. "Sen mi?"

"Düşünüyordum da belki çamaşırlarını yıkamak ve benim evimde uyumak istersin."

CHAPTER

28

Gannon'un evi, ailesinin Kings İnşaat'ın merkezine dönüştürdüğü fabrikadan iki blok ötede, bodur bir tuğla binanın dördüncü katında, tek yatak odalı bir yerdi.

sevgili nonni'nin evi.

Gannon anahtarı ağır ahşap kapının kilidine Paige, "Beklediğim bu *değildi*," diye açıkladı. Gergindi, bu da onu utandırıyordu.

"Sakın eleştirme," diye sırttı Gannon. "Yatağı ve çamaşırhanesi var."

"Öyle demek istemedim. Demek istediğim, neden beton ve camdan bir binada yaşamıyorsun?

Şehir merkezinde bir çatı katı?"

"Ailem burada," dedi ve kapıyı itti.

Daire küçüktü ama Paige her yerde Gannon'ın dokunuşlarını görebiliyordu. Gannon alanı Becca'yla birlikte oturdukları küçük, berbat daireden çok daha iyi kullanıyordu. Hırpalanmış deri bir kanepe duvara monte edilmiş devasa bir düz ekranla karşı karşıyaydı. Etrafı, seyrek bir kitap koleksiyonunu barındıran özel yapım gömme dolaplarla çevriliydi. Kalın ahşap tablası ve ağır metal ayaklarıyla sehpanın King'e ait olduğu belliydi.

Mutfak, ince bir tezgâhı olan orta boy bir daha büyük değildi. Parlak siyaha boyanmış cepli kapılar tek yatak odasına açılıyordu. Ne bir bitki, ne bir ev dokunuşu ne de bir resim vardı.

"Sen minimalist misin?" Paige kollarını kavuşturup oturma odasındaki üç pencereden görünen manzarayı inceleyerek alay etti.

Cep kapılarını itti ve çantasını yatağın üzerindeki kullanışlı lacivert örtünün üzerine bıraktı.

"Ukala herif," dedi hiç kızmadan. "Yılın büyük bir bölümünde yollardayken bir sürü saçmalık hakkında endişelenmek zorunda kalmaktan hoşlanmıyorum," dedi

ve omuz silkti.

Paige ona doğru ilerledi ve kollarını boynuna doladı. "Sadece takılıyorum. Sana evimi göstereceğim ve şakayı anlayacaksın. Burası sadece çekimler arasında bir çöplük. Bir sehpaımız bile yok. Yatağım benim masam."

"Gerginsin," diye suçladı, ellerini kadının sırtında gezdirerek kalçalarının kıvrımlarında dinlendirdi.

Başını salladı. "Hiç çalışmadığımız olmadı. Nasıl çalışılmayacağını bilmiyorum," diye itiraf etti.

Bir nefes verdi. "Bunu hiç düşünmemiştim. Yine de şunu düşün. Eğer sette son teslim tarihleri, drama ve saçmalıklarla anlaşılabiliyorsak, birkaç gün birlikte huzur ve sessizliğin tadını çıkarabileceğimizi düşünmüyor musun?"

Dudağını ısırdı. "Evet demek istiyorum ama biz böyleyiz. Teslim tarihlerinden, dramadan ve evet, saçmalıklardan besleniyoruz."

Adam güldü ve kadının kalçalarını sıktı. "Belki bu sinirlerine iyi gelir."

Gannon onu yumuşak ve tatlı bir şekilde öptü ve Paige omuzlarındaki gerginliğin eridiğini hissetti.

"Biraz şaraba ne dersin?" diye teklif etti, geri çekildi ve başparmağını az önce öptüğü dudakların üzerinde gezdirdi.

Kadın yine başıyla onayladı. Yatak odasını ve bağlantılı banyoyu keşfetmesi için onu yalnız bıraktı ve birkaç dakika sonra iki kadeh kırmızı şarapla yatak odasına döndü.

Adamın teklifini kabul etti ve bir yudum aldı.

"Seni merkezin dışında görmek hoşuma gidiyor," diye itiraf etti Gannon sinsi bir bakışla. "İnsan olduğunu bilmek güzel."

"Şunu belirtmek isterim ki, kanalın insanlığa dair kanıt istediği kişi sizdiniz. Benden değil."

Gannon çantasını yataktan alıp yere koydu, sonra da şarap kadehini ondan alarak iki kadehi de komodinin üzerine koydu.

"Bakalım kim daha insanmış," diye ısrar etti, yüzünü ellerinin arasına alarak. Bu kez ağız onunkinin üzerine kapandığında, bunda nazik ya da tatlı bir şey yoktu. Öpücük çiğ ve sahipleniciydi, dili ağızını istila edip nefesini çalarken dudakları onunkileri zedeledi ve hırpaladı.

Tutunacak bir şeyi olduğu için minnettar olan Paige kendini öpücüğe bıraktı ve Gannon'ın tişörtünü yumruklarıyla kavradı. Burada onunla başa çıkabilir, ateşe ateşle karşılık verebilirdi.

"Seni buraya getirmeyi binlerce kez düşündüm," diye mırıldandı onun ağzına karşı.

"Ama daha yeni başladık-"

Bitirmesine izin vermedi. "Bu benim için bir süre önce başladı." Elleri ahududulu kolsuz kabanının eteğinin altından kayarak kabanı yukarı ve başının üzerine çekti. Dikkatini kaprisinin ön tokasına odakladı. Hızla yetişen Paige ellerini Gannon'ın tişörtünün altına soktu ve başının üzerinden çekti.

"Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandı. "Bu benim sözüm, prenses."

Onu soydu ve yatağa fırlattı. Adamın vücudu onunkini örtmeden önce bir kez zıpladı ve yuvarlandılar. Paige kendini üstte buldu ve Gannon'ın dar kalçalarına binip teni tene sürterek bundan yararlandı. Gannon ellerini Paige'in kalçalarına kapatıp onu kendine doğru çekerken boynundaki kordonlar göze çarpıyordu.

"Bunu kaçırdığıma inanamıyorum," diye mırıldandı Paige, dudaklarından dökülen kelimelerin tam olarak farkında değildi.

"etmemiz gereken çok zaman var," diye kabul etti Gannon. Onları tekrar yuvarlayarak Paige'in sırtını yatağa bastırdı. "Bana böyle baktığında..." Kelimeleri unutarak başını salladı.

"Ne gibi?" İhtiyaçtan nefesi kesilmişti.

"Ağır gözler, dolgun dudaklar, sanki içinde olmam için bana yalvarıyorsun. Bu aklımı kaçırmama neden oluyor." Sanki kanıtlamak istercesine kalçalarını kaldırdı ve sikinin şişmiş başını kadının girişine getirdi.

Kadın ona karşı direndi. Adamın önce omzuna sonra göğsüne bastırdığı eli onu yerinde tuttu. "Henüz değil, tatlım. Henüz değil," dedi.

Paige onun prezervatife uzandığını düşündü ama Gannon vücudundan aşağıya doğru kayd, karnından kalça kemiğinin iç kısmına ve daha da aşağıya doğru ısırarak ve alay ederek ilerledi. Kalçasının iç kısmını ısırdı ve Paige'in nefesi kesildi.

"Benim için aç, prenses." Sesi sert ve kalındı.

Bacaklarını zorla açtı, dizlerini büktü ve adamın sıcak nefesinin kendisini tahrik ettiğini hissedince titredi. "Gannon."

"Adımı senin ağzından duymaya bayılıyorum," dedi karanlık bir sesle. "Tekrar söyle."

Dili, seksinin şişmiş dudaklarının üzerinde gezindi.

"Gannon!" diye tısladı.

"Siktir," diye fısıldadı, ağzını ona bastırarak.

Paige böyle bir savunmasızlığın getirdiği zevkle savaşıyor . Büyük, sert avuçlarıyla Paige'in bacaklarını sıkıştırdı ve etinin tadına baktı. Dili, Paige'in ona karşı duyduğu çaresizliğin kanıtı olan kayganlıkta parladı. Klitorisine dokunduğunda Paige'in nefesi kesildi.

"Ben de bunu istiyorum, tatlım. Ver onu bana," mırıldandı ona karşı, dudakları ve dili üzerinde çalışıyordu.

Kanı ısındı, göğüsleri sızladı, yalnız ve doluydu. Paige daha fazlasını istiyordu, hayır, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ve Gannon iki sert parmağını onun açıklığına bastırduğunda, nefes almayı bıraktı.

Onları kadının dar, ıslak kanalına doğru kaydıran Gannon, diliyle amansız bir saldırıya başladı.

"Gannon!" Adam onun bedenini ele geçirmişti ve şimdi önemli olan tek şey ufukta parıldayan doruk noktasıydı. Parmakları kadının içinde esneyerek o gizli noktayı sıyırdı ve Paige daha fazlası için açgözlülükle kalçalarını yukarı kaldırarak yastıklara yaslandı.

Adam ona karşı hırladı ve kadın bir nefes daha hıçkırdı. Her şeyi tüketiyordu, acımasızca onu zirveye doğru sürüklüyordu. Parmakları ve ağzı uyum içinde çalışarak onu daha da yükseğe çekiyordu.

İlk sarsıntıyı hissetti ve bacakları onun üzerine kapanmak için savaştı, ama adam onu açmaya zorladı, doruk noktasının her tatlı damlasını yuttu. Karşı koymak onu daha sert, daha sivri hale getirdi ve orgazm, kendi parlak varlığından başka hiçbir şeye aldırmadan onu parçaladı.

Gannon onun içine doğru zevkle inledi, onun tadına baktı ve onu daha da içine çekti. Bedeni zevk dalgalarıyla sarsılırken Paige'in elleri altlarındaki yorganda düğümlendi.

"Ben de bunun hayalini kuruyordum," diye fısıldadı Gannon kesik kesik nefes alarak ve günahkâr ağzıyla onun iç bacaklarını öptü.

"Daha fazla," diye iç geçirdi Paige.

"Oh, bebeğim, hiçbir fikrin yok."

Adam ondan uzaklaştı ve kadının bedenini yatakta gevşek ve kullanılmış halde bıraktı. Tembel gözünü açtı ve adamın çılgınca cüzdanını bulmak için atılmış şortunu karıştırdığını gördü.

"Çanta," diye mırıldandı.

"Ne, tatlım?"

Yerdeki çantasını işaret etti. "Prezervatifler. Bütün kutu."

Çantasına ve içine sakladığı kutuyu muzaffer bir edayla çıkardı. "Sana tanıdığım en zeki kadın olduğunu söylemiş miydin?"

"Hayır, ama artık düzenli olarak bekleyeceğim," diye alay ederek yan tarafına döndü. Gannon prezervatifi etkileyici ereksiyonunun üzerinde yuvarlarken manzaranın tadını çıkardı.

Nabzının bir kademe yükseldiğini hissetti. Bunu ona yaptığını, onu bu kadar sertleştirdiğini bilmekle ilgili bir şey vardı...

"," dedi, sesi karanlık bir törpü gibiydi.

Omuzlarını aşağıya doğru iterken adrenalinin içinde dalgalandığını hissetti. Yüzünü, kendi vücut ısısından hâlâ sıcak olan yorgana bastırdı.

"Seni son bir yıldır düşündüğüm her şekilde becermek istiyorum," diye homurdandı.

"O zaman beni al."

Kalın sikini kadının içine sokarak eve doğru sürdü. İstilasının gücü nefesini kesti ve kalın uzunluğunun etrafında rahatlaması bir an aldı.

Boğazının derinliklerinde hırladı ve kadının seksî onun etrafında dalgalandı, vücudu daha fazlası için utanmadan yalvardı.

"Bu iyi mi?" diye sordu ona doğru esneyerek.

"Tanrım, evet," diye nefes nefese kaldı. Paige ellerinin üzerine bastırdı ve saçlarını geriye atarak omzunun üzerinden adamın bakışlarıyla buluştu.

Küfretti ve onun içinde hareket etmeye başladı. Kız başını çevirdiğinde, Gannon bir eliyle saçlarını, diğeriyle de kalçasını kavradı. Acımasızca sürmeye başladı. Kız onunla öylesine doluydu ki, onun tarafından öylesine domine edilmişti ki. Paige'e afrodizyak etkisi yapan ölçülü bir çaresizlikle içine giriyordu.

Açı onu hiç olmadığı kadar derine çekti. Ve Paige dolgunluktan nefesi kesildi. Vücudu onun için yanıyordu. Böyle bir ateşin sürmesine imkân yoktu. Bu kadar sıcak, bu kadar parlak bir şey kendini söndürmek zorundaydı.

Ama şu anda bunun bir önemi yoktu. Önemli olan, arkasındaki adamın ürpererek içine girmesi ve onu yakmasıydı.

Uzun, gırtlaktan gelen bir iniltiyle Gannon onu düz bir şekilde aşağı itti ve kışına vurarak yuvarlanmasını sağladı. "Seni görmem gerek," diye mırıldandı.

Ona doğru açıldı, ağırlığını hiç bilmediği bir açgözlülükle kabul etti. Onu üzerinde, içinde istiyordu.

"Lütfen," diye fısıldadı.

Ve tekrar onun içine gömüldü. Kaslarının ona uyum sağlamak için o güzel gerilmesi bu sefer daha kolaydı. "Ne istersen, Paige. Yapacağım

Sana vereceğim," diye söz verdi, dudakları onun ağzını bulana kadar boynunu, çenesini aradı.

Korkunç bir ihtiyaçla onu öptü. Adamın kalçaları, kadının kaslarını kavrayan ve sıkkan güçlü hamlelerle kadının içine girdi.

Bir elini onun göğsüne götürdü. "Senden gelecek her şeye ihtiyacım var." Ağzını onunkinden uzaklaştırdı ve gergin meme ucuna yapıştı. Açgözlü diliyle bir, iki kez okşadı ve kadın onun altında nefes nefese kaldı.

"Gannon, lütfen!"

Meme ucunu serbest bıraktı ve dikkatini çekmek için yalvaran diğerine geçti. Adam onun içine gömülmüştü ve kadın bitmek bilmeyen arzusunun büyüdüğünü hissetti. Daha hızlı bir tempo talep ederek kalçalarını ona doğru savurdu. Adam bir kahkaha attı, göğsünde derin bir gümbürtü vardı.

"Açgözlü," diye suçladı.

Ama çok yaklaşmıştı. Bir sonraki orgazm onun üzerinde belirdi ve tek düşünebildiği, tek istediği buydu.

Geri çekildi, sığ bir itiş yapmadan önce meme ucunu yaladı. Paige tutarsız sözcükler sıraladı. Paige çarşafı bıraktı ve ellerini adamın mükemmel, yuvarlak kıkına daldırarak vücuduyla onu sikmesi için yalvardı. Onu tatmin etmesi için. Ona *sahip olması* için. Ülkenin dört bir yanındaki milyonlarca kadını hipnotize etmiş olan kaslı göğüs onu yatağa yapıştırdı. Yabancıları büyüleyen ela gözler onunkilere dikilmişti.

"Şimdi Paige," diye emretti ve bir pistonun amansız gücüyle ona çarptı.

Tekrar tekrar içine girdi ve vücudunu onu kabul etmeye zorladı.

Tek yapabildiği ona yapışmak, tırnaklarını o bronz, güzel ete geçirmektir.

"Şimdi," diye tekrarladı adam ve kadın çaresizliği duydu.

Erken, alaycı titremelerle itaat etti ve onu sınırın ötesine itti. Ve vücudu ilk yükünü içine boşaltmak için sertleştiğinde, Paige kendi zevkinin yanı sıra onun zevkini de almak için gerildi.

İnledi ve salıverilirken homurdandı, ona olan ilgisini hiç kesmedi, altında bir su birikintisi olana kadar orgazmını sürükledi, kullanıldı ve sıkıldı, zevkle battı.

Gannon onun üzerine yığıldı, sert göğsü ve dalgalı karın kasları ona baskı yaparak onu yatağın içinde eritti.

"Paige?"

"Mmm?"

"Bu, bu yatakta sana yapmak istediklerimin sadece küçük bir örneği."

CHAPTER

29

T Prensese tişörtü," dedi Gannon, Paige'in bacaklarının arasındaki paket servis kabını karıştırıp pad thai'ye yardım ederken. "Bu küçük şort ve bu dar, beyaz tişörtle dışarı çıktın. O kadar hızlı sertleştin ki bayılacağımı sandım."

Paige ağzını kapatarak güldü ve yatağının başlığına yaslandı. "Sen tam bir erkeksin!"

"Tatlım, böyle bir vücutla seni istemem mümkün değildi."

Paige gözlerini devirdi. "Sana karşı profesyonel olmayan hisler beslediğim ilk anın yemek masasını bitirdiğin zaman olduğunu söylediğimde kendini sığ bir pislik gibi hissedeceksin." Burnunu kırıştırarak zihnindeki dosyalardan bilgileri çıkardı. "Bölüm dört, Ratakowski ailesi."

"Doğru, doğru. Tuğla bungalov."

"O masa üzerinde saatlerce çalıştınız ve işiniz bittiğinde, gördüğüm en seksi mobilya parçası olduğunu düşündüm ve onu o çok yetenekli iki elinizle yarattınız." O ellerden birine ayağıyla vurdu. "O masayı çok istiyordum ve onu almak için seni de götürürdüm."

"Yemek masası için bile yeriniz var mı?" diye takıldı.

"Tanrım, hayır. Becca ve ben kanepemizden vazgeçmek zorunda kalacağız... ve muhtemelen bir duvarı yıkacağız. Ama bir gün, Gannon King'in orijinaline yakışır bir yemek odası olan bir evim olacak."

"Ne tür bir ev?" Gannon yumurtalı ekmeğini ısırırken sordu. Kadın omuz silkti ve adam çıplak ayağıyla onu dürttü. "Uh-uh, prenses. Kafanda net bir plan olmadan hiçbir şey yapmazsın."

Paige çiğnedi, tartıştı. "Beni çok aşar ama hep şu üç katlı büyük apartmanlardan birini istemişimdir. Her odasında şömine olan, çılgın kuytuları, yüksek tavanları, beni yemek yapmayı öğrenmeye zorlayacak inanılmaz bir mutfak olan bir yer. Ve bir çeşit arka bahçe alanı, ağaçları, çimenleri ve verandası olan bir vaha."

"Büyük hayaller," diye yorumladı Gannon.

"Peki ya sen? Buranın senin tarzın olmadığını biliyorum."

Bir omzunu kaldırdı. "Çok fazla düşünmedim. Büyükbabamın işlerinin kötüye gitmesiyle birlikte son birkaç yıl çılgınca geçti."

"Ve şimdi diğer taraftan çıkıyorsun?" Paige dürttü.

"Muhtemelen uzun vadeli düşünmeye başlamanın zamanı geldi. Geçmiş ve karakteri olan bir şey. Aileme ve ofisime yakın bir şey çünkü sonsuza kadar televizyon yapmayı planlamıyorum."

"Tam zamanlı olarak inşaat işine geri dönecek misin?" Tatlı ve ekşi tavuğun içine daldı.

"Muhtemelen." Durakladı. "Aslında özel mobilya yapmak istiyorum."

Paige'in bakışlarıyla karşılaşmadan ve dikkatle elindeki karton kaba odaklanarak bunu söyleme şekli, Paige'e bunu ilk kez kelimelere döktüğünü söylüyordu.

"Ne düşündüğümü bilmek ister misin?" diye sordu.

Bakışlarını kaldırdı, bir kaşını kaldırdı. "Elbette."

"Bunu yapmamak için deli olman lazım. Fark ettin mi bilmiyorum ama çok yeteneklisin."

"Oh, fark ettim," dedi sırtarak.

"İyi ki yatak odanızın cep kapıları var. Aksi takdirde, o kafayı açıklığa sığdıramayabilirdin," diye espri yaptı Paige.

"Kimse espri anlayışı olan bir saha yapımcısını sevmez," dedi Gannon, yemek çubuklarıyla onu çimdikleyerek.

Bağırdı.

"Morluklar soluyor," diye yorumladı, bir başka küçük soya sosu paketine uzanırken.

Paige bir lokma eriştenin arasından başını salladı. "Her geçen gün daha normal hissediyorum."

"Görüntüleri gördüm," dedi Gannon, onu dikkatle izleyerek.

"Mmm." Sezon tanıtımında olanlar dışında hiçbir şey yaşamamıştı ve da umursamıyordu. Sadece yeniden yaşamak istemiyordu, şovun bir parçası da değildi.

ve olmak da istemiyordu. Bu sezon kamera arkasından yeteneğe geçiş yapacağını bilmekten nefret ediyordu.

"Çok cesurdun. Belki biraz aptalca ama kesinlikle cesurca. Daha kötü yaralanmamış olman şaşırtıcı."

Kaşlarını çattı ve yemeğe odaklandı. "Beklenmedik koşulların yarattığı mükemmel bir fırtınaydı."

"Senin *çok* iyi başa çıktığın bir şey," diye sırttı.

Gözlerini devirdi. "Düzenli olmayı ve önceden plan yapmayı severim," diye hatırlattı Paige ona kibarca. "Sırada ne olduğunu bilmek akıllıca."

"Ve senin için sırada bir sezon daha var."

Yemek çubuklarıyla oynayarak başını salladı. "Sezonlar arasında özel bir iş ya da başka bir şey almayı umuyordum, bilirsiniz, banka hesabımı doldurmak için. Ama korkarım bu sezondan sonra dokunulmaz olacağım. Yeteneğiyle yatan bir yapımcıyı kimse ekranda görmek istemeyecektir."

"Paige, kendine bu kadar yüklenmeyi bırak. Sanki kariyerini mahvetmişsin gibi konuşuyorsun" - çubuklarıyla aralarını işaret etti - "kariyerini mahvetmişsin gibi konuşuyorsun." "Sanırım göreceğiz," dedi üzgün bir ifadeyle. "Sadece bir kukla gibi hissetmekten nefret ediyorum." "Kulübe katıl," dedi adam, birasını kaldırarak. "Şimdi surat asmayı bırak. Sadece Bir şeyin planlandığı gibi gitmemesi onun bir felaket olduğu anlamına gelmez." "Bakın kim birdenbire Bay Pollyanna oldu."

"Oturduğum yerden herhangi bir şeye sinirlenmek çok zor."

Paige başını eğdi. "Hmm, belki de senin olduğun yere oturmalıyım." Uzun bir bacağını onun kucağına kaydırıp ve üzerine oturdu. Yemek kaplarını komodine doğru karıştırdı ve ellerini adamın çıplak göğsüne koyarak, hızlanan kalbinin gümbürtüsünün tadını çıkardı.

"Buradan manzarayı seviyorum."

Yatak, çamaşır ve yemek işlerine ara verdiler. Gannon büyükannesi ve birkaç kuzeniyle akşam yemeği yerken, Paige hâlâ ayakta olduğundan emin olmak ve yaz sıcaklığında çekim yapmak yeni giysiler stoklamak üzere dairesine gitti. Onu davet etmiş, hatta nonni'siyle tanıştırmak için ikna etmişti ama Paige reddetmişti. Birlikte oldukları şey o kadar taze, o kadar yeniydi ki, çevrelerini açmaya hazır değildi. Ve *Kings of Construction*'ın sezon tanıtımını yayınlamasından bu yana yeniden yayılan söylentileri körükleyecek bir şey yapmak istemiyordu.

İlkbahardan beri ilk kez birkaç saatten fazla ayrı kalmışlardı. Şu anda bile, ona mesaj atmak için düşük dereceli bir dürtü duyuyordu, ama bunu bir kenara itti.

Bayat havaya burnunu kırıştırarak kendini daireye bıraktı. Becca Vancouver'da bir film çekimindeydi ve üç haftadır eve gelmemiştir.

Paige bavulunu eşikten geçirdi ve dar koridordan geçerek küçük yatak odasına ulaştı. *Evine*. Evet, doğru. Bu küçük, berbat daire hiçbir zaman evi olmamıştı. Tıpkı çocukluğunun geçtiği evin de hiçbir zaman bu unvanı hak etmediği gibi. Duvarları içinde yaşayan herhangi biri için ev olmuş muydu?

Kısa bir süre için babasını merak etti. Leslie St. James'in kendisini aile evinden ve kızlarının hayatından çıkarmasına izin veren adamın nasıl biri olduğunu. Bir astrofizikçi olan babasına Almanya'da öğretmenlik yapma fırsatı verilmişti. Annesi Almanya'yı kendi kariyeri için iyi bulmamıştı ve ikisi de fedakârlık yapmak istemedi, bu yüzden sessizce boşandılar. Paige beş, Lisa üç yaşındaydı.

St. James kadınlarının erkeklere bağımlı olmamaları gerekiyordu. Bu, çocukluklarından itibaren kafalarına kazınan bir dersti. Akşam yemeği partisi görgü kuralları ve etkilemek için giyinmek gibi görmezden geldiği düzinelerce dersin aksine Paige'in aklından çıkmayan bir dersti.

Annesi kariyer seçimi konusunda derin bir hayal kırıklığına uğramıştı ve Paige sadece Leslie St. James'in belgesel film yapımcılığında bir parça daha değer göreceğini umabilirdi. Yine de bu konuda nefesini tutmuyordu. Muhtemelen bu da bir başka isyan olarak görülecek, annesi yetiştirdiği bir çocuğun böyle bir hayal kırıklığı yaratabileceğine inanamayarak şarap kadehine bakacaktı.

Paige'in görebildiği kadarıyla hayal kırıklığı karşılıklıydı. Kim çocuklarını ebeveynlerinin başarısının bir uzantısı olarak yetiştirir ki?

Telefonu çaldı ve Carina'dan gelen, Malia'nın prenses yatağında pembe örtü ve yastıkların altında mışıl mışıl uyurken çekilmiş bir fotoğrafını içeren mesajı gördü.

Carina: İlaç denemesi için New York'a gitmeden önce mükemmel evimizde birkaç gece daha geçireceğiz! Dr. Singh de en az bizim kadar heyecanlı!

Paige sırttı ve telefonunu cebine geri koymadan önce mesaj attı. Duruşma ve Dr. Singh hakkında iyi hisleri vardı.

Bu *kadar oyalanmak yeter*, diye düşündü ve iki aydır yatmadığı yatağın üzerindeki çantasını açtı. Montları ve kazakları atletlerle değiştirdi.

ve tişörtler giydim ve Cat ile -tamam- Gannon'ı düşünerek iki kolsuz sundress ekledim.

On dakikadan kısa bir sürede eşyalarını toplayan Paige yatağa uzandı ve gözlerini tavana dikti. Bir hevesle telefonunu çıkardı ve Becca'nın numarasını çevirdi. Oda arkadaşı ikinci cevap vererek Paige'i hem şaşırttı hem de sevindirdi.

Becca, "Vay anasını, konuşacak çok şeyimiz var," diye duyurdu.

"Meşgul müsün? Konuşabilir misin?" Paige, Becca'nın sesinde duyduğu enerjinin tadını çıkararak sordu.

"On tane var, muhtemelen daha fazla. Hepimizin hayatını emen büyük bir aksiyon sahnesi için sıfırlanıyoruz," dedi Becca, sesi hiç de cesareti kırılmış gibi çıkmıyordu. "Nasıl hissediyorsun? İyileşiyor musun?"

Paige bacaklarındaki sarı, benekli morluklara bakarak, "Evet, iyiyim," dedi.

"Emin misin? Teaser'ı gördüm. Oldukça sert görünüyordu."

"Televizyonun nasıl çalıştığını bilirsin. Gerçekte olduğundan daha kötü göstermek zorundasın," dedi Paige gülerek.

"Bu konuda konuşmak istemediğini söyleyebilirim, bu yüzden harika bir arkadaş olacağım ve konuyu değiştireceğim. Gerçekten Gannon King'le mi çıkıyorsun?"

"Yaralanmalara geri dönebilir miyiz? Bunun hakkında konuşmayı tercih ederim."

Becca ciyakladı. "Biliyordum. Biliyordum işte. Geçen sezon beni partiye götürdüğünde, sana senden hoşlanıyormuş gibi baktığını söylememiş miydin?"

Becca gerçekten de Paige'e Gannon'ın ilgisizden çok ilgili görüldüğünde ısrar etmişti. "Evet, bana söyledin ve eğer orada bir şeyler oluyorsa, henüz bu konuda konuşmaya hazır değilim."

"Tamam, tamam. Sınırlarına saygı duyuyormuş gibi yapacağım ama Boobalicious Traxx'ın tüm bunların neresinde olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

"Gannon'ın söylediğine göre, hiçbir zaman bir şey olmamışlar." "Ona inanıyor musun?" Becca sordu.

"Evet. Öyle. Yalan söylemesi için bir neden yok ve bu, kanalın yeni bir diziye ilgi çekmek için yapacağı bir şeye benziyor."

Becca, "Ve şimdi bunu bir aşk üçgeni haline getirerek daha fazla ilgi çekmeye çalışıyorlar," diye varsayımında bulundu.

"Evet. Tamam, bu kadar konu yeter. Neredesin ve ne yapıyorsun?"

"Bunun için zaman yok. İyi şeylere geleyim. Sarah Holden elimizde."

"Ne için? Film için mi?" Paige ayaklarını bileklerinden bükerek ve başka bir çift sandalet daha alıp almaması gerektiğini düşünerek sordu.

"Hayır, doktor."

Paige ayağa kalktı, ayakları bir gümbürtüyle yere çarptı. "Belgeselimiz mi? Seninle birlikte yapımcılığını üstleneceğimiz belgesel mi?"

"Bir ve aynı. Sette bir kamera şakası yapıyordum ve ona *New Yorker*'da ücret standartları üzerine yazdığı yazıyı okuduğumu söyledim. Biraz heyecanlanmış olabilirim ve sonra ona ne üzerinde çalıştığımızı söyledim."

"Ve ne? Onu bir sandalyeye bağladınız ve bunun bir parçası olmayı kabul kadar tehdit mi ettiniz?"

"Hayır! Gerek yoktu. Her şeyi halletti. İletişimde kalabilmemiz için bana e-postasını ve menajerinin numarasını verdi. Ve şunu dinle-"

"Daha fazlası olamaz."

"Oh, var. Dostumuz Sarah televizyonun en beğenilen yıldızlarından birkaçıyla arkadaş ve kameralarımızla sohbet etmek isteyen birkaç bayan daha olabileceğini ima etti."

"Şu anda sana tamamen aşığım Becca."

"Biliyorum, değil mi?" Becca güldü. "Bu umduğumuzdan daha büyük olacak bebeğim. Başlamak için sabırsızlanıyorum."

"Bir sezon daha," diye iç geçirdi Paige. Noel sabahını beklemek gibi olacaktı.

YAZ

CHAPTER

30

Paige, Temmuz ayında New Mexico'da çekim yapmanın kimin saçma fikri olduğunu merak ediyordu. Anlayabildiği kadarıyla, güneybatının kuru sıcağı da güneyin bunaltıcı nemi kadar sıcaktı. Bu özel bir durumdu. Gannon'ın kolunu alnında gezdirmesini, geniş, çıplak göğsünde ter damlacıklarının birikmesini izlerken, tüm mürettebatlarının asgari kıyafetle çalışmasına neden olan bir tür sefaletin reytingler için kesin bir nimet olduğunu tahmin etti.

Bu onların son bölümüydü. Ne yazık ki yüz altı derecenin moralleri bozmak gibi bir huyu vardı ve kimse kapanış için pek de hevesli hissetmiyordu. Bugünden sonra çekimde iki günleri kalmıştı ve Paige bunun bitmesine hazırdı. Hazır olmadığı şey ise her gün Gannon'la uyanmamaktı.

Hâlâ her sabah ekibin geri kalanı canlanmadan önce onun yatağından sıvışıyordu. Dedikodular hâlâ ortalıkta dolaşıyordu ve ilk bölüm yayınlandığına göre -Paige ve Gannon'la sonradan yapılan birkaç röportajla birlikte farklı bir yerde çekilmişlerdi- dedikodu değirmeninin kendi kendine kuruması için muhtemelen hiçbir umut yoktu. Ortaya çıkacak sonuçlarla yüz yüze gelmekten korkuyordu. Şu anda kanal ve yapım şirketi ona ve diziye övgüler yağırdıyordu.

Ama er ya da geç çekimler sona erecek ve gelecek sezondan önce daha fazla iş bulma zamanı gelecekti. Ve bu sezonun onu geride bırakacağını hissediyordu. Bununla birlikte, en azından kanalın önerdiği şeyden suçlu olma zevkine sahipti... Gannon'la bir ilişki yaşamak.

Paige'in bu hileyle birilerini kandırıp kandırmadıklarını merak ettiği zamanlar oldu. Andy'nin kendini beğenmiş gülümsemesinden bunu anlayabiliyordu.

kimyalarının yüksek sesle ve net bir şekilde tercüme edildiğini gözlemliyordu ama ne yapabilirdi ki?

Mutluydu. Gerçekten mutluydu.

Gannon da hayatından oldukça memnun görünüyordu.

Sanki adını seslenmiş gibi, zımparaladığı kitaplığın üzerinden ona baktı ve göz kırptı.

Dün gece paylaştıkları o çok keyifli duşu hatırladığını biliyordu, o muhteşem ıslak vücudundan aşağı kaymış ve saçlarını avucunun içine alıp dizlerini bükerek serbest bırakılmasını talep edene kadar ağzıyla onu kızdırmıştı.

Birbirleriyle işlerini bitirmeden önce su soğumuştı.

Evet, her şey yolundaydı ve Paige sezonun onlar için nasıl geçeceğini merak ediyordu. Birlikte ülkenin dört bir yanını dolaşmışlar, inanılmaz sıkışık teslim tarihlerinde çalışmışlardı. Gerçek hayatta hayatta kalabilirler miydi? Henüz değil. Anlayabildiği kadarıyla sadece seks yapıyorlardı... ve birlikte çalışıyorlardı. Bir ilişki ikisinin de yapabileceği bir şey miydi? Hatta Gannon'ın keşfetmek isteyeceği bir şey miydi? Bunu hiç konuşmamışlardı.

Şimdi, New Mexico'nun esintisiz fırını altında hırpalanmışken, "bu işin nereye gittiğini görüyorsun" konuşması yapmak için muhtemelen en iyi zaman olmadığına karar verdi.

Andy perdenin arkasında su içiyor, Tony onun her hareketini takip ederken Gannon'ı inceliyordu. Felicia alnını kaldırdığı koluna sildi ve Gannon'ın nefesinin altında mırıldandığı her neyse onu yakalamak için bom direğini yaklaştırdı.

Beyaz bir Escalade arkalarındaki kaldırıma yanaştı ve Paige beyaz betonun üzerinde parıldayan serapların arasından gözlerini kısarak baktı. Rico emir almadan Gannon'a ateş etmekten vazgeçti ve cipe odaklandı. Takım elbiseli ve kravatlı sürücü aceleyle dışarı çıktı ve arka kapıyı açmak için etrafından dolaştı. Kan kırmızısı bir stiletto ile biten bronzlaşmış, biçimli bir bacak ve ardından bir diğeri göründü.

Ne. Ne. Cehennem.

Meeghan Traxx kırmızı kalem eteği ve neredeyse transparan beyaz kolsuz üstüyle arka koltuktan kaydı. Dekolte yaka, muhteşem göğüslerinin üzerine uzanıyor ve aşırı hacimlerine daha da dikkat çekiyordu.

Sarı saçları salondan yeni çıkmış, mükemmel plaj dalgaları halindeydi. Film yıldızı güneş gözlükleri yüzünün büyük bir kısmını gizleyerek dikkatleri mükemmel yüzüne çekiyordu.

boyalı kırmızı dudaklar.

Bir parmağını dudaklarına götürdü ve ucu yeni takma tırnaklarla kaplı parmaklarını Rico'nun kamerasına doğru oynattı. Andy'nin ağzı açık kaldı, terli yüzünden şaşkınlık okunuyordu. Paige ona dik dik baktı, kes diye bağırmasını istiyordu, ama o çekmeye devam etti.

Meeghan, Rico görüş alanına girene kadar bekledi ve sonra kabloların üzerinden ve ısıyı yükseltmekten başka bir şey yapmayan vantilatörlerin etrafından zıplayarak geçti. Gannon'ın arkasına geldi ve ellerini gözlerinin üzerine koydu. Gannon elektrikli zımpara makinesini neredeyse elinden çıkarırken Paige bir elini ağzına kapattı. İşyeri güvenliğinin canı cehenneme.

"Bu da ne-" Renkli bir soru olacağından emin olan Gannon arkasını dönüp Meeghan'ın saldırmayışıyla kesildi.

Kendini ona doğru fırlattı ve üzerine kondurduğu öpücük ciğerlerindeki oksijeni emmeye yetti. Bu öpücükten kurtulmak için pek de mücadele etmemişti, Paige bunu fark etmekten kendini alamadı. Paige nefes almayı bıraktığını ancak keskin bir nefes aldıktan sonra fark etti.

O yalancı çuval-

"Kitty Cat!" Meeghan Cat'in yaklaştığını fark ederek ciyakladı. Şaşkınlık içindeki Gannon'ı bıraktı ve Cat'i boğarcasına yakaladı. "Seni görmek çok güzel!"

Cat, onlara boş gözlerle bakan Gannon'a zehirli ok bakışları fırlattı. Cat kıpırdanarak Meeghan'ın elinden kurtuldu ve kardeşinin yanında durmak için hareket etti.

"Sürpriz!" Meeghan geri dönerek Tony ve Rico'ya milyonlarca wattlık gülümsemesini gösterdi.

"Kestik mi?" Andy zayıfça seslendi. Paige'e doğru baktı, şaşkınlığı ve utancı gözlerinden okunuyordu.

Meeghan'ın şoförü, bir golden retriever kadar hevesli, hanımına dev Michael Kors çantasını vermek için sendeleyerek yaklaştı.

"Al tatlım," dedi Meeghan, dev çantayı Paige'in kollarına atarak. "Bununla benim için bir şeyler yap ve bana ekstra çırpılmış, buzlu, sıska soya vanilyalı latte getir."

Paige'in nefesi sessiz bir vızıltıyla onu terk etti. Kucağındaki çantaya baktı ve sanki yanlışlıkla taze bir yol leşini kabul etmiş gibi onu bir sandalyenin üzerine bıraktı. Gannon'a ya da Cat'e bakmadı.

Meeghan zıplayarak Andy'nin yanına gitti ve saçlarını omzunun üzerinden salladı. "Oynatmayı izlememin sakıncası var mı?"

"Neden hepimiz bir saat ara vermiyoruz?" Paige Andy'nin sesini kulaklıktan ve açıkta kalan kulağından stereo olarak duydu. Başka kimsenin hareket etmesini beklemedi. Kulaklığını ve mikrofonunu çekip çıkardı ve fırladı.

"Paige," diye başladı Gannon.

Ama elini kaldırdı ve onun sözünü kesti. Onun duymak isteyeceği hiçbir şey söylememiştir. Meeghan Traxx'ın ruju ağzına bulaşmışken olmazdı.

Paige prodüksiyon minibüsünü otele geri götürdüğü için kendini kötü hissediyordu ama başkalarının yanında olmaya dayanamıyordu. Yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

Arabaya servis yapan bir yerde durdu ve kendine yasak konforu olan buz gibi bir kola aldı ve uyuşuk bir şekilde asansörün kendi katına giden düğmesine bastı. Kapılar kapandı ve sonunda yalnız olduğundan emin olan Paige arka duvara yaslandı. Ve son on dakikadır öfkelenmek isteyen iç tartışması başladı.

Ne oldu böyle?

Gannon yalan söyledi. Olan buydu. O... o... kişiyle ilişkisi hakkında ona defalarca yalan söylemişti. Meeghan'dan Gannon'ın her neyse o olduğu için mi nefret ediyordu? Yoksa meşru bir nedeni mi vardı?

Kapılar sessizce açıldı ve ona bir kumarhaneyi anımsatan kırmızı ve altın rengi halıya ayaklarını sürüyerek çıktı.

Kalbi göğsünde küt küt atarken onu görmediklerini fark etti. Gannon, Meeghan'ı bir ot gibi sarmış, kapıyı açmak için anahtar kartıyla mücadele ediyordu.

"Bir erkeğin sabırsız olması hoşuma gidiyor," diye mırıldandı Meeghan. Paige neredeyse kusacaktı.

"İçeri gir," diye emretti Gannon, Meeghan'ı eşikten sürükleyerek ve kapıyı arkalarından çarparak.

Sıcak gözyaşları Paige'in gözlerini yaktı. Döndü ve koridorun diğer ucundaki odasına koştu. Kapıyı zorlayarak içeri girdi, kendini yatağa attı ve başının üzerine bir yastık çekti.

Ne düşünüyordun? Annesinin sesi kafasının içinde kendini beğenmiş bir şekilde soruyordu. Ne bekliyordun, Gannon'a bulaşmayı mı? Daha iyi bilmen gerekirdi.

Başı dönüyor ve midesi bulanıyordu. Ezilmiş. Gannon'a karşı hislerinin bu kadar güçlendiğini fark etmemişti. Ona sinsice yaklaşmışlardı. Ne kadar aptaldı.

oldu. Ve onun aptal olmasına izin vermişti. Bunu anlayamıyordu, onu kollarına alıp çocukluk hikâyelerini paylaşan Gannon ile az önce Network Barbie'yi otel odasına sürükleyen Gannon'ı bağdaştıramıyordu.

Ona öfkelenmek, kendisi kadar kötü hissedene kadar yumruklarını göğsüne indirmek istiyordu.

Ama o sorunları bu şekilde ele almazdı. Yapması gereken bir işi vardı ve yalancı, hilekâr bir pislik tarafından kovalanmayacaktı. Hayır, buz kraliçesi olacak ve New Mexico yaz sıcağında onun kışını donduracaktı.

Beş dakika. Göğsündeki o korkunç, kırık ağrıyı hissetmek için kendine verdiği tek şey buydu. Ve sonra işine geri döndü.

Paige sete dönmeden önce resepsiyona gidip odasını değiştirmek istedi. Gannon'dan uzakta bir kat yukarı çıktı ve görevliye oda numarasını kimseye vermeyeceğine dair söz verdirdi. Kadın görevlilerden herhangi birinin Gannon'ın cazibesine karşı koyabileceğinden emin değildi ama hiç yoktan iyiydi.

Midesi çalkalanırken bir anlığına yatağın kenarına oturdu. Ürpertici bir nefes verdi ve hemen pişman oldu.

"Kahretsin," diye mırıldandı güçsüzce. Öğle yemeğini kaybetmemek için tam zamanında tualete koştu. Paige ağlarken kendi kendine, "Hıçkırıkları *hasta olduğum için*," dedi, "*incindiğim için değil. Gannon'ı sevdiği için değil.*"

Uzandı ve yüzünü serin fayans zemine dayadı. Belli belirsiz ve rahatlatıcı bir şekilde temizleyici kokuyordu.

Telefonu tekrar titredi. Hareketinin ortasında başlamıştı ama cevap vermeye hiç niyeti yoktu. Özellikle de kimin aradığını görünce. Gannon King'den bir düzine cevapsız arama ve on tane de kısa mesaj gelmişti. Meeghan'la sevişirken onu arayacak ya da mesaj atacak zamanı olmasına şaşırmıştı.

Bu düşünceyle midesi tekrar bulandı ama temizlenecek hiçbir şey kalmamıştı. Sadece ham boşluk.

Paige lütfen cevap ver. Açıklayabilirim.

Açıklamak mı? Açıklanacak ne vardı ki? Birlikte olduğu adamın yalancı bir bok çuvalı olduğuna dair bir açıklamaya ihtiyacı yoktu. Tanrım, bütün sezon koca bir yalandı. Ve o da bu yalana kanmıştı.

İyi misin? Lütfen konuş benimle. Lütfen.

Lanet olsun, Paige. Lanet telefonuna cevap ver ve bana iyi olup olmadığını söyle.

Telefonunu kapatıp cebine geri koyarken üzüntüyle, *Gannon King'in birçok tonu*, diye düşündü. Tanrım, canı yanıyordu. Göğsünde onu ezen bir ağırlık varmış gibi hissediyordu. Başı, boynunun dibinde ağrıyordu ve ağrı daha da kötüleşecek gibi görünüyordu. Alabileceği hiçbir şey yoktu, acısını dindirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bir yalancıya aşık olmanın bedelini ödemek zorundaydı.

Ayağa kalktı ve aynaya baktı. Solgun ve hasta görünüyordu. Ter, hayaletimsi solgunluğunu örtüyordu, bu yüzden yüzünü yıkadı. Makyaj çantasını aldı. Eğer bir durum zırh gerektiriyorsa, o da buydu. Dikkatlice renkli bir güneş kremi sürdü ve su geçirmez maskara sürdü. Yanaklarında hâlâ fazla renk yoktu ama doğa bunu çabucak halledecekti. Saçları dağınıktı, bu yüzden elinden gelenin en iyisini yaptı, bir taraftan ayırdı ve dağınık bıraktı. Yeni şortunu ve Kings Construction ustabaşı Flynn'in hediyesi olan, göğsünde BeastMode yazan en sevdiği atletini giydi.

Bunu yapabilirdi. Yansımasına başıyla onay verdi.

Büyük, devasa, yürek burkan bir hatanın onu işinden alıkoymasına izin vermeyecekti. Söz konusu büyük hatanın büyük kız arkadaşı sette takılıyor olsa bile. Sertçe yutkundu.

. Paige St. James *diğer* kadındı.

CHAPTER

31

Paige burbon bardağının dibine baktı ve kesinlikle hiçbir şey hissetmedi. Ortaya çıkan uyuşukluk, çekimin son dört saati boyunca sette hissettiği yakıcı ıstıraptan hoş bir rahatlamaydı.

Sahaya adımını atar atmaz ona saldırmıştı. O da toplayabildiği en kötü bakışla onu durdurmuştu.

"Şimdi ne yeri ne de zamanı. Profesyonel olalım," demişti soğuk bir şekilde.

Tartışmaya çalışmış, herkesin önünde atışmaya hazır olmuştu ama Cat araya girmiş ve onu sürükleyerek götürmüştü. Paige Cat'in ona ne dediğini bilmiyordu ama kardeş tavsiyesi onu Cat'ten uzak tutmuştu ve Andy son çekimde kes dediğinde Paige minibüse giden yolu yarılamıştı.

Ama odasına girdiğinde, duvarların üzerine kapandığını hissetti ve er ya da geç onu burada bulacağını biliyordu. Ya da bulamayacaktı. Meeghan'ı *eğlendirmekle* çok meşgul olabilirdi.

Kadın sete dönmemişti ve kimse onun hakkında tek kelime etmemişti. Bu yüzden Paige sadece Meeghan'ın otelin klimasında düzgün kışının üzerinde Gannon'ın günü bitirmesini beklediğini varsayabilirdi.

Telefonunu kapalı tuttu, hatta sesli mesajları dinlememek ya da mesajları okumamak için odasında bıraktı ve sonra berbat bir bar bulana kadar yürüdü. Barın üstü yapış yapıştı ve bar taburesinin minderi yırtıldı ama en azından kimse kim olduğunu ve bugün ne kaybettiğini bilmiyordu.

Siyah göz kalemi ile ustalıkla çizilmiş kedi gözleri olan düz yüzlü güzel barmen, neredeyse boş olan bardağını işaret etti. "Bir tane daha?"

"Elbette," dedi Paige, sorunlarını boğma fikrine ne hevesli ne de karşıydı. Birayla başlamıştı ve daha önce eksik bulmuştu.

Gannon'ın bir keresinde farklı bir eyaletteki farklı bir otel odasında ona getirdiği burbon markasına geçiyordu.

Barmen doldurdu. "Penis mi?" diye sordu.

"Pardon?" Paige gözlerini kırıştırdı.

"Genellikle bir kadını sizin görüldüğünüz gibi gösteren tek şey göt deliğine dönüşen bir penistir."

Paige kendine rağmen homurdandı. Ne kadar da uygun. "Bu oldukça doğru bir değerlendirme," diye başını salladı.

Kadın şişeyi üst rafa geri koydu. "Sonunda hepsinin kendi özel kar tanesi tarzında pislikler olduğunu öğreniyorsun."

Paige hiç şaşırmadan onun alyans takmadığını fark etti. "Peki ne yapmamız gerekiyor?"

Barmen güçlü ve zayıf omuzlarını silkti. "Onları yine de sevin ya da takım değiştirin."

Paige buna içti.

"Herhalde senin adam yırtık pırtık, dövme ve yoluna çıkan herkesi öldürmek istiyormuş gibi görünmüyordur?" diye sordu barmen, ses tonu sohbet havasındaydı.

Paige'in bakışları Gannon'ın sert çenesi ve iki yanında sıkı yumruklarıyla ona baktığı kapı aralığına kaydı. "Lanet olsun."

"Bu bir polis meselesi mi?" diye sordu barmen kayıtsızca.

Paige başını salladı. "Hayır, sadece gerçekleşmeyi bekleyen bir öfke nöbeti." "Eğer ihtiyacın olursa mutfakta bir arka kapı var."

Gannon ona doğru yürüdü ve yaklaştığında kendisiyle savaşıyor gibiydi. "Senin neyin var böyle?" diye tersledi.

Yarım yamalak bir özürle başlasa Paige onu buzlayabilirdi. Kendi tarafını dinlemesi için yalvarsa onu görmezden gelebilirdi. Ama sanki yanlış bir şey yapmış gibi üzerine atlamak?

Fital ateşlenmişti ve patlamanın eli kulağındaydı.

"Bu ne cüret!" Paige ona tısladı. Barmen duvara monte edilmiş yağlı telefonun kol mesafesinden onları süzdü. "Benim neyim var böyle? Sana sorunumun ne olduğunu söyleyeyim. Yattığım adam beni kız arkadaşıyla aldatıyor ve bugün iş yerime beni küçük düşürdü. İşte benim sorunum bu, seni embesil pislik!"

"Bir yanlış anlaşılma yüzünden sinirleniyorsun, beni donduruyorsun, sonra aramaya geliyorum ve seni bir barda tek başına içerken buluyorum."

Bilmediğin şehir!" Gannon, Paige'in işlediği suçların listesini çıkardı.

"Bir yanlış anlaşılma mı?" Sesi köpek ısıltı seviyesine ulaşmıştı. İçkisinin geri kalanını devirdi, barın üzerine birkaç banknot attı ve ayağa kalktı. Biraz yalpaladıktan sonra kendini toparladı ve adama döndü. "Kavga mı istiyorsun? Bir tane buldun. Hadi gidelim." Barmene küçük bir selam verdi ve hışımla ön kapıdan çıktı.

Fazla uzağa gitmesine izin vermedi. Adam onun üst kolunu şaşırtıcı bir güçle kavradığında kaldırıma ancak varabilmişti. "Kes şunu." Dişlerini takırdatan küçük bir sarsıntı yaptı ve kadın ona doğru döndü.

"O güzel yüzünü kırmam için bana her türlü sebebi veriyorsun," diye onu uyardı, alkol ve öfkenin yavaş yavaş yanmasının tadını çıkarıyordu.

Bir avuç gece gezgininin bakışlarını görmezden gelerek onu kaldırımdan aşağı çekti. Paige hiçbirinin müdahale etmekle uzaktan yakından ilgilenmediğini fark etti.

"Bırakın beni!" Paige kolunu çekerek kurtarmaya çalıştı ama adam sadece elini daha da sıktı. Etkileyici bir olgunlaşmamışlık gösterisiyle Paige onun kaval kemiğine tekme atmaya çalıştı. Iskaladı, onun yerine kaslı baldırını yakaladı. Adam sorunu onu omzuna atıp yarım blok ötedeki kamyonetine taşıyarak çözdü.

Onu yere bıraktı ve kollarıyla kapıya yasladı. "Şimdi seni bu kamyonete bindireceğim ve sen de olduğun yerde kalıp beni dinleyeceksin."

Kadın ona ters ters baktı, saçları hoş olmayan bir şekilde bir gözünün üzerine düşüyordu.

Onun için geri fırçaladı. "Lütfen." Bu sözcük ona acı veriyor gibiydi.

Kadın kabul etmedi ve adam da bunu beklemedi. Yolcu kapısını açtı, onu ite kaka içeri soktu ve koltuğa bağladı. Kapıyı çarptığında, direksiyona geçmeden önce kaçmaya çalışırsa onu yavaşlatmak için kamyoneti anahtarlıkla kilitledi.

Paige kaçmak istemedi. Hayatında bir kez olsun savaşmak istedi.

Gannon içeri tırmandı ve kapıları yeniden kilitledi ama kamyonu çalıştırmak için herhangi bir hamle yapmadı. "Aklından ne geçiyordu?"

Paige vücudunun barındırdığı tüm acı ve öfkeyle söze girdi. "Ben de sana aynı şeyi sorardım ama Meeghan'ın göğüslerine bakarak tahmin yürütebilirim."

Gannon direksiyonu tokatladı. "Meeghan'la aramda hiçbir şey yok!"

Nefes nefese kalışı ön camı buğulandırdı. "Benim aptal olduğumu mu düşünüyorsun? Akli melekelerimin hiç olmadığını ve öteki kadın olmaktan memnun olduğuma öylece karar vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Bana güvenmeni bekliyorum! Seni böyle bir duruma sokacağıma gerçekten inanıyor musun? Bunu nasıl düşünebilirsin?" Volkan Gannon az önce patlamıştı. Ama bu kez onu sakinleştirmek ve yeniden odaklamak Paige'in işi değildi.

"Sana güvenmek mi? Sana defalarca sorduğum *kız arkadaşın* sana sürpriz yapmak ve yüzünü yalamak için sete geldi ve sonra onu otel odana sürüklediğini gördüm!"

Bu onu bir saniyeliğine susturdu. "Ah, Tanrım. Görüldüğü gibi değildi, Paige."

Ona attığı bakış daha küçük bir adamı yere sererdi.

Yumruklarını sıktı ve gevşetti, derin bir nefes aldı ve sonra bir tane daha. "Bak, nasıl görüldüğünü ve kulağa nasıl geldiğini çok iyi biliyorum. Özür dilerim. Tamam mı? Seni o duruma soktuğum için üzgünüm. Ama beni tanıdığını sanıyordum. Bana güvendiğini sanıyordum."

"Gerçekler hakkında herhangi bir tartışma yapmıyorsun, Gannon."

"Ne söylememi istiyorsun? Bunun"-oteli işaret etti-"en iyi gününde bile asla gerçek olamayacağını mı? Hiçbir zaman bir şey olmadığını ve bana inanmamanızın beni öldürdüğünü mü yoksa buraya gelip dikkat çekmek ve reyting almak için size sorun çıkarabileceğini düşündüğünü mü? O lanet bir piranha ve benim için bir hiç. O kanaldı ve bunu sana söylemişim."

Bunu hissetti, o istenmeyen umut kıvılcımı ağrıyan kalbinin içinde canlandı. Ama başını sallayarak onu savuşturmaya çalıştı. Yalan söylemişti. Onu aptal gibi göstermiş ve hissettirmişti. Onunla oyun oynadığı için işi, itibarı risk altındaydı.

"Kafanı sallama, Paige. Bu asla gerçek olmadı. Ama benim sana karşı hissettiklerim ve senin bana karşı hissettiğini düşündüğüm şey? İşte bu gerçek. Sana ihtiyacım var, Paige. I..." Sözcüklerle savaşıarak konuşmasını sonlandırdı.

"Sadece söyle," diye mırıldandı Paige, gösterge paneline odun gibi bakarak. "Seni seviyorum."

Sözleri bir darbe gibi aldı, kendi içine çöktü. Söyleyebileceği hiçbir şey bu sözlerden daha fazla acı veremezdi.

"Şüphelerim vardı," diye devam etti. "Ama bugün setten çıktığında, hayatımın elimden kayıp gidişini izliyormuşum gibi hissettim. Ve biliyordum. Seni seviyorum Paige ve sen bana güvenmeyerek beni öldürüyorsun."

"Sakin bunu söylemeye cüret etme! Şimdi olmaz, bunun yüzünden olmaz. Bu çok zalimce ve senin asla böyle biri olduğunu düşünmemiştim," dedi Paige hıçkırarak. Hayır, incinmek istemiyordu. Bu sözleri bir özür olarak duymak istemiyordu. Öfkeye geri dönmek istiyordu. Daha güvenliydi, daha acımasızdı.

Kapının koluna uzandı ama Gannon konsolun üzerinden onu tutuyordu. "Gitme."

Çaresizliği, acıyı duydu ve onun dokunuşuyla teninin nasıl ısındığından nefret etti.

"Gidemezsin," dedi, sanki onun yerine karar vermiş ve o kadarmış gibi. Ellerini itti ama adam onu geri çekiyordu. O anda ondan ne kadar nefret ettiğini söylemek için döndüğünde, adamın ağzı çok yakındaydı.

Geriye dönüp baktığında, hangisinin hamle yaptığını hatırlayamıyordu ama bir kalp atışı içinde birbirleriyle kavga ediyorlardı ve bir sonraki anda ağızları birbirine kaynaşmıştı. Öpüşmede çok fazla sıcaklık, çok fazla öfke vardı.

Acımasız, çaresiz ve muhtaç hissettiriyordu. Adamın elleri her yerdeydi ve Paige'in ellerinin açgözlülükle onu konsolun üzerinden kendisine doğru çekmeye çalıştığını belli belirsiz fark etti. Ona oksijen gibi *ihtiyacı vardı*.

Dudakları onunkileri zedeledi, dişleri onun üzerinde gezindi, dili onun içine girdi. "Seni seviyorum Paige. Seni o kadar çok seviyorum ki."

Damarlarında yoğunlaşmış kan pompalayan kalbinin gürültüsünden kelimeleri zar zor duydu. Tuzlu bir şeyin tadını aldı ama umursamadı. Kendini öpücüğe bıraktı. Ama Gannon geri çekiliyordu.

"Tatlım," diye nefes aldı, sesi acıdan titriyordu. Gannon başparmaklarını Paige'in yanaklarında gezdirdi ve Paige ancak o zaman ağladığını fark etti. "Lütfen ağlama. Beni öldürüyorsun, Paige."

Onu tekrar kendine çekti ama bu sefer onu göğsüne yaslamak içindi. Başının üstünü öptü ve kalbi biraz daha kırıldı. Bu tanıdığı Gannon'dı, istediği Gannon'dı. Ama Meeghan Traxx'ı otel odasına sürükleyen adam kimdi?

İkisi birden olamazdı.

"Beni otele geri götür, lütfen," dedi, ondan uzaklaşıp kapısına yaslanırken sesi düzdü.

"Paige-"

"Bunu yapamam, Gannon. Belli ki halledilmesi gereken işleriniz var ve böyle bir karmaşa yüzünden itibarımı riske atamam. Hele ki

Gerçekten bir şeyler yapmaya çok yakınım."
Onun sıcaklığı olmadan kendini soğuk ve boş
hissediordu. Yalnız. "Bu iş daha bitmedi."
"Bu gece için."

CHAPTER

32

S Paige bavulunu koridordan dairesine doğru sürüklerken kendi kendine, o bir korkak değildi, dedi. Gereksiz yere ortalığın karışmasını önlemişti.

Açılış günü sabahı çekimler o kadar gergin geçmişti ki Andy onu kenara çektiğinde, aslında onu kovacağını düşünmüştü. Ama Andy parlak bir kahramanlık anıyla ona bir çıkış yolu önermişti.

"Neler olup bittiğini biliyormuş gibi davranmayacağım. Kanal bana Meeghan'ı buraya gönderdiklerini söylemedi ve neyi başarmayı umduklarını bilmek istemiyorum. Ama bence biraz ara verebilirsin. Mel'in elinde senin adının yazılı olduğu bir uçak bileti var. Ona ailevi bir acil durumun olduğunu söyledim. Evine git ve bana gelecek sezon döneceğine söz ver," demişti.

Ona sıkıca sarılmış ve Gannon'ın onları izlediğini görmemiş gibi davranmıştı. Normal şartlar altında seti asla terk etmezdi. Ortaya çıktıkları gün değil, hele de aile, koruyucu aileden iki çocuğu evlat edinme işlemlerini tamamlamak üzere olan asker bir çiftin sevgilisiyken hiç değil.

Ama *onun* yanında olması imkânsızdı. Hiçbir şey açıklamamıştı. Özellikle de Meeghan'la çıkmıyorsa, neden ülkenin öbür ucundaki bir çekimde ortaya çıkıp onu öpmek için bu kadar rahat hissettiğini. Tam olarak karşı koyamadığı bir öpücük. Ve sonra onu otel odasına geri götürmüştü. Bu yanlış anlaşılamazdı. Ama o zaman neden Albuquerque'den New York'a olan tüm uçuşunu gerçeklere alternatifler bulmaya çalışarak geçirmişti?

Onunla birlikte olmak için tüm yalanlarını halının altına süpürmeye razı olacak kadar çaresiz miydi?

Acınası.

Annesi dehşete düşerdi.

Daireye girdiğinde bir metre boyundaki Latin ateşiyle karşılaştı.

"Bu kadar erken saatte evde ne işin var?" Becca kendini koltuktan fırlattı ve kapıya kadar olan üç metrelik yolu rekor bir sürede katederek Paige'i boğucu bir sarılmayla sardı. "Aman Tanrım, kovulmadın, değil mi?"

Neredeyse diliyordu. Şimdi evde olan Paige kapının eşiğinde öylece duruyordu. Dünyaya geri dönmek istemiyordu ama üzgün odasında üzgün yatağıyla da yüzleşmek istemiyordu.

"Okaaaaay," dedi Becca, işaretleri yüksek sesle ve net bir şekilde algılayarak. "Ben bu çantayı senden alacağım, sen de gidip kanepeye oturacaksın konuşmak zorunda kalmayacağız." Becca bir eliyle çantayı tutarken diğer eliyle Paige'i kanepeye doğru itti. "Git. Otur."

Paige kendisine söyleneni yaptı ve Becca'nın altın rengi bir altına gizlediği yıpranmış minderlerin üzerine yığıldı. Avuçlarının içlerini gözlerine bastırdı.

Ellerini bırakıp gözlerini açtığı anda, önünde bir bardak kırmızı şarap duruyordu.

"İlacını al bebeğim," dedi Becca bardağı sallayarak. "Teşekkürler, Bec."

"Tamam, bu konuda konuşmak zorunda olmadığını söylediğimi biliyorum, ama gözden geçiriyorum.

Bunun Gannon'la bir ilgisi var mı?"

Paige şarap kadehinin kenarından Becca'ya bir bakış fırlattı. "Belki."

"Bunun Meeghan adındaki vampir sarışınla da bir ilgisi var mı?"

Paige başını kanepenin alçak minderine çarptı. "Ugh. Tüm dünya biliyor mu?"

"Tabii ki hayır. Ben, senin şefkatli ve koruyucu oda arkadaşın olarak, sen ve Gannon başladığınızdan beri sosyal medyada Meeghan'ı (bu arada aptalca bir isim) takip ediyorum..."

"İnanılmaz, akıllara durgunluk veren, aldatıcı bir seks mi?" Paige önerdi.

Becca onun omzunu sıvazladı. "Hepimiz bir türlü sonuçlanmayan boşanma ya da 'yeni biten' uzun mesafeli ilişkiler yaşadık."

"Ona birçok kez doğrudan sordum ve birlikte olmadıklarını söyledi. Bunun *Kings*'in lansmanına yardımcı olmak için kanal tarafından ayarlanan bir tanıtım olayı olduğunu söyledi."

"Instagram'da paylaşımını gördüm. 'İşte erkeğimi şaşırtıyorum!'" Becca en iyi vadi kızı sesiyle taklit etti. "Dudaklarına araba lastiği mi enjekte ettiriyor? Çünkü orada ciddi bir perma ördek yüzü var."

"Gannon'la sezon dışında devam konusunda konuşmaya karar sonra sete geldi ve ona bir porno yıldızı öpücüğü kondurdu."

"O ne yaptı?"

"Tam olarak onunla dövüşmedi."

"O da onu öptü mü? Onu bir testere atının üzerine yatırdı ve kasabaya gitmeye başladı mı?"

"İğrenç. İkincisine hayır. İlkini bilmiyorum."

"Sadece psikopat olması ve onları birlikteymiş gibi göstermeye çalışması mümkün mü?"

"Gannon'un onu soymak için sabırsızlanıyormuş gibi fiziksel olarak otel odasına sürüklediğini görmeseydim, bu bir olasılık olabilirdi."

"Bunu yanlış anlamak zor," diye Becca. "Ben de aynen öyle dedim."

"Yani onunla kavga mı ettiniz?" Becca öne doğru eğildi. "Ona buz gibi Leslie-St. James gibi davranmadın değil mi?"

"Birkaç kadeh içmiş ve buz kraliçemi onun üzerinde eritmiş olabilirim."

"Çözmedin."

"İnciklerine tekme atmaya çalıştım."

Becca başıyla onayladı. "Şık ve hiç de abartılı değil."

"Beni ona güvenmemekle suçlayana ve sonra beni sevdiğini söyleyene kadar bunu gizli tuttum."

Becca'nın ilk kez nutku tutulmuştu.

Paige çenesini kapalı tutmayı diledi. Bu konuda konuşmak onu daha iyi hissettirmiyordu.

"Öyle mi?" Becca cesaret etti.

Paige başını salladı. "Eğer beni sevseydi, beni bir yan parça olarak tutmaz ve iş yerinde küçük düşürmezdi."

"Herkes biliyor mu?"

Paige çöktü, yudumladı. "Bilmiyorum. Oldukça dikkatliydik ama Andy belli ki bir şeyler döndüğünün farkındaydı ve bu durumdan o kadar rahatsız oldu ki, özel asistanıma ailevi bir acil durumum olduğunu söyleyip beni günün yarısında eve gönderdi."

"Ouch."

Paige yüzünü dirseğinin kıvrımına gömdü. "Bunun işimin önüne geçmesine izin verdim. İhtiyacım olan bir işe."

"Bebeğim, her şeyi . Söz veriyorum."

"Artık başka bir diziye bağlanmam gerekiyor. Onunla, onlarla bir sezon daha yapamam."

Becca anlayışla başını salladı. "Hayır, yapamazsın." Paige'in elini kendi eliyle kavradı. "Bunu çözeceğiz, sana söz veriyorum ve bir gün bu geceye dönüp bakacağız ve her şeyin ne kadar harika olacağını nasıl da bilemediğimize güleceğiz."

Paige öyle umuyordu ama kendini bu kadar zarar görmemiş hissedeceği bir düşünmek fazla iyimser geliyordu.

Paige, komodin olarak kullandığı hüznü karton kutunun üzerinde telefonu titrediğinde uyumuyordu. Çekimler bittikten sonra Gannon'dan gelen aramaları ve mesajları görmezden gelmişti ama mesaj belirdiğinde ekrana bakıyordu.

Sarıldık. Herkes bardaydı ve ben burada uzanmış seni düşünüyordum. Gitmene gerek yoktu.

Belki de onun saatiyle sabahın ikisi olduğu içindi. Belki de neden bu kadar incindiğini hâlâ anlamadığını düşündüğü içindi. Sebep ne olursa olsun, telefonunu eline aldı.

Keşke her şey bu şekilde bitmeseydi. Ya da hiç başlamamış olsaydık.

Gerçek buydu. Acı verici, dürüst gerçek.

Telefonu gelen bir aramanın sinyalini verdi. Gannon. Tartıştı, neredeyse sesli mesaja gönderecekti ama sonra vazgeçti.

"Hey." Sesi düz ve yorgundu.

"Paige." Adı Gannon'ın dudaklarından bir rahatlama telaşıyla döküldü.

Gözlerini sıkıca kapattı. "Telefona neden cevap verdiğimi bilmiyorum."

"kapatma." "Lütfen" diye eklemeyen önce bu talebi aniden dile getirdi.

Kadın iç çekti ama bağlantıyı kesmedi.

"Mesajlarımı aldın mı?" Sesi alçak ve boğuktu.

"Onları dinlemedim ya da okumadım."

Nefesini dışarı üfledi. "Her şeyin bu kadar boka inanamıyorum." Gülüşü acıydı. "Bir de bana sor."

"Bana açıklama şansı vermedin. Sanki senin için önemli değilmişim gibi toparlanıp gittin."

"Açıklayacak ne var?"

"Paige."

"Onun geleceğini biliyor muydun? Senin için bir tür şaka mıydım?"

"Tanrım. Böyle mi düşünüyorsun?"

Paige, "O kadar da iyi bir aktör olmadığını düşünmek istiyorum," diye itiraf etti.

"Değilim. Olmadığımı biliyorsun. Paige, beni tanıyorsun." Sesi sinirli geliyordu. "Bundan nefret ediyorum. Sinirlendiğimde iletişim kurmakta iyi değilim."

"Kızgın ?"

"Top oynamadığım için her şeyi mahvetmeye çalışıyor," dedi Gannon. "Ve sen de ona izin vereceksin. Evet, çok kızgınım."

"Meeghan?"

"Size reklam için olduğunu söylemiştim ama kanala artık yapmayacağımı söyledim. Şov iyiydi. Seyirci çekmek için bu saçmalıkların hiçbirine ihtiyacımız yoktu."

"Belli ki mesajı almamış." Paige karanlıkta bir elini alnına götürdü.

"Hala birlikte olmamızla ilgili yaptığı basın açıklamalarına hiç aldırış etmedim. O artık kanalın sorunu. Sete gelip bana sataştığında ve sana bir uşak gibi davrandığında..." Sözünü kesti.

"Onunla hiç yattın mı?"

Duraksaması lanetleyiciydi. "Evet, ama-"

"Belki senin dünyanda sorun yok. Bir kızla yat, başka birini bulana kadar birlikte olduğunuzu düşünsün, ama benim dünyamda bu doğru değil. Biriyle birlikte olduğunu düşünseydim seninle asla yatmazdım. *Bu o olsa bile.*"

"Lanet , Paige. Onunla birlikte değilim. Hiç ."

"Onunla yattın." Tartışmanın bir anlamı yoktu. Olayı onun açısından hiç görmemişti. "Bak, öylece çekip gittiğim için özür dilerim. En azından bu konuşmayı yüze yapmak için burada kalmalıydım. Ne olursa olsun

oldu, gerçekten önemli değil. nemli olan bu ilişkinin bana nasıl hissettirdiği ve bu hiç iyi değil. Ben yokum, Gannon."

"ylece-"

"Kararıma saygı duyduğunuz için teşekkür ederim. İyi geceler, Gannon."

Telefonunu kapattı ve kapattı. Onun için daha fazla uykusunu boşa harcamayacaktı.

Nihayet şafak söktükten hemen sonra uykuya daldı, kollarının ona dolanmasını özlüyordu.

CHAPTER

33

He lanet olası bir deliydi. Lanet bir sapık gibi davranmasının tek açıklaması buydu. Gerçeği bilmek istemediğini çok açık bir şekilde ifade etmişti. Yine de adam onun lanet kapısının önündeydi.

Onun anlamasını sağlamak zorundaydı... ve sonra ona güvenmediği için bunu yapmasına izin verecekti.

Cat eve dönerken uçakta onunla konuşup vazgeçirmeye çalışmış ama Cat onu terslemiş ve havaalanından Paige'in dairesine taksiyle gitmişti.

Kafasını muayene ettirmeli.

Siktir et. Kapıyı çaldı ve koridorda bir aşağı bir yukarı baktı. Yaklaşık iki aydır "birlikteydiler" ve onun evini ilk kez görüyordu. Bu garip miydi? Bu düşünceyi kafasından silkeledi. Onlarla ilgili her şey tuhaftı.

Tam tekrar vurmak için yumruğunu kaldırıyordu ki kapı açıldı.

Kadının vahşi siyah saçları geniş mor bir saç bandıyla yüzünden geriye doğru itilmişti ve 1.80 boyundaydı. Kesinlikle Paige değildi.

Ona şüpheyle baktı. "Sen Hilekâr Magee olmalısın." Adam savunmacı bir karşılık verdi. "Paige burada mı?"

Başını salladı ve kalın halka küpeleri sallandı. "Hayır, anonim bir kaynaktan bir marangozun ona doğru geldiğini bildiren bir mesaj almış."

Kız kardeşini öldürmek zorunda kalacaktı.

"İçeri girsen iyi olur." Kadın açık kapıdan uzaklaştı ve Gannon da onu takip etti, çantasını bırakıp sırt çantasını omuzlarından indirdi.

Kadın elinde iki birayla yeniden ortaya çıktı ve çenesini koltuğa doğru salladı, mutfak tezgahının iki ayağının altına sıkıştırılmış bir çift cılız görünümlü bar taburesi dışında oturulabilecek tek yerdi. Oturdu, bir bira aldı ve gözlerini biraya dikti.

"Paige'i aldattığımı düşünüyorsanız neden içeri girmeme izin veriyor ve bana bira veriyorsunuz?"

"Ben Becca, bu arada." Küçük bir el uzattı ve Becca bu eli üstünkörü bir şekilde sıktı.

"Gannon. Hilekâr değil."

"Anlamıştım."

"Yani sana söylemedi mi?" Gannon cesaret etti.

"Oh, bana söyledi. İstedğini elde etmek için kimi incittiğini umursamayan narsist, serseri mayınları tanıyacak kadar uzun süredir sektörün içindeyim."

"Meeghan." Gannon ismi tükürerek söyledi. "O bir psikopat." "Yani Meeghan'la çıkmıyordun."

"Hayır," dedi ısrarla.

"Ama Paige size inanmıyor ya da onunla çıkmamanızı önemsemeyecek kadar aşağılanmış durumda. Yine de bir kadın onun iş yerine geldi, senin üzerinde hak iddia etti ve sonra ona bir çöp gibi davrandı."

"Evet."

"Peki iddia ve çöp muamelesinden hemen sonra ne yaptınız?"

Gannon'un eli başının arkasında gezindi. "Yeterli değil," diye itiraf etti.

"Neden? değil mi?" Becca çekildi onu ayaklar yukarı üzerinde ve Yastık, bakıyor

rahat ve rahat.

"Paige ve ben birbirimizi saklamaya çalışıyorduk..."

"Devam et ve söyle. İlişki," dedi Becca elinin asil bir hareketiyle.

"İlişki. Kimsenin yetenekli biriyle avantalar için yattığını düşünmesini istemedi."

"Paige'e benziyor."

"Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bir saniye önce elektrikli aletlerle çalışıyordum, sonra biri beni öpüyordu. Geri çekildiğimde Paige'in yüzünü gördüm..." Başını iki yana salladı. "Ve sonra Meeghan kasıla kasıla ona yaklaşıyor, çantasını suratına fırlatıyor ve kahve siparişi veriyor."

"Sürtük," dedi Becca coşkuyla.

"Bu, kanalın Paige'in mikrofonunu alıp aramızdaki potansiyel ilişkiye olan ilgiyi beslemek için ekran röportajları yapmaya başlamasından sonra oldu. Hiçbir şey söyleyemedim. Ya da başlasaydım bile duramazdım ve herkes öğrenirdi."

Becca birasından bir yudum alarak, "Belli ki sıçmışsın," diye açıkladı.

"Onu seviyorum."

"Kavganın ortasında onu aldatmış gibi görünürken bunu ona söylememeliydin."

"Kahretsin." Birasından uzun bir yudum aldı ve etrafına bakındı. "Şaka yapmıyormuş. Sizin gerçekten bir sehpanız bile yok," dedi Gannon, daireye bakarak. Çocukluğundaki yatak odası bu yaşam alanından daha büyüktü.

"Bize bir tane yapmak ister misin?" "Bu onu geri getirecek mi?"

Becca yüzünü buruşturdu. "Bak dostum, böyle açık sözlü olmaktan nefret ediyorum ama Paige 'beni iki kere kandıran' türden bir kız. Onun kitabında sen bir hatasın ve seni tekrarlamaya meyilli ."

Gannon, "Bu son olamaz," diye karşı çıktı. Ayağa kalkıp yürümek istedi ama gidecek hiçbir yer yoktu.

"Öyle olmak zorunda değil, ama başka bir kıza çiçek göndermek gibi bir şey değil bu ve o da senin tüm günahlarını anında affediyor. Bende işe yarıyor," dedi başparmağını göğsüne doğru sallayarak, "ama Paige'de pek işe yaramıyor. Eğer onu geri kazanma konusunda ciddiysen ve hızlı bir çözüm girişiminden sonra pes etmeyeceksen, umut var demektir."

"Ne yapmam gerekiyor?"

Becca öne doğru eğildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Ne gerekiyorsa. Ya büyük oyna ya da eve *yalnız* git."

Gannon Becca'yı biraz daha umutlu hissederek terk etti. Becca'dan, bu konu açılırsa kapıyı suratına çarpacağına, ona bira vermeyeceğine ve kesinlikle Paige'e karşı onunla komplo kurmayacağına dair söz almıştı.

Ona birkaç yönerge vermişti:

1. Paige'in telefonunu patlatmayı bırak.

2. Ama teması da kesmeyin. Kafasının içinde kal.
3. Paige'in yaşam önceliklerini belirleyin ve bunların bir parçası olmanın bir yolunu bulun.
4. Sabırlı ol.
5. Onlara lanet bir kahve masası yap.

Dördüncüsünden nefret ediyordu ve beşincisinin Becca'nın "ücretsiz tavsiyesi" için ödediği ücret olduğundan emindi.

Paige'in öncelikleri kolaydı. Tek bir önceliği vardı: iş. Ne yazık ki onun için sezon yeni bitmişti ve Becca'nın ipuçlarını doğru algıladıysa, Paige onunla tekrar çalışmaktan kurtulmanın bir yolunu arıyordu.

Yırtık pırtık halılı koridordan boyası dökülmüş merdiven boşluğuna doğru baktı ve sırt çantasını bir omzunun üzerine aldı. Paige St. James'in evini son kez görmeyeceğine yemin etti. O artık onundu ve buna alışması gerekiyordu.

CHAPTER

34

T James'in yemek odasının duvarları, akşam yemeği misafirlerine su altında yemek yedikleri izlenimini veren narin maviler ve yeşiller reğinde hoş bir keten kağıtla kaplıydı. Masanın etrafındaki sohbet yemek masası Paige üzerinde benzer bir etki yarattı.

Kolsuz fildişi bir kılıfın içinde her zamanki gibi soğukkanlı ve güzel olan annesi, Paige'in televizyona çıkacak kadar nerede yanlış yaptığına dair mantıklı ve metodik incelemesine devam etti.

"Gerçekten, Paige." Annesi peçetesini özenle ağzının kenarına götürdü. "Yaşadığın talihsizliği atlatmak ve hayattaki yolunu yeniden gözden geçirmek için neden biraz ara vermiyorsun anlamıyorum."

Eleştirilere alışık olan Paige, annesinin aşçısının hazırladığı biberli ton balığı bifteğine çatalını kaydırđı.

"Yaptığım işi seviyorum," diye hatırlattı annesine. Annesine ve kız kardeşine umutsuzca yeni bir iş bulmaya çalıştığını söyleyecek değildi. *Kings'e* bir sezon daha dönmek zorunda kalmayacağı anlamına gelen bir şey, herhangi bir şey. Gannon'la yeniden yan yana çalışma düşüncesine katlanamıyordu ve bu durumdan uzaklaştıkça, yapım onun aşağılanmasıyla oynadığı rolü daha net görüyordu.

Röportajlar, müstehcen dizi tanıtımları? Meeghan Traxx'ın o gün *tesadüfen* sete gelmesine imkan yoktu.

Leslie dramatik bir şekilde gözlerini devirdi. "Bunda sevicecek ne var anlamıyorum," diye ısrar etti.

Açıkçası, Paige'in şu anda işiyle ilgili sevdiği tek şey, annesini sinirlendirdiği gerçeğiydi.

Kız kardeşi Lisa, uzun, siyah saçlarını omzunun üzerinden Fransız örgüsüyle örmüş, şarap kadehinin kenarından sırtıyordu. "Anladığım kadarıyla rol arkadaşına iyice bakmamışsın anne."

Paige kız kardeşine uyarıcı bir bakış attı ama St. James'in yemek masasının etrafındaki herkes hedefti. Biri teslim olana kadar ateş edilmeye devam edildi.

"Sanırım şu Gannon King'i kastediyorsun." Annelerinin sesindeki küçümseme açıkça duyuluyordu.

"Söylentilere göre Paige'imizin onunla bir ilişkisi varmış," dedi Lisa ve kadehini çok güzel bir İspanyol rozesiyle doldurup şişeyi Paige'e uzattı.

Paige şişeyi annesine uzatmadan önce kendi bardağına cömert bir porsiyon doldurdu.

"Karışmış mı?" Leslie bakımlı kaşlarını asi kızına doğru kaldırdı. "Umarım bu olayda söylenti sadece bir söylentidir."

Paige buharda pişmiş taze fasulyeyi fazla güç kullanarak bıçakladı. "Seks yapıyorduk ama şimdi yapmıyoruz. Mutlu musun?"

Lisa şarap kadehine tükürdü. Paige bunu tepki almak için söylemişti ama Leslie şaşkınlığını belli etmeyecek kadar deneyimliydi.

"Seks bir şeydir, ama böyle biriyle ilişki? Kötü bir tavsiye. En azından kendini böyle bir adama bağlamayacak kadar akıllısın," dedi Leslie kibarca.

"Gannon'la tam olarak ne alıp veremediğin var anne? Telefonda sana kaba davrandığını söylemesi dışında mı?" Lisa sordu.

"Beni kabalıkla *suçladı*. Aslında kaba davranmıyordum," diyerek Leslie anlam karmaşasına açıklık getirdi. Anneleri anlambilim konusunda çok başarılıydı. "Kızımın yaralandığını öğrendiğimde çok doğal bir tepki veriyordum."

Bekleyin. Paige geri saydı.

"Ne olduğunu ve iyi olduğunu söylemek için kendi annesini aramayı uygun görmemiş olması, bunun benden çok Paige'in tutumunun bir yansıması olduğunu düşünüyorum."

Paige iç çekişini gizledi. Annesi hiç de tutarlı biri değildi. "Yani seni kabalıkla *suçladı* ve bu yüzden mi ondan hoşlanmıyorsun?" Paige sordu. Paige'in kendisinin bile artık tahammül edemediği bir adamı annesinin sevmemesinin, onu Paige'in gözünde biraz daha az korkunç hale getirmesi dışında, bir önemi olmamalıydı. Ama bu konuşan isyandı. Ve annesiyle *bir konuda hemfikir* olmalarının onun yanıldığı anlamına gelmediğini bilecek yaşta olmalıydı.

Leslie çatalını ona doğru uzattı. "Tek neden bu değil. Benim mesleğimde insanlar hakkında bir sezgiye sahip olmak gerekir ve Gannon hakkındaki sezgim onun serseri olduğu yönünde. Ve siz söylemeden önce , bu onun bir tüccar olması ve elleriyle çalışması değil. Pek çok saygıdeğer adam elleriyle çalışır."

"Mm-hmm," diye mırıldandı Paige. Annesini birkaç kez çekilmez bir züppe olmakla suçlamıştı. Bu, yapışıp kalmış gibi görünen bir hakaretti.

"Tanrı aşkına, Paige. Pasif agresif davranırken dik otur," diye tersledi Leslie.

Paige omuzlarını dikleştirdi, Pavlov'un salyası akan köpeği kadar köklü bir tepkiydi bu.

"Bilemiyorum anne. Dizide serseri mayın olmaktan çok daha fazlası gibi görünüyor," diye ısrar etti Lisa.

"Programımı mı izliyorsun?" Paige kaşlarını kaldırarak sordu.

"Tabii ki seviyorum. Sevmiyorum ama o senin. Benim dergi makalelerimi okuyorsun," diye belirtti kız kardeşi.

"Ve onları sevmiyorum, ama onlar senin." Paige kadehini Lisa'ya doğru eğerek sessiz bir kadeh kaldırdı.

"İki kızımın da zamanlarını o programda harcadıklarına inanamıyorum." Leslie hayal kırıklığı içinde başını salladı.

"Kitaplarınızı okuyoruz," dedi Paige ve Lisa hep bir ağızdan. "Tabii ki okuyorsunuz," diye burnunu çekti Leslie.

Konu Leslie'nin üzerinde çalıştığı yeni kitabına geldiğinde Paige rahat bir nefes aldı. Kendi çalışmaları yüzünden hedef haline gelmeye alışkındı. Eleştiriler genellikle kalıcı bir zarar vermiyordu. Ama hayatının bu alanı şu anda açık bir yara kadar hassas olduğundan, bu gece çok fazla darbeye dayanabileceğini sanmıyordu.

Ve eğer annesi onun üzüntüsünün kokusunu bile alsaydı, Leslie yarın öğlene kadar ona altı yüksek lisans mülakatı ayarlardı.

Tatlı bittiğinde, Lisa bir tıp dergisi için araştırmakta olduğu epileptik nöbetlerle ilgili bir makaleden geniş bir şekilde bahsederken tüm iğnelemeler halının altına süpürüldü. Paige onu sorguya çekmek için elinden geleni yaptı.

Malia'nın kanser denemesi ancak HIPAA ve hasta gizliliğini gerekçe göstererek patent ve beklenen cevabı aldı.

Saat dokuzda kendi yollarına gittiler; Leslie vaka notlarını yazmak için çalışma odasına çıktı ve Lisa da hastanedeki sabah vardiyasından önce birkaç saat uyumak için eve gitti.

Paige annesinin güzel evinin önündeki kaldırımda durmuş, ne yapmak istediğini düşünüyordu. Hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey olmadığını görünce doğruya, metro istasyonuna doğru yöneldi. Çantasındaki telefonu çaldı ve onu Great River tren istasyonuna doğru altı bloklu monoton yürüyüşten kurtardı.

Cat'in kamera için soyunduğu fotoğraf ekranda parladı. Paige bir an düşündü. Çekimler tamamlandığından beri Cat'ten uzak duruyordu, bunun başlıca nedeni Cat'i kardeşiyle zor bir duruma sokmak istememesiydi... ve ayrıca Paige Gannon yokmuş gibi davranabiliyordu.

Küçük ve aptalcaydı. İç çekti.

"Selam Cat. Naber?" diye sordu neşeli bir tonda olduğunu umduğu bir sesle. "Sesin berbat geliyor. Neredesin?" Cat sordu.

"Az önce Great River'da annem ve kız kardeşimle yemek yedim."

"Bu, sesin korkunç çıkmasını açıklıyor," diye şaka yaptı Cat. Paige'in aile dinamiklerinin farkındaydı ve bunlardan etkilenmişti. King'lerin evinde herkes birbirine bağırır, sonra da yemeğe otururdu. Bu onların normaliydi.

"Adını Vermesek İyi Olacak Kişi adına aramıyorsun, değil mi?" Paige sordu.

Cat homurdandı. "Kardeşimin aşk hayatına burnumu sokmamam gerektiğini çok iyi biliyorum," diye söz verdi. "Öte yandan seninki..."

"Ha. Ha. Sezon nasıl gidiyor? Ne?"

"Yani kanaldaki bir pislik seni aptal gibi göstermek için o bok kafalı şişme bebeği sete göndermeden önce kardeşimle aranızda ateşli bir ilişki yokmuş gibi mi davranacağız?"

"Hemen hemen, evet," diye iç geçirdi Paige.

"Tamam. Sadece kontrol ediyordum. Bu kadın iş kıyafetleri anlaşmasını yaptım - süper sevimli fanılar, içinde gerçekten hareket ederseniz çatlaklarınızı göstermeyecek veya yırtılmayacak kotlar, koltuk altlarınıza kadar çıkmayan atletler. Ailem bir haftalığına şehre ziyarete gelmişti. Kendini atölyesine kilitleyen ve bira ya da kırmızı et almadığı sürece dışarı çıkmayı reddeden oğullarının nesi olduğunu merak ederek Florida'ya geri döndüler. Peki ya sen?"

"Az önce annem ve kız kardeşimle yemek yedim, onlar da benim reality televizyondaki işim nedeniyle ailede bir hayal kırıklığı olduğumu düşünüyorlar. Bu sezon reyting uğruna beni her fırsatta küçük düşürmeyi hedef haline getiren bir kanal için yalanlar üzerine kurulu kavurucu sıcak bir ilişkiye kukla gibi sonra geri dönemeyeceğim bir iş. Şimdi tek seçeneğim kanalın dışında bir iş aramak, ki bu da muhtemelen kendimi iğrenç bir randevu programında asistan olarak bulacağım anlamına geliyor."

"Oh, yani her şey normal mi?" Cat kayıtsızca konuştu.

"Hemen hemen."

"O zaman bu senin gününü güzelleştirecek," diye duyurdu Cat. "Kanalın emlakçı yakışıklısının partisi için davetiyeler az önce dağıtıldı. Sen, Gannon ve Meeghan davetli listesindeyiz."

Paige ton balıklı bifteğini kusmak istedi. "Tahmin et, bu sıcacık üçlüden kim gitmiyor?"

"Bilin bakalım kimin seçme şansı olmayacak? Söylentilere göre katılmaya 'mecbur' bırakılacakmışsınız."

"Ne yapacaklar? Beni kovacaklar mı?" *Harika*. O zaman gerçekten sıfır seçeneği olacaktı.

"Muhtemelen. Ya da top oynamazsan yapım ekibinin geri kalanından kurtulmakla tehdit ederler."

Paige hayal kırıklığı içinde hırladı, spor şortlu ve atletli bir adamı beş kilodan daha ağır olamayacak kabarık bir köpeği gezdirirken korkuttu. "Bu hiç adil değil! Ve evet, hayatın adil olmadığını biliyorum, ama saha yapımcısı olmak için kaydolduğumda, yetenek ve kukla olmak için kaydolmuyordum!"

"Bir şeyler içmek için buluşmak ister misin?"

CHAPTER

35

Paige yansımasına kaşlarını çattı ve parmak uçlarında durarak elbiseyi daha fazla görmeye çalıştı. Banyodaki küçük makyaj aynası sadece göğüslerini görebiliyordu. "Gitmemiz gerekiyor," diye duyurdu.

Becca kafasını koridordan içeri uzattı. "Kahretsin, harika görünüyorsun. Neden taşınıyoruz?"

"Daha büyük bir aynaya ihtiyacımız var. Ve bir yemek masası. İkiz yatakta uyuyorum. Yirmi sekiz yaşındayım ve hiç gerçek mobilyam yok. Hayatım çok üzücü ve hemen taşınmalıyız ki bu şeye gitmek zorunda kalmayayım."

Becca hiç istifini bozmadan parmağını havada döndürdü. "Dön bebeğim."

Becca alkışladığında Paige hiç heyecan duymayarak ona uydu. "Bu mükemmel."

Elbise ezilmiş kızılılık rengindeydi. Eteği kısa bir A çizgisiydi ve uyluğun ortasına kadar uzanıyordu. Üst kısmı mütevazı bir kepçe yaka ile donatılmıştı. Ancak arkasını döndüğünde bu mütevazılık ortadan kalktı ve sırt kısmı neredeyse tamamen açıktı, boyundan bele kadar taraklı bir açıklıkla çerçevelenmişti. Muhteşemdi ama Paige bu gece gitmesi gereken yer dışında başka bir yerde giymiş olmayı diledi.

"Gitmek istemiyorum."

Becca kollarını kavuşturdu ve tırnaklarını koluna geçirdi. "Tamam. Duymak isterseniz de de zamanı geldi."

"Hayır. Zamanı değil. Kesinlikle duymak istemiyorum. Yuvarlanmak istiyorum."

"Yirmi beş gündür debelenip duruyorsun. Zaman doldu. Bu partiye gideceksin. Kameralara gülümseyeceksin. Gannon King'i gördüğünde gözyaşlarına boğulmayacaksın. Meeghan Traxx'ı gördüğünde de büzülüp ölmeyeceksin. Gidip muhteşem, profesyonel, güçlü, bağımsız, cehennem gibi ateşli kendin olacaksın."

"Ama istemiyorum."

Becca parmağını onun yüzüne soktu. "Uh-uh. Bu, toplumu değiştiren, ödüllü bir belgeselin yönetmeninin söyleyeceği bir şey gibi mi geliyor?"

"Hayır," diye homurdandı Paige.

"Toplumu değiştiren, ödüllü bir belgeselin yönetmeni ne derdi?"

Paige parlak, sahte bir gülümseme takındı. "Siktir git."

Becca ona, "Gözlerin Meeghan'a, kameraya bunu söylüyor," dedi.

Paige onun Gannon'dan bahsetmediğini fark etti. Bunun nedeni muhtemelen ev arkadaşının evlerine teslim edilen özel King sehpayı hayran olmasıydı. Elbette güzeldi, seksiydi, çarpıcıydı. Gannon'ın tüm mobilyaları bu etiketin altına giriyordu. Ama evlerine o kadar mükemmel uymuştu ki Paige, Becca'nın Gannon'ı daireden ne kadar çabuk kovduğunu merak etmişti. Ölçüleri almak için bol bol vakti varmış gibi görünüyordu.

"Bunu yapabilirim," diye homurdandı Paige.

Becca ona, "İtibar her şeydir ve bu gece bir profesyonel olarak kendi itibarını pekiştireceğin gece," diye hatırlattı.

Paige aynaya bakarak, "Ben lanet olası bir profesyonelim," dedi.

"İşte benim kızım. Bu gece kimsenin paspası olma. Kim bilir? Belki oradan bir iş teklifiyle çıkarsınız."

Paige taksiden indi ve en kötü düşmanlarıyla karşılaşacağı yirmi katlı binayı inceledi. Normalde bu tür şeylere gitmezdi. Bu, kanalın emlakçı sevgilisi Drake Mackenrowe'un yakın zamanda yenilediği Manhattan'daki dairesini sergilemek için kanal tarafından düzenlenen bir partiydi. Daveti aldığı anda, (a) dizinin finali için çekileceğini, (b) hem Meeghan hem de Gannon'ın orada olacağını ve (c) hayır demenin nafile olduğunu bilerek kibarca reddetmişti. Onu zorlamanın bir yolunu bulacaklardı.

Kanal, onun varlığının gerekli olduğu konusunda ısrar ederek sağlam durmuştu. Ne de olsa, *İnşaatın Kralları*'nın bu sezonki bölümleri yayınlanmaya başladığından beri oldukça popüler hale geldiğini hatırlattılar ona. Tekrar reddettiğinde, büyük silahları çağırdılar ve Eddie onu öğle yemeğine davet ederek, güzel yüzünü göstermezse

sahnelenmiş bir aşağılama olduğunu, hizmetlerine artık hiçbir şov tarafından ihtiyaç duyulmayacağını söyledi.

Evet cevabı onaylandıktan sonra, Gannon geleceğinden emin olmak için ona iki kez mesaj atmıştı. Aramaları ve mesajları o kadar yavaşlamıştı ki, Gannon'ın hayatına devam ettiğini düşünmüştü. Ama bu gece New Mexico'dan beri birbirlerini ilk kez göreceklerdi. Ve o binaya girmek zorunda kalmamak için sol böbreğini bile verebilirdi.

Paige çenesini o kadar sert sıkmıştı ki bu ona gecikmiş bir dişçi randevusu alması gerektiğini hatırlatmıştı.

Omuzlarını dikleştirip kapıcıya doğru ilerlerken, bunun bir korkaklık olmadığını kendine hatırlattı. Sadece dramayı sevmiyordu.

Bunu yapabiliirdi, lanet olsun. Ne de olsa o bir St. James'ti.

"Merhaba, Welcome Home Network için buradayım," dedi.

Şık siyah takım elbiseli kapıcı, Manhattan'a özgü bir tavırla ona şapka çıkardı ve kapıyı tuttu. "Gecenizin tadını çıkarın, bayan."

Gösterişli lobide, bir fotoğraf istasyonu ve canlı röportajlar yapan bir kanal muhabiri ile kurulmuş bir tür kırmızı halı keşfetti. Yaygarayı tamamen atlatmaya niyetli olan Paige asansör duvarına doğru ilerlerken, elinde kulaklık ve bir pano olan taze yüzlü bir stajyer tarafından durduruldu.

"Sen Paige olmalısın," dedi, doğanın izin verdiğinden daha beyaz dişleriyle gülümseyerek.

"Görünüşe göre öyleyim," dedi.

"Harika. Şimdi WHN fonunda fotoğrafınızı çektireceksiniz, ardından Esme otuz saniyelik kısa bir kamera sohbeti yapacak ve sonra yukarı çıkabilirsiniz."

"Ben yetenekli değilim," diye hatırlattı Paige Toothy'ye. Çok sevimli ve arkadaş canlısıydı.

Tam da bir projede asistan olarak isteyeceği türden biri.

Hiç bozuntuya vermeden gülümsedi. "Fotoğraf ve röportaj ve muhteşem görünüyorsunuz."

Bu elbisenin içinde kesinlikle öyle. Ve eğer kanal onun Meeghan'ın kahramanının kalbi kırık halini oynamasını istiyorsa, mecazi orta parmaklarının her ikisine de hayran olabilirler.

"Senin adın ne?" diye sordu Toothy'ye.

"Bradley."

"Bradley, bunu bana bir pislik gibi görünmeden atlatırsan, birkaç ay içinde sana ihtiyacım olabilir."

"Eğer beni gelen halılardan çıkarabilirseniz, ayaklarınızı öpeceğim."

El çantasını karıştırıp bir kart aradı. "Bana e-posta gönderin. Önümüzdeki yıl çok az maaş alan ama hevesli insanlara ihtiyaç duyacak bir projem var."

"Sen bir tanrıçasın. Ve bil diye söylüyorum, video röportajında seni tuzağa düşürmeyi planlıyorlar."

"Bradley, işe alındın."

Zirvede ve savaşa hazır bir şekilde fotoğrafçıya doğru yürüdü ve iliklerine kadar titreten güçlü gülümsemesini ona gösterdi. Kulaklıkları, telaşlı görünümlü bir asistan daha sonra ona kamera ekibinin yanına kadar eşlik etti. Bir program sunucusunun, popüler bir tasarımcının ve kanalın online editörünün arkasında sıradaydı. Sunucuyu Welcome Home Network'ün web sitesi için vlogger olarak tanıdı. Esme'nin kamera önü makyajı tamdı ve saçları yeni fön çekilmiş gibi bir görünüm ve taramaya sahipti. Asistan kameranın arkasına gizlenip sunucuya bir şeyler fısıldadı ve kadının bakışları Paige'e kaydı.

Esme ona ilerlemesini işaret etti ve Paige arkasından tedirgin bir bakış fırlattı. "Affedersiniz. Affedersiniz," dedi ve önündekilerin yanından geçip gitti.

"Paige!" Esme onu sanki uzun zamandır görüşmeyen arkadaşlarmış gibi selamladı ve Paige bir an için kameranın arkasında olmayı umutsuzca özledi. "Bugün burada olman çok güzel. Şimdi tam orada öylece dur, biz de seni hemen yola çıkaralım."

Esme kameraya gülümsedi ve Paige de onu takip etti, bu çaba yüzünden çenesi donacaktı gibi hissediyordu.

"Herkesin en sevdiği sürpriz reno programı *Kings of Construction*'ın saha yapımcısı ve yönetmen yardımcısı Paige St. James ile birlikteyim!" Esme cam merceğe doğru anons etti. "Bu sezon biraz heyecan yaşadığınızı duydum." Tabii ki bunu duymuştu. Paige yemi yutmayarak, "Harika bir sezon geçirdik," dedi. "Gerçekten harika aileler ve çok yetenekli yerel müteahhitlerle çalışacak kadar şanslıydık. Bu sezon için sabırsızlanıyorum.

Herkes hikayelerini görsün ve yenileme çalışmalarını deneyimlesin."

"Sette geçirdiğin kazadan sonra iyileşmişe benziyorsun," dedi Esme ona sahte bir surat ifadesiyle bakarak.

"Rüzgâr fırtınasından kaynaklanan bazı darbe ve çürükler. Kalıcı hasar yok." İlham alan Paige, yaralanmadığını göstermek istercesine kameraya yavaş bir dönüş yaptı.

"Bu elbise göz ," diye mırıldandı Esme.

"Teşekkür ederim-"

Esme'nin arkasından sertçe dürtüldü. Döndüğünde Meeghan Traxx'ı gördü, kolları iki yana açılmış, bağcıklı elbisesinin dar beyaz korsajından göğüs dekoltesi fışkırıyordu. Bakireymiş gibi davranan bir fahişeye benziyordu.

"Neden ona Gannon'la olan *sözde* ilişkisini sormuyorsun?" Meeghan tırnaklarını kalçalarına geçirerek konuştu.

Bradley pusu dediğinde şaka yapmıyordu.

"Eminim herkes senin ve Gannon'ın-" diye başladı Esme.

Ama röportajı artık Meeghan yönetiyordu. Ağır sarı buklelerini omzunun üzerinden savurdu, uzantıları Paige'in omzuna çarptı. Meeghan kameraya bakarak, "Bu doğru değil," diye açıkladı. "Bizim küçük Paige erkeğime aşık oldu ve onu kim suçlayabilir ki? Yani, ona bir bakın."

Paige kendini savunmayı düşündü ve sonra bu salağın nereye gittiğini görmeye karar verdi.

"Yani sen ve Gannon hiç birlikte olmadınız mı?" Esme açıklama yapmaya çalıştı ama Meeghan mikrofonu Paige'den çekti.

"Asla. Aslında, değersiz küçük bir yapım asistanının Gannon King'i bu işten uzaklaştırabileceğini düşünmesi biraz üzücü." Elini yan tarafına doğru düzeltti.

"Meeghan, birkaç şeyi açıklığa kavuşturmamız gerektiğini hissediyorum," dedi Paige tatlı tatlı gülümseyerek. "Öncelikle, prodüksiyon asistanları değersiz değildir. Onlar olmasaydı, ekstra kırbaçlı buzlu skinny soya vanilyalı lattenizi alacak kimse olmazdı. İkincisi, ben eskiden prodüksiyon asistanıydım ve şimdi saha yapımcısıyım ve benimle ya da hayatımla ilgili fikrini sorduğumu hatırlamıyorum."

"Beni istediği için kıskanıyorsun sadece." Meeghan saçlarını tekrar savurdu ve Paige esintiyi hissetti.

"Kiminle çıktığın ya da çıkmadığın umurumda değil. burada bir iş yapmak için bulunuyorum ve sorumluluklarımı çok ciddiye alıyorum," dedi Paige soğukkanlılıkla.

"Dinle, seni zavallı küçük hiç kimse. Senin gibi biri," dedi Meeghan, parmağını Paige'in elbisesinin önünden aşağı doğru kaydırarak, "Gannon'la arama asla giremez. Darılmaca gücenmece yok, tatlım."

Tüm sakinleşme teknikleri pencereden uçup giderken Paige'in eli yumruk haline geldi.

Bir kolun beline dolandığını hissetti. "Seni beş saniye yalnız bırakıyorum ve bela seni buluyor."

Paige yukarı, çok yukarı, yeni gelene baktı. Uzun boylu, zayıf, sarışın ve yapılıydı; parlak mavi gözleri ve çarpık bir sırtışı vardı. Drake Mackenrowe ekran önünde olduğundan daha da çekiciydi.

Eğer Gannon televizyonun kaba saba kötü çocuğuysa, Drake de parlak zırlı zarif şövalyesiydi.

Drake gözlerini Paige'den ayırmadan, "Paige'le sorununun ne olduğundan emin değilim ama seni bir an bile düşündüğünü sanmıyorum, Megan," dedi.

"Ben *Meeghan*."

"Tabii ki öyle," diye içini çekti Drake. Sonunda Meeghan'a bir bakış attı. "Kırpıkların çözülüyor."

Meeghan nefesini tuttu ve iki gözüne birden uzandı.

"Haydi, güzelim," dedi Drake, Paige'e çarpık sırtışını yönelterek. "Sana biraz şampanya getirelim."

CHAPTER

36

I Bu arada ben Drake," dedi ve asansör kapıları lobide kapanırken nazikçe elini uzattı. Şık gri bir takım elbise giymiş ve kravat takmamıştı. Pırıl pırıl mokasen ayakkabıları zengin karamel rengindeydi.

Paige nefesini tutmak için belinden eğildi. Öfke vücudunda fırtına gibi esiyordu ve onu kamera önünde daha fazla aşağılanmaktan kurtaran adamdan hıncını çıkarmak istemiyordu.

Doğruldu ve onun elini kabul etti.

"Kim olduğunu biliyorum." Adamın elini sıktı, Gannon'un ki gibi nasırlı olmasa da elini tutuşunda hâlâ güç olduğunu fark etti. "Ağın rüya teknesi ve New York emlak kralı. Ben Paige."

"Paige, cehennemin yedinci çemberine hoş geldin."

Güldü ve kanında dolaşan öfkeyle bunu yapabildiğine şaşırdı. Asansörün arka duvarına yaslandı ve derin bir nefes aldı. "Yardımlarınız için teşekkürler."

"Meeghan ile daha önce çalıştım. Kedi ve farenin uyarı işaretlerini bilirim."

Paige başını salladı. "Ben bir yapımcıyım. Bunun için kaydolmadım."

"Kimse bunu kabul etmez. O narsist, akli dengesi yerinde olmayan, gerçekleşmeyi bekleyen bir nükleer patlama. Programı John Mayer'ın kız arkadaşlarını değiştirmesinden daha hızlı bir şekilde asistanlarını değiştiriyor."

"Zor durumdaki genç kızları kurtarmak gibi bir alışkanlığınız var mı?"

Asansör kapıları doğrudan çatı katına açılıyordu; aydınlık, beton ve paslanmaz çelikten oluşan havadar bir alan. Manhattan'lı bir milyarderin bekâr evi.

Bir garson elinde bir tepsi şampanyayla geldi ve Drake iki kadeh kaptı.

"Seni kurtardığım tek şey, burnunu kırdığın için sana karşı açacağı kamu davasıydı. Geçen yıl yaptırdığı burun estetiğini mahvedecekti."

Paige bardağını kaldırdı. "Meeghan'ın plastik cerrahı size teşekkür ediyor." Drake onun kadeh kaldırmasına eşlik etti ve Paige de içkisini derin derin içti. Eğer Drake araya girmeseydi, çok aptalca bir şey yapabilirdi. Bir sezon boyunca Gannon King'e çok fazla maruz kalmıştı ve onu tepkisel, huysuz bir kadına dönüştürmüştü.

"Sana istemediğin bir tavsiyede bulunabilir miyim?" Drake sordu. "Sana borçlu olduğumu hissediyorum. Tavsiye ver."

"Bunu kişisel almayın. Evet, kanal seni dans ettirmek için ipleri elinde tutuyor ama bunu seni incitmek ya da aşağılamak için yapmıyorlar. Sadece reytingleri yükseltmek ve daha fazla reklam satmak için yapıyorlar. Herkesi uygun gördükleri gibi kullanıyorlar. Kişisel bir şey değil."

Bunu biliyordu. Tıpkı annesinin sürekli yargılamalarını kişisel olarak algılamaması gerektiğini bildiği gibi. Ama bunu bilmek ve onu yiyip bitirmesine izin vermemek? Tamamen farklı iki şey.

"Tavsiyen için minnettarım," dedi, konuyu daha fazla derinleştirmek istemeyerek.

Kalabalığın arasına karışmış fotoğrafçılar ve kameramanlar vardı ve Paige kendini savunmasız hissetti. Gannon ya da Meeghan'dan iz yoktu ama çok fazla bakmak da istemiyordu.

"Burası hakkında ne düşünüyorsun?" Drake elini ikinci kata çıkan cam ve metal merdivene doğru uzatarak sordu.

Paige diplomatik bir tavırla, "Etkileyici," dedi. Zevkleri endüstriyel resmiyetten yana değildi. Sıcaklığı, karakteri tercih ederdi.

Komplocu bir tavırla eğildi. "Bana bir James Bond kötü adamının inine benzediğini söyleyebilirsin. Duygularımı incitmez."

Dudağını ısırdı. "Aynen öyle ."

"Size bir sır vereceğim. Burası şebeke başkanına ait. Burayı satın aldı ve içini boşaltmaya karar verdi ve bir iki kuruş tasarruf etmek için işçiliği kendi şebekenize yaptırmaktan daha iyi bir yol var mı?"

"Angus Pearson evini sana mı yeniletti?" Paige'in nefesi kesildi.

Drake etraflarına baktı ve bir ürpertiye bastırdı. "Onu daha insani bir yöne yönlendirmeye çalıştım ama ısrarcıydı ve korkunç bir zevki var. Ben de bir doz ironi katarak devam ettim. Ustanın odasında beton bir pisuar yalağı var."

"Yok!" Güldü ve sonra bir fotoğrafçının kendisine doğru döndüğünü fark edince ağzını kapattı.

"Oh, var," diye ısrar etti Drake. "Sana göstereyim." Onu bir merdiven canavarına doğru yönlendirdi, sıcak bir el sırtının alt kısmında hafifçe duruyordu. Bunu hissetti, o karıncalanmayı, o farkındalığı, omurgasından yukarı süzüldüğünü ve *bildiğini*.

Merdivenlerin dibindeydi, ela gözleri kızın içine sıcaklık ve hayal kırıklığıyla bakıyordu. Mkemmел çenesini bir iki günlük kirli sakal süslüyordu. Gannon'ın geniş omuzları, giydiği lacivert blazer cekete şekil veriyordu. Beyaz oxford gömleği, kaslı kalçalarını tüm avantajlarıyla sergileyecek kadar dar bir kot pantolonun içine sokulmuştu. O kadar ham, o kadar erkekti ki, iş kıyafeti giymiş olsa bile, üzerinde yırtıcı bir hava vardı.

Adamın odadaki tüm havayı emdiğini ve oksijen için mücadele etmek zorunda kaldığını hissetti.

"Paige," dedi, eğildi ve yanağına bir öpücük kondurdu. Dudakları kızın tenini yaktı.

"Merhaba Gannon," dedi zayıf bir sesle. Arka planda kameralar tıkırdıyordu.

Drake elini uzattı. "Gannon King. Bu tür şeylerin hiçbirinde resmi olarak tanıştığımızı sanmıyorum. Ben Drake Mackenrowe."

"Mümkün olduğunca bu tür şeylerden uzak durmaya çalışıyorum," dedi Gannon. Ses tonu hafifti ama Paige onun bakışlarının ağırlığının kendisini ezdiğini hissetti.

"Hiç sipariş üzerine iş yapıyor musunuz? Bir büfe fikrim var ama hiç bilgim yok," dedi Drake kusursuz ellerini kaldırarak.

"Müşteriye göre değişir."

"Büyükannem ve büyükbabam için. Ellinci evlilik yıldönümleri ." Paige sessizce, "Gannon'ın bykannelere karşı zaafı var," dedi.

"Pek çok insana karşı zaafım var," diye karşılık verdi, gözleri kıza dikilmişti.

"Yalancı." Cat, her zamanki dikkatsiz mükemmelliğiyle giydiği tasarımcı elbisesinin içinde kıpırdandı. "Kardeşim çoğu insanı sevmez," dedi Drake'e göz kırparak ve Paige'i sımsıcak bir şekilde kucakladı. "Seni zledim, Paige. Alışverişe ne zaman gidiyoruz?"

"Target'ta alışverişe başladığında," dedi Paige sarılmaya karşılık vererek.

"ğle yemeği o zaman. Seni her gün görememekten nefret ediyorum. Paige sadece parlak bir saha yapımcısı. Aynı zamanda harika bir ," diyor Cat Drake'e.

Cat'in de onlara katılmasıyla daha da fazla fotoğrafçı etraflarında dönmeye başladı ve Paige teninin kızardığını hissetti.

"Cat, Drake'i tanıyor musun?" Paige tanıştırmaya başladı ve ikisi hararetle bir şekilde sohbet etmeye başladılar. Gannon bu kadar yakınında durup ona bakarken tüm sistemi yanıyordu. Gözleri ona mesajlar iletliyordu.

Özür dilerim. Seni özledim. Konuşmamız lazım.

Kaçması gerekiyordu. Yüzünü göstermiş, kanalın biraz eğlenmesine izin vermiş, hatta fotoğrafçılara Gannon ve Drake ile çekilmiş fotoğraflarını vermişti. Kimse ondan daha fazlasını isteyemezdi ve eğer isterlerse, kullanılmak için kaşınan iki orta parmağı vardı.

"Bize bir dakika izin verir misiniz? Paige'le yalnız konuşmak istiyorum," diye araya girdi Gannon.

Cat ve Drake bakıştılar ve Paige başını sallamaya başladı ama adamın eli bileğine dolanmıştı ve eğer direnirse kameralar için bir sahne daha olacaktı.

Gannon onu hayatında gördüğü en çirkin merdivenden yukarı çekerken, özgür kalmak için mücadele etme dürtüsünü hissetti. Yürüyen merdivenle cam asansör arasında sarhoş bir tek gecelik ilişkinin sonucu gibi görünüyordu.

"Kendine hakim ol, prenses." Aşağıdan çekim yapan fotoğrafçılara başıyla işaret etti. Cat, dünyadaki en sevdiği kız kardeşi, onların arkalarından merdivenlerden çıkmasını engellemişti.

Cam parmaklığın ötesinde, birkaç çirkin sanat eserini barındıran işe yaramaz bir açık galeri alanında neredeyse siyah bir halı uzanıyordu. İki yatak odası vardı ve her ikisini de bir avuç insan geziyordu. Gannon çatı katının en ucundaki kapıyı denedi ve boş olduğunu görünce Paige'i içeri sürükledi.

"Beni kaçırıyor musun?" Paige çekerek kurtuldu ve daracık alanda ondan uzaklaşmaya çalıştı.

"Orası bir çamaşır dolabı, gizli bir geçit değil," diye karşı çıktı Gannon. "Bu arada inanılmaz görünüyorsun." Gerçekten de öyleydi. İçeri girer girmez onu fark etmiş, solar pleksusa inen bir yumruk gibi manzarayı içine çekmişti. Günlük şortu ve atletiyile, makyajsız ve özensiz saçlarıyla muhteşemdi. Şimdi ise düpedüz göz alıcıydı.

"Ne halt ediyorsun sen?"

Bir zamanlar sırf bir öfke parıltısı görmek için onunla alay etmiş, o sakın, soğuk yüzeyin altında ne olduğunu merak etmişti. Ve şimdi canavarı kafese geri koyması gerekiyordu.

"Açıklıyorum."

"Açıklayacak ne var ki? Bana yalan söyledin ve ben de kandım. Dersimi aldım."

Onu yakaladı, kollarını kavradı. Lanet ellerini ondan uzak tutamıyordu. "Hayır, sen dinliyorsun ve ben konuşuyorum. Meeghan ve ben asla bir ilişki içinde olmadık-"

"Ama yine de seks yaptınız."

"Paige." Aldığı derin nefes kan basıncının stratosferden çıkmasına yardımcı olmuyordu ve kadın etrafından dolanmak için hamle yaptığında önce hareket etti, sonra düşündü.

Onu etrafında , arkasından ayı gibi sarıldı ve boş raflara yasladı. "Lanet olsun. Beni dinle. Onunla bir kez çıktım. Kanal bize tuzak kurdu ve tıpkı bunun gibi aptal bir partiye gönderdi."

Kollarında debelenmeyi bıraktı.

"Reklam amaçlı bir şeydi. Dizi çekilmeye hazırlanıyordu ve heyecan yaratmaya çalışıyorlardı. Google'da araştırırken ilk kez bir limuzine bindim ve kırmızı halının üzerinde durdum. İçki akıyordu ve bana hamle yaptığında onu durdurmadım. Düşündüm ki..." Başını salladı, hatırladıkları karşısında utanmıştı. "Sonunda büyük fırsatımın geldiğini düşünmüştüm. Büyükbabamın işini kurtarabilir ve iyi bir hayatın tadını çıkarabilirdim. Ama bilmiyordum."

Paige'i tutuşunu bıraktı ve onun arkasını dönmesine izin verdi.

"Hemen sonra ayrıldım. Çok korkunç biri. Açgözlü, acımasız ve -Bir daha asla olmadı. Ama basın, izleyiciler, bir tür ilişki fikrini yediler. Birlikte birkaç etkinlikte boy gösterdik ve 'ilişkiyi' canlı tuttuk. Ama her şey bir yalandan ibaretti. Ve ona bir daha asla dokunmadım."

Paige dudağını ısırды ve ellerini önünde kavuşturdu.

"Meeghan bunun sahte olduğunu biliyordu ama istediğini elde etmeye alışkındı. Birlikte bir yere gittiğimiz her seferinde yanıma gelir, onunla eve gitmemi beklerdi. Tehdit eder, yalvarır, beni baştan çıkarmaya çalışırdı. Ama bir kez dış görünüşünün altında ne olduğunu öğrendin mi? Bir daha asla geri dönmek istemezsiniz. Kendimden utandım."

Kadın ona doğru uzandı ve sonra elini geri çekti, ama adam bu hareketi gördü ve rahatladı.

"Gannon, bunu bana neden daha önce söylemedin?"

"Tatlım, denedim. Her şey olduğunda çok heyecanlıyım. Meeghan'a sana öyle saldırdığı için çok kızmışım. Üzerimde sahte bir hak iddia etmeye çalıştığı için, seni arkadaşlarının ve iş arkadaşlarının önünde küçük düşürmeye çalıştığı için. Çok öfkeliydim. Sette ona kızdım ve Andy onu oradan çıkarmamı ve bu işi halletmemi söyledi. Ben de onu kameralardan ve ilgiden uzak bir yere, otele götürdüm ve ona benim ve senin hayatından çıkmasını söyledim."

O güzel mavi gözler yaşlarla doldu. "Bunu bana neden söylemedin?" diye tekrar sordu.

"Denedim," diye ısrar etti Gannon. "Ama sen beni dinlemedin!"

Hüzünlü bir kahkaha attı. "Bana iyi öğrettin. Aşağıda Meeghan'la beni pusuya düşürdüklerinde neredeyse ona bir yumruk ."

Gannon'ın parmakları yumruk şeklinde kapandı. Çenesi gerildi. "Ne yapmışlar?"

Başını iki yana salladı. "Bunun bir önemi yok. Her şey bitti. Her şey bitti. Beni aşağılamanın reytinge değer olduğunu düşünen insanlar için çalışmaya devam edemem."

İçindeki paniği iyice hissetti. "Peki ya bir sezon daha?"

Sanki üşüyormuş gibi kollarını önünde kavuşturdu. "Bunu yapamam. Burada olmaz. Onlarla olmaz. Seninle olmaz."

"Neden benimle değil? Neden baştan başlayamıyoruz?"

Çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Asla bir ilişki aramıyordum. Sadece düştüm, anlıyor musun? Bunu çalıştığımız sektöre bağlayalım. Her gün kayıplar oluyor. Bu sefer, o bizdik. Biz bir hataydık."

"Siktir et Paige. Sen benim için bir hata değilsin. Sen benim geleceğimsin." Adam kızın yüzünü avucunun içine aldı ve kız bir anlığına o güzel gözlerini kapattı. "Bana bir şans ver, tatlım."

Gözleri açıldı ve adam onlarda sadece hüznü gördü. "Sana güvenemem, Gannon."

"Size tüm hikâyeyi daha önce anlatmadığım için özür dilerim. O deneyimi kelimelere dökmek istemedim. Benim için çok düşük bir noktaydı. Her şeyi yeniden değerlendirmemi sağladı. Senden önce kimseyle çıkmadım."

Bir elini onun göğsüne koydu. "Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Ve bu deneyimi yaşadığın için üzgünüm."

Elini kendi eliyle kapattı.

Gökyüzüne baktı, gözleri hâlâ yaşlarla doluydu. "Neden bu kadar zor?"

"Çünkü uğruna savaşmaya değer bir şeyimiz var. Seni kaybedemem."

Baldırlarını saran seksi altın sandaletlerine baktı. "Beni incitiyorsun. Ve ben tekrar tekrar aşağılanmaya devam ediyorum."

Sesi kesildi ve Gannon daha fazla dayanamadı. Onu kollarının arasına çekti ve yüzünü göğsüne bastırdı. Onu derinden incitmişti ve gerçekte birlikte basit bir özür yeterli olmayacaktı. Onu ikna etmek için zamana ihtiyacı vardı.

Kız ona doğru burnunu çekti ve adam yanağını kızın başının üstüne bastırarak kokusunu içine çekti.

"Bu tür bir ilgi istemiyorum. Kameralar, röportajlar, işimi bildiklerini düşünen yabancılar. Yapmak istediğim, yapmam gereken şeyler var ve bu bana o şansımı kaybettirebilir."

Onu kendine daha sıkı çekti, orada tuttu ve bunun gerçek ve doğru hissettirdiğini kabul etmesini diledi. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim," diye fısıldadı saçlarına karşı. "Meeghan pençelerini bir daha asla sana geçiremeyecek. Bundan emin olacağım."

Paige yine başını sallıyordu. "Seninle birlikte olamamamın başka nedenleri de var, Gannon. Senin hatan olmayan nedenler."

"Bana bir liste yapın, her bir engeli düzelteyim ya da kaldırıyım."

İç çekti, geri çekildi ve her iki gözünün altında birer parmak gezdirdi. Omuzlarını dikleştirerek kendini tekrar topladı.

"Sen çok fazlasın. Çok bunaltıcısın. Çok tüketiyorsun. Olmak istediğim tek yer senin yatağınken nasıl hayallerime ve işime odaklanabilirim?"

"Tatlım, bu kötü bir şey olmak zorunda değil. Beni *tanıyorsun*. Senin hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Seni seviyorum. Hayallerini gerçekleştirmeni izlemek için yanında olmak istiyorum ve diğer her şey için de yanında olmak istediğimden emin olabilirsin."

"Gannon, biz çalışmıyoruz. İkimiz de zaman ve çaba harcamaya istekli olsaydık belki çalışırdık. Ama şu anda yeni bir iş bulmam gerekiyor. Eğer şimdi bir iş bulabilirsem, özel ya da kısa bir dizi, Becca ve ben projemize gelecek yılın başlarında başlayabiliriz ve ben de sonunda hayatıma başlayabileceğimi hissediyorum. Artık 'bir sezon daha' yok, kanal tarafından aşağılanmak yok. Kararları ben verebilirim. Anlatmak istediğim hikayeleri anlatabilirim."

"Bunların hepsini senin için istiyorum. Sana yardım edebilirim ya da sadece kenarda durup sana tezahürat yapabilirim. Ne istersen." Yalvarıyordu, ama bu

önemliydi. Paige önemliydi. Onun umutları ve hayalleri onunkilerdi.

"Çok üzgünüm, Gannon. Hepsi senin suçun değil, biliyorum. Biliyorum. Ama biz asla çalışmayacağız."

Hay sikeyim. . Hazır değildi.

"Arkadaşız o zaman." Çaresizdi. Onun bu kapıyı kapatmasına izin vermeyecekti.

"Bilmiyorum," dedi tekrar ayaklarına bakarak. "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum."

"Sen Cat ile arkadaşsın. Zaman zaman birbirimizi görmek zorundayız." Ve onun kendisini hayatından tamamen çıkarmasına izin vermek istemiyordu. Böyle bir şey olmayacaktı.

"Bu sana adil görünmüyor," diye karşı çıktı. "Bana karşı bir şeyler hissediyorsun."

O da ona karşı bir şeyler hissediyordu. Sadece bunu itiraf edemeyecek kadar inatçıydı.

"Hayatımdan öylece çıkıp gitsen bana daha büyük haksızlık etmiş olursun," diye karşı çıktı.

Kadın durakladı ve adam onun gözlerindeki tartışma öfkesini görebiliyordu.

"Tamam. Arkadaş olmayı deneyeceğiz. Ama 'yemeğe çikalım ve seks yapalım' arkadaşlığı değil," diye uyardı onu.

"Platonik deneyeceğiz ve nasıl gideceğine bakacağız," diye söz verdi.

Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Arkadaşım olmak istediğin için teşekkür ederim, Gannon."

Bir kez daha sarılmak için onu kendine çekti. "Ne istersen prenses, senindir. Arkadaşlar böyle yapar."

"İstediğin şeye sahip olamadığın için üzgünüm." "Bir şey var..."

"Sana çamaşır dolabında oral seks yapmayacağım."

"Çok komiksin. Komedide oynamalısın," diye karşılık verdi Gannon. "Hayır. En son öpüştüğümüzde ağlıyordun. Bizi o şekilde hatırlamak istemiyorum. Bana hatırlayacak bir şey ver, Paige."

Başını eğdi ve ona baktı. Onun neyin peşinde olduğunu çok iyi biliyordu. Ama hayır demiyordu.

"Bir öpücük mü?"

"Bir öpücük," diye söz verdi.

"Başka bir şey yok mu?"

"El yok, sakso yok, orgazm yok," diye dalga geçti.

Paige ellerini onun omuzlarına koydu ve parmak uçlarında yükseldi. O pembe dudaklarını onunkilere yaklaştırdı, dudaklarını ağzının üzerine koydu ve onu yumuşak, tatlı bir şekilde öptü.

İçinde yanan kıvılcım, yavaş bir yanısla korları yeniden alevlendirdi. Ellerini onun ince beline götürdü ve kendini onları orada tutmaya zorladı. Yavaşça onun ağzını açtı ve tadına baktı. Yavaşça tadını çıkararak, aralarındaki sıcaklık arttıkça alay etti ve tattı. Kendini öpücüğe kaptırıyor, bırakıyor ve sadece hissediyordu. Ve bir sözü bozmadan önce bunu şimdi bitirmek zorundaydı.

Sanki ince bir kristalmiş gibi dikkatlice ellerini yüzüne götürdü, öpücüğü yumuşattı ve sonunda geri çekti.

Şaşkın ve gözleri kamaşmış görünüyordu. Mesajını ilettiğine emin olan Gannon başparmağını kızın alt dudağında gezdirdi. "İşte bu sahip olmaya değer bir anı."

"Arkadaşlar," diye hatırlattı ona, titrek bir nefes alarak. "Arkadaşlar," diye tekrarladı.

Dikkatle yere baktı. "Diğer arkadaşlarına da bu tepkiyi veriyor musun?"

Çok belirgin olan ereksiyonuna baktı ve kendini ayarladı. "Ah evet. Flynn beni öptüğünde, bu her seferinde oluyor."

Onu hafifçe itti ve daha da iyisi, boğuk bir kahkaha attı. "Bana gerçeği söylediğin için teşekkürler, Gannon."

"Flynn hakkında yalan söylüyordum."

SONBAHAR

CHAPTER

37

Tava nihayet soğumaya başlamış, kaldırımları saran yaz sıcağı yerini sonbaharın gevrekliğine bırakmıştı. New Yorklular sonbaharın gelişini yüksek çizmeler ve

Balkabağı baharatlı her şey. Paige için sonbahar, yeni başlangıçlar vaat eden o beklentiyi, o heyecanı hiç kaybetmemişti. Yeni bir okul yılının başlaması, yeni biri olma, yeni bir şeyler öğrenme şansı çocukluktan geliyordu.

Ancak, yeni başlangıcı kendini göstermeyi reddediyordu.

Meeghan'la kamera önünde karşılaşmasının üzerinden bir ay geçmişti. Piyon olmaktan bıkmıştı ve bunu Eddie'ye de söylemişti. Başka bir kanal, başka bir program bulacak ve sekiz ay boyunca kışını yırtacaktı. Ne olduğu umurunda değildi. Ne yazık ki, Paige için iş bulmanın sadece zayıf değil aynı zamanda iştahsız olduğu acı verici bir şekilde belirginleşiyordu.

New York'ta iş ararken bir yandan da belgesel için planlama ve araştırmanın ilk aşamalarına ayak basarak kendini eğlendiriyordu. Aktris Sarah Holden'dan belgesel için resmi ve hevesli taahhüt almış ve diğer aktrislerle, yapım ekibine, yönetmenlere ve yapımcılara ulaşmaya başlamış ve ardından ağını kadın hakları savunucularına, politikacılara, profesörlere ve yazarlara doğru genişletmişti. Kiminle röportaj yapacağına dair önerilerini almak için annesinden yardım istemiş ve Leslie ona, her biri için kısa bir özet ve iletişim bilgileriyle birlikte özel alanlarda çalışan beş kadından oluşan ayrıntılı bir liste gönderdiğinde şok olmuştu.

Elbette kaynaklar Paige'in aile adını utandırmaması şartıyla sağlanmıştı.

Paige bütün bir öğleden sonrayı işe gömülerek ve her saniyesini severek geçirdiğini her fark ettiğinde bu ona heyecan veriyordu. Ve banka bakiyesini her kontrol ettiğinde ya da "üzgünüz, işe almıyoruz" e-postası aldığında bu heyecan buharlaşıyordu.

Az önce bir tane daha, sekizincisini aldı ve başını Gannon'un yaptığı muhteşem sehpanın üzerine koydu. Ağır, geri kazanılmış çam tablası çalışma masası ve -şu anda- ıstırap yastığı olarak kullanılıyordu. Alnını dayadı, hafif leke ve ahşap kokularını içine çekti. Kalındı, etliydi, ayakları için iki destek kaidesi vardı ve Paige buna bayılmıştı. Tam ona göreydi. Ve ne yazık ki tam olarak Gannon'a.

Adam aralarındaki "dostane" ilişkiyi benimsemiş ve bunu devam ettirmişti. Kahve ve öğle yemeği için yaptığı tüm davetleri geri çevirmişti. *Kings of Construction*'ın yayınlanan bölümleri, aralarında bir ilişki olduğu söylentilerini daha da güçlendirdi. Onunla toplum içinde görünmek ve yangına körükle gitmekle hiç ilgilenmiyordu.

Onu özlemişti ve bu onu şaşırtmıştı. Paige kendini onun mesajlarına ve ara sıra aramalarına yanıt verirken buldu. Kendi kendine, ona alıştığını söylüyordu. Ve şimdi aralarındaki havayı temizlediklerine göre, paylaştıkları şeylerin parçalarını özlemesine izin verildiğini düşündü.

Meeghan'la olan "ilişkisinin" ardındaki gerçek mi? Gannon için üzülmüyordu. Bunu görebiliyordu, görmüştü. Televizyonun ışıltısına ve parlaklığına kapılmak kolaydı. İşin karanlık tarafıyla incinmek daha da kolaydı. Gannon'ın gururu zedelenmiş, kendine olan inancı sınanmıştı.

Gannon'un durumu pek çok açıdan sektördeki kadınların durumunu yansıtıyordu. Hikayelerini anlatacağı kadınları. Dış görünüşe aşırı değer verme, kötü bir seçim için ayartılma ve ardından hiçbir çekiciliği olmayan bir role uymaya zorlanma. Bu konuda empati kurabiliyordu. Ama yine de kendinden bir şeyler kaybetme korkusu olmadan onunla bir ilişki içinde olamayacağı gerçeğini değiştirmiyordu.

Telefonu dirseğinin dibinde çaldı ve ekrana baktı. *Gannon*.

Nabzındaki şişkinlik, karnındaki çarpıntı, bunlar aramayı görmezden gelmek için iyi nedenlerdi. Tamamen dürüst olmamak için nedenleri olması, işlediği suçları ortadan kaldırmıyordu. Ve hiçbir şey ona karşı verdiği fiziksel tepkiyi azaltacak gibi görünmüyordu. Bu bile tek başına tehlikenin habercisiydi.

Aramayı görmezden gelmeli, adamı görmezden gelmeli. Hayatına devam etmeli.

Karar verildi.

"Merhaba."

"Hey, prenses." Çakıltaşı gibi bir ses uyluklarının tepe noktasına çarptı. Vücudu açıkça adama karşı bir şey tutmakla ilgilenmiyordu... tabii bu kendi vücudu değilse.

"Ne ?" diye sordu hafifçe. "Bu gece meşgul müsün?"

Hayır! Evet!

"Gannon, ben-"

Onun erken inkârını kesti. "Dur bakalım. Beni vurmadan önce teklifimi dinle."

Telefonu açtığı için şimdiden pişmanlık duyuyordu. Zayıf bir an, zayıf bir hafta geçiriyordu ve adam bunu bilecek ve savunmasını parçalayacaktı. "Devam et."

"Sizin için bir iş buldum, şimdi başlayacak ve Aralık sonuna kadar sürecektir bir iş."

"Ne oldu? Nerede?" Kimin umurundaydı ki? Bu noktada her şeyi kabul ederdi. "Bu akşam benimle yemek ye, sana anlatacağım."

"Bir *arkadaşına* seninle yemek yemesi için şantaj yapamazsın," diye hatırlattı ona.

"Bu yüz yüze görüşmeye değer bir konu. Elimde detaylar, rakamlar, hatta bir zaman çizelgesi var. Bunu telefonda yapmayacağım. Ayrıca, bize eşlik edecekler."

Güldü. "Kim tarafından ve sakın Cat deme."

"Nonni. Yemek yapıyor ve geçen sezon istediğimi yapmama izin vermeyen bu inatçı kadından bahsetmeye başladığımdan beri seninle tanışmak istiyor."

Meşhur Nonni. Paige, Gannon'ın televizyona çıkma kararındaki rolünü itiraf etmesinden önce bile bu kadınla tanışmak için can atıyordu.

"Dudağını ısırıldığını duyabiliyorum," dedi Gannon, sesi boğuklaşarak.

Alt dudağını kemirmeyi bıraktı. "Seninle ve büyükannenle yemeğe geliyorum ve sen bana bir işten mi bahsediyorsun?" Açıklığa kavuşturmak istiyordu. Gannon King sinsi değilse bir hiçti.

"Büyükanemde akşam yemeği. Nonni'nin mutfakta beni azarlamasını dinleyebilirsin. Sana işimi anlatırım, harika ve karbonhidrat yüklü bir şeyler yeriz ve sonra beni eve, üzgün ve boş yatağıma gönderebilirsin."

"Gannon." Bu her ikisi için de bir uyarıydı. Paige adamın yanında kendine tam olarak güvenmiyordu. Adam ona kendini çok düşüncesiz hissettiriyordu ve bir kadeh fazla gelmişti.

Şarap içtiğinde ya da özellikle kötü bir gün geçirdiğinde onun kucağına atlamamak için kendine güvenemiyordu.

"Sadece bir arkadaş diğerine güveniyor. Seni özlüyorum. Seni görmek istiyorum ve bunu yapabilmek için dışarı çıkıp bir iş bulmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

O da onu özlemişti. Ve umutsuzca kazançlı bir işe ihtiyacı vardı. Ve lanet olsun, o bir yetişkindi. Yanacağını bilmek için sobaya ikinci kez dokunmasına gerek yoktu. O bir St. James'ti. St. James kadınları çabuk öğrenir ve bağımsızlığı tercih eder.

"Saat kaçta?" diye sordu.

"Yedi. Altı," diye düzeltti. "O zaman Nonni'yi mutfakta iş başında izleyebilirsin. Senin için bir araba göndereceğim."

Gannon'ın onun için gönderdiği araba aslında bir kamyondu. Direksiyonda da o vardı.

Paige parmaklarını kalçalarının üzerinde durdukları yere vurdu. Olgun erik renginde kısa kollu bir kazak, kot pantolon sonbahara bir saygı duruşu olarak diz üstünde biten bir çift yumuşak süet bot giymişti. "Beni alacağını söylememiştin," diye suçladı.

Gannon direksiyonun arkasından ona o sert sırtışını gösterdi. "Sormadın. Gerçekten geldiğinden emin olmak istedim."

Güneş gözlüklerinin bozduğu bir etkiyle ona ters ters baktı ve arabaya bindi. Bir iş kamyonuydu, kapılarında Kings amblemi ve kamyonun kasasına monte edilmiş parlak metal alet kutularından biri olduğunu fark etti. Uzun, erkeksi ve şehir yaşamı için tamamen kullanışsızdı. Ama daha önce deneyimlediği tüm üretim minibüslerinden ya da kiralık kompakt arabalardan çok daha konforluydu.

Gannon arabasını yavaşça kaldırımdan çekerek Brooklyn'e doğru ilerledi. Direksiyon başında evindeymiş gibi görünüyordu, yıpranmış kot pantolonu ve giydiği asker yeşili pamuklu blazer ceketin süslediği solmuş tişörtüyle rahattı. Sol eliyle direksiyonu tutuyordu, işaret parmağının boğumunda bir yara bandı vardı. Sağ kolu arkasındaki koltuğun arkasına dayanmıştı.

İyi görünüyordu, gerçekten iyi. Paige karnında o tanıdık çarpıntıyı hissetti ve hemen bastırdı. Şanslarını denemişlerdi. İşe yaramamıştı.

"Bana bu işten bahset."

Başını salladı, sırtıttı. "Hayır. Nonni'lere gidene kadar olmaz."

Gözleri kısıldı. "Ne tür bir iş bu? Hareket halindeki bir araçtan atlamama neden olacağını düşündüğün bir şey mi?"

"Çok güven dolu bir var, Paige."

"Reality TV'de çalışıyorum. Ne bekliyorsun ki?"

"Büyükannemle tanışana kadar nazik olmanızı ve benimle havadan sudan konuşmanızı bekliyorum, sonra işimize bakarız."

Bu küçük bir istekti, kolayca yerine getirilebilirdi ve daha da kötüsü, yapılacak en kibar şeydi. Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Çaresizliğim belli oluyor. Çekim yapmadığımızdan beri ne yapıyorsun?"

"İşte benim kızım," dedi neşeyle. "Birkaç parça, bir yemek takımı ile kafamı boşaltıyordum ve Kings'te yeniden hızlanıyorum. Cobble Hill'deki bu dört katlı binayı aldık, altta iki perakende satış mağazası ve üstte altı birim var."

"Çok iş mi?"

"Gut işi. Gecekondu sahibinin biri almış, banka da haciz koymuş. Kemikler iyi ama diğer her şey gitmeli."

Başını salladı, dudağını ısırdı. "Mobilyaları görebilir miyim?" Paige sordu. Aralarında ne geçerse geçsin, hiçbir şey Gannon King'in sanatsal yeteneklerine duyduğu takdiri yok edemezdi.

"memnun değil misiniz?" diye alay etti.

"O konuda," dedi ona suçlayıcı bir bakış atarak. "Tam olarak standart bir boyut değil. Alanımıza bu kadar mükemmel uyan bir şey inşa edebilmiş olmanız bana garip geliyor. Sanki ölçü almışsın gibi."

Mırıltılı bir ses çıkardı ve kadın ondan bir şey öğrenemeyeceğini anladı.

"Son zamanlarda Cat'i gördün mü?" diye sordu.

Paige başıyla onayladı. "Geçen hafta bir şeyler içtik. Bana Duluth anlaşmasından bahsetti."

Gannon başını salladı. "Kız kardeşim kadın iş kıyafetleri için model."

"Koleksiyon çok büyük olacak," diye tahmin etti Paige. "Bana örneklerin birkaç resmini gösterdi."

Gannon, "İkimizden biri bu saçmalık için biçilmiş kaftan," dedi.

Paige anlayışla, "Ve sen de bir şantiyede ya da atölyende olmayı tercih edersin," dedi.

"Ve siz de önemli hikayeler anlatmayı tercih edersiniz."

İçini çekti ve Gannon bir ara sokağa sapana kadar birkaç dakika sessizlik içinde yol aldılar.

"Burası senin yerin değil," dedi, önlerindeki bodur tuğla binaya bakarak.

Bir düğmeye bastı ve endüstriyel büyüklükteki üç garaj kapısından biri protesto edercesine inleyerek açıldı.

"Ne üzerinde çalıştığımı görmek istediğini sanıyordum?"

"Burası senin dükkanın mı? Gizli sığınağın mı?" Paige çok sevinmişti. Sanki Batman'in mağarasını gezmek için bir davet almış gibi hissetti.

"Burası ofislerimizin arkası. Eskiden depoydu. Şimdi benim dükkanım." Arabayı bölmeye çekti, kapıyı arkalarından kapattı ve motoru durdurdu.

Aşağı indiler ve Gannon garaj duvarının arkasındaki kapının kilidini açtı. Talaş ve leke kokusu aldı, her zaman onu hatırlatan kokulardı bunlar. Paige içeri adımını atarken, Gannon bir dizi tozlu ışık düğmesini çevirerek mekânı aydınlattı.

"Vay anasını," diye nefes aldı. Odanın çevresi, akla gelebilecek her tür ahşapla istiflenmiş raflar ve masalarla çevriliydi. Metal bir raf sistemi poliüretanların, boyaların, boyaların ve hırdavat kutularının ağırlığı altında neredeyse bükülecekmiş gibi görünüyordu.

Birkaç çalışma masası ve tezgahı vardı, bunların çoğunda çeşitli aşamalardaki projeler yer alıyordu. Yemek masası en önde ve ortadaydı.

"Vay canına, Gannon." Paige masaya doğru yürüdü, sekiz ayak boyunca, topukları düzgün talaş yığınları tarafından susturulmuştu. Bu ona kahve masasını hatırlattı. Yıllarca kullanılmaktan yıpranmış aynı geri kazanılmış ahşabı ve aynı tasarımı kullanmıştı. Masanın her iki ucundaki iki kalın kaide, ortadaki uzun bir tahta ile birleşen kalın bacaklar gibi davranıyordu.

"Beğendin mi?" Başparmaklarını kot pantolonunun ön ceplerine sokmuş bir şekilde duruyordu.

"Sevmek doğru kelime değil," dedi elini saten gibi pürüzsüz ahşabın üzerinde sevgiyle gezdirirken.

"açık büfe," dedi çenesini yan masaya doğru sallayarak.

Masanın uzunluğuna ve ahşabın tarzına uygundu. Henüz tamamlanmamış çekmeceler ve dolaplardan oluşan bir kombinasyon büfenin tabanını oluşturuyordu. Üst kısmı, eskimiş ve hırpalanmış ahşaptan uzun bir genişlikteydi.

Gannon, "Üstüne açık raflar yapmayı düşünüyorum," dedi.

Evet. . Metal borularla desteklenmiş rustik ahşap raflar.

"Bunlar senin için mi?" diye sordu ona

bakarak. Adam omuz silkti.

"Çünkü daireni gördüm. Sekiz metrelik bir masa eklerseniz kanepenizden kurtulmanız gerekir."

Saatine bir göz attı. "Nonni huzursuzlanmadan gitsek iyi olacak."

"Aman Tanrım. Gerçekten bir nonni , değil mi? Bu sadece beni senin evine getirmek için bir oyun değil mi?"

CHAPTER

38

T Burada gerçekten bir nonni vardı ve Gannon'un dairesinden üç blok ötede, ağaçlarla çevrili bir sokakta, iki katlı tatlı bir evde yaşıyordu. Kısa boylu ve yumuşak vücutlu, kar beyazı saçları vardı. Çizgili yüzünü bir bulut gibi çevreliyordu. Kahverengiye çalan gözleri çok şey kaçırmayan bir keskinliğe sahipti.

"Zamanı gelmişti," dedi Gannon'a sertçe kaşlarını çatarak, odayı sarımsak ve fesleğen kokularıyla kaplayan sostan başını kaldırdığında. "Kanepeler saatlerdir hazır."

Gannon onun kabadayılığından etkilenmemişti. "Senden elli dakika önce ayrıldım," dedi, kâğıt gibi yanağına bir öpücük kondurdu ve gümüş tepsiden çıtır bir bruschetta parçası aldı.

Sahte bir öfkeyle onun eline vurdu. "Kızım bunda nerede yanlış yaptı, asla bilemeyeceğim," diye iç geçirdi, inanmamış gibi yaparak.

Gannon ona şefkatle sırtıttı. Paige, Noni'nin Paige'e uzanmadan önce ona gönderdiği alaycı göz kırpışını yakaladı.

"Torunum hiç terbiye görmediği için, ben Francesca Bianchi, Gannon'un annesinin annesiyim." Paige'i sertçe kucakladı ve aynı hızla bıraktı.

"Sizinle tanışmak çok güzel Bayan Bianchi."

"Francesca, lütfen, ya da Nonni," diye azarladı. "Akşam yemeği yarım saat içinde hazır olacak. İkiniz de şarap ve kanepeleri dışarı götürün ve yolumdan çekilin."

Gannon, Francesca'nın soluklanırken bıraktığı cabernet sürahisini aldı ve büyükannesi için bir bardağa sağlıklı bir porsiyon doldurduktan sonra diğer iki bardağı aldı. Bruschetta tepsisini itti

Paige'e baktı ve arka kapıdan bahçeye benzeyen bir vahaya bakan üstü kapalı bir verandaya çıktı.

Gannon bardakları iki minderli sandalyenin arasındaki çam masaya bırakırken Paige, "Büyükannenin evini seviyorum," diye itiraf etti. Her büyükannenin evinde olması gerektiği gibi görünüyordu. Onlarca yıldır içinde yaşanan ev iyi yaşlanmıştı, her oda modası geçmiş mobilyalar ve tarzdan çok anılar barındıran halılarla rahat görünüyordu. "Mutfağını ne zaman yeniden yaptınız?"

Evin geri kalanının aksine, mutfak modernliği içinde parıldıyordu. Altı gözlü bir gaz ocağı, bakır bir davlumbaz ve tencere doldurucunun altında bir duvara hükmediyordu. Tezgahlar krem rengi, benekli granitten yapılmıştı. Sıcak kiraz rengindeki cam cepheli ve geleneksel dolapların bir karışımı büyük miktarda depolama alanı sunuyordu.

Her Gannon'ın parmak izleri vardı.

"Geçen yıl. Babamın vefatı ve işle ilgili sorunlar yüzünden zor bir iki yıl geçirmişti. İkinci sezon için söz alır almaz, Cat ve ben onu ailem, teyzem ve amcamla on günlük bir gemi seyahatiyle kandırdık."

Paige kadehi kaldırıp çok güzel şarabın tadına bakarken, "Kanal bunu özel bir haber olarak sunsa çok hoşuna giderdi," dedi.

"İşte tam da bu yüzden onlara bundan bahsetmedik," dedi Gannon. "Onu gördüğünde ağladı. Hepimiz ağladık."

Bunu görebiliyordu. Minnettarlığı, gururu, ezici sevgiyi. Ve buna tanık olmak için orada olmayı diledi.

"Bu unutulmaz bir ifşaat olmalı."

"Söz açılmışken." Gannon korkuluklara yaslandı, sırtı yükseltilmiş yataklardan ve konteynırlardan dökülen yeşillik cümbüşüne dönüktü. "Yeni fırsatınız hakkında konuşalım."

İşe dönelim, diye düşündü. Bu muhtemelen akıllıcaydı. Onun etrafında bu şekilde olmak, artık hissetmek istemediği duyguları uyandırıyordu.

"Tamam, konuşalım."

"Özel bir film yönetmeye ne dersin?"

"Yönetmenlik mi?" Paige şarap kadehini sıkıca kavradı. "Saha yapımcısı ya da yönetmen yardımcısı olamayacak mıyım?"

Gannon başını salladı. "Hayır. Yönetmenim. Yaklaşık üç ya da dört aylık çekim."

"Nereye? Kimin için?"

"Eve Hoş Geldin için şehirdeyim. Ama kararları sen vereceksin," dedi onun yüzünün düştüğünü görünce. "Bu konuda seninle uğraşamazlar."

"Neden olmasın?"

"Çünkü bu benim şovum."

Çoktan başını sallamaya başlamıştı.

"Henüz hayır deme. Sadece dinle."

Yargılayıcı bir kaşını kaldırdı. "Gannon-"

"Kapa çeneni ve dinle." Bunu hiç heyecanlanmadan söyledi. "Bir yer satın aldım, bir ev. Zaten yenileyeceğim ve kanal da bu yaz yayınlanacak bir özel programa dönüştürmek için can atıyordu. Muhtemelen beş ya da altı bölüm."

"Hiç yönetmenlik deneyimim yok," diye hatırlattı ona. Ki bu saçmalıktı. Yapabilirdi. Sadece kalbinin her gün tekrar onun etrafında olmayı kaldırıp kaldıramayacağını bilmiyordu. Nasıl olur da ona yeniden aşık olmazdı?

"Saçmalık," dedi Gannon sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi. Bir dilim daha bruschetta alıp ağzına attı. "Unvan sahibi olmamış olman tecrübesiz olduğun anlamına gelmez."

Yudumladı, düşündü.

"Mürettebatı sen seçerdin."

"Neden ben?" diye sordu. Eğer onu tekrar hayatında görmek istediği için olduğunu söylerse, bu çok güzel şarabı bırakacak, Francesca'ya kibarca veda edecek ve yoluna devam edecekti.

"Burası benim evim olacak. Kameranın arkasında güvendiğim birinin olmasını istiyorum. Bunu bir köpek ve midilli şovuna dönüştürmek istemiyorum. Uzun zamandır bunun için çalışıyorum ve kimsenin gelip bu süreci, bu duyguyu mahvetmesine izin vermeyeceğim. Seni istiyorum."

Bir nefes verdi. "Birlikte çalışmamızın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Geçen sefer pek iyi gitmedi."

Bir elini sabırsızlıkla saçlarının arasında gezdirdi. "Prenses, bu benim için çok önemli. Bu süreçte bana zarar vermeyecek bir şeyi bir araya getirmen konusunda sana güveniyorum ve bu seni sokaklarda boktan işler için yalvarmaktan kurtaracak."

"Acınacak bir iş istemiyorum."

"Aptal olma. Bu senin tarzın değil."

Adamın kabalığına alınmaya zahmet etmedi. Buna alışkındı. Ona alışkındı... yani onunla çalışmaya. Ama tekrar birlikte çalışmaya?

Son birkaç ayın anıları, yükselen bir dalga gibi içinden geçti. Karanlık otel odaları, özlem dolu bakışlar, nefessiz öpüşmeler. Bunu bir daha yaşayamazdı.

"Daha önce kazandığından biraz daha iyi ödüyor." Gannon ona numarayı verdi ve Paige bardağını sallamayınca kendini takdir etti. Bu parayla belgesel çekilebilirdi. Bir sezon daha *Kings*'e ihtiyacı olmayacaktı. İşkence dolu bir sezon daha. Gömleksiz Gannon, kamera önünde röportajlar, aşağılanma çizgisinde yürümek.

Düşünceleri dönüp duruyordu. "Gannon-"

"Şimdi hayır deme. Bunu bir düşün. Akşam yemeği ye, Nonni'nin benim hakkımda anlattığı utanç verici hikayeleri dinle ve uyu."

Konu kapanmıştı. Şimdilik.

Paige kararan bahçeye baktı. "Sana bir özür borçluyum." Gözleri alacakaranlıkta parlıyordu. "Neden?" Soru sessiz ve boştu. "Nonni'nin var olduğuna inanmıyordum."

Francesca'nın düğün porselenleriyle yemek odasında yemek yediler. Paige'in şimdiye kadar yediği en iyi tavuk cacciatore'nin çatalları arasında konuştular. Gannon ve Francesca birbirlerine hikâyeler ve anılar anlatıp dururken Paige gülüyor, şarap içiyor ve onları dinliyordu.

Francesca bez peçetesiyle gözlerinin kenarından süzülen kahkaha yaşlarını usulca sildi. "Peki ya sen Paige? Senin de büyükannelerinle bunun gibi anıların var mı?"

"Büyükbabam ve büyükbabamı hiç tanımadım," diye itiraf etti Paige. "Hepsi ben doğmadan önce ya da doğduktan kısa bir süre sonra ölmüş. Sadece annem, kız kardeşim ve ben vardık."

Francesca ona bakarak, "Çok sessiz bir eve benziyor," dedi. "Annem bizim... eğitim çalışmalarımız için huzur ve sessizliğe önem verirdi."

Paige saatler süren özel piyano derslerini, Fransızca kurslarını hatırlayarak konuştu. Bitmek bilmeyen derslerden kurtulana kadar saatleri saymış, gizlice sinemaya gitmeyi ya da dolabının arkasına saklanıp kesintisiz kitap okumayı tercih etmişti. Bu arada, kız kardeşi Lisa, eğitim bombardımanını kucaklamıştı.

"Aile önemlidir," diye öğüt verdi Francesca. "Çocukları sever misin?" Francesca'nın Paige'e gönderdiği şahin bakış, Paige'in peçetesiyle bir kahkaha atmasına neden oldu.

"Uh, sanırım?"

Gannon kaşlarını çatarak büyükannesine baktı. "Nonni," dedi, ses tonunda bir uyarı vardı.

Francesca masumca gülümsedi. "Sadece bir soru soruyorum."

"Neden ona nerede tatil yapmaktan ya da hangi kitapları okumaktan hoşlandığını sormuyorsun?" Bir parça tavuğu bıçakladı.

Francesca, "Bah! Ben insanın kalbine inen sorular sormayı severim," diye ısrar etti. "Paige plajı ya da otobiyografileri sevdiğini söylerse onun kalbi hakkında ne bilebilirim ki? Ben onun burada kim olduğunu bilmek istiyorum." Boğumlu bir parmağıyla kendi kalbini işaret etti.

Paige gülümsedi. Francesca Bianchi anlayabileceği bir kadındı.

Paige sinirlerinin derisinin üzerinde titreştiğini hissetti. Gannon arabasını apartmanın önüne çektiğinde hava karanlık ve serindi. Bu bir randevunun sonu değildi ama endişe seviyesine göre öyleymiş gibi hissettiriyordu. Adam eğilip o sıcak, sert dudaklarını üzerine koyduğunda, nasırlı ellerini üzerinde gezdirdiğinde ne hissedeceğini sadece kendisi biliyordu.

Hafızanın, beklentinin farkındalığı damarlarında dolaştı, ta ki çaresizce havaya, boşluğa ihtiyaç duyana kadar.

Konuşmak istiyordu. Akşam yemeği ve onu büyükannesiyile tanıştırdığı için ona teşekkür etmek ve sonra kamyonundan inip geceyi unutmak. Yoksa o dudakların ve ellerin, daha fazlası için çaresiz kalana kadar üzerinde gezinmesini mi istiyordu?

Sonunda konuşan Gannon oldu. "Teklifimi düşüneceğine söz ver."

Hâlâ sessizdi, kelimeleri ve sonuçları tartıyordu. "Paige.

Bana söz ver."

"Söz veriyorum." Kelimeler ağzından isteksiz bir iç çekişle çıktı.

Onu izliyordu ve kamyonun kabini küçük, kapalı geliyordu. İçerideki hava çok sıcaktı. Onu adamın çığ çekiciliğinden koruyan pek bir şey yoktu. Ön koltuğu ayıran konsoldan başka bir şey yoktu.

"Yemek için teşekkür ederim. Francesca'yı çok sevdim," dedi Paige, ses tonunu hafif tutarak.

"O tüm ailemizin merkezi," dedi Gannon, gölgeli yüzünde yarım bir gülümsemeyle.

"Büyükbabanı kaybetmek çok zor olmuş olmalı."

Eli, bacağının üzerinde duran kızın elinin üzerinden geçti ve sıktı. "Tam bir kâbustu," diye itiraf etti. "Hiç kimse vedalaşmaya hazır değildir, özellikle de biz Krallar."

"Sanırım seninle çok gurur duyardı, Gannon."

Elini tekrar sıktı ve sonra . "Teşekkür ederim. Bunun anlamı... çok büyük."

Derin bir nefes aldı. "Dinleyin. Bu işi kabul etsem de etmesem de, bana bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim."

Bir şey söylemek ister gibi görünüyordu, söyleme dürtüsüyle savaşıyordu o.

"Şimdi kim kendini sansürlüyor," diye hafifçe alay etti.

"İşi kabul et, Paige. Seni bir daha incitmeyeceğim."

CHAPTER

39

T fırfırlı kırmızı yastık Paige'in yüzüne sertçe çarptı. "Bunu düşünecek misin?" Becca çığlık attı.

"Ah! Tanrım, Becca." Paige elindeki yastığı yere fırlattı. oda arkadaşının ulaşabileceği bir yerde.

Becca, "Şunu kafama iyice sokayım," diye ısrar etti. "Gannon sana sadece yönetmenlik deneyimi kazandırmakla kalmayacak, aynı zamanda belgeseli erkenden piyasaya sürmek için yeterli parayı sağlayacak ve gelecek sezon *Kings'e* 'siktir git' deme fırsatı verecek bir terfi ve zam teklif ediyor ve sen de ona bunu düşünmek zorunda olduğunu mu söylüyorsun?"

"Özetle."

"Neden evet demiyorsun ve sonra minnettarlıkla üzerine atlamıyorsun?"

"Uh, bilmiyorum. Belki de yalan söylediği, kalbimi söküp üzerinde tepindiği ve sahte kız arkadaşı tarafından televizyonda *iki kez* aşağılanmama izin verdiği içindir?"

Becca ellerini yüzünde ovuşturdu. Küpeleri, ince gümüş teller üzerindeki minik çanlar, hayal kırıklığı içinde şingirdiyordu.

"Bebeğim, yapım şirketi dram katsayısını yükselttiği için Gannon'ı suçlamadığını *biliyorum*."

"Hayır, tabii ki hayır. Ama dürüst olsaydı buna daha iyi hazırlanabilirdim," diye belirtti Paige.

"Bunu söyleyeceğim çünkü duymanız gerekiyor. Buradaki kötü adam Gannon King değil. Summit-Wingenroth'taki o pislikler ve lanet olası Welcome Home Network. Benim oturduğum yerden, Gannon'a o boktan şişme bebeği ayarlayarak onunla oynadılar ve seninle de oynadılar. İkinizin tek yaptığı birbirinize karşı gerçek hisler beslemektir."

Paige gözlerini sıkıca kapattı. "Tamam. Belki de daha çok onun yanında kendime güvenemediğim içindir. Bunu hiç düşündün mü?" Gözlerini açtı, itirafı sessizliği uzattı.

Becca kollarını kavuşturdu, parmaklarını kollarının üst kısmına vurdu.

"Az önce onunla arabada otuz dakika geçirdim ve tek yapmak istediğim konsolun üzerine tırmanmaktı. Onun için çok kişisel bir projede aylarca onunla çalışıp o dünyaya geri çekilmemeyi nasıl bekleyebilirim?"

Becca soru soran bir parmak kaldırdı. "Tekrar içine çekilirsen çok mu kötü olur?"

"Bec! Bir daha hayatta kalamam. O çok... yoğun, çığ ve bunaltıcı. Böyle tüketilirken *herhangi bir şeye* nasıl konsantre olabilirim?"

"Gannon'la olan ilişkinin seni hayallerinin peşinden gitmekten alıkoyacağını mı düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum." Paige koltuktan kalktı ve bir şişe su almak için mutfığa doğru hışımla yürüdü. "Onunlayken kendimi sabit hissetmiyorum. O çok...fazla." Başını iki yana salladı. "Hayır. Ona geri dönüp her şeye yeniden başlamamın imkânı yok."

Çok savunmasız olurdu, onu tekrar kaybetmekten çok korkardı. Ona, onun planlarına, onun hedeflerine göre kararlar verirdi. Hayatını onun etrafında düzenler ve her şeyi memnuniyetle yapardı. Ve sonra bir gün uyanacak ve kendi başına bir insan olmadığını görecekti.

O bir Aziz James'ti ve Aziz James kadınları hayatlarını bir erkeğin etrafında organize etmezlerdi.

Annesi bir ilişkinin kariyerinin önüne geçmesine izin vermemişti. Onun için neyin önemli olduğunu, neyin onu oraya götüreceğini ve neyin onu ondan uzaklaştıracağını biliyordu.

Ama Leslie St. James mutlu mu? Paige'in içindeki küçük bir ses bu soruyu sordu. Mutluluk başarı ile aynı şey midir?

Becca derin bir nefes aldı. "Bak, buraya gelmek istemedim ama şimdi zorundayım. Paige, bu belgesel olayı? İçinde sadece sen yoksun. Ben de varım. Ve eğer bu işi kabul etmezsen, ne zaman başlayacağız? Bunu bekleyip spor olsun diye seni aşağılayan bir programa geri dönemezsin. Welcome Home'da post prodüksiyonda çalışan bir arkadaşşıma göre, seni karalayan bir diziye."

"Ne?" Paige'in dizlerinin bağı çözüldü.

"Kimsenin seninle bir iş hakkında konuşmak istememesi sence de garip değil mi? Rekabet etmeme hakkın için gürültü yapıyorlar. Gannon'la bir sezon daha ekranda atışmanızı istiyorlar."

Biliyordu. Gannon karalamayı duymuş ve acıma duygusuyla, suçluluk duygusuyla işi teklif etmiş olmalıydı. Ve onu geri istediği için olduğunu düşünmüştü. Cömertliği yüzünden kendini utandırmış ve ona tokat atmıştı. Dilencilerin seçme lüksü yoktu.

Ama sunulan fırsatı değerlendirip canlarını takarak çalışabilirlerdi.

Kişisel olarak neye mal olursa olsun.

Paige elindeki su şişesine baktı ve sanki uzaktan, sakince koridorda yürüyüp kendini yatak odasına kapatmadan önce onu ön kapıya fırlatışını izledi.

Kahverengi taş bina, kaldırıma dayanan alçak bir duvarın içindeki küçük bir tuğla avludan dört kat yükseliyordu. Binanın ön cephesi, cephenin geri kalanıyla aynı sütlü çikolata tonundaki uzun ön merdivenlere bir pencere kaybeden alt kat hariç her katta üçlü kemerli pencerelere sahipti.

Eğer Paige'in hayalindeki ev Pinterest'teki gizli panosundan çıktıysa, tam buraya, Yedinci Cadde'ye düşmüştü. Bina, caddenin hemen karşısındaki parkın yeşil ve altın sarısı renklerine bakıyordu ve bloğun diğer ucundaki çocuk parkından neşeli sesler yükseliyordu.

"Eee? Ne düşünüyorsun?" Gannon bel hizasındaki tuğla duvara yaslanmış, ayak bileklerini çaprazlamıştı. Kot pantolonu kalçalarına kadar iniyordu ve yeşil Henley'sinin bir bileğinde yırtık vardı.

Paige, "Bence içerisi de dışarısı gibi görünürse, hızlı bir atış olacak," dedi.

Sırıttı. "İçini gördüğünüzde bunu tekrar düşünebilirsiniz."

Paslı demir kapıdan geçip on basamaklı merdivenleri çıkarken onu takip etti. Ön kapı, aslında iki kapı, pencerelere uyacak şekilde uzun ve kemerliydi.

"İlk ben giriyorum çünkü yüzünü görmek istiyorum."

Paige, "Her zaman kendi ifşamı yapmak istemişimdir," diye şaka yaptı.

"Bu şekilde değil." Gannon sıırıttı. Kapıları omzuyla itti ve kapılar isteksizce menteşeleri üzerinde gıcırdayarak açıldı.

"Kulağa korku filmi gibi geliyor."

"Evet, öyle de görünmek üzere."

Gannon ışık düğmesini bulurken kadın onun arkasından düz olmayan eşikten geçti ve ağzı açık kaldı. Burası da korku filmi gibi kokuyordu. Sadece kokusunu değil, tadını da alabildiği tozlu, küflü bir hava.

"Sen delisin," diye karar verdi.

Bir zamanlar görkemli bir merdiven olan merdivenin tırabzanlarına yaslandı. Merdivende hâlâ olduğundan daha fazla mil eksikti. Ön odanın duvarındaki lahana gülü desenli duvar kâğıdı soyulmuştu ve bir sonraki odada da devam ediyormuş gibi görünüyordu. Bir zamanlar zeminin olduğu yerde delikler, boşluklar, pürüzlü bölümler vardı.

"Adımlarına dikkat et," diye uyardı Gannon, kız hareket edince kolundan tutarak. Parkenin onarılamaz olduğunu fark etti. Su hasarı, lekeler, yama yapılamayacak kadar çok delik vardı. Ayaklarının altında gıcırıyordu.

"Burada olmak bizim için güvenli mi?"

"Çoğunlukla," dedi, neşeli sesi alışılmadık bir iyimserlikle doluydu.

Bu katta etrafı beyaz mermerle çevrili ve arduvaz ocakları çatlamış iki şömine vardı. Biri çirkin bir pirinç eklentiyle gazlı şömineye dönüştürülmüştü.

"En azından masanız ve büfeniz sığacak," diye yorumladı Paige, boşluğa bakarak.

"Ben de öyle düşünüyorum. Ön tarafta oturma odası, burada yemek odası var ama bu duvarın geri kalanını yıkıp mutfığa açmak istiyorum. Ki bu da -Buraya dön."

Elini onunkinde tuttu ve tavandan sarkan sıvaların altından eğilerek deliklerin arasından geçerek ilerledi. Muşamba, yeşil ve beyaz fleur-de-lis, her köşeden soyulmuştu. Metal kenarlı soluk kırmızı bir tezgah, yetmişli yılları haykıran sarı bir buzdolabı vardı ve başka hiçbir şey yoktu. Sağ arka köşedeki uzun, ince kapı arka bahçedeki ormana benzeyen bir yere açılıyordu. Arka duvarın geri kalanında pencereler sıralanmıştı.

"En azından anlaşmada bir buzdolabın var," dedi Paige.

"İşte ruh bu. Bira içmek için alt kattaki ofisime taşıyabilirim."

Onu alt kata götürdü, ki orası daha kötüydü. Burada, önceki sahibi şimdi kedi çışı gibi kokan kalın kahverengi bir halı sermişti. Duvarlar koyu, budaklı bir kahverengiyle kaplanmıştı. Ayak izi yukarıdakiyle aynıydı ve Paige kendine rağmen potansiyel görmeye başlamıştı. Odanın her tarafında bir kapı daha vardı.

Arka tarafta Gannon'un zorlayarak açtığı yol, paslanmış bir el arabası ve eski bir su ısıtıcısının bulunduğu eski püskü bir verandaya açılıyordu. Üstlerinde, kesinlikle kurallara uygun olmayan bir güvertenin kalıntıları esintiyle sallanıyordu.

Gannon mimari detaylara dikkat çekti ve tuğlaların yeniden örülmesinden ve yeni kablo tesisatı döşenmesinden bahsetti. Paige sessiz kaldı ve her şeyi içine çekti. Ana kata geri döndükten sonra eksik basamaklardan kaçınarak çürük merdivenlerden yukarı çıktı.

"Kolay düzeltmeler," diye ısrar etti, iki basamağı tırmanırken elini tuttu. Işık düğmelerini çevirdi ve onu mekânda gezdirdi. "Bence ebeveyn odası bu katta olmalı, belki bir oturma odası ya da bir çeşit çalışma odası da olabilir," dedi.

Daha fazla kahverengi halı, daha fazla lahana gülü ve aralarını göremeyeceği kadar kalın örümcek ağları. Duvara yaslanmış, şüpheli lekelerle kaplı sarkık bir şilte vardı.

"Banyo artık burada ama belli ki daha büyük olması gerekiyor."

Siyah-beyaz dama tahtası karolar orijinal görünüyordu. Dökme demir ayaklı küvete giden su tesisatı da öyle. "Oh, Gannon," diye nefes aldı. "Bunu saklamalısın."

"O merdivenden aşağı taşımayacağımdan eminim," diye homurdandı.

"Tesisat, elektrik, alçıpan ya da her neyse." Paige eşyaları işaretlemeye başladı

Kapalı.

"Tamir edebilirim," dedi dostça.

Üçüncü katın arkasına doğru ilerlediler, daha fazla pencere ve başka bir kapı buldular. "Balkon mu?" Paige dışarıya bakmak için elini kirli camın üzerinde gezdirerek sordu.

"Dikkatli olun. Buralara dokunursan tetanos ya da difteri kapabilirsin," diye uyardı Gannon.

"Arka bahçeyi görebilir miyiz... güvenli bir şekilde?"

"Mutfak güvertesinde çok fazla nefes almazsak, ağaçlar için orman hakkında bir fikir edinebiliriz."

Uzun merdivenlerden ana kata inen Gannon, gevşek pirinç topuzu çevirdi ve kapıyı teker teker çıkabilecekleri kadar açmaya çalıştı. Tokmak düştü ve bir çınlamayla yere çarptı.

"Bunu düzeltereğim."

Dikkatlice parmaklıklara doğru ilerlediler, beyaz boya altlarında yığınlar halinde dökülüyordu.

Elini dökülen boyanın üzerinde gezdirerek, "Bunları solumamaya çalış," dedi. "Muhtemelen kurşun bazlı."

"Gannon, tüm ev muhtemelen asbest ve küf içinde. Elektrik ve su tesisatını yönetmeliğe uygun hale getirmen gerekecek ki bu da astronomik bir rakam ve dört katta büyük bir baş belası olacak. Küvet dışında hiçbir şey kalamaz."

"Peki ya üst kattaki yatak? Neredeyse yepyeni."

Başını salladı, gözlerini kapattı. "Buna hazır olduğuna emin misin?" "Asıl soru, sen buna hazır mısın?"

Yabani otların ve yuvarlanan kaldırım taşlarının üzerinden dışarı baktı. Aşırı büyümüş arka bahçe ormandan çok geçit vermez bir orman gibiydi. Ama Gannon King'in vizyonu vardı. İddialı bir vizyon ama bunu başarabilirse, gurur duyabileceği vitrin gibi bir evi olacaktı.

"Burada ne görüyorsun?" Paige, yeşillik felaketine doğru başını sallayarak sordu.

Gannon arkasından yaklaştı, kollarıyla onu parmaklıklara hapsetti. "Aşağıda, bahçeye doğru kavisli bir kenarı olan, kaldırım taşlı bir veranda var," dedi, altlarını göstererek. "Her zaman büyük bir açık hava şöminesi istemişimdir, o da oraya gider."

"Peki ya şu köşedeki?" Kadın işaret etti. "Ne görüyorsun?" diye karşı çıktı.

Yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "Bir su tesisinin hemen yanında bir hamak. Biraz ses çıkaran bir şey. Şehrin ortasında kendi vahanız."

"İşe alındım."

Onun kollarında dikkatle döndü ve zemin ayaklarının altında inledi. Her şeyi *görebiliyordu*. Bu dünyada bu güzel kahverengi taşı hayata döndürebilecek biri varsa, o da Gannon'dı. Ve o da katılmak istiyordu.

"Ne zaman başlıyoruz?"

Ondan beklediği muzaffer sırıtış gelmedi. Onun yerine ciddi ve niyetli görünüyordu. "Resmi olarak kabul etmeden önce bilmen gereken bir şey daha var."

Dudaklarını ıslattı, şimdi gergindi çünkü bunu çok istiyordu. Bu işi, bu evi istiyordu. "O da ne?"

"Öncelikle, şu Mackenrowe denen adamla çıkıyor musun?" Paige gözlerini kırıştırdı. "Kim? Drake mi?"

"İkiniz geçen ayki etkinlikte oldukça samimi görünüyordunuz."

Gannon bu soruyu sormak zorunda kaldığı için sinirlenmiş gibi görünüyordu. "Bu seni ilgilendirmez ama hayır. Beni düzleştirmekten alıkoydu

"Sahte kız arkadaşının yeni burnunu kameraya çek."

Gannon rahatlamış bir ifadeyle bu şakayı duymazdan geldi. "Seninle sadece arkadaş olmak istemediğimi bilmeni istiyorum. Seni yıpratmak ve yatağına geri dönmek için her türlü niyetim var."

Nabızı hızlandı, Gannon'ın duyabileceğinden emin olana kadar derisinin altında gümbür gümbür atmaya devam etti.

"Bizi tekrar ziyaret etmekle ilgilenmiyorum," dedi kararlı bir şekilde. Ancak sesi hafifçe dalgalandı. "Bu bir iş."

Başını iki yana salladı. "Bizimle asla sadece iş olmaz, Paige. Sana haber veriyorum ama anla ki seni taciz etmeyeceğim, sette peşinden koşmayacağım. Seni baştan çıkaracağım."

"Gannon-"

"Dürüst olmak istiyorsun ve ben de sana istediğini vermek istiyorum. Bu işi kabul etmene ihtiyacım var çünkü benim için bu kadar önemli bir konuda güvendiğim tek kişi sensin. Ama aynı zamanda sana yakın olmak, seni görmek, sana dokunmak istiyorum." Sert avuç içi, sahip olduğunu bilmediği bir nezaketle yüzünün yan tarafını okşadı.

"İş ve özel hayat birbirine karışmaz," diye hatırlattı ona. "Bunu zaten denedik."

"Sizin ve benim için iş kişiseldir. İş bizim hayatımızdır. Yaptığımız her şey birbirine karışmış durumda. Bu projeyi gerçekleştirmek, bu bok çukurunu bir yuva haline getirmek için profesyonel becerilerinize güvenirken, hayatınıza geri dönmek için çalışacağımı anlamanızı istiyorum."

"Ya sana hayır dersem?" "İşe mi bana mı?"

"Bir fark var mı?"

"Sırf seni yatağına geri döndürmek için başının üstünde asla bir iş tutmam ve eğer gerçekten yapacağımı düşünüyorsan-"

Öfke parıltısı onu rahatlattı.

"Yapmayacağım," diye söz verdi. "Sen o adam değilsin." "Tabii ki o adam değilim."

"Yavaş ol, King. İşe evet diyorum ve ilişkiyle ilgilenmediğimi söylüyorum."

"Evet'ini kabul ediyorum, ilgilenmemeni de göreceğiz."

"Dizinin adı ne?" "*King's Castle.*"

CHAPTER

40

S Altın sarısı ve yakut rengi yaprakların kenarlarının kırağı tuttuğu gevrek bir sonbahar sabahında yuhalamalar başladı. Gannon avuçlarını kot pantolonuna sildi. Sinir değildi. Heyecanlıydı. İlk tam saha maçını her zaman sevmiştir.

bir proje üzerinde çalışıyordu. Ve bu, şimdiye kadar ele aldığı en önemli projeydi.

Bu onun için yeni bir başlangıçtı, sonunda kucaklamaya hazır hissettiği bir başlangıç.

Çekim programı *Kings of Construction*'a göre daha bağışlayıcıydı ve günün sonunda kendi buzdolabından bir bira alıp ayaklarını kendi koltuğuna uzatabiliyordu. Bu kez yapımcıydı ve Eddie Garraza da yürütücü yapımcılık görevini üstlenmişti. Her ikisi de Gannon'ın ısrar ettiği şartlardı. Yapım şirketinin *Kings*'te yaptığı gibi dramayla hızlı ve gevşek izin vermeyecekti, ama bir profesyonelden biraz rehberlik alabilirdi.

Eddie işe uygun.

Adam şu anda bir merdivenin yükselen enkazının etrafında dolanıyordu, kırılması gereken kır saçlarının üzerine taktığı kasketi ve burnundan aşağı kayan gözlükleriyle.

Paige, bir gün yemek odası olacak yerde tabletinden başını kaldırdı, onunla göz göze geldi ve sırttı.

Beklendiği gibi, kendini işe vermişti ve dikkatli planlaması ve özenle seçilmiş ekibiyle işe koyulmaya hazırdılar. Ses miksajı için Felicia da dahil olmak üzere çoğunlukla kadınlarla çalıştığını fark etti. Kadınlar ve değişiklik olsun diye yerel bir iş alma fırsatını kaçırmayan Tony.

Paige'in ne yaptığını biliyordu, muhtemelen cinsiyetleri nedeniyle es geçilen mürettebat üyelerine yardım ediyordu. Onlara deneyim kazandırıyordu.

Bir sonraki projelerine geçme zamanları geldiğinde zgemişlerinden fırlayacaktı.

Bu onun sevdiği yönlerinden biriydi. Paige asla sadece Paige için alışmazdı. O, takımının geri kalanını zafer için son bölgeye sürüklemeye hazır bir takım kaptanıydı. Ona güvenebilirdi ve onun da kendisine güvenebileceğini öğrenmesini umuyordu.

Kablolar, aletler, üretim yığınları ve inşaat gereçleri arasından Paige'in yanına doğru ilerledi. "Hazır mısın?"

"Asıl soru, hazır mısın? Bu senin bebeğin."

Keşke bilseydi, diye düşündü Gannon.

Ondaki değişimi okumuş olmalı ki küçük bir adım geri çekildi ve iş moduna geri döndü. "Işık ve hava müsait olduğuna göre, girişinizi sahanlıkta yaparak başlayabiliriz. Sonra içeri girdiğimizde Chantay'e dışarıda bazı B-roll çekimleri yaptıracağım. Cephe, park, vs. şimdi, içeri girelim..."

Gannon'ın demodan önce Cat ve Nonni'ye büyük turu attırması Paige'in fikriydi. Böylece finalde gerçek bir açıklama için onları geri getirebileceklerdi. Bir yanı küçük İtalyan büyükannesini halkın gözünden korumak istese de, Francesca Bianchi'nin bundan büyük keyif alacağını biliyordu.

Paige ona zaman izelgesi hakkında bilgi vermeyi bitirdiğinde Paige onu can kulağıyla dinliyormuş gibi başını salladı. Onu rotasında, programında tutacaktı. Hep yle yapardı.

"Beşe kadar gezinti çekimlerini tamamlayabilirsek, bitirmeden önce bir ya da iki saat demo yapabileceğimizi düşünüyorum" diye tahmin etti.

"zellikle birinci katta ışıklandırma biraz zor olacak. Aşağısı zindan gibi, bu yüzden fazladan kurulum süresine ihtiyaımız olacak."

"Sorun değil. Onlar hazırlanırken dışarı çıkıp herkes için öğle yemeği alırız, geri döndüğümüzde yeriz ve sonra oradan başlarız."

Ona baktı. "şu uysallığına bak."

"Uyumlu olabilirim. Büyüleyici de. Yakışıklıyım, glym, oldukça zekiyim, acıya tahammülüm yüksek, ikiye dayanabilirim ve iyi kırmızı sos yaparım." zelliklerini saydı. Dudaklarının titrediğini gördü, sakın kalmak için mücadele ettiğini biliyordu ve şansını zorladı. "Bu zelliğimi biliyor musun bilmiyorum ama alfabeyi de geçirerek söyleyebilirim. Belki bir ara sana gösteririm."

Öksürerek örtmeye çalıştığı boğuk bir ses çıkardı. "Lanet olsun, Gannon."
"Prenses, aşkta ve savaşta her şey mübahtır."

"Eğer bu şimdiye kadarki en büyük yanlış ifade değilse, ne olduğunu bilmiyorum." "Bu kat için en büyük demo patlaması mutfak ve o korkunç buzdolabı.

Sonra da ana banyoya gidebiliriz," dedi Gannon, dengesini bozmak için vites değiştirerek.

Paige onu, "O küveti yok etme," diye uyardı.

Üç parmağını havaya kaldırdı. "Scout'un onuru."

"Mürettebatı toplayalım," dedi başını sallayarak.

Ekibiyle gün boyunca konuşurken, soruları yanıtlarken, delegasyon yaparken onu dinledi. Ne yaptığını biliyordu. Herkese belirli roller, ayrıntılı talimatlar veriyordu. Paige belirsizlikten hoşlanmazdı. Bunu biraz geç öğrenmişti.

"Tony bu sabah ilk ünite, Chantay ve Nina da ikinci ünite. Öğleden sonra yer değiştireceğiz. Felicia bu süre boyunca ses sihirbazımız ve Bradley de çok enerjik prodüksiyon asistanımız. Ayrıca bir GoPro'su olacak, böylece birinci ya da ikinci ekipte kaçırabileceğimiz kamera arkası görüntülerini yakalayabilecek." Paige tabletine baktı. "Herkes hazır mı?"

Küçük çemberlerinin etrafına bakarak başlarını salladılar.

"Güzel. Yapabileceğimiz en iyi işi yapalım, güvende olalım, iyi bir şeyler öğrenelim ve Gannon'u kızdırmamaya çalışalım. Huysuz olabiliyor." Ona göz kırptı.

"Huysuzsam," diye araya girdi Gannon, çemberlerine girerek, "haklı olduğum içindir... çoğunlukla."

Ona sırtttılar.

Ekibini yanına çağırdı ve tanışma faslını başlattı. "Bilmeyenler için söyleyeyim, bu Eddie. Eddie bizim EP'miz ve para babamız, bu yüzden onu kesinlikle kızdırmayın."

Eddie nazıkçe şapkasını çıkardı.

"Gannon sözlerini şöyle sürdürdü: "Önümüzdeki birkaç ay boyunca hepimiz birbirimizi çok iyi tanıyacağız. Zor bir iş olacak ama buna değecek. En azından benim için, çünkü sonunda buraya taşınacağım."

Birkaç gülümseme, kıs kıs gülme oldu.

"Paige ve ben size aileden biri gibi davranacağız ve sizden de bu nezakete karşılık vermenizi bekliyoruz. Yani sette olanlar aile meselesi.

burada kalacak. Anladın mı?"

Herkes başını salladı ve Paige'in ona uyarı dolu bir bakış attığını fark etti.

"İşte ilk aile işiniz. Paige'e aşığım ama bana zaman ayırmıyor. Bu yüzden bu çekim sırasında onu yıpratacağım ve hepinizin ona övgüler yağdırmanızı rica edeceğim."

"O kadar da çirkin görünmüyor, Paige," diye seslendi Flynn çemberin .

Mürettebat kıkırdadı ve Paige buz mavisi gözlerinden ona zehirli oklar fırlattı.

"Flynn'den biraz daha fazla çaba göster," diye önerdi Gannon. "Şimdi Paige'den kişisel bir konuyu açtığım için özür dilememe izin ver, sonra da güne başlayabiliriz. Herkes dışarı çıkabilir. Bu kat hepimizi daha fazla taşıyabilir mi bilmiyorum."

Dağıldılar ve Paige ona kaşlarını çattı. Kulaklığını çekip çıkardı. "Bu da neydi böyle, Gannon?"

"Herkesi aynı sahaya koyuyorum."

"Ben yönetiyorum. Patron benim." Parmağını adamın göğsüne sapladı. "Herkes özel hayatıma burnunu sokmak için izin almışken ben nasıl patron olacağım?"

"Tatlım, gizlice dolaşmak istemiyorum. Peşimden nefes nefese koştuğunu, hızlı bir sevişme için bana yalvardığını söylemedim."

Elini adamın ağzına kapattı. "Sadece. Dur. Konuşmayı. Yoksa çeneni kapatmak için çivi tabancası kullanacağım."

"Hava kompresörünü henüz bağlamadık," diye mırıldandı avucuna karşı.

"Umarım bu cehennem çukurunun dört katından da düşersin," diye tersledi Paige ve uzaklaşmaya başladı. Ama kadın dönüp tepinerek geri . "Bana iki kez beni sevdiğini söyledin. Bir kez yalan söylediğini öğrendiğimde, bir kez de ekibimin önünde şaka yaparken. İlerisi için söylüyorum, bunu yapmanın en iyi yolu bu değil."

Arkasını döndü, kulaklığını yerine taktı ve ön kapıdan dışarı çıktı.

Eddie bir elini onun sırtına vurarak, "Senin için biçilmiş kaftan," dedi.

"Kirlenmek umurumda değil."

Gannon'ın balyozu sıvayı ısırarak toz ve parçaların uçuşmasına neden oldu. Balyozu açtığı delikten geri çekti ve tekrar savurdu. Flynn mutfığa açılan kapının öbür tarafına doğru ilerliyordu. Bahse girmişlerdi. Kendi tarafını ilk kim patlatırsa o kazanacaktı. Kaybeden soyunacak ve kamera karşısında üst kattaki ayaklı küvette oturacaktı.

Gannon tekrar vurdu ve talihsiz metal çınlamasını duydu. "Kahretsin."

Çınlamanın hemen ardından farklı bir ses duyuldu. Patlayıcı bir fişkırtma. Su - neyse ki lağım suyu değildi - kırılan borudan fişkırtarak Gannon'ı ıslattı ve her yöne püskürdü.

Kargo pantolonu ve iş botları içindeki Chantay, patlama bölgesinden yana doğru dans ederek çıktı ve yuvarlanmaya devam etti.

"Suyu kim kapatmadı lan?" Gannon bağırdı, gömleğini çıkarıp patlak borunun etrafına sardı. Onun işi, onun eviydi; suyun kapalı olup olmadığını iki kez kontrol etmek onun sorumluluğuydu. En azından gaz borusu değildi.

Flynn, yüzünde boktan bir sırıtışla, borusuz duvarın kendi kısmına vurmaya devam etti. Her yerinde piercingler olan, liseden terk sıksa Mickey, bodrum merdivenlerinden aşağıya inerek kapatma vanasını aradı.

Gannon'ın gömleğinden fişkıran su önce bir damlaya, sonra da bir sızıntıya dönüştü.

"Bitti!" Flynn balyozunu havada çevirdi ve tek eliyle yakaladı. "Ve şimdiden bahsi yarıladsın."

Gannon ona ters ters baktı ve küçük bir monitörden görüntüleri izleyen Paige'in sırıtışını yakaladı. Bu görüntüler elbette pikseli olarak programda yer alacaktı ama Gannon onun bu sette kendisi olmasına izin vermeyi herhangi bir *Kings* bölümünden daha çok istiyor gibi görünüyordu.

Adam ona göz kırptı, kadın gözlerini devirdi ama Chantay kamerasının arkasından sırtıttı. Onları teker teker kazanıyordu. Film bittiğinde hepsinin Gannon Takımı olacağını tahmin ediyordu. Ve alabileceği her türlü yardıma ihtiyacı olacaktı.

Şimdiye kadar, Paige onun karşı konulmazlığına karşı dirençli olduğunu kanıtlıyordu. Ama kazanacaktı. Şimdi kaybetmeye hiç niyeti yoktu. Bu kadar çok şey tehlikedeyken olmaz.

Adamları ortalığı temizlerken, Gannon ödeme yapmak için yukarı çıktı. Chantay, Paige'le birlikte onu takip etti ve kadınlar

vıcık vıcık kot pantolonunu çıkarırken kahkahalar attı. Güvenlik gözlüklerini çıkarmadı ve boxer külotunun içinde yavaşça döndü. Paige'in gözlerindeki kıvılcımı gördü, bakışları onu tepeden tırnağa süzdükten sonra tekrar geri döndü ve sonra bakışlarını bastırdı.

Evet, görüldüğü kadar içine kapanık biri değildi.

Gannon lekeli küvete tırmandı. "İşte. Mutlu musun, göt herif?" diye sordu Flynn'e.

"Oldukça geniş," diye Flynn.

"Eminim ikiniz de oraya sığabilirsiniz," dedi Paige masumca.

Hâlâ alet kemerini ve iş botlarını giymekte olan Flynn buna mecbur kaldı. Karşı tarafa tırmandı ve Gannon'ın yolundan çekilmek için küvetin arkasına tırmanmasına neden oldu.

Flynn küvetin kenarına vurarak, "Sanırım buraya daha fazlasını sığdırabiliriz," dedi.

Terk edilmiş ayaklı küvet inşaat işçileri için bir palyaço arabasıydı. Sonunda, "Rubber Duckie "nin detone bir yorumunu yaparak altı kişiyi küvete sığdırdılar. Paige kamera karşısında o kadar çok güldü ki ağlıyordu ve Gannon'ın midesi onu izlerken yavaşça mutluluğa doğru yuvarlandı.

O kadar çok gürültü yapıyorlardı ki, küvetin altındaki zeminden gelen uyarı gıcirtısını neredeyse kaçırıyorlardı.

Gannon, "Gemiye terk edin," diye emrederek cesetlerin güvenli bir yere kaçışmasını sağladı. Flynn, "Bunu desteklese iyi olur," dedi.

Paige gözlerini silerek, "Bunu da listeye ekle," dedi.

Flynn, "Bu liste biraz daha uzarsa, önümüzdeki yirmi yıl boyunca burada olacağız," öngörüsünde bulundu.

Plan bu, diye düşündü Gannon.

CHAPTER

41

Paige, yemek çubuklarıyla bir parça bulgogi mızraklarken Gannon'u izledi. Onu set dışında ve mesai saatleri dışında görmek için her zaman bir neden buluyordu. Bu gece onunla bir akşam yemeği buluşması talep etmiş, o da kendi evinde buluşmayı teklif etmişti. Bir restoranda buluşurlarsa ortalığı karıştıracak spekülasyonlar olmayacaktı ve bir ev arkadaşı vardı, bu yüzden yatakta bitmezdi.

Paige kendi kendine, Gannon'la yatmak istediğinden değil, diye hatırlattı. Bu daha çok, zayıf bir anında şarabı fazla kaçırması ihtimaline karşı aldığı bir önlemdi. Becca her an içeri dalabilecekken zayıf olmak daha zordu.

Böylece onun kanepesine yerleştiler, mükemmel bir sehpa güzel Kore yemekleri yediler ve zaman çizelgeleriyle hokkabazlık yaptılar.

Gannon çok *büyüktü*, çok *erkekti*. Onun varlığı dairesini olduğundan daha da küçük hissettiriyordu.

"Peki, ses çalışman ne zaman yapılacak?" Paige kağıda notlar karalayarak ve dizinin onunkine ne kadar yakın olduğunu görmezden gelmeye çalışarak sordu.

"Salı'dan Çarşamba'ya. 'İlk kalite ödülü' demem için neden iki güne ihtiyaç duyduklarını anlamıyorum," diye yakındı Gannon. "Zaten kulağa saçma sapan bir ödül gibi geliyor."

Paige biraz kimchi aldı ve ona baktı. "Eminim sen söyleyince kulağa etkileyici gelecektir."

"Evet, doğru."

İkinci sezon yayınlanmaya başladığından beri iki ciro anlaşması yapmıştı ve Paige onun bu anlaşmalardan dizinin çekimlerinden daha rahatsız olduğunu düşünüyordu. "Bu anlaşmalara evet demek zorunda değildin," diye hatırlattı ona.

Omuz silkti. "Faturaları ödüyorum. Özellikle de şu anda bir para çukuru olan bir evle uğraştığım için."

"İhtiyaç olarak gördüğün şeylerden kısılabilirsin." Yemek çubuklarıyla onu işaret etti.

"Bu çok saçma bir fikir," diye karşı çıktı Gannon. "Biz zaten işin içindeyiz, işi yapıyoruz. Bunu sonraya bırakmanın bir anlamı yok."

"Çünkü Brooklyn'deki her mutlaka bir metrelik buhar duşuna ihtiyacı vardır." *Harika*. Şimdi onu duşta hayal ediyordu. Adamın duşu bitirdiği gün sinir hapi alması ya da işe sarhoş gelmesi gerekecekti. Bu ona onu tüm çıplaklığıyla ilk kez gördüğü anı hatırlatacaktı.

"Sadece gömme dolapta yaşadığın için kıskanıyorsun." Parmağını başının üzerinde döndürerek daracık daireyi çevreledi.

"Ha. Tamam. Belki biraz," diye itiraf etti.

Gannon birasına uzanırken, "Dairenin küçük, saçma dolabından bahsetmişken," dedi. "Bu alanda nasıl bir belgesel hazırlayacaksın?"

O gelmeden önce araştırmasının çoğunu temizlemiş, daha güzel bir kazak giymiş ve makyajıyla da biraz uğraşmıştı. Ama hâlâ televizyonun altındaki köşede bir yığın klasör ve kâğıt duruyordu. Dizüstü bilgisayarı tehlikeli bir şekilde üstüne tünemişti. Renk kodlu yapışkan notlar düzenli bir akış içinde duvarı dolduruyordu.

Yayılmak ve gerçekten bir şeylere dalmak için yeterli alan yoktu. Koridorlarına, bir elektrik düğmesi ile yatak odası kapısı arasına sıkıştırılmış portatif beyaz tahtalardan birini asmıştı ama otuz dakikadan fazla bir filmin storyboard'unu yapmak için yeterince büyük değildi.

Omuz silkti. "Bir şekilde hallederiz."

"Keşke ihtiyaç duyduğundan daha fazla metrekareye sahip olmak üzere olan cömert, arkadaş canlısı, uzlaşmacı, becerikli bir arkadaş tanısaydın," dedi Gannon, sahte bir düşünceyle çenesini sıvazlayarak.

"Evinde mi çalışıyorsun?"

"Bana lobotomiden yeni çıkmışım gibi bakma. Önce ameliyatın bitmesini beklemen gerekirdi. O yüzden şimdi taşınmayı aklından bile geçirme."

"Şu anda tuvaletiniz bile yok." Tek banyoyu iki gün önce boşaltmışlardı ve herkes avludaki izin verilen portatif lazımlıkla idare ediyordu.

"Bu yüzden bitene kadar bekleyin dedim. Sen ve Becca dördüncü katı kullanabilirsiniz."

"Sen delisin." Başını salladı ve şarabını almak için hamle yaptı. Neden onun ellerine bakmayı bırakamıyordu? "Sadece gösteriden sonra beni yanında tutmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorsun."

"Hiç kimse sana güzel, yetenekli ve zeki olduğunu söyledi mi?" "Gerçekten hiç kimse. Ve ben belgeselimi senin ev, Gannon."

"Neden olmasın? Biz arkadaşız."

"Arkadaş olmak istemiyorsun," diye işaret .

"Sadece arkadaş olmak istemiyorum," diye düzeltti.

"O zaman senin bu sarhoş halinden yararlanıp teklifini kabul etmem adil olmaz. Yapabileceğim en nazık şey, sen aşkını yenene kadar senden uzak durmak olur."

"Paige." Sesinde alaycı bir ton vardı. "Sahip olduğumuz şeyi küçümseme." "Sahiptik," diye düzeltti otomatik olarak.

Derin ela gözlerinin ardında parlayan sıcaklıkla ona baktı. "Sana olan hislerimi küçümseme."

Bu küçük vuruş, muhtemelen amaçladığı gibi, hedefi tam on ikiden vurmuştu. İnsanların hikâyelerini anlatma işindeydi ve bunu yapmak için onların hayatlarına, duygularına sağlıklı bir ilgi ve saygı duyması gerekiyordu. Gannon bu iğnelemeyi hak etmemişti.

"Özür dilerim. Hiç gereği yoktu."

Yemeğine geri döndü. "Beni Kore yemeğimi alıp eve gitmeye zorlama." Yine şakacı.

"İçtenlikle özür dilerim. Sen bunu hak etmedin. Ben sadece..." Ona, kanepesindeki varlığının bile yetilerini elinden aldığını itiraf edecek değildi. Tanrı aşkına, onun kokusunu alabiliyordu. Temiz gömleğindeki çamaşır deterjanı ile sabununun baharatı onu çıldırtmaya yetmişti. Koku herkes için anıları tetiklerdi. Ne yazık ki onun için, Gannon'ın kokusu kafasında bitmek bilmeyen bir müstehcen sahneler maratonunu tetikliyor ve platonik olarak onun yanında oturmayı neredeyse fiziksel olarak acı verici hale getiriyordu.

"Sana bir şey soracağım," diye açıkladı. "Muhtemelen hoşlanmayacağın bir şey. Ama yine de soruyorum."

"Sabırsızlanıyorum."

"Kariyeriniz ve ilişkiniz arasında bir seçim yapmanız gerektiğine gerçekten inanıyor musunuz?"

"Bu durumda mı?

Evet." "Neden?"

"Gannon," diye içini çekti Paige.

Tabağını bıraktı ve kolunu arkasındaki kanepeye dayayarak arkasına yaslandı. "Ben neden sen seçmek zorundasın? Aynı şirkette, aynı sektörde, aynı programda çalışıyoruz. Birbirimize ilgi duyuyorduk. Tam olarak aynı durumdayız."

"Bir sakin olması dışında." Canlı, kaslarını sıkın ayrıntılarıyla hatırladığı bir penis.

"Açıklayın. Aynı insanlar, aynı durum, yine de ilişki yüzünden cezalandırılacağınızı söylüyorsunuz."

"Belgeselin ana fikri de bu zaten," diye söze başladı. "Çifte standartlar var, bazıları o kadar bilinçaltında ki, biri işaret edene kadar hepimizin çifte standartlara göre davrandığımızı bile bilmiyoruz. Berbat bir gün geçirdiğimde ya da konsantre olduğumda bile, bana gülümsememi söylemenin sorun olmayacağını düşünen bir adam olacaktır."

Gannon hiçbir şey söylemedi.

"Bir düşünün. Diyelim ki sette zor bir gün geçiriyorsunuz ve Andy yanınıza gelip 'Daha sık gülümsemelisin' diyor."

"O kendini beğenmiş suratına bir yumruk atardım."

"Çünkü bu söylenecek aptalca bir şey, değil mi? Birisi size nasıl hissedeceğinizi söyleyebileceğini düşünüyor. Bu küçümseyici. Ama bir erkek bunu bir kadına söyleyebileceğini düşündüğünde ne olur biliyor musunuz? Çoğumuz gülümseriz."

"Kendini beğenmiş suratına yumruk atmak yerine."

Başını salladı. "Çifte standart. Bir erkeğe nasıl hissetmesi ya da kızmaması gerektiğini söylemek doğru değil." Artık konuya ısınmaya başlamıştı. "İkimizi de içeren spesifik bir örneğe geçelim. Sosyal medyada hakkımızda dedikodular başladığında, sen iki kadınla birlikte olan bir aygırdın, ben de bir ilişkiyi bitiren bir sürtük. Aynı insanlar, aynı ilişki, ama birimiz bunun için alkışlanırken, diğeri tokatlanıyor. Penis ve vajina arasındaki fark bu."

Başını salladı. "Ne dediğinizi anlıyorum ama burada başka bir katman daha yok mu? Peki ya verdiğiniz tepkinin sorumluluğu size ait mi? Biri size gülümsemenizi söylediğinde gülümsüyorsanız ya da kamuoyunun düşüncesi yüzünden içinde olmak istediğiniz bir ilişkiden vazgeçiyorsanız, bu sizin sorumluluğunuzda değil mi?"

Sırıttı. "Çok iyi, Gannon. Feminizm, cinsiyetçilik, kadın düşmanlığı ve özgüven karmaşık olmanın ötesindedir. Evet, kendimiz için bir sorumluluğumuz var."

Tepkiler. Ancak bazı kadınlar daha iyi muamele talep edecek konumda değiller ya da kendilerine güvenmiyorlar. Bu pozisyonda olanlarımızın, ayağa kalkmanın bedelini ödemeye istekli olması gerekiyor."

"Ve herkesi bir araya getirmek istiyorsunuz," diye ekledi.

"Onun gibi bir şey. Evet, öyle. Yanınızda kimse yokken en üstte olmanın ne eğlencesi var? Erkekler kulübündeki tek kadın olmayı kim ister ki?"

"Benimle olmak hoşuna gitti mi?" Konunun değişmesi onu şaşırtmıştı. "Benimle bir gelecek görüyor muydun... en azından daha önce?" diye düzeltti.

Paige tartıştı. Burada çok ince bir çizgide yürüyordu. Tek bir yanlış adımda kendini ya patronu Gannon'ı kızdırırken ya da arkadaşı Gannon'ı incitirken bulabilirdi. Ama ona dürüst bir cevap borçluydu.

Derin bir nefes aldı. "Meeghan o gün sete gelmeden önce, sana nerede durduğumuzu ve sezon dışında benimle görüşmek isteyip istemeyeceğini sormayı planlıyordum."

İnanmaz görünüyordu. "Bir tür kaçamak yaptığımızı mı düşündün?"

"Uh, evet."

"Bir ilişkimiz vardı."

"Ne?" Paige ona bön bön baktı. "Bu konu hakkında hiç konuşmadık." "Bunun bir ilişki olması için neden konuşmamız gerekiyor?"

"İşte ilişki budur! Birbirimizle bir şeyler hakkında konuşmaktır."

Gannon, "Bütün gün, her gün konuşurduk," diye karşı çıktı.

Paige, "Bütün gün birlikte çalıştık ve sonra geceleri... başka şeyler yaptık," diye açıkladı.

"İlişki şeyleri."

Kadın homurdandı. "Bana seks yaptığın her kadınla bir ilişki yaşadığını mı söylüyorsun?"

"Tabii ki hayır. Sana bir ilişkimiz olduğunu söylüyorum."

"Eğer bu konuda hiçbir fikrim olmasaydı, çok da iyi bir şey olamazdı."

"Her gece sikim içindeyken bunu nasıl bilmezsin?" Kızgın olmaktan çok kuşkulu görünüyordu. "Sana kahve getirdim. Geceleri seninle uyuyarak geçirdim -seni becererek değil- çünkü güvende olmanı istedim. Uçakta üzerime salyalarını akıtmana izin verdim."

Paige gözlerini kırıştırdı. Gannon King'in onunla bir ilişkisi vardı ve Paige'in bundan hiç haberi yoktu.

Devam etti. "Yani senin için bu bir kaçamaktı, ama yine de daha fazlasıyla ilgilenip ilgilenmeyeceğimi görmek istedin?"

Acınası bir şekilde omuz silkti. "Bilmiyorum. Binlerce aşağılayıcı an önceydi. Tam olarak ne düşündüğümü hatırlamak zor."

"Bir şeylere devam etmek istedin ve sonra lanet olası Meeghan ortaya çıktı, bir pislik gibi davrandı ve seni utandırdı ve sonra işin bitti."

Kahretsin.

"Sen güçlü, yetenekli, akıllı bir kadınsın Paige. Yine de kendini savunmaya istekli olmadığın için birinin seni istediğin şeyden mahrum etmesine izin verdin."

"Ve şimdi bunun hakkında lanet bir belgesel yapıyorum. Bu benim için önemli, tamam mı? Şimdi mutlu musun?"

"Hayır! Mutlu değilim! Perişan haldeyim, Paige. Seninle birlikte olmak istiyorum ve bunu yapabilmemin tek yolu çalışmak çünkü bedelini ödemek ya da sonuçlarını kabul etmek istemiyorsun. Bunun için savaşmak zorunda kalmak istemiyorsun."

"İnsanlar bu işi seninle yattığım için aldığımı düşünecekler," diye karşı çıktı.

"Ne olmuş yani? Her insan mı? Sektörde işe alım yapan herkes böyle mi düşünecek? İşinize bakma zahmetine katlanmayan ve sadece saçma sapan söylentileri dinleyen insanlar için mi çalışmak istiyorsunuz?"

"Bu olayda saçma sapan söylentiler doğruydı," diye hatırlattı ona.

"Peki benim her gece yatağında olmam işini yapma becerini azalttı mı?"

"Hayır, tabii ki hayır. Ama yine de, eğer bir erkek olsaydım, cinsel geçmişime rağmen kimse beni işe almak için iki kere düşünmezdi."

"Anlıyorum. Ve haklısın. Bu çok saçma. Burada kesinlikle bir çifte standart var. Ama bu konuda ne yapabilirsin ki? Seni yattığına göre yargılayacak pisliklere pazarlanabilir kalabilmek için seni önemseyen birini bırakıp gitmek mi?" Birasını kaptı, hareketinde şiddet vardı. "Bak, anlıyorum. Anlıyorum. Ama mücadeleden geri çekilerek tam olarak kime yardım ediyorsun? Benden uzak durarak ne kazanıyorsun? Böyle bir bokla savaşacak konumdasın, ona boyun eğecek ve onu kanun olarak kabul edecek değilsin.

"Sadece çifte standart saçmalığına dikkat çeken bir belgesel mi yapacaksınız? Yoksa kadınlara bu saçmalığa nasıl karşı duracaklarını mı göstereceksiniz? Penis kullanan bu adama göre, bence bir kötülük yapmış olursunuz.

Eğer izleyicilerinize sadece bir sorunu nasıl tanımlayacaklarını gösterirseniz, sorunu çözemezsiniz."

Paige kanepeye yaslandı ve elleriyle yüzünü kapattı. "Bir yanımla seninle tartışmak istiyorum, yanımla da bunu kaydedip filmde kullanabilmeyi diliyorum."

Sessizlik , ikisi de kendi düşüncelerine daldı. "Biraz daha şarap ister misin?" diye teklif etti.

"Tanrım, evet."

CHAPTER

42

Paige!" Gannon'ın sesi kulaklığında yankılandı. "Tanrım! Ne? Bağırmama gerek yok. Lanet olası bir mikrofon takıyorsun." Ona kulaklık verdiğine pişman olmuştu. sahneleri çekmiyordu.

"Buraya gelebilir misin? Bir şeye bakmanı istiyorum."

"Kızarıklığın tamamen normal olduğuna eminim, Gannon. Ama kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, bir tıp uzmanına muayene olmayı düşünmelisin." Paige, konuşmalarını dinleyen diğerlerinin yararlanması için şaka yaptı.

"Mutfak fayansı, prenses. Benim etkileyici ve isiliksiz anatomim değil," diye karşılık verdi.

Paige kahkahalarını bastırdı ve Bradley'ye arka bahçenin peyzajı için çektikleri B-roll'a göz kulak olmasını işaret etti. Taşeronlardan oluşan bir ekip sanki balta girmemiş bir ormandaymış gibi ortalığı kasıp kavuruyordu.

"Ah, şu Gannon." Paige'in kamera ekibinden Nina başını salladı, platin sarısı saçları mor çizgilerle alnına dökülüyordu. "Tam bir karakter."

Paige sert bir parmakla Nina'yı işaret etti. "Patronun olarak, onun tarafında olmanı yasaklıyorum."

Nina omuz silkti. "Bu adamdan hoşlanmamak biraz zor, biliyor musun?"

Evet, biliyordu. Paige Gannon'ın çekiciliğinin farkındaydı. Sadece kendi iç çatışmasıyla uğraşmak istiyordu, başkalarının fikirleriyle değil.

Devam etmekte olan merdivenlerden bir kat aşağı inerek ana yaşam katına ulaştı. İki hafta önceki konuşmalarından beri sözünü sakınmamak için elinden geleni yapmıştı ama Gannon'ın sözleri kafasında yankılanıyordu

Tekrarla. Ve lanet olsun ki, içinde ufacık bir şüphe kırıntısı bile hissetmedi.

İstediği şeyi savunmaktan daha kolay olduğu için mi ondan uzaklaşmıştı? Eğer çifte standartlara ve haksız muameleye karşı savaşmak yerine sadece dikkat çekmek istiyorsa nasıl bir feministti? Yoksa Gannon'ın seksi büyüüne kapılıp her şeyi açıkça göremeyecek kadar uzakta mıydı? Bu, incelenmeyi hak eden bir olasılıktı.

Becca'ya konuşmayı açıklamaya çalışmıştı ama Becca doktor için onunla görüşmeleri gerektiğini söyleyince pes etmişti. Karmaşık bir durumdu ve o da karmaşıklığa niyetli görünüyordu.

"Kükredin mi?" Paige, iki-dörtlü testerelerin ve atılmış bakır boru yığınlarının etrafından dolanarak konuştu.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu, dolap, tezgah ve fayans örneklerini göstererek. Yeni son teknoloji mutfak olacak, içi boşaltılmış alanın ortasında durdu.

"Ne hakkında ne düşünüyorum?"

"Buraya ne yakışır?" Sabırsızdı, elleri kalçalarında, omuzları gergindi.

Paige ona, "Burası senin evin," diye hatırlattı.

Gözlerini kapadı, bir nefes verdi. "Sadece bana ayak uydur."

Evdeki diğer şeyler hakkında da ona fikirlerini sormuştu. Döşemeler, boya renkleri, aydınlatma armatürleri. Gannon'ı ve mekânı inceledi. Beyaz dolaplar modaydı ama bu alanın ve Gannon King'in modaya ihtiyacı yoktu. Önemli, sağlam, erkeksi bir şey istiyorlardı.

"Dolaplar," dedi, siyahtan iki adım aşağıdaki espresso boyalı siyah ceviz örneğini göstererek. "Tezgahlar, hafif ve temiz. Muhtemelen kuvars, böylece her yıl mühürlemek zorunda kalmazsınız. Bunlardan biri," dedi ve elini gri damarlı beyaz kuvarsın neredeyse aynı iki örneği üzerinde salladı.

Kollarını kavuşturdu, bir elini ağzına götürdü ve düşünceli bir şekilde onu izledi. "Backsplash?" diye sordu, hiçbir şey belli etmeden.

Örnekleri inceledi, her birini tarttı ve reddetti. Çok kadınsı, çok çağdaş, çok sıkıcı. Paige başını salladı. "Benim fikrimi soracak olursanız, bunların hiçbirisi olmaz. Binanın geri kalanıyla uyumlu, dokulu bir şeye ihtiyacınız var. Tuğla. Ama pürüzlü bir yüzey olsun, çok pürüzsüz olmasın. Dış cepheyle uyumlu bir şey. Temizlemesi zahmetli olur ama gerçekten iyi görünür."

Paige *gerçekten çok iyi* olduğuna karar verdi. Pek yemek pişirdiği söylenemezdi ama böyle bir mutfakla arada sırada birkaç yemek yapmayı öğrenebilirdi. Gannon muhtemelen burayı sadece bira ve pizza kutularını saklamak için kullanacaktı. *Şanslı piç kurusu.*

Başını salladı. "Tamam, teşekkürler." "Bu kadar mı?"

Devasa omuzları kalktı. "Evet. Tek ihtiyacım olan buydu. Yaptığın yönetmenlik saçmalığına geri dönebilirsin."

"Teşekkürler."

Dışarı çıktı ama Gannon onu durdurdu. "Paige?"

Döndü. "Evet?"

Onun gözlerindeki parıltıyı, ağzının yanındaki gamzeyi gördü. "Harika bir iş çıkarıyorsun."

Telaşla başını salladı ve kaçtı.

"Sizinle çalışmak bir zevkti," diye seslendi arkasından, *zevk* kelimesine tuhaf bir vurgu yaparak.

Paige başını salladı ve merdivenlere yöneldi ancak ön kapıdan kafasını uzatan yardımcı yapımcısı tarafından işaret edildi.

"Selam Tina. *King's Castle*'a hoş geldin." Paige elini uzattı.

Kırmızı kapüşonlu tişörtü ve spor ayakkabılarıyla ufak tefek bir kadın olan Tina elini ve titredi. "Geçen haftanın görüntülerini editörlerle birlikte gözden geçirdikten sonra içeri girip etrafı kurcalamak zorunda kaldım. Umarım sakıncası yoktur." Gözleri yarım kalmış çerçevelere, bir ekibin güreşerek yerleştirmeye çalıştığı yeni havalandırma kanallarına takılırken sakızını çıtlattı.

"Hiç de değil," dedi Paige. "Şu anda bir karmaşa var ama düzenli bir karmaşa."

"Adamların küvetteki görüntüleri," diye söze başladı Tina, ön pencerelerden görünen manzaraya bakarak. "Çok komikti. Bundan daha çok var mı? Gannon King insan gibi mi davranıyor? Bu bok çukuru mucizevi bir şekilde bir şatoya dönüşürse sağlam bir vuruşa bakıyoruz."

Paige ona, "Bu işi Gannon'a bırak," dedi.

"Birkaç sayfa notum var - birinci bölüm için ihtiyacımız olan bazı bire bir çekimler, bazı B-roll fikirleri," dedi Tina. "Bunları seninle ve Gannon'la aynı anda gözden geçirebilirim, beni biraz tekrardan kurtarmış olursunuz."

"Sorun değil. Gidip onu çekeştireyim. On beş dakika yeterli mi?" Paige çağrı kağıdına bakarak sordu. Pencere montajı için hazırlıklara başlamaları gerekiyordu ve teslimat yarım saat içinde yapılacaktı. O

Gannon'la nereden başlamak istediğini konuşması ve atış görevlerini dağıtması gerekiyordu.

" olmalı," diye çatladı Tina.

"Hızlı bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor, sonra da onu içinde bulunduğu karmaşadan uzaklaştıracam. İstersen etrafı kolaçan edebilirsin," diye önerdi Paige. "Üst kat da en az burası kadar kötü görünüyor."

Tina'yı bu işle baş başa bıraktı ve inşaat gürültüsünün ve ekiplerin konuşmalarının en azından ön kapıların kalın ahşabı tarafından bastırıldığı sahanlığa çıktı. Gannon sessiz bir sokak seçmişti, bu yüzden trafik çok azdı. İşler içeride sanki geçmişin tozlu, gürültülü şeytanlarını temizleyip geride taze, yeni bir başlangıç bırakıyormuş gibi ilerliyordu. Paige, özellikle bugünün yeni başlangıçları düşünmek ya da eski seçimlere yeniden dönmek için uygun bir gün olduğunu düşündü. Bugün onun doğum günüydü ama bu bilgiyi başkasıyla paylaşacak değildi.

St. James ailesinde doğum günleri kutlama için değildi. Onlar başarıların kilometre taşlarıydı, yolculuğu takdir etmek için duraklama anlarıydı ve onunki henüz başlamamıştı.

Ancak yolculuğu ve gelecekteki başarısı yerine kendini Gannon'u ve yeni başlangıçları düşünürken buldu.

Onu baştan çıkaracağı konusunda açıkça uyarmıştı. Ve sette ona sunduğu her sabah kahvesinde, fikrini sorduğu ya da yönlendirmelerini dinlediği her seferde tam da bunu yapıyordu. Öğle yemeği için ona doğranmış salatalar getirdi ve Paige'e kendi iş eldivenlerini aldı çünkü Paige her zaman başkalarınınkini ödünç alıp yardım ediyordu.

Gannon ortalıkta görünmediği zamanlarda ekibine ve kendisine övgüler yağdırıyordu.

Chantay küvet sahnesinin oynatımına bir kez baktı ve kendini yelpazeledi. "Çok yakışıklı bir adam. Ben olsam onu yatağımdan atmazdım," demişti Paige'e.

Eğer çok dikkatli olmasaydı, kendini tam olarak olduğu yerde bulacaktı... Gannon King'in güçlü hamleleri altında sırtüstü yatarken.

Görüntü ona o kadar sert çarptı ki Paige halüsinasyon görüyor olabileceğini düşündü. Dürtüsel olarak parmaklarını sıktı ve bıraktı. Telefonu beton basamağa yuvarlandı. "Kahretsin."

Kendini silkeledi, bedenini ve zihnini Gannon'un şeytanlarından kurtarmak için gerindi. Spontane bir orgazmın tadını çıkarmak üzere olmadığından emin olunca

günlük kontrolleri için Eddie'yi aradı.

"Hey, çocuk," dedi neşeyle. Arka plandan biri bağırdı. "Bugün golf sahası mı?" diye sordu.

"Zor bir iş, ama birinin ağ başkan yardımcılarına bakıcılık yapması gerekiyor. Brooklyn'de işler nasıl?"

"Devam ediyoruz. Bu, düzenden önceki karmaşa. Ama bence ev bittiğinde bu bir gösteri merkezi olacak."

"İyi, iyi," dedi Eddie o dalgın haliyle. "Her gün kontrol etmene gerek yok, biliyorsun. Sana güveniyorum. Ne yaptığını biliyorsun. Elini tutmama ihtiyacın yok."

Paige, "Sadece iyi bir iş çıkarmaya çalışıyorum," dedi.

"Gannon'a göre iyiden de iyiymişsin," dedi Eddie ona. "Post prodüksiyon da onlara verdiğin bilgilerden çok memnun. Sen ve Gannon birlikte gerçekten iyi çalışıyorsunuz."

"Sen de mi Eddie," diye inledi Paige.

Eddie kıkırdadı. "Üzgünüm evlat. Beni etkiledi. Seni çok önemseyen bir adam bu."

Paige, "Bu konuşmayı seninle ya da bir başkasıyla bugün ellinci kez yapmayacağım," diye açıkladı. "Pencereleri kamyonu yükleyeceğiz ve gidip izin belgesini bulmam lazım ki bize yine bağarmaya geldiğinde sayaç görevlisinin suratına fırlatabileyim."

"İyi günler," diye bitirdi Eddie "Evet, evet."

Paige, Gannon'ın ekibine siparişleri ve eve teslimatları organize ederek yardımcı olan şirket içi üretim asistanını bir kez daha aradı ve sonra kendine bir dakika ayırdı. Sonbahar güneşi ılıktı ve Gannon'la arasında kalın bir kapı vardı.

Savunmasındaki çatlaklardan sağa sola kayıyordu. Onun yeteneğinden her zaman etkilenmişti, ukalalığını ve tavırlarını çoğunlukla görmezden gelecek kadar. Ama onu tüm ekibiyle, yıllardır tanıdığı, bazıları büyükbabasıyla çalışmış adamlarla çalışırken görmek, ailesini tanımak gibiydi.

Hepsinin adama karşı gerçek bir saygı ve sevgisi vardı ve Paige'in söyleyebildiği kadarıyla bu hisler karşılıklıydı. Çoğu zaman, uzun bir çekim gününün ardından biralar açılıyor, eşler ve çocuklar ortaya çıkıyordu.

Kings of Construction'dan çok farklıydı. Orada sürekli olarak yabancılarla çevriliydiler ve sonra yeni bir grup yabancıya geçiyorlardı. Burada bir topluluk, bir aile vardı ve Paige'in kendi ekibi de böyle karşılanıyordu.

Uzun boylu ve kusursuz giyimli tanıdık bir kadının yaklaştığını gördü. Koyu renk saçları sakın ama şık bir şekilde toplanmıştı. Lacivert takım elbisesi, altındaki fit vücudu ima ediyordu. Ama tam on santim yüksekliğindeki çıplak topuklu ayakkabılarıyla attığı adım, kendine güvendiğini ve saçmalamadığını gösteriyordu. Aceleye getirilmeden amaca yönelik olarak yapılan bu yürüyüş Paige'e kendi yürüyüşü kadar tanıdık geliyordu.

"Merhaba Paige," dedi annesi, ellerini şık deri çantasının üzerinde kavuşturmuş, kapının hemen dışında dururken.

"Anne, burada ne yapıyorsun?" Paige sahanlıktan kalktı, kot pantolonunun paçalarını fırçaladı ve aceleyle merdivenlerden indi. Annesi gerçekten de doğum gününü kutlamak için zaman ayırmış mıydı? Bu bir doğum günü mucizesi . Genellikle annesi ona göstermelik bir e-posta gönderir, Leslie'nin asistanı da ona parlak, pahalı bir hediye postalardı.

"Seni görmek de çok güzel, canım," dedi Leslie, kabalık olarak hissettiği şeyi incelikle düzelterek. "Hastanenin aşağısındaki blokta bir sempozyumdaydım ve kızımı iş yerinde ziyaret edebileceğimi düşündüm."

"Özel bir durum yok mu?" Paige dürttü.

"Bir annenin kendi kızını görmesi için bir tane olması şart mı?" Leslie dikkatle sordu.

CHAPTER

43

H Kendi annesi doğum gününü hatırlamamıştı, diye düşündü Paige kuru bir sesle. Yemek masasında bundan ciddi bir fayda sağlayabilirdi. "İçeri gelip evi görmek ister misin?" diye sordu, annesinin hayır diyeceğini umarak.

Leslie, "Kesinlikle kameraya çıkmak istemem," diye burnunu çekti, küçümsediği her halinden belliydi.

"Otuz dakika daha çekim yapmayacağız," diye söz verdi Paige. Annesiyle şarapsız yarım saat geçirebilirdi. Yapamaz mıydı?

"Tamam o zaman."

Saçmalık.

Paige kapının mandalını çevirdi ve annesi için açtı. Leslie St. James kendi kapılarını açmadı. "Sadece içerideki kimseye küçümseyici bir şey söylemeyeceğine söz ver. Kızlarını yırtarak çalışıyorlar.

-Durmadan çalışıyorlar. O yüzden kokteyl resepsiyonu yüzünüzü takının," diye emretti Paige.

Annesi gözlerini devirdi. "Senin... iş arkadaşlarına kaba davranmayacağım. Bu senin işin ve saygı duyulması gerekir," dedi ve antrenin kontrplak zeminine şüpheli bir ifadeyle baktı.

Paige dişlerini sıkarak gülümsedi ve annesini ana kata doğru götürdü, Gannon her neredeyse orada kalsın ve buradan uzak dursun diye dua ediyordu. Annesi gerçekten de profesyonelce soğukkanlı gülümsemesini takınmış, Gannon'ın ekibini ve Paige'inkileri kibarca selamlamıştı.

Leslie, Paige'in Tony'ye az önce çektiği B-roll hakkında geri bildirimde bulunmasını dikkatle dinledi ve Bradley'i Chantay'in çekim için ışıklandırmayı ayarlamasına yardım etmesi için aşağıya gönderdi.

Paige annesine, "Sana üst katı gösterirdim ama orası buradakinden bile daha dağınık," dedi ve bu kısa turun ailece geçirilen kaliteli zaman olarak sayılacağını ve işlerinin biteceğini umdu.

Leslie kaşlarını kaldırarak inşaat malzemelerine ve etraflarını saran birkaç santimlik kir ve toza baktı. "Bunu hayal etmekte zorlanıyorum."

"Paige!"

Merdivenlerden gelen Gannon'ın sesinin gürültüsünü duydu. Oh, lanet olsun.

"O burada," diye bağırdı hain Flynn, testereleri taşıyarak yanlarından geçerken Paige ve annesine göz kırparak.

Gannon ortaya çıktı ve ona odaklandı. "Prenses, sizinle bazı saha dışı çekimler hakkında konuşmak istiyorum."

"Prenses?" Leslie'nin sesi Antarktika'nın buzniteliklerine büründü.

Gannon durdu ve Paige ile annesi arasında bir ileri bir geri baktı, yüzünde yavaş bir sırıtma belirdi.

"Anne, seni Gannon'la tanıştırmak istiyorum. Gannon, bu annem Leslie."

"Dr. St. James," diye düzeltti Leslie. "Ve tanıştık."

"Sizinki gibi bir sesi kim unutabilir, Dr. St. James?" Gannon sordu.

"Bunun retorik bir soru olduğunu varsayıyorum."

Paige uyarı niteliğinde bir fısıltıyla, "Anne," dedi.

Gannon ona kolunu cömertçe sallayarak, "Ne isterseniz varsayabilirsiniz, Dr. St. James," dedi. "Elbette, varsayımında bulunduğunuzda ne olduğunu biliyorsunuz."

"Görüyorum ki sürekli olarak düşmanca davranıyorsun," diye açıkladı Leslie. "Bu kusurun için hiç terapistte gittin mi?"

Paige dehşet içinde gözlerini kırptırdı. Ama Gannon sadece güldü, ki bu Leslie St. James'in önünde yapılacak en yanlış şeydi.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Paige annesine tısladı ama Leslie korkmadı.

"Kızımın çalıştığına göre, yine onunla yatıyor olmalısın. Ne yazık. Onun daha zevkli olduğunu sanırdım," diye açıkladı Leslie.

Paige bir akordeondan çıkan hava gibi ses çıkaran bir nefes verdi. "Tamam. Yeter," diye tersledi sonunda.

"Tur için teşekkürler Paige. Kendim çıkabilirim. Tüm bu pislikle çevrili olmak başımı ağrıttıyor."

Gannon bir düğmeye daha basarak, "Sana çıkışı göstermekten mutluluk duyarım, Leslie," diye teklif etti. "Daha fazla kalamaman çok yazık."

"Sizi rahatsız etmek istemem. Eminim kameralar için yapacak çok işiniz vardır." Çıplak zeminli ve çıplak duvarlı boş yemek odasına göz gezdirdi. "Sanırım bazıları servetlerini televizyonda kendilerini küçük düşürerek kazanmayı tatmin edici buluyor."

Gannon'ın sırtışı dişlerini ortaya çıkardı.

"Anne!" Paige tersledi. "Yeter artık. Misafirliğiniz fazla uzadı." Leslie,

"Sonunda seninle yüze tanışmak çok güzel, Gannon," dedi.
sahte hoşluklar.

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum," dedi Gannon elini uzatarak.

Leslie küçümseyerek elini salladı ve Paige onu ön kapıya doğru sürüklerken avucunu eteğine sildi.

"Sana bir pislik olma hakkını kazandıracak ne yaptın?" Paige kapıları arkalarından çarparken talepte bulundu.

"Kullandığınız dil biraz arzulanan bir şey." Leslie'nin sesi, üstlerindeki iğneli meşenin yapraklarını donduracak kadar ayaz taşıyordu.

"*Tavrınız* biraz arzulanan bir şey. Gannon sadık, çalışkan ve cömert bir adam. Zevkli bir sevişme için sempozyumlarınızdan ve bağış toplama etkinliklerinizden eve gizlice getirdiğiniz herkesi döver."

Ucuz bir vuruştı, ama hey, o bir St. James'ti ve şahdamarına saldırmaktan asla geri durmadılar.

Annesi öfkeyle tükürdü.

"Gannon züppe arkadaşlarınıza layık özel mobilyalar üretiyor ve milyonlar kazanıyor olabilirdi ama o ailesini ön planda tutuyor. Büyükannesi bildiği tek evi satmak zorunda kalmasın ve birlikte büyüdüğü ekibi ve ailelerini maaş bordrosunda tutabilsin diye büyükbabasının inşaat şirketini kurtarmak için televizyonda kendini 'küçük düşürdü'. Sen ne yaptın? Bir evi dekore edip birkaç kitap mı yazdın? Yerinizde olsam, başkalarının yüzüne hangi hakaretleri savurduğuma dikkat ederdim."

Paige tam bir buhar kafası kadar çalıştı ve sadece fizzle dışarı gitmiyordu. Hayır, o bir patlama ile gidiyordu.

"Utanmam gereken şeyler yaptığımı mı ima ediyorsun?" Leslie talep etti.

"Hayatınızda kariyerinizden önce gelen hiçbir şey olmadığını ima ediyorum. Ne evliliğiniz, ne çocuklarınız, ne de cömert ruhunuz!"

"Beni hiç bu kadar hayal kırıklığına uğratmamıştın, Paige."

"Evet, ben de sana anne. İnsanlığı hiçe sayman beni hayal kırıklığına uğrattıyor."

Leslie'nin buz mavisi gözleri Paige'i iliklerine kadar soğuttu. "Bir gün kızım, hayatına nasıl öncelik vermen gerektiğini anlayacaksın. Erkekler gelip geçecek ama kazandığın başarı asla senden alınamayacak. Dua ediyorum ki bunu öğrendiğin zaman çok geç olmasın."

"Not edildi, teşekkürler," diye tersledi Paige.

Annesi başı dik bir şekilde merdivenlerden indi ve engebeli avludan geçerek kapıya doğru yürüdü. Döndü ve yontulmuş bir kaşını kaldırdı. "Yine de Şükran Günü'nde seni görmeyi umuyorum."

"Dolmayı ben getiririm."

Paige annesinin bir taksi çağırmasını ve sonra köşede kaybolmasını izledi.

"Dolmayı ben getireyim mi?" Gannon'ın sesi eğlenmiş gibiydi.

"Ugh." Paige tanrılara lanet okumak için başını geriye attı. "Ne zamandır orada duruyorsun?"

"Olduğundan çok daha berbat durumda olman gerektiğini fark edecek kadar uzun."

Paige onunla yüzleşmek için döndü. "Kişisel bir şey değil, o yüzden lütfen bu şekilde algılama. Asla kişisel değil. Annem ve ben sadece birbirimizi şaşırtıyoruz. Çizgiyi aştı ve sonra da çizgiyi aştığı için utandı."

"Ve sonra da onu çağırdığın için seni hayal kırıklığına ." Paige yüzünü buruşturdu. "Tanrım, ne kadar büyük kulakların var."

"Buraya gel." Onu kendine çekti ve kollarını beline dolayıp yüzünü geniş göğsüne yaslamaktan başka bir seçenek bırakmadı. Gannon onun başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Sen kendi tasarladığın bir hayatı yaşayan olağanüstü bir kadınsın. Senden bekleneni yapmadığın için bir saniye bile suçluluk duyarsan, beni gerçekten kızdırırsın."

"Neden bana karşı bu kadar iyisin?" Paige onun kokusunu içine çekerek mırıldandı.

"Ben cezalandırılmaya aç biriyim ve sen az önce beni ejderha kadına karşı savundun."

Paige onun göğsüne doğru gülümsedi. "Bu lakabı çok severdi." "Şükran Günü'nde kullanacağımdan emin olabilirsin."

CHAPTER

44

P Gannon, Paige'in dairesine dönüp yuvarlanma konusundaki isteksizliğine güvenerek, çekimler bittikten sonra onu bir mobilya butiğine bakmaya ikna etti.

Annesinin hakaretlerine yağmur damlalarından başka bir şey değilmiş gibi omuz silkmişti. Paige ise bu hakaretlerin derisini yakıp iltihaplanmasına izin vermişti. Annesi kızının doğum gününü hatırlamaktan çok Paige'i Gannon'dan uzaklaştırmaya niyetliydi.

Ama ders istenildiği gibi alınmamıştı. Paige'in çocukluğunda dünyanın Leslie St. James'leriyle karşılaştığında yapmayı öğrendiği gibi, bazen tam tersi yöne gitmek daha iyiydi.

Gannon onu Brooklyn'deki iki katlı, yeniden düzenlenmiş bir deponun ilk katındaki ağır cam kapılardan geçirdi ve içeride organize bir kaos içinde duran ev dekorasyonu ve mobilyaların kakofonisinin renkleri ve dokuları karşısında hemen şaşkına döndü.

"Tam olarak ne arıyoruz?" Paige sordu.

"Burada çekim yapmakla ilgili düşüncelerinizi öğrenmek istiyorum. Annem daha önce onlardan mobilya sipariş etmişti. Küçük bir işletme, aile şirketi, harika şeyler. Bazı mobilyalar için onlardan faydalanmak isterim." Gannon başını eğdi ve yaldızlı bir kuş kafesini inceledi.

"Kuş kafesine ihtiyacın yok," diye ısrar etti Paige. "Neden Cat'i de yanında götürmüyorsun? Onda tasarımcı beyni var."

"Kız kardeşimin evimi tasarlamasını istemiyorum. Bu çok garip. Beğendiğim şeyleri istiyorum, başka birinin 'işe yaradığını' düşündüğü şeyleri değil."

"Aradığımız özel bir şey var mı?" Paige elini kıvrımlı hatlara sahip kiraz rengi bir gardırobun üzerinde gezdirerek sordu.

"Bir yatak," dedi Gannon, ellerini arka ceplerine dükkânı tarayarak.

"Beni yatak almaya mı götürdün? Ciddi misin?"

"Ne? Neyi sevdiğimi biliyorsun."

"Yatakta neyi sevdiğini biliyorum, yatakta değil. Fark var."

Bir kolunu onun omuzlarına doladı. "Yeterince yakın. Ayrıca, köşede bir pizzacı var ve burada çekim için onay verdiğinizde, üstün bir biberli turta ve hatta yeşil şeylerde ısrar ediyorsanız bazı aptal salatalar bile alabiliriz."

"Bu bir iş, Gannon. Randevu değil." Profesyonel ilişkilerini yinelemesi bu noktada gerçek bir inkârdan çok kökleşmiş bir alışkanlık gibi geliyordu.

Onun isteksizliğini görmezden geldi ve onu deponun göbeğine doğru sürükledi. Adam haklıydı. Çekim yapmak için harika bir yer olacağına karar verdi. Uzun, endüstriyel raflar derme çatma koridorlar oluşturuyor ve yeniden kablolanmış aydınlatma armatürlerinden şömine perdelerine kadar her şeyi barındırıyordu. Mobilya bölümü herhangi bir mantık ya da neden olmaksızın düzenlenmişti; aşırı doldurulmuş deri koltuklar, narin yazı masalarının ve çeşitli renklerde tel çerçeveli fırın raflarının yanında duruyordu.

Gannon baş döndürücü bir parşömen işçiliğine sahip dört direkli bir yatağın üzerine uzandı. Paige başını salladı. "Hayır."

Tek gözünü açtı. "Neden?"

"Çok kadınsı," diye ısrar etti.

Yan tarafına doğru yuvarlandı. "Pekâlâ, çokbilmiş. Bakalım sen ne seçecektin?"

Gannon yatağından esnerken Paige seçkilere göz gezdirdi. Onun şu anda mobilya alışverişiyle pek ilgilenmediğini biliyordu. Paige'in dikkatini annesiyle karşılaşmasından uzaklaştırmak istiyordu. Ve buna ihtiyacı vardı.

Paige kabul etmek istese de istemese de onu tanıyordu. Gannon onu tanımak için zaman ayırmıştı ve bu bilgi Paige'in ilişkilerini bitirmesiyle, ayrılıklarıyla ya da her ne haltsa buharlaşıp gitmemişti. Ona değer . Aksi takdirde neden burada olup da onu pizzacıdan sürüklesin ki?

İyi bir adamdı, sağlam biriydi.

Bir hata yapmıştı ama Gannon King birden fazla hata yapacak değildi.

Meeghan'la yatağa girmiş ve bunun bir daha olmasına asla izin vermemişti. Paige'e karşı tamamen dürüst olmamıştı ve bu durumla karşılaştığında

Sonuç olarak, o zamandan beri dürüst olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Öğrenmiş ve adapte olmuştu ve *hâlâ* onu istiyordu.

O zaman gördü. Koyu renkli ahşap, başlığın hafif kıvrımı, kıvrımlı deri ekler. Yatağın iskeleti, iki yanında çekmeceleri barındıracak kadar yükseğe oturuyordu. Büyük, sağlam ve -şilteyi test etti- tam da Gannon'ın kaslı vücuduna göreydi. Uzun bir günün sonunda rahatlatacak kadar yumuşak ama destek sağlayacak kadar da sertti. Yastıklara yaslanarak gevşedi ve gözlerini kapatarak yatağı Gannon'ın ana yatak odası olacak yerde hayal etmeye çalıştı.

Tuğla duvara karşı, diye karar verdi. Şu seksi gri badanalı ahşap lambalarla iki ağır komodin. Lacivert perdeler ve çarşaflar. *Evet, bu ona uyuyordu.*

Yatağın eğildiğini hissetti, onun ağırlığını yanındaki yatakta hissetti. "Tamam, sen kazandın," diye iç geçirdi.

"Biliyorum."

Bir gözünü açtı ve ona bakmak için başını çevirdi. Adam yan yatmış, bir elini başının altına koymuş, ciddi yeşilimsi kahverengi gözleriyle onu inceliyordu. O gözler her şeyi anlatıyordu. İstek, ihtiyaç, şefkat... ve daha güçlü, daha keskin bir şey. Yine de kendini tuttu, onun hazır olmasını, karar vermesini bekledi.

Diğer her şeyi bir kenara bıraktığında, bu hayatında verdiği en kolay karardı.

"Pizzanın beklemesi gerekecek," diye nefes aldı.

"Neden burası?" diye mırıldandı Gannon'ın meşgul ağzına karşı. Adam körlemesine anahtarları karıştırırken sırtı kahverengi binanın ön kapısına dayanmıştı.

"Eve," diye hırladı. "Seni burada istiyorum. İkimizin de burada geçirdiğimiz ilk zamanı hatırlamasını istiyorum."

Bu onun için yeterince iyiydi. Kapı arkasından açıldı ve tökezleyerek içeri girdiler, eşikten geçecek kadar uzun süre ayrılmayı reddettiler. Karanlıktı ama Gannon yolu biliyordu. Onu yarı yarıya merdivenlerden yukarı taşıdı, tamir listesinin ilerisinde bir yerde olan çürük tırabzandan kaçındı.

Yatak odasının kapısı henüz yeniden asılmamıştı, bu yüzden Gannon onu açıklıktan içeri sürükledi. "Emin misin? Emin misin?" diye sordu, elleri kazağını başından çekmekle meşguldü.

Dudakları onunkilerle birleşti. "Olumlu. Seni istiyorum, Gannon. Burada. Şimdi. Çabuk."

"Tanrı'ya şükür." Kendi gömleğini çıkardı ve yere atarak ayağıyla yaydı. "Burada olacak, Paige."

Onu sorgulamadı, birkaç blok ötede mükemmel bir yatağı varken neden onu yeni evinin yıkık dökük, boş yatak odasında istediğini merak etmedi.

Çıplak gövdesinden, nasırlı ellerinin pürüzsüz kıvrımlarını okşamasından başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Ne beklentiler, ne söylentiler, hatta ne de gerçekler. Bunu istiyordu ve alacaktı.

Kız kot pantolonunun fermuarıyla meşgul olurken, Gannon da sutyeninin kopçasını açtı. Göğüsleri avuçlarının içine düştüğünde iç çekişi rahatlama, hayranlık ve hayranlıktı. Pürüzsüzlüğe karşı sert, sıcaklığa karşı yumuşak.

Başparmakları ağrıyan meme uçlarına değdiğinde inledi.

Kadın onu kurtarmak için kot pantolonunu ittirmeden, adam cüzdanını almak için cebine uzandı ve kadın folyonun kırıştığını duydu.

"Kendine çok güveniyorsun, değil mi?" Bu sadece yarı şakaydı. Kendisi bu olasılığı hiç düşünmemiş olsa da onun kendisine geri döneceğini biliyordu.

Gannon'ın onu rahat olduğundan daha iyi tanıdığının bir başka örneği.

"Bunu bir şans tılsımı olarak düşün." Sesi beton blok kadar sertti ve kadının omurgasına lezzetli bir ürperti gönderdi. "Sen benim olmadan önce son kullanma tarihlerinin geçeceğini düşünmüştüm."

Söyleyebileceği hiçbir şey onu daha fazla çılgına çeviremezdi. Kendini ona doğru bastırdı, göğüsleri onun taş göğsüne yaslandı.

Adam onu yere indirdi, koluyla destekleyerek onu gömleğinin üzerine yatırdı. Altındaki kirli parkenin kumunu hissetti ve bunun herhangi bir yatak odasındaki herhangi bir şilteden daha seksi olduğunu düşündü.

"Tatlım, bu sefer hızlı olacak çünkü sana bu şekilde ihtiyacım var. Sonra telafi ederim."

Tanrım, evet. Vücudu ihtiyaçla şarkı söylüyor, nabızı gümbürdüyor, kasları titriyordu. Onu hızlı, sert ve biraz da çaresiz istiyordu. Böyle hissediyordu

Şu anda. Bedenlerinin birbirlerini neden bu kadar şiddetle arzuladığını hatırlatması için ona ihtiyacı vardı.

"Pizzadan sonra telafi ederiz," diye fısıldadı.

Güldü, sesi acı çekiyormuş gibi geliyordu. Ve başka bir şey söylemeden, ağzı Paige'in onun altında eğilip zevkle haykırmasına neden olan bir çaresizlikle göğsünün tepesine kapandı. Ayaklarını kullanarak adamın kot pantolonunu bacaklarından aşağı indirdi ve aralarındaki mesafe bir kat daha azaldığında zevkten dört köşe oldu.

"Vücudunuz, prenses, tapılmayı hak ediyor." İnledi, dikkatini çekmek için zorlanan diğerine geçmeden önce meme ucunu yaladı.

"İbadet sonra," diye mırıldandı. Vücudu yavaş ve amaçlı bir baştan çıkarmayı kaldıramıyordu.

"Bana buraya henüz hızlandırılmış kamera koymadığını söyle." Bu düşünce onu kadının zirvesini emmekten alıkoymaya yetmedi ama rahatlamadan önce bir milisaniye donup kalmasına yetti.

"Henüz değil. Alçıpan ve boya için yukarı çıkıyorlar," diye nefes nefese kaldı. İyi bir önlem almak için odadaki gölgelere baktı ama parmakları kot pantolonunu kalçalarından sıyırırken ağzının göğsüne geri dönmesiyle dikkati dağıldı.

Tam olarak nefes alamıyordu. Odada çok fazla karanlık vardı ve yeterli oksijen yoktu. Burada bir tehlike vardı; tükenme ve bir daha asla kendine gelememe tehlikesi.

Ama bu ödenmesi gereken bir bedeldi ve şu anda bu bir seçim bile değildi.

"Sen dünyanın en seksi kadınısın," diye mırıldanarak kotu üzerinden sıyırdı. Bacaklarının arasından yukarı doğru kaydı, dişleri uyluğunun iç kısmında bir iz bıraktı. Paige, adamın sıcak nefesini uyluklarının tepesinde hissettiğinde keskin bir nefes aldı.

"Hızlı dedin," diye suçladı.

"Bir mola için zamanım var," diye söz verdi, bacaklarının arasına daldı. Dili kızın kıvrımları arasında kayganlaştı ve Paige kalçalarını onun ağzına doğru kaldırdı.

"Gannon," diye tısladı.

"Bebeğim, adımın ağzından böyle duymanın bana neler yaptığını bir bilsen." Onu tekrar yaladı, dilinin sert dokusu klitorisindeki sinirlerin dans etmesini ve kasılmasını tetikledi.

"Göster bana," diye talep etti.

Tam da bunu yaptı ve onu altında titreten önden bir saldırıya öncülük etti. Dili üzerinde çalışırken iki parmağını onun içine kaydırды. Paige

Saçlarına ve satın alamayınca da yere tutundu.

"Şu anda benim için gelmene ihtiyacım var çünkü senin içinde olmayı erteleyemem Paige."

Vücudu ile Gannon arasında özel bir ilişki vardı; Gannon emirleri veriyor, vücudu da itaat etmek için zıplıyordu.

Dilini kızın titreyen yumrularını okşamak için kullandı, parmaklarını kızın içine soktu ve hafifçe kıvrıldı.

Haykırdı, her kası bir yay gibi gerilmişti, beklenmedik bir şiddetle doruğa ulaşmıştı.

Gannon parmaklarının etrafına boşalırken ona karşı inledi. Kalçaları, sanki bundan sonra olacaklar için kendini hazırlıyormuş gibi yere çarpıyordu. Adam prezervatifi mor kafalı ereksiyonunun üzerinden kaydıracak kadar geri çektiğinde kızın boşalması ancak durmuştu.

Onu, onun kendisine ihtiyaç duyduğu kadar çok istiyordu. Ruhunu sarsan artçı şoklar vücudunu sarsmaya devam ederken bu onu rahatlattı.

Gannon onun kalçalarının arasına yerleşti ve sadece vücudunun ağırlığı, sikişinin pozisyonu bile onu tekrar yukarı kaldırdı. Bir saniyeden kısa bir süre içinde doyunluktan muhtaçlığa ve çaresizliğe geçti.

Vücuduyla ısrar ederek ona karşı direndi.

Ama onu hareketsiz tuttu, yüzü o büyük avuçların arasında çerçeveselendi.

"Bir şey var," dedi, gözleri kıza dikilmişti. "Bir ilişkimiz var."

"Gannon!" Onun için yanıp tutuşuyordu. Onun içine gömülmesine ihtiyacı vardı. Beklentiler hakkında konuşacak zamanları yoktu. Onun kendisini *doldurmasına* ihtiyacı vardı.

"Söyle, Paige. Bu sefer yanlış anlaşılma yok." Hile yaptı, açgözlü girişini horozunun yuvarlak tepesiyle araştırdı. Çoktan ihtiyaçtan kasılmaya başlamıştı. "Söyle."

"Bir ilişkimiz var." Kelimeleri fısıldadı ve adam ona doğru sürdüğünde neredeyse tamamen kayboldular.

Adam kaslarını içeri sokarken kadının kulağına doğru inledi. Nefes nefese kaldı, parmakları adamın omuzlarına gömüldü.

"İyi misin?" Kelimeleri kızın kulağına düzensiz ve sert bir şekilde üfledi.

Sınırlarının sadece güvenli tarafında, onu karşılamak için geniş bir şekilde gerildi. "Tanrım, evet." Sesi gergin ve soluk soluğaydı ve vücudu, adamın istilasının neden olduğu çökmekte olan acı şeridiyle gerildi.

Göğsündeki kıllar sertleşmiş meme uçlarını okşuyordu. Gannon'ın dövmeli kolu, ağırlığını yeterince kadının üzerinden aldı.

Saçlarını diğer yumruğuna doladı ve yavaşça, yavaşça çıktı. Tekrar içine gömüldüğünde onun gözlerine baktı ve oradaki ateşi gördü.

"Siktir. Tatlım, duramıyorum."

"Sakin durayım deme." Paige vücuduyla onu teşvik etti. Kalçalarını yukarı kaldırarak adamın itişlerini karşıladı, omuzlarına yapıştı, tırnakları ete battı ve sıyırdı. Adam onu vücuduyla ve gözleriyle sabitledi. Ela gözleri onu büyülemişti. Adamın kalçaları ona çarptıkça, zemin sırtını, kışını ısırdıkça aldı ve aldı. Ama adam onun içinde, ona en çok ihtiyaç duyduğu yerdeydi ve bitiş çizgisinden başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Adamın gözlerinin buğulandığını gördü. Alnını ve kollarını kaplayan ter, kendini tutmaya çalıştığını gösteriyordu. Artık tek kelime yoktu, sadece Gannon'ın boğazından çıkan yumuşak homurtular vardı, boynundaki kordonlar gerginlikle öne çıkıyordu.

"Evet!" diye yalvardı. Paige bacaklarını onun kalçalarının üzerinde daha yukarı kaldırdı ve seksinin onun şaftının etrafında dalgalandığını hissetti. "Gannon!"

Adam sadece göğsünü kavramak, sıkmak, dolgunlaştırmak için saçlarını bıraktı ve Paige tüm hızıyla kenardan uçtu. Kendini onun etrafında yakın hissetti ve sonra doğru sürüyordu, kendini orada tutuyordu, ayakları zemine kazıyordu, böylece onun içinde tamamen kılıflı kalabiliyordu.

İçine boşalırken attığı zafer çılgılığı loş ışığı yırttı. Kadın onun altında titriyor, adamın itişlerinin gücünü kendi boşalmasının dalgalarıyla eşleştirecek şekilde ayarladığını hissediyor, adamın zevki onunkini yankılıyordu.

CHAPTER

45

W Ne yapıyorsun?" Paige sordu. Başını adamın başının altına sıkıştırdığı koluna yaslamıştı. İkisi de ana yatak odasındaki bitmemiş tavana bakıyorlardı.

"Kafamın içinde annene bir teşekkür notu yazıyorum."

Güldü, onu incelemek ve kaburgalarını dürtmek için dirseğinin üzerinde yükseldi. "Çok komik."

"Sevgili Leslie, kendini beğenmiş bir pislik olduğun ve güzel, inatçı kızını kendi yolundan çekilmeye zorladığın için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Saçmalıyorsun."

"Ve sen de pizza düşünüyorsun." Gannon sanki onun aklını okumaya çalışıyormuş gibi yakışıklı yüzünü buruşturdu. "Ve bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyorsun."

Paige göz temasını keserek tekrar sırt üstü uzandı. O da tam olarak bunu yapıyordu.

"Şu anda bir ilişki içinde olmak istemiyorum, Gannon."

"Yani beni seks için mi kullandın?" diye sordu alaycı bir dehşetle.

Paige kollarını başının üzerine uzatarak, "Seksten sonra ne kadar komik unutmuşum," diye homurdandı.

Gannon uzandı, büyük avucu kadının göğsüne kapandı. "Ben her zaman eğlenceliyim. Sadece berbat bir hafızan var."

"Bugün benim doğum günüm." Bunu neden söylediğinden emin değildi ama aklını kurcalayıp duruyordu. Annesini doğum gününde görmüştü ama Leslie hatırlamamıştı. Paige de zar zor . Şu anda hayatı tam gaz devam ediyordu ve seksi, için için yanan erkeklerle ilişkiler ya da doğum günleri gibi şeylere ayıracak zamanı yoktu. Onun kadar asi

Annesi Paige'i öyle görüyordu, sonuçta Paige ailenin izinden gidiyormuş gibi görünüyordu.

"Bugün senin *doğum* günün, ve sen benim seni yerde becermeme izin verdin.

inşaat alanı mı?" Gannon şaşırtıcı derecede sinirlenmişti.

"Uh, teşekkür ederim?" Adamın ne tür bir cevap beklediğinden emin değildi.

Pantolonunu sürükleyerek kendini yerden kaldırdı. "Ayağa kalk." Kız onun hoşuna gidecek kadar hızlı hareket etmeyince, Gannon onu ayağa kaldırdı.

"Tanrım, bu bir wham-bam-thank-you-ma'am mı?"

"Kıyafetlerini giy, Paige. Doğum günü kutluyoruz."

"Saçmalama. Doğum günü falan istemiyorum."

"Doğum günü istemiyorum, Gannon. Bir ilişki istemiyorum, Gannon." İğrenç bir falsetto ile onu yanlış aktarıyordu. "Bazen gerçekten sinir bozucu oluyorsun, biliyor musun?"

"Doğum günüm olduğumu bilmediğinde bana karşı çok daha naziktin."

Ama o saatine bakmakla ve kendi kendine mırıldanmakla meşguldü. Seksin parlaklığı hızla kayboluyordu ve Paige koca ağzını kapalı tutmuş diledi.

"Gidelim!" Merdivenlerden ana kata inerken omzunun üzerinden bu emri verdi.

Paige kazağını çekiştirerek yerine yerleştirdi, kot pantolonunun fermuarını çekti ve onun peşinden aşağı indi. "Evet, evet. Biz gidiyoruz."

Brooklyn'e karanlık çökmüştü, en azından LED sokak lambaları ordusuyla ilçenin alabileceği kadar karanlıktı. Gannon direksiyonu kırıp büyük boy pikabı ustalıkla kapalı bir balık pazarının önündeki caddede bir park yerine sokmadan önce birkaç blok sürdüler.

"Burada kal."

Paige daha akıllıca bir karşılık veremedi, adam kapıyı çarpıp sokağın aşağısına doğru yürümeye başladı. Paige başını koltuğa yasladı ve iç çekti. Bugün iradesini pencereden dışarı atmış ve Gannon King'in verdiği kötü kararı benimsemişti. *Yine.*

Paige ön camdan kaşlarını çattı. Kendini hayal kırıklığına uğratmış gibi hissetmiyordu. Kendini tatmin olmuş, hatta kendini beğenmiş hissediyordu. Hiç şüphe yoktu ki zaman

Gannon'la yatakta ya da yerde geçirilen zaman asla boşa harcanmış sayılmazdı. Adam zevki olimpik bir spor haline getirmişti. Ama kendini hayal kırıklığına uğrattığı, boyun eğdiği için suçlu hissetmeyi bekliyordu. Gannon gibi talepkâr bir adam için zamanı yoktu. Hayatının bu noktasında dikkatini dağıtacak hiçbir şeye ihtiyacı yoktu.

Ama mesafesini korumak için nedenlerini sıralarken, hiçbiri orgazm sonrası bedeninin öne sürdüğü argümana karşı ağırlık taşııyordu. Ondan *hoşlanıyordu*. Huysuz bir eşek gibi davrandığı zamanlarda bile. Onu konfor alanının dışına itiyor, her fırsatta ona meydan okuyordu. Ve o da bu sayede daha güçlüydü.

Paige gözlerini kırptırdı, kamyonu yaklaşan görüntünün orgazm sonrası bir halüsinasyon olduğuna ikna olmuştu. Gannon alışveriş torbalarıyla doluydu. Kot pantolonuna doğum günü duygularını ilan eden bir buket balon iliştirmişti. Poşetlerden birinin içinden çiçekler görünüyordu.

Kapısını açtı ve arka koltuğa poşetler ve balonlar tıktırmaya başladı. "Bunlara bakma," diye emretti parmağıyla onu göstererek. "O güzel küçük benliğini arkaya çevir ve buradaki her şeyi görmezden gel."

Başını sallayarak arkasını döndü. ". " *Sen de gülünçsün,* " diye karşılık verdi.

Yarım düzine blok ötedeki dairesine gittiler ve Paige yükü boşaltmaya yardım etmeye çalıştığında, adam onun ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Yukarı çık ve kapının kilidini aç," dedi ve anahtarlarını ona fırlattı.

Dikkat çeken doğum günü geçit töreninin bir parçası olmak zorunda kalmadığı için rahatlayan Paige üç kat merdiveni koşarak çıktı ve kendini daireye bıraktı. Bu yaz yaptığı son ziyaretten bu yana pek bir şey değişmemişti. Kanepe hâlâ deri ve hırpalanmış, mutfak hâlâ küçüktü ve yatak odası ona hâlâ uzun, geç saatlere kadar süren zevkleri hatırlatıyordu.

Burada yeni bir şey bulmuştu. Televizyonun yanındaki rafta daha önce orada olmayan çerçeveli bir resim duruyordu. İncelemek için eline aldı. *Kings of Construction*'ın setinde çekilmiş samimi fotoğraflardan biriydi. Paige atleti ve şortuyla ellerini kalçalarına dayamış, emirler veriyor ve sırtıyordu. Russes'lardaydılar, çekimin ortasındaydılar.

Koridordaki kargaşayı duydu ve çerçeveyi yere bıraktı, tam o sırada Gannon elinde mallarla içeri daldı. Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve hepsini mutfak tezgâhının üzerine bıraktı. Balonları kemerinden çıkarmaya zahmet etmeden dolaptan bir şişe şarap çıkardı ve açtı.

Bir bardak doldurdu ve ona uzattı, balonlar başının üzerinde birbirine çarpıyordu. Gülmeden edemedi. Şarap dağıtan çatık kaşlı bir doğum günü perisi mi? Kimse suratını asamazdı.

"Şarabını al ve duşa gir." Çantalardan eşyaları başladı. Dev bir prezervatif kutusu gördü ve kaşlarını kaldırdı.

"Bu bizi gece boyunca idare eder," diye espri yaptı.

Ona bir alışveriş çantası uzattı. "Duş al," diye ısrar etti. Başının üzerinden görünen, gözlerinin yerinde kalpler olan dev gülen yüz balonu bu etkiyi bozdu.

Ona doğru yanaştı. "Ben senin duşunda çıplak ve sabunluyken sen ne yapacaksın?" Artık onu tekrar elde ettiğine göre, bu gece onunla işi bitmeye yakın bile değildi.

Eğildi, onu sertçe öptü ve sonra alt dudağını ısırdı. "Akşam yemeğiyle ilgileniyorum."

"O kadar aç değilim." Ayak parmaklarının üzerinde yükselerek adamın ağzına yumuşak, imalı bir öpücük kondurdu. Adam öpücüğü derinleştirdi, elleri kadının kalçalarına yerleşti. Adam onu geriye doğru götürürken, kadın onun önden gitmesine izin verdi. Vücudu yeniden canlanmaya başlamıştı, karnında ve aşağısında yavaş yavaş bir yanma oluşmaya başlamıştı.

Ayaklarının altında soğuk fayansları, önünde ise Gannon'ın sıcaklığını hissetti. Adam geri çekildi ve kadın onun şehvetle parlayan gözlerine baktı.

"Bütün gece bizim," diye söz verdi, sanki ona hatırlattığı kadar kendisine de hatırlatıyormuş gibi. "Duş, yemek, tatlı."

Tatlı değişti Paige'in omurgasında lezzetli bir ürperti yarattı.

"Doğrudan tatlıya geçmek istemediğine emin misin?" diye teklif etti.

"Bana böyle bakmaya devam edersen, daha çok kahvaltı gibi olacak." Kapıyı gereğinden daha sert kapattı.

Paige makyaj masasının üzerindeki aynada kendi yansımasını yakaladı. Kızarmış yanaklar, parlak gözler ve içinden parlayan bir tür heyecan gördü. Gannon'un ona yaptığı şey buydu. Kendini gevşemiş, rahatlamış, *iyi* hissediyordu.

Belki de duş almak kötü bir fikir değildir, diye karar verdi. Adamın kendisine uzattığı poşeti karıştırdı ve en sevdiği şampuanı, saç kremi, vücut yıkayıcısını, hatta nemlendiriciyi bulduğuna çok sevindi. Adamın birkaç tane de acil ihtiyaç malzemesi attığını eğlenerek fark etti. İki tüp ChapStick, bir deodorant çubuğu ve yeni bir diş fırçası vardı.

Geceyi geçirmesi için davet edilmiş gibi görünüyordu. Ve yarın erken bir çekim başlangıcıyla, kesinlikle daha kısa olmasından şikayet etmeyecekti.

Gannon'ın dairesinden gidip geliyordum. Gannon'ın yatağında bir gece geçirmek pek de şikayet edilecek bir şey değildi.

Duş kabinindeki sıcak suyu açtı ve soyundu. Şarabına omuz silkti. *Ne olacaktı ki?* Ne de olsa onun doğum günüydü. Kadehi buharın içine doğru götürdü.

Saçları hâlâ nemli ve vücudu artık temiz olan Paige, Gannon'ın tişörtlerinden biri ve kendi iç çamaşırlarıyla mutfığa girdi. Hangisinin diğeri tarafından daha çok ürkütüldüğünden emin değildi. Gannon başını kaldırdı ve bir kâse dolusu koyu renkli ve çikolatalı bir şeyi kötüye kullanmak için kullandığı kaşığı hemen yere bıraktı.

O duştayken, kâsedden sıçrayan aynı koyu çikolatalı maddeyle kaplanmış tişörtünü kaybetmiş ve yerine Kiss the Cook ızgara önlüğünü giymişti. Çıplak ayaklarını uzatmış, kot pantolonunu kalçalarına kadar indirmiş ve yüzünde günah kadar seksi bir sırıtışla ona bakıyordu.

"Gömleğimin içinde iyi görünüyorsun."

"Önlüğün içinde iyi görünüyorsun."

Tezgâhın üzerinde plastik kaplarında hâlâ iki büyük ızgara tavuk salatası duruyordu. Kaşığı aldı ve kaseye geri dönmeden önce lavaboda duruladı.

"Orada ne yapıyorsunuz, Şef King?" Paige şarap kadehini doldurup arkasından gizlice yaklaşıp buzdolabından ona bir bira getirdi. Şişenin kapağını çevirdi ve yanındaki ince tezgah parçasının üzerine koydu.

"Bana bir iyilik yap ve şu şeylerin etiketlerini çıkar," dedi çenesini market poşetinden çıkan kek kalıplarına doğru sallayarak.

"Ciddi olamazsın," diye sordu Paige, beyni olanları anlamlandırmayı reddediyordu.

"Onlar çıkartma," diye ısrar etti ve asıl noktayı kaçırdı. "O kadar da karmaşık değil. Kendine gel, prenses."

"Bana kek pişiriyorsun."

"Evet, eğer doğum günün olduğu gerçeği gibi kişisel bir şey paylaşma zahmetine girseydin, köşedeki pastaneden gerçekten güzel bir Çikolatalı Ölüm pastası alabilirdin. Ama yapmadın, bu yüzden bunlarla uğraşmak zorundasın. Soyun."

Kelimeler kifayetsiz kaldı. Gannon King doğum gününde ona kek pişiriyor ve bu konuda ona bağıırıyordu.

Kollarını adamın beline arkadan doladı ve alnını adamın kaslı sırtına yasladı.

", değil mi?" diye sordu hoyratça. Kızın dudakları kıvrıldı. "Hayır."

"Güzel. Bunu pişip yandıkları ve hala onları yemek zorunda olduğun zamana sakla yoksa duygularımı incitirsin."

Kekler sadece biraz yanmıştı. Ama Gannon yaktığı ve bir tanesinin çikolata kremasına sapladığı sarı taç mumla bunu telafî etti. Ona "Mutlu Yıllar" şarkısını söylemedi, bu sadece ikisini de utandırırđı ama bir dilek tutmasını istedi.

Ve biraz sonra ikinci kutu çikolatalı krema daha da çökertici bir şekilde kullanıldığında, Paige dileğinin gerçekleştiğini hissetti.

CHAPTER

46

TErtesi sabah Paige, Gannon'ın mürekkepli kollarına sarılarak uyandığında iyi haberlerle karşılaştı.

"Bu da ne?" Gannon omzunun üzerinden telefonuna gözlerini kısarak bakarak homurdandı.

Paige telefonu kaldırdı. "Arayan Malia ve doktoru. Bu hafta tedavisini tamamlıyor. Carina ihtiyatlı bir iyimserlik içinde olduğunu söylüyor... ve Malia'nın doktorunun çok seksi olduğunu düşünüyor."

"Beni bu kadar çabuk mu değiştiriyorsun?" Gannon içini çekerek yüzünü onun boynuna gömdü.

Paige, "Sen hâlâ seksiliğin kralısın," diye söz verdi. Poposunu ona karşı oynattı ve ereksiyonunun dürtüsüyle ödüllendirildi.

"Bunu sakın unutma," dedi, sesi saçları tarafından boğuklaştırılmıştı. "Dizideki ailelerin çoğuyla görüşüyor musun?"

"Her sezon sadece birkaç tane." Paige, Carina'ya birkaç ünlem işareti içeren bir yanıt gönderdi. "Dufour'lar ve Ledler'lar."

"Son gösteriden mi?" Gannon buna takıldı. Onu sırt üstü yatırdı ve göğsüne ve omuzlarına öpücükler yağdırmakla meşgul oldu.

Adam tembelce dilini meme ucunun üzerinde gezdirdiğinde nefes nefese . "Kendimi... kötü hissettim. Açıklamadan önce ayrılmak konusunda." Ona doğru eğildi, vücudu gecenin zevklerinden daha fazlasını talep edecek kadar uyanıktı. "Eylül ayında onları görmek için geri döndüm ve yeni kızlarıyla tanıştım."

Gannon başını kaldırdı. "Bok yok mu? Gerçekten mi?"

"Ha?" Paige'in beyni şehvetin ağır sisiyle bulanıklaşmıştı.

"Evlat edinme mi? Sonuçlandı mı?" diye sordu. Gannon omzunu ısırarak sorusuna vurgu yaptı. "Beşikleri kullanıyorlar mı?"

"Ah! Evet. Resimlerim var." Gannon ikiz kızlar için iki beşik tasarlamış ve inşa etmişti. Mutlu bir ailenin kalbi olan beşikler. " kaç?" Kaşlarını çatı.

Telefonunu aldı ve saate baktı.

"Ya burada duş ve kahvaltı için vaktimiz olur, ama ben boktan yumurtalar ve yanmış tost yaparım ya da çarşafaların arasında ne kadar verimli olduğumuzu görüp kahve ve kahvaltı sandviçleri alırız."

Çok verimli oldukları ortaya çıktı. O kadar etkiliydiler ki Gannon Paige'in tadına bakmanın bir yemekten çok bir meze olduğunu düşündü. Bunu bu gece çekimler bittikten sonra düzelterekti. Paige'i banyoya kadar takip etti ve kaşlarını çatarak saçlarını karıştırmasını izledi.

"Dün gece kurutmalıydım. Fare yuvası gibi bir apartman dairesine benziyor."

Banyo kapısının arkasına uzandı, Kings Construction şapkasını askıdan çekip aldı ve koyu renk buklelerinin üzerine yerleştirdi. "İşte oldu. Sorun çözüldü."

Siperliği aşağı doğru çekti, saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı ve sevimli görünmeyi başardı. Elini uzatıp başlığını düzeltti.

Paige ona sırtıttı. Sadece iş gülümsemesi değil, her seferinde göğsünü yumruklayan göz kamaştırıcı bir sırıtmaydı bu. Mavi gözleri şapkasının altında sıcacıktı, yüzü çıplaktı ve inanılmaz derecede güzeldi. Kalbi bu tökezlemeyi kabul etti.

"Ne?" diye sordu başını eğerek.

Şimdi ona sonsuz aşkını itiraf ederek her şeyi mahvedecek değildi. Tekrar. Bir planı vardı ve ona sadık kalması gerekiyordu.

Omuz silkti ve diş fırçasına uzandı. "Yok bir şey. Sadece günün başlama şeklini seviyorum."

Paige diş fırçasını tutucudan çıkardı ve suyun altında duruladı. "Dinle," diye başladı diş macununa uzanarak. "Geçmişteki hataları tekrarlamamak için bir konuda açık olmak istiyorum."

Gannon elinden kaptı ve diş fırçasına biraz sürdü. Geri çekip fırçasının üzerine düzgünce yaydı.

"Neden beni kızdırmak üzereymişsin gibi bir hisse kapılıyorum?" diye sordu sertçe fırçalarken.

"Seni kızdırmaya çalışmıyorum," diye ısrar etti Paige. "Sadece şu anda bir ilişki arayışında olmadığımı anladığından emin olmak istiyorum."

Fırçalamayı bıraktı ve aynada ona baktı. "Bir erkeği nasıl özel hissettireceğini çok iyi biliyorsun Paige."

Ona karşı burnunu kırıştırdı ve tükürmek için eğildi. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Senden hoşlanıyorum, Gannon. Seninle birlikte olmaktan hoşlanıyorum. Ama bir ilişkiye ayıracak zamanım yok."

Lavabodaki suyu açtı, tükürdü ve duruladı. "Ama seks yapmaya devam etmek istiyorsun?"

Suçlu görünüyordu. "Şey, evet."

"Ve başka kimseyle yapmıyorsun?"

"Elbette değil! Bu arada sen de değilsin." Durulandı ve adamın ona fırlattığı havluyu yakaladı.

"Yani tek eşli seks yapıyoruz. Peki ya akşam yemeği? Seninle yemek yiyebilecek miyim?"

"Ne yaptığını biliyorum," diye onu uyardı. Diş fırçasını ona doğrulttu.

"Yemekler, seks, muhtemelen birkaç yatıya kalma." Maddeleri tek tek saydı. "Ama bir ilişki değil."

"Sadece benden böyle şeyler beklemeni istemiyorum..."

"Ne gibi? Bir ilişki senin için ne anlama geliyor, Paige?" "Bu konuda pek düşünmedim."

"Yine de bir tanesine zaman ayırmak istemediğinize emin misiniz?"

"Bak, sadece sana karşı dürüst olmak istiyorum. Tamam mı? Sonraki adımları düşünmek ve ne olup ne olmadığımızı sorgulamak istemiyorum. İşime odaklanmak istiyorum."

"Yani ilişki yok," diye açıkladı Gannon.

Paige rahatlamış görünüyordu. "Evet. İlişki yok."

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyoruz." Başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Acele et prenses. Kahveye ihtiyacım var." Adam banyodan çıktı ve kızın arkasından ters ters bakmasına izin verdi.

"Bunun hallolduğuna çok sevindim," dedi ve kaşlarını çatı.

Brownstone'a vardıklarında Paige iki ekibin de çoktan toplanmış olduğunu görünce mutlu oldu. Programda bir sıçrama hiçbir TV şovuna zarar vermezdi. Ancak, ön kapıyı iterek açtığında programın ilerisinde olma hayalleri suya düştü.

"Sürpriz!"

Arkasını dönüp kaçacaktı ama Gannon ve göğsü onu engelliyordu. Felicia'nın elleri çörek ve simitlerle dolu bir tepsiyle doluydu. Dar kot pantolonu ve masmavi omzu açık kazağıyla Cat, elinde bir dolar dükkânından alınmış gösterişsiz bir taçla atlayarak yanından geçti.

"Doğum gününü bizden gizlice geçirebileceğini düşünmedin, değil mi?" diye alay ederek tacı Paige'in şapkasının üzerine yerleştirdi.

Paige, Gannon'a omzunun üzerinden pis bir bakış fırlatarak, "Teknik olarak yaptım ve bugün ertesi gün," diye mırıldandı.

Göz kırptı ve onu kargaşanın içine doğru itti. Kahve, insanoğlunun bildiği her türlü kahvaltılık karbonhidrat ve ardından muhtemelen "İyi ki Doğdun" şarkısının tarih boyunca yapılmış en kötü yorumu vardı.

Bradley şarkı sona erdikten sonra telefonunu cebine koydu. "Bu blog için altın değerinde olacak," dedi ve neşeyle ekşi krema ve frenk soğanı krem peyniriyle kaplanmış her şey dahil simidini ısırdı.

Flynn, Paige'in sonsuz utancına rağmen, ona El Jefe olduğunu ilan eden yeni bir atlet ve yanağına bir öpücük içeren bir hediye çantası sundu ve bu da Gannon'dan bir itiş kazandı.

Çörek, simit, çörek ve kahve yediler ve Gannon kutlamanın işten sonra pizza ve birayla devam edebileceğini duyurdu. Paige sonunda hepsini partinin bittiğine ve o günkü çekimleri tamamlamadıkları sürece pizza ve bira olmayacağına ikna etti. Herkes dağılırken o da bir çörek alıp biraz soluklandı.

On iki saatten kısa bir süre içinde ona kek pişirmiş, doğaçlama bir sürpriz parti vermiş ve vücudunu parçalayan dört orgazm yaşatmıştı. Bu işin sonunun iyi bitmeyeceğinden emindi. Birbirlerine karşı hissettikleri duygular, kibarca yollarını ayıramayacak kadar değişkendi. Hayır, bu dağınık ve acı verici olacaktı ve kaçınılmaz ayrılık olmasa bile, onunla bir ilişkinin gerektireceği zaman talebi astronomik olacaktı.

Ama ona balonlar almıştı ve hangi marka şampuan kullandığını hatırlıyordu. Ona bu işi, bu şovu, bu fırsatı o vermişti. Ve onun için hissettikleri, hoşlanma ya da şehvet kutularına sığmıyordu. Daha derin bir şeydi. Henüz adını koymaya hazır olmadığı bir şey. Aletlerin ve çeşitli inşaat malzemelerinin ağırlığı altında bükülen çalışma masasının metal ayağını tekmeledi.

En azından bunu denemezse bir pislik olacaktı.

Çivi tabancaları üst kattan yankılanıyor, bir yerlerde iki daire testere hızlıca çivileri kesiyordu. Gannon'ı mutfakta, güverteye açılan yeni arka kapının ölçülerini kontrol ederken buldu.

"Tamam. Çıkıyoruz," diyerek kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı. "Mutlu musun?"

Yerde diz çöktüğü yerden başını kaldırıp ona baktı. "Mest oldum."

Paige, "Eğer seninle yeterince vakit geçirmeyerek, ihtiyaçlarını karşılamayarak ya da çok bencil davranarak bu ilişkiyi mahvedersem, kendinden başka suçlayacağın kimse yok," diye ısrar etti.

"Beni uyarılmış say." Ayağa kalktı ve ona sarılmadan önce avuçlarını kot pantolonuna sildi. Kız hızlıydı ama adam daha hızlıydı ve kollarını kıza sımsıkı sarmıştı.

"İşteyiz," diye hatırlattı ona, omzunun üzerinden gergin bakışlar fırlatarak.

"Tatlım, bu benim ihtiyaçlarımdan biri. Bunu adamlarımdan saklamıyorum. Onlar ailem sayılır. Ekibinin önünde istediğin gibi davranabilirsin ama benimkiler onlara yalan söylersem bunu kişisel olarak algırlar."

"Lanet olsun, Gannon."

"Bu sefer doğru yapıyoruz ve sonuçlarına hazır olmalısın. Senin küçük kirli sırrın olmayacağım. Surat asmayı kes."

Alnında oluşan çizgileri hissetti. "Surat asmıyorum! Düşünüyorum. Daha önce hiç bir ilişkiyi duyurmamıştım."

"Bunu çok fazla düşünüyorsun," diye ısrar etti.

Felicia çikolatalı ekler yiyerek içeri girdi. "Hey, Paige. Sence bugün kaç mikrofona ihtiyacımız olacak? İki tanesi bozuldu. Bok parçaları."

Gannon Paige'e baktı, Felicia'ya doğru başını salladı ve onu arkadan dürttü.

"Felicia. Sana bir şey söylemek istiyorum." "Bana bok atmıyorsun, değil mi?"

"Tanrım! Hayır!"

"Yüzünde o mide bulandırıcı 'seni kovmak zorundayım' ifadesi vardı."

Gannon onun arkasından kıkırdadı. Paige omzunun üzerinden ona pis bir bakış fırlattı. "Hayır, sadece ben... Gannon ve ben... Biz yeni çıkmaya başladık. Ve senin de bilmeni istedim." Paige açıklamasını topallayarak yaptı.

"Tamam, yani ben kovulmadım ve siz ikiniz birlikte misiniz?" Felicia açıklığa kavuşturdu.

"Evet, işin özü bu."

Felicia bir çığlık attı ve boynuna taktığı kulaklığın mikrofonunu . "Kediciği açın çocuklar. Gaige binada!"

Evin tüm katlarından aynı anda alkış ve tezahürat sesleri yükseldi.

"Bunun için paran mı vardı?" Paige elleriyle yüzünü kapattı.

Felicia ona kuşkulu bir bakış fırlattı. "Kimse Gannon'a karşı bahse girmez," dedi Felicia. "Yani, ona bir bakın. Buna kim hayır diyebilir ki?"

Gannon bir tavus kuşu gibi
süslendi. "Peki para nereden
geliyor?"

"Siz çirkinleşmeye başladığınızda dışarı çıkıp kutlama yapmak için her
birimiz potaya yirmişer dolar attık. İkinizi bekleyen büyük bir zulamımız var."

Paige ellerinin oldukları yerde iyi olduğuna karar verdi ve onları gözlerinin
üzerinde tuttu.

"Bil diye söylüyorum Felicia," dedi Gannon, Paige'in arkasından yaklaşıp
kolunu omuzlarına dolayarak. "Biz oldukça ciddiyyiz."

"Vay, vay." Felicia'nın kaşları alnına doğru kanatlandı. "Şahsen ben tam
zamanı demek isterdim."

"Ben de ," dedi Gannon.

"Ben gidip haberi yayacağım. Siz ikiniz bu gece bizimle geleceksiniz, değil
mi? Kutlayalım mı?"

Gannon Paige'in omzunu sıktı. "Elbette." Mırıltı gibi çıkmıştı ama hey, bu
bir olumlamaydı.

Felicia "Mutlu Yıllar" diye ıslık çalarak odadan çıktı. "Gördün
mü prenses? O kadar da zor değilmiş, değil mi?"

KIŞ

CHAPTER

47

TGannon, açık bir kiremit kutusunu çizmesinin ucuyla iterek yolundan çekerken gururla evin şekillenmekte olduğunu fark etti. Yavaş yavaş cehennem çukurundan boş bir tuvale dönüşüyordu. Güneş ışığı içeri süzülüyordu.

yeni pencereler, yeni zımparalanmış parke üzerine yerleştirilmişti. Bayat havanın küf kokusu yerini talaş ve terin taze kokularına bırakmıştı. Ve her yerde ilerleme kaydediliyordu.

Üst katlardaki yatak odaları, oturma odaları ve banyoların çerçeveleri tamamlanmıştı ve Gannon'un ofisi ile alt kattaki küçük atölyenin çerçeveleri de kuşluk vaktine kadar tamamlanmış olacaktı. Sonra da kuru duvarcılar dört katın tamamında serbest bırakacaklardı.

Alçıpan her zaman dönüm noktası olmuştur. Eski su tesisatını, kabloları ve HVAC sistemini sökmüşler, radyatörleri çıkarmışlar, kurtarılabilecek zeminleri yamamışlar ve dış cepheyi ehlileştirmişlerdi. Çatı yeniydi. Çevre düzenlemesi el değmemiş bir ormandan çok büyümüş bir bahçeye benziyordu.

İşin ironik yanı, yıkım ve alçıpan arasında, yenileme sürecinin çok azının izleyiciler için ilginç olmasıydı.

Ekibinin yeni elektrik tesisatını çalıştırdığı veya HVAC kanallarını inşa ettiği görüntüler nadiren ekrana geliyordu. İzleyiciler demo gününü ve yeniden tasarlanan alanları tanımlamak için yeni duvarların yükseldiğini görmeyi sevdiler, ancak bu duvarların içinde ne olduğuyla ilgilenmediler. Onun düşünmekten hoşlandığı gibi, iç kısımlar her projenin etiydi. Elli yıllık su tesisatınız her yere su akıtıyorsa, backsplash'inizde parlak fayanslar olsa da fark . Ancak izleyiciler genellikle onun görüşlerine sahip değildi.

Elini ana yatak odasını çevreleyen yeni çivilerin üzerinde gezdirdi.

Oldukça hafif olan çekim programı, tasarım süreciyle birlikte gelen uzun günlere doğru ilerliyordu.

Ama bu, bir vizyonun gerçeğe dönüşmesinin simgesiydi. Bu, ekibinin onun deli olduğunu düşünmeyi bıraktığı ve potansiyeli görmeye başladığı süreçteki noktaydı.

Potansiyel ve vizyon nadiren yanıldığı iki şeydi. Paige'le olan ilişkisinde de gördüğü buydu. Onu tekmeleyerek ve çılgılık atarak sürüklemek zorunda kalmış olabilirdi ama de beklediğinden daha iyi yürüyorlardı. Ve bu konuda beklentileri oldukça yüksekti.

Onunla uyanmaya, onu kendisine sarılmış halde bulmaya ya da tam tersini yapmaya alışmıştı. Uyanık oldukları ve çalıştıkları zamanlarda, kadın onun ayaklarının yere basmasını sağlıyor, o da kadını esnemesi için zorluyordu. Yönetmen rolünü üstlenmişti ve bunu başardığında kendinden başka kimseyi şaşırtmamıştı. Kamera arkasında o kadar uzun süre çalışmıştı ki, hikayeleri gerçek zamanlı olarak oluşturmaya başlayabilmiş, böylece post prodüksiyonda editörlerin onları ete kemiğe büründürmesini kolaylaştırmıştı.

İnşaat süreci hakkında öğrendikleriyle onu etkilemiş ve Gannon ile diğer adamlarının takdir ettiği bir hassasiyetle ekibine çekimler planlamıştı.

Ve boş zamanlarında da geçici bir kişisel rutin oluşturmuşlardı, bu da bir ilişkide olmanın parçası ve ayrılmaz bir parçası olarak kabul ettiği bir şeydi. Gecenin karanlığını birbirlerine karışarak, çalıştıkları kadar sıkı oynayarak geçiriyorlardı. Ara sıra izinli oldukları günlerde, onun evinde tembel bir brunch hazırlıyor, üstesinden gelebilecekleri basit tarifler deniyor ve öğleden sonralarını projelere takılarak geçiriyorlardı. Becca şehir dışındayken, ki bu çoğu zaman oluyordu, Gannon Paige'e güvendiği işlerde yardım ediyordu.

Bol miktarda araştırması rafine ediliyor ve film için kullanılabilir bir storyboard haline getiriliyordu. Röportaj taahhütleri listesi büyüyordu. Ve tüm bunların bir parçası olmak hoşuna gidiyordu.

Geçen gece Flynn'le bira içtikten sonra eve döndüğünde, kapının önünde zıplayan Paige'le karşılaşmıştı. Kendilerini aştığını düşündüğü, son derece saygın bir kadın hakları aktivistinden bir taahhüt almıştı. Ve Gannon, kadın hakları öncüleri hakkında yeni edindiği bilgiyle, sadece kadının adını değil, aynı zamanda daha önemli başarılarından birkaçını da tanıdı.

Nonni's'te pizza, şarap ve Cat ile kutlama yapmışlardı. Yemek masasının etrafında gülüşürlerken, Gannon istediği her şeye sahip olduğunu fark etti. Zeki, seksi, inatçı, daha iyi bir adam olma isteği uyandıran, büyükannesinin ve kız kardeşinin hayran olduğu bir kadın. Ona göre tasarlanmış bir ev.

hayatının geri kalanının başlangıcı için bir sıçrama tahtası oldu. Kendisini meşgul eden ve ilgisini çeken başarılı bir işi ve bir yandan da yeni başlayan bir mobilya girişimi vardı. Elleriyle çalıştı, aile tarihlerinin bir parçası haline gelen şeyler yaptı.

Her şeyi vardı.

Sadece şu lanet şeyi kilitlemesi gerekiyordu.

Ve Paige'in kendisi dışında, her şeyi berbat ettiğini görebildiği tek bir komplikasyon daha vardı.

Kings of Construction'ın sezon finali yarın akşam yayınlanacaktı, bu da oyuncular, ekip ve takım elbiselilerle havalı bir otel barında bir izleme partisi anlamına geliyordu. Etkinlik gündelikti; kamera yoktu, Meeghan Traxx pusuya yatmayacaktı. Ama bol bol iş konuşulacak, kış öpülecek ve başka saçmalıklar olacaktı. Post prodüksiyon, ne yazık ki izleyicilerin çok hoşuna giden bir aşk üçgeni hikayesiyle devam etti. Sezon ilerledikçe sosyal medyadaki ilgi giderek artmıştı ve Gannon finalle birlikte bunun daha da kötüleşeceğini tahmin ediyordu.

Bildiği kadarıyla Paige yeni programa ve belgesel planlamasına o kadar gömülmüştü ki bu ilgiyi fark etmemişti.

Ama yarın Meeghan'ın seti bastığı görüntüler yayınlandığında onu bundan koruyamayacaktı. Ve bu onu çok kızdırdı.

Paige'in bu oyunu nasıl oynayacağından emin değildi. Bu yeni şovu, eğlence uğruna kendisine kazık atan yapım şirketinin çok fazla müdahalesi olmadan yürütmeyi başarmıştı. Ama yarın gece şovu düzenleyenlerle yüz yüze gelmek, sanki bir felakete davetiye çıkarmak gibi geliyordu.

İlk içgüdüğü oraya saldırmak ve herkesi tehdit etmektir. Sonunda Meeghan'da işe yaramış gibi görünüyordu. Ancak bu her ne kadar memnuniyet verici olsa da Paige için çözeceğinden daha fazla sorun yaratacaktı. Paige'in kendi ayakları üzerinde durması ve kendi iki orta parmağını göstermesi gerekiyordu. Ama bu, Meeghan'ın tam arkasında durmayacağı ve Paige'in istemesi halinde ona haddini bildirmeye hazır olmayacağı anlamına gelmiyordu.

Gannon, Tanrı'dan onun kendini savunmasını ve oradayken birkaç yumruk atmasını umuyordu.

İnanması ve sabırlı olması gerekiyordu. Bu iki şey onun güçlü yanları listesinde üst sıralarda yer almıyordu. Ana yatak odasının kapısında durarak başını salladı. Onu ikinci kez ilk kez buraya götürmüştü. O zamandan beri evdeki neredeyse her odayı vaftiz etmişlerdi. Ama o

Onun için daha fazla planım var. Daha büyük planlar. Sadece yarın geceyi atlatmaları gerekiyordu.

Araba Batı Kırk Altıncı Cadde'deki otelin önüne geldiğinde Paige kendini topladı. Avuçlarını seçtiği arduvaz grisi dar pantolona sildi. Odadaki herkesi tanıyordu ama yine de bir aslanın inine girdiği hissinden kurtulamıyordu.

Tüm sezon boyunca onun iplerini elinde tutan adamlar, yüksek cam kapıların ardında, muhtemelen barda altmış dolarlık viski kadehlerini yudumluyor ve bir başka hit sezon için sırtlarını sıvazlıyorlardı.

Ama yeni Paige'i beklemiyorlardı. Ve bu onun avantajına olacaktı. Yeni Paige ilk kez geçen ay St. James Şükran Günü'nde, annesinin evinde düzenlenen samimi ve yemekli bir davette ortaya çıkmıştı. Paige hem annesine hem de kız kardeşine Gannon'la çıktığını ve belgesel yapımcısı olarak yeni kariyerine başlayacağını kesin bir dille söylemişti. Onun seçimlerine katılıp katılmamaları onları ilgilendirmiyordu çünkü fikirlerinin hiçbir önemi yoktu. Annesi buz gibi bir tavırla konuyu değiştirdi ama kız kardeşi şarap kadehini Paige'e doğru kaldırdı.

Paige bu geceyi savaştaki bir başka muharebe olarak görüyordu.

Gannon'la burada buluşacaktı, taktiksel bir seçim. Kol şekeri gibi görünmek için burada değildi. Kıç tekmelemek için buradaydı. Gelecek sezon geri dönmeyeceğini ve nedenini henüz üstlerine söylememişti. Gannon'ın yeni programından ücret ve edindiği deneyim ona bir sezon daha devam etmektense *Kings of Construction*'dan ayrılmayı göze alabilecek kadar güvence sağlamıştı. Artık itilip kakılmaktan bıkmıştı ve bunu öğrenmek üzereydiler.

Kaldırıma çıktı ve yün trençkotunun kemerini daha sıkı bağlayarak kemiklerine yerleşmeye kararlı Aralık soğuşundan korundu. Kırmızı Mary Jane stiletto'ları kapıya yaklaşırken kendinden emin bir tıkırtı çıkardı. Sert havadan yanakları pembeleşmiş olan kapıcı, göz kırparak ve gülümseyerek onu içeri aldı.

Bir yabancı'nın samimiyeti, kıyafet seçimi ve içindeki öfkeyle güçlenen Paige, düşmanla yüzleşmeye fazlasıyla hazırды.

Summit-Wingenroth'un rezerve ettiği arka bara doğru yürüdü ve kendine bir burbon sipariş etti. Bardak elinde, ceketinden sıyrılıp

ve partiye katıldı, doğruca barın diğer ucuna yakın iki yüksek masanın etrafında kümelenmiş ekibine yöneldi.

Louis ve Rico ile hasret gidermek eski ev haftası gibiydi. Louis ilk kez dede olacağını yeni öğrenmişti ve sonogramı sinematografi dalında Oscar almış gibi gösteriyordu. Rico, Cancun'un oteller bölgesinde iki hafta serserilik yaptıktan sonra rahatlamış ve yeni bir projeye hazır bir şekilde geri dönmüştü.

Mel ve Sam, Paige'i yeni projelerinin perde arkası hikâyeleriyle eğlendirdiler ve Cat onu kurtarana kadar aşk hayatı hakkında ayrıntılar aradılar.

Siyah deri taytları ve başka hiçbir insanın giyemeyeceği yanık turuncu tonunda vücudu saran her zaman şık olan Cat, onu bir içki daha içmesi için bara sürükledi.

"Dayanıyor musun?" Cat boş bardağını barmenlerden birine doğru sallayarak sordu.

"Şimdiye kadar çok iyiyim. Henüz 'istifa ediyorum' diye bağırmadım ya da kimsenin suratına tekme atmadım."

Cat Paige'in ayakkabılarına baktı. "Ooh, iyi seçim."

Birkaç saniye içinde, içki siparişi diğerlerinin gerisinde kalmış olmasına rağmen Cat'in önüne taze bir içki kondu. Paige sırtıttı. "Milyonlar tarafından tapılmaktan hiç yoruldu mu?" diye sordu.

Arkadaşından beklediği küstah yanıt gelmedi. Cat iki omzunun üzerinden baktı ve sonra onu partinin geri kalanından uzakta bir köşeye çekti.

"Birini mi öldürdün?" Paige talep etti.

"Hayır! Bu fikirleri nereden buluyorsun?" Cat gözlerini devirdi. "Seninle her şey mümkün."

"Bakalım bunu tahmin edebilecek misin? Gannon belgeseliniz hakkında çok konuşuyor ve bence benimle röportaj yapmalısınız."

"Uh, ne?" Cat, kanaldaki en yüksek maaşlı yeni yeteneklerden biriydi ve ciro anlaşmalarıyla oldukça iyi durumdaydı.

"Gannon ve ben kanalla görüşürken bana Gannon'a teklif ettiklerinin yarısını teklif ettiler."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Keşke," diye itiraf etti Cat. "Ya sadece dahil edildiğim için minnettar olacağımı ve kabul edeceğimi ya da Gannon'un bana anlaşmasının ne olduğunu söylemeyeceğini düşünerek bana düşük fiyat verdiler."

"Bu saçmalık," diye tısladı Paige.

"Evet, tabii ki Gannon benim için mücadele etti ve sonunda eşit anlaşmalar . Ama sonra bu sezonun başında bunu tekrar denediler. Bize zam teklif edildi ama Gannon'ınki çok daha yüksekti. Yapım şirketiyle masaya oturduk. Ya eşit olacaktık ya da ikimiz de dizide oynamayacaktık."

"Cat, çok üzgünüm. Bu korkunç bir şey."

Cat omuzlarını geriye attı. "Sumshit-Wingendick'in başkan yardımcılarında Cindy'yi bir gece içki içmeye götürdüm. Kafayı buldu."

Paige, Cat'in yapım şirketlerine taktığı lakap karşısında homurdandı. "Sana ne söyledi?"

"Bu bir 'cinsiyetçilik' meselesi değildi. Sadece yapım şirketleri tecrübelerine dayanarak kadınların genellikle daha az paraya çalışmaya razı olduklarını biliyorlar, bu yüzden onlara düşük fiyat vermek standart bir prosedür. Erkek meslektaşlarının parasal bilgilerini paylaşmadığı durumlarda, çoğu kadın daha fazlasını istemeyi bile bilmiyor."

"Bu konu hakkında konuşmak ister misin?" Paige sordu. "Kanalla başınız ciddi belaya girebilir."

"İstekli olmaktan da öte. Kimse bu saçmalıklardan bahsetmezse, bunlar olmaya devam edecek. Harika göğüslerim ve vajinam var diye daha az paraya ya da saygıya değer olduğum anlamına gelmez."

"Vaaz ver, kardeşim!" Paige Cat'e çabucak sarıldı. "Bunun bir parçası olursan çok sevinirim. Başının çok fazla derde girmeyeceğinden emin olmak için önceden bir avukatla konuşabiliriz. Becca'nın üniversitedeki oda arkadaşlarından biri hukuk fakültesine gitmişti."

"Güzel. Cindy hakkında da danışabiliriz. İrtibat halindeyiz ve sezon ortasında şirketten ayrıldı. Sizinle konuşmak istiyor."

Sektörde kadınlara yönelik ayrımcılık konusunda kişisel bilgisi olan içeriden biri mi? Paige Cat'e "Seni şu anda öpebilirim," dedi.

"Evet! Lezbiyenler!" Cat yumruğunu zaferle havaya kaldırdı. "Eninde sonunda kardeşimden bıkaçağını biliyordum."

Paige odadaki havanın elektriklelendiğini hissederken bile güldü. Artık bunu sorgulama zahmetine bile katlanmıyordu. Gannon'un bir odaya girdiğinde yaptığı şey buydu. "Yakışıklı şeytandan söz açılmışken," diye nefes aldı.

Odanın diğer ucundan birbirlerini incelediler, aralarında yoğun bir hava vardı.

"Bence senin bir hamle yapmanı bekliyor," diye fısıldadı Cat. "Eğer hazır değilsen seni halka açılmaya zorlamak istemiyorum."

Bunu onun için yaptı. Bu onu kızdırabilirdi ama kızın istediğini düşündüğü şey buysa rol yaptı.

Paige Cat'e, "O zaman gidip ona profesyonel ve samimi bir selam versem iyi olacak," dedi.

Kedi sırttı. "Sanırım daha iyi olur. Oh, ve Paige?" Cat elini Paige'in koluna koyarak onu durdurdu. "Seninle gurur duyuyorum."

"Biliyor musun Cat? Ben de kendimle gurur duyuyorum. Ayrıca seni çok seviyorum." Cat'in yanağına şapır şupur bir öpücük kondurdu ve elleri çok seksi deri ceketinin ceplerinde, Gannon'ın birasını beklediği bara doğru uzun bir yürüyüş yaptı.

Kız önünde durduğunda bir şey söylemedi ama gözleri sessiz olmaktan çok uzaktı. Onu bu sabahtan beri görmemişti ama sanki daha uzun zaman olmuştu. Onu özlemişti ve pekâlâ onu kaçırmış olabilirdi.

Bu yıl öğrendiği bir şey varsa, o da Gannon'ın bir işten daha değerli olduğuydu.

Ayaklarının arasına girdi, ellerini boynunun arkasına doladı ve onu usulca öptü.

"Bir oda bulun," diye homurdandı Felicia iyi huylu bir şekilde. Etraflarında ısıklık sesleri duyuldu.

"Sanırım sezonun nasıl bittiğini biliyoruz," diye espri yaptı biri.

Paige sırtarak Gannon'a baktı. Gannon ellerini onun kalçalarına koydu. "Merhaba prenses."

"Selam, Gannon."

"İşte buradasınız!" Sezon öncesi toplantılara katılan takım elbiselilerden biri koşarak geldi ve Gannon'a içten bir el sıkışma hareketi yaptı. Gannon içki siparişi verdiğinde adam barda onun yanında durmuştu ama Gannon dudaklarını ona değdirene kadar görünmez olmuştu.

Onu bir kitap gibi okuyan Gannon omzunu sıktı. "Seni görmek güzel, Raymond."

"Hadi şu güzel kız kardeşini bulalım, ben de iki yıldızıma birer içki ısmarlayayım," diye önerdi Raymond, alındaki boncuk boncuk terleri kokteyl peçetesiyle silerken.

"Paige!" Andy, kot pantolonu ve fanilasıyla her zamanki gibi rahat bir şekilde yukarı çıktı. "Andy! Seni görmek çok güzel." Paige bir an için Gannon'ın elinden .

Sarılmak. Sezon boyunca Andy'den oldukça hoşlanmıştı ve ""

Çekimlerin son gününde bunu ona verdiği için borçlu hale geldi.

"Bir dakikan var mı?" diye sordu.

Paige omzunun üzerinden Raymond tarafından sürüklenerek götürülmekte olan Gannon'a baktı. Gannon ona gözlerini devirdi ve omuz silkti.

"Elbette," dedi Andy'ye.

Onu Cat'in girdiği köşeye yönlendirdi ve Paige şimdi ne tür bir itiraf duyacağını merak etti.

Andy birasını Gannon'a doğru eğerek, "Aranızı düzelttiğinizi gördüğüme sevindim," dedi.

"Ben de," diye kabul etti Paige. İlişkiyi kabul ediyor olabilirdi ama kesinlikle ayrıntıları anlatmaya hazır değildi.

"Yeni şovunu yönetirken harika bir iş çıkardığını duydum," diye devam etti Andy, kişisel ayrıntıları duymak onun dökmek istediğinden daha fazla ilgisini çekmiyordu.

"İyi gidiyor. Keyif."

Nefes aldı. "Bu yüzden diziden ayrılıyorum. Bu bahardan itibaren Drake Mackenrowe'un yeni dizisini yöneteceğim."

"Vay canına, tebrikler. Drake harika bir adam. Eminim onunla çalışmaktan keyif alacaksın."

Andy başını salladı. "Teşekkürler. Tabiri caizse, besin zincirinde yükseliyorum. Her neyse, onlara senin adını verdim. *Kings*'in direktörlüğü için."

Paige gözlerini kırptırdı. "Sen mi yaptın?"

"İkimiz de biliyoruz ki bu sezon senin olmalıydı. Ama benim için planları varmış ve beni biraz terbiye etmeleri gerekiyormuş. Her neyse, onlara senin adını verdim ama..."

"Ama pek ilgilenmediler," diye tahmin etti.

"Bence ekrandaki hikayenizi devam ettirmekle daha çok ilgileniyorlar. Benim tahminim bu. Bu sezon reytingler çok yüksekti. Ama evet, başımı okşadılar ve öneriyi halının altına ittiler."

"Haber verdiğin için teşekkürler. Benim için iyi şeyler söylediğin için de teşekkürler."

Andy ona baktı. "Ne olsun, bu sen olmalısın." "Evet, öyle olmalı," diye onayladı Paige.

Barın üzerine monte edilmiş televizyonlardan *Kings of Construction*'ın tema şarkısı yayılırken hepsi barın etrafında toplandı. Paige bu sezon hiçbir programı şahsen izlememişti. Kendisini ekranda son derece kurgulanmış, müstehcen bir hikâyenin içinde izleme fikrini hazmedemiyordu.

Bunun yerine, Becca'ya her bölümü izlettiriyor ve ona her şeyi anlatıyordu.

Bu gece izlediği ilk bölüm olacaktı. Ve berbat olacaktı. Meeghan'ın sette kasıla kasıla yürümesini ve ördek gagalı dudaklarını Gannon'a sanki onun malıymış gibi uzatmasını izlemek mi? Paige şu anda yapıyor olmayı tercih edeceği birkaç şey düşünebiliyordu. Bu listede kanal tedavisi ve pap smear yaptırmak ya da "rezil servis "ten son ses şikâyet eden, yarı sağır, tutucu büyük teyzesi Wilda'yla "kulüp "te öğle yemeği yemek de vardı.

Ama arkasında Gannon, yanında Cat ve elinde taze bir burbon vardı. Her şeyin üstesinden gelebilirdi.

Bölümleri oyuncularla, ekiple ve post prodüksiyonla birlikte izlemek evde tek başına izlemekten daha eğlenceliydi. Şakalar ve azarlamalar hızlı ve öfkeli bir şekilde uçtu. Kamera önündeki röportajlarını görmek bile çok korkunç değildi. Meeghan Traxx cipinden indiğinde barda birkaç yuhalama sesinden fazlası duyuldu.

Bittiğinde rahatlamıştı. Bunu görmek, yaşamak kadar acı verici değildi ve Gannon'ın kalçalarını sıkıca kavraması çılgık atarak kaçmasını engelledi.

Son jenerik döndüğünde barda alkışlar yükseldi. Yapım şirketi yöneticilerinden biri ayağa kalktı ve hepsine bağlılıkları ve aynı ekibin parçası oldukları için teşekkür ederek kadeh kaldırdı. Kimse buna inanmadı ama bu olağan bir durumdu.

Gannon'un en büyük hayranı Raymond, ceketini giyerken ona yetiştirdi.

"Gerçekten muhteşem bir sezon, tatlım," dedi, ellerinden birini iki ayı pençesi avucunun arasında kavrayarak.

Ya şimdi ya da asla. "Andy'nin başka bir programa geçtiğini duydum," dedi.

Raymond onun elini bıraktı. "İşe alım sürecinde değerli bir rol oynayacağınızı umuyoruz," dedi neşeyle, burada hiçbir anlamı olmadığını ikisinin de bildiği sözcükler sarf ederek.

"Sadede gelelim Raymond. Yönetmen olarak değerlendirilmek istiyorum." Tetik çekildi.

Raymond ona sanki büyüyünce sosisli sandviç olmak istediğini söyleyen küçük bir çocukmuş gibi baktı. Çizgili yüzünü bir sempati maskesiyle kapattı. "Mesele şu ki, yönetmen olarak güvenebileceğimiz birine ihtiyacımız var."

"Bana inanmanıza neden olacak ne yaptım? Kazadan sonraki gün setteydin" diye hatırlattı.

"Pekala, şimdi. Seni utandırmak istemem ama küçük bir kuş bana Meeghan yüzünden seti terk etmek zorunda kaldığını söyledi."

Paige burnundan temiz bir nefes alıp dişlerinin arasından verdi ve gülümsedi. "Reyting uğruna tüm sezon boyunca beni kamera küçük düşürmek için elinizden geleni yaptınız ve ben de kalıp işimi yaptım çünkü programa, hizmet ettiğimiz ailelere ve Krallara yatırım yaptım."

"Bu da başka bir husus. Gannon'la aranızda bir ilişki olduğunu anlıyorum. Ama bu size müdürlük hakkı vermez."

"Tıpkı üniversite terk yeğenine pazarlamada başkan yardımcısı olma hakkı vermediği gibi mi?" Raymond kekeledi ve hiddetlendi ama Paige devam etti. "Dinle Ray. Penisimin olmaması o işi yapmama engel değil. Gerçi Summit-Wingenroth'un düzenli şovlarından hiçbirisi için bir kadın yönetmen işe almamış olması, cinsel organın bir gereklilik olduğuna inanıp inanmadığınızı merak etmeme neden oluyor. Bu şovda çalışmayı seviyorum ve bana bir şans verirsiniz şimdiye kadar gördüğünüz en iyi yönetmen olacağım."

"Bir ya da iki yıl daha saha yapımcısı olarak çalışırsan gerçekten daha rahat edeceğimizi düşünüyorum."

"Olmazdım. Şu anda bulunduğum noktadan geriye doğru bir adım atmak olur ve *Kralın Şatosu*'ndaki çalışmalarından memnun kaldınız. Bu yüzden gerçekten karar vermeniz gereken şey, gelecek sezon için bir saha yapımcısı ve bir yönetmen mi yoksa sadece bir saha yapımcısı mı aramak istediğinizdir."

Raymond yanakları kızarmış bir halde homurdandı.

"Bak, Raymond. Burada zorbalık yapmaya çalışmıyorum. Sadece en iyi seçiminin ben olduğumu söylüyorum. Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum ve bu odada iki yıldır birlikte çalıştığım herkes de biliyor. Bunu bir düşünün."

Koluna vurdu ve kasılarak uzaklaştı.

CHAPTER

48

T Soğutulmuş bir şişe şampanya kendiliğinden satın alınmıştı, tıpkı marketin sunduğu küçük fırın parçasında bulduğu ağız sulandıran kekler gibi. Ne de olsa kutlama yapıyorlardı. Yarın ortaya çıkacağı gün. Ekipler toplanıp kendi yollarına gittikten sonra Gannon'ın yeni evi tamamen kendisine kalacaktı.

Paige akşam yemeğini almaya gönüllü oldu ve "ayrı yollar" meselesini çok fazla düşünmemeye çalışarak salata seçeneklerini doyurucu bir dana yahnisi ve taze biberiyeli ekmeklerle zenginleştirdi.

İşler hızlı ilerliyordu. Gannon'ın reklamcısı, Meeghan'la "birkaç ay önce yollarını ayırdıklarını" - yapım şirketinin sezon finali yayınlanana kadar beklemekte ısrar ettiği bir hamleydi bu - ve Paige'le mutlu bir şekilde çıktıklarını söyleyerek bombayı patlatmıştı. Üçgen sadece iki kişiye indiğinde, ilgi önemli ölçüde azalmıştı. Sadece birkaç gün sonra Summit-Wingenroth Paige'e *Kings*'in üçüncü sezonu için yönetmenlik teklif etti. Bu haberin hemen ardından Welcome Home Network, Meeghan Traxx'ın dizisinin bir sezon daha yenilenmeyeceğini duyurdu.

Paige her şeyi market poşetlerine tıktırdı ve kapıdan çıkarken tezgâhtara el salladı. Gannon'un dairesine yürüme mesafesindeki şirin bir mahallede dost canlısı bir dükkândı. Yeni evi de öyle sanıyordu. Sadece ters yönde.

Bir Lyft çağırmadan her şeyi katır sırtında eve götürebileceğine karar vererek bloktan aşağı inmeye başladı. Gece soğuktu. Sonbahar onlar bakmazken kayıp ve yerini kışın buzçiçeklerine bırakmıştı. Noel'e iki haftadan az bir süre kalmıştı ve Paige tüm alışverişini internetten yapma ve hediyeleri doğrudan alıcılara göndertme geleneğini sürdürüyordu.

Gannon hariç. Onun için oradan buradan birkaç eşya almıştı. Sonra da bu konuda kendini aptal gibi hissetti. Noel hakkında konuşmamışlardı. O gün onu görüp görmeyeceğini bile bilmiyordu. Çok meşguldüler, çok... kararlıydılar. Geçtiğimiz haftalarda Gannon'la yetişkin hayatındaki herhangi bir insanla geçirdiğinden daha fazla zaman geçirmişti. Bütün gün yan yana çalışmışlar, sonra da akşam yemeği, duş ve seks için aceleyle onun dairesine dönmüşlerdi.

Kral'ın Kalesi'nin çekimleri yarın yapılacak tanıtımla sona erecek. Çekimler günün çoğunu alacaktı ama her şey sona ermek üzereydi. Ve Paige bunu özleyecekti. Evi, ekibi, Gannon'ı her gün görmeyi. En çok korktuğu kısım da buydu.

Elbette, *Kings of Construction*'ın yeni sezonunun yönetmeni olarak onunla tekrar her gün çalışma zevkine erişecekti ama bu Nisan ayına kadar olmayacaktı. Nisan sonuna kadar. O zamana kadar Becca'yla birlikte ülkeyi baştan başa dolaşacak ve yüzlerce saatlik röportaj görüntülerine gömülecekti.

Hayalini yaşarken onu bekleyecek miydi?

Sonunda başarıyordu. Bunca yıldır yaptığı ödemelerin karşılığını alacaktı ve nasıl karşılandığına bakmaksızın gurur duyabileceği bir projeye liderlik edecekti. Hem heyecanlıydı hem de korkuyordu.

Telefonu kalçasında titredi ve onu çıkarmak için çantasını karıştırdı. Gannon'dan bir mesajdı.

Benimle evde buluş. Sana bir şey göstermem gerek.

Kaşlarını çattı. Bu ona bir sorun gibi gelmişti. Mobilyaları kayıp mıydı? Yükleme sırasında bir şey mi hasar görmüştü? *Hay aksi*. En azından etrafından ateş edebilecekleri bir şey olmasını umuyordu.

Paige: Birkaç blok . On dakika içinde orada ol.

Saate baktı. Eğer kozmetik bir sorun varsa, hırdavatçıların ancak bir saat kadar daha açık kalabileceğini hesapladı. Çantaları ve kışını köşeden sokağa taşıdı.

İşin iyi tarafı, bitmiş ürünü görmek için yarına kadar beklemek zorunda kalmayacaktı. Gannon'la birlikte bir ucuzluk dükkanında çekim yapmak için bugün bütün öğleden sonrayı kaçırmıştı. Onunla sevimli bir çekim yaptılar.

Cat ve Nonni ile dekor alışverişı. Dünya bunu henüz bilmiyordu ama yetmiş iki yaşındaki birine aşık olacaktı.

Paige sabahın erken saatlerinde Gannon'ın yatağından gizlice çıkıp eve girmeyi ve arama kâğıdında önemli bir şeyin eksik olmadığından emin olmak için mekânda kendi kişisel turunu yapmayı planlıyordu.

Ama ev önünde belirirken, artık erken çağrıyı listesinden çıkarabilirdi. Yaklaştığında evdeki tüm ışıklar yanıyor, her yer sıcak ve davetkâr görünüyordu. Gannon buna pişman olabilir, diye kendi kendine güldü. Son dört aydır eve o kadar çok insan girip çıktıktan sonra, muhtemelen ölü sürgüleri atıp birkaç hafta yalnızlığın tadını çıkarmayı tercih ederdi.

Avluda seçtikleri ışıklar, ön kapının her iki yanındaki siyah demir fenerleri mükemmel bir şekilde tamamlayan ışıklar, tuğlaların üzerine altın bir parıltı yayıyor ve onu içeri çağırıyordu. Çantaların ağırlığı altında ön basamakları tırmandı ve kapı tokmağı elinde kolayca döndüğünde şükretti. Çantaları kapının içine bıraktı ve iç geçirdi. Mükemmeldi. Uzun, alçak deri koltuk, tuğla çevresi ve kaba kesilmiş meşe şömineye bakıyordu. Neşeli gaz ateşi odanın soğuğunu kovuyordu. Düz ekran televizyon -ikinci kattaki oturma odası için seçtiği televizyon kadar devasa değildi- açıktı ve

King's Castle logosu.

Kendisinininkine şüpheli bir şekilde benzeyen sehpa, yumuşak yulaf ezmesi kumaşlı iki aşırı doldurulmuş koltuğun arasında duruyordu. Zeminler, ah zeminler. Orijinal sert ahşaplar bu katta zarar görmemişti ve Gannon mekânı hafifletmek için neredeyse gri, rastgele genişlikte bir tahta kullanmıştı. Ön kapıdan mutfığa kadar uzanıyordu.

Bu kattaki duvarları deniz mavisinin bir tonuna boyayarak biraz daha dramatik bir hava katmıştı. Tıpkı ona örnekleri gösterdiğinde düşündüğü gibi, döşemenin grisiyle uyum içindeydi. Zengin, erkeksi ve huzur verici. Gannon eve gelip burada rahat bir nefes alabilir, ön kapının diğer tarafındaki dünyanın geri kalanını dışarıda bırakabilirdi.

Artık oturma odası ve mutfığa açık olan yemek alanına taşındı. Her oda arasında, evin geri kalanındaki orijinal ahşap işçiliğine uyacak şekilde boyanmış büyük süs parçaları ile kanat açıklıkları yapmıştı.

Yaptığı yemek masası ve bankların yanı sıra büfe ve bitmiş raflar da buradaydı. Metal raf destekleri konusunda haklıydı. Yine,

erkeksi ve çağdaş, tarihi binaya uygun. Büfenin karşısındaki duvarda aile fotoğraflarından oluşan bir galeri duvarı vardı.

Paige kaşlarını çatarak yaklaştı. Burada ondan bir tane vardı. Dairesinde olan. Ve bir tane daha. Bu fotoğraf, pizza kutlamalarından sonra Francesca'nın bulaşıkları yıkamasına yardım ederken arkadan çekilmişti. Başkaları da vardı: Cat ve Gannon büyürken, ebeveynleri bir steysin arabanın kaputunda kameraya poz ve Francesca ile damadının düğün günlerinde çekilmiş, çerçeveli, siyah beyaz büyük bir fotoğrafı. Baba, diye tahmin etti. Paige parmak uçlarını çerçeveye bastırdı. Gannon'la birlikte aile her zaman hak ettiği yerde, ön planda ve merkezde olacaktı.

Annesinin yemek odasında, Kara Walker'ın siyah-beyaz orijinal güzel bir tablosu vardı.

Hızlı ve sıcak bir şekilde gerçekleşen bu farkındalık Paige'i gafil avladı.

Annesi hiçbir şeyin onunla başarısı arasına girmesine izin vermemişti. Ne kızlarının ne de ilişkisinin. Onun için neyin önemli olduğunu, neyin onu oraya götüreceğini ve neyin onu ondan uzaklaştıracağını biliyordu.

Ama Leslie St. James mutlu muydu? Paige'in içinden yüksek bir ses bu soruyu sordu. Mutluluk başarı ile aynı şey miydi?

İçindeki cevap yankılanan bir hayırdı. Başarı mutlulukla aynı şey değildi. Tatmin de öyle ve annesi de bu noktada ölümcül bir hata yapmıştı.

Paige Gannon'ın duvarına baktı ve kalbinin yerinden çıktığını hissetti. İkisinin bu evin ön merdivenlerinde birbirlerine sırtarak durdukları bir kare vardı. Kapılar açıktı ve içeride bir çekim gününün karmaşasını seçebiliyordu. Onu duvarına asmış, ailesinin içine çekmiş ve kendisine aşık etmişti.

Bunların hiçbirinin olmasına izin vermeye niyeti yoktu, yine de burada kalbi doluydu ve ona, dünyaya anlatma ihtiyacı duyuyordu!

Paige elini göğsüne bastırdı. Bir acı yerine, doğan güneş kadar sıcak ve gerçek bir parıltı vardı. Onu *seviyordu* ve işte böyle hissediyordu. Dizlerinin bağı çözüldü, yemek masasındaki banka çöktü ve nefesini tutmaya çalıştı.

Bunu yapabiliirdi. Onu sevebilir, belgeselini çekebilir ve bir fark yaratabilirdi. Hepsini yapabiliirdi. Bir şekilde. Biri ya da diğeri olmak zorunda değildi. Yürütmenin bir yolunu bulacaktı.

Konuşmaları gereken çok şey vardı. Örneğin yaşam düzenlemeleri. Gannon'ın burada dört muhteşem kat kendisine aitken küçücük dairesine geri dönmesine imkân yoktu.

Gannon.

Buralarda bir yerdeydi. Merdivenlere yöneldi ve ona . Ama telefonu elinde çınlayarak dikkatini ekrana çekti.

Oturma odasında televizyon var. Oynat'a bas.

"Gannon, seninle konuşmam gerek!" diye bağırdı merdivenlerden yukarı. Mesajına verdiği yanıt kısa ve özdü.

Kapa çeneni ve Oynat'a bas.

"Sanki sana aşık olmam önemli bir şeymiş gibi," diye mırıldandı nefesinin altından. Paige onun oynadığı oyuna boyun eğerek oturma odasına döndü ve kanepenin üzerinde bulduğu kumandayı kapı.

Oynat düğmesine bastı ve *King's Castle* logosu kayboldu. Yerine *Kings of Construction*'ın birinci sezon, birinci bölümünden ham görüntüler geldi. Gannon bir meşe ağacının altında durmuş, kollarını kavuşturmuş, kameraya teke tek poz veriyordu ki ekran dışındaki bir şey dikkatini dağıttı ve ne düşündüğünü unuttu.

"Seni tam da bu andan beri seviyorum," diyordu Gannon'un tok sesi dış sesle. "Az önce kameranın dışındaydın ve Lou'nun söylediği bir şey seni güldürdü. Güneş ışığı sanki bir spot ışığının altındaymışsın gibi sana vuruyordu. Üzerinde bu eski püskü kapüşonlu tişört ve o muhteşem bacaklarını bir mil kadar gösteren spor şortu vardı ve sonra dönüp bana acele etmem için bağırdın. O zaman bunun aşk olduğunu bilmiyordum ama o günden beri sana karşı hislerim değişmedi."

Paige o gece ikinci kez dizlerinin bağı çözüldü. Kanepenin serin derisine çöktü ve anlamaya çalıştı. Ekran, Paige'in tam olarak bulunduğu yerde oturan Gannon'a geçti.

"Demek seni bu kadar zamandır seviyorum. Yirmi bir ay, on iki gün ve"-saatine baktı-"on saat." Ona ekrandaki o kibirli sırıtışını verdi. "Seni sevmek istemedim, bu yüzden senin benimkinin altında olduğun gibi ben de senin derinin altına girmek için elimden geleni yaptım."

Tartışmalarını gösteren klipler dönmeye başladı; bunlardan biri Gannon'ın sırtarak kameranın önünden uzaklaştığı an. Video, Gannon'ın sette her zamankinden farklı bir alet kemeri takmasıyla devam etti.

"O gün hava gölgede 200 dereceydi ve sen sete o kısa pantolon ve atletle gelmiştin. Bütün gün ereksiyon halindeydim ve bunu saklamak zorundaydım. Kimseyi kandırdığımı sanmıyorum. Sen söz konusu olduğunda değil."

Paige parmaklarını dudaklarına bastırdı ve ekrana gelişini izledi. Bu onun ilk teke tek karşılaşmasıydı ve vücut mikrofonuyla uğraşıyordu. "Bunu yapmak istemiyorum," diye mırıldandı TV Paige. Birkaç saniye daha kıpırdandıktan sonra gözlerini devirdi ve kamera gülümsemesini takınıp gerekli monoloğu yapmadan önce derin bir iç çekti.

Gannon'ın sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Bu kadar kızgın olmana rağmen hâlâ bir yetişkin gibi davranabilmene bayılıyorum. Senden çok şey öğrendim ve belki de bunu sana yeterince söylemedim. Ama öğrendim ve umarım bunu biliyorsundur."

Gülümsemesi artık suluydu ve elinin tersiyle bir damla gözyaşını sildi. Bir sonraki sahne soluklaştı. Ekranda Gannon büyük bir atölyede, bir bilgisayarın arkasında bir kaynakçıyla konuşuyordu. Kamera titredi ve yüzü solgun, elleri titreyen Mel elinde bir cep telefonu ile ekrana geldi.

"Ne var? Ne oldu?"

Mel titrek bir nefes aldı. "Sette bir kaza oldu. Paige-"

Mel'i omuzlarından yakaladı ve Paige o ela gözlerdeki paniği gördü. "O iyi mi?"

"Bilmiyorum." Mel başını salladı. "Andy mesaj attı ve telefonuna cevap vermiyor. Tek söylediği 'Durum kötü'."

"Anahtarlar!" Gannon bağırdı.

Lou, Gannon'ın kapıdan koşarak çıkışını taradı ve bir an sonra otoparkta lastik gıcırtiları duyuldu.

"O gece sana ilk kez seni sevdiğimi söyledim. O zamana kadar nihayet anlamıştım. Mışıl mışıl uyuyordun, göğsümde salyaların akıyordu. Ve sana söyledim. O zamandan beri sana her gün söylemeliydim ve için üzgünüm, ama izin verirsen bunu telafi etmek istiyorum," dedi Gannon ekrandan.

Paige'in gözyaşları artık özgürce akıyordu.

Sahne tekrar değişti. Bu kez Gannon kamera arkasında yaralı Paige'e sandalyesine oturmasını emrediyor. Ve sonra Paige'in kaza hakkında kameraya teke tek konuştuğu sırada Gannon'un nöbet tuttuğu bir başka sahne. Kameranın hemen dışında bir koruma gibi durmuş, kollarını kavuşturmuş, Eddie'nin işinin bittiğine karar verene kadar başparmağını çiğniyordu.

"Tamam, bu kadar yeter," diye araya hızlıca girdi. "Hadi Paige. Seni otele geri götürüyüm."

İzlerken bile hatırlıyordu. Onunla tartıştı ama Gannon kazandı. Cat ve Rico onu kamyonu bindirirken Lou, Gannon'ı telefonla konuşurken kameraya yakaladı.

"Hayır. Onu geri götürüyorum," dedi, ses tonu diğer uçtaki kişi için tartışmaya yer bırakmıyordu. "Dinlenmeye ihtiyaçı var. Bana bu programda ya da lanet olası kanalınızda ondan daha çok çalışan birini bulun. Sana yüzünü gösterdi. Kanlı detayları öğrendin. Bu işin peşini bırak, yoksa bunu bir sorun haline getiririm. Reyting için onun acısını istismar edemezsin."

Telefonu kapattı, çıplak elleriyle telefonu ezmek istiyormuş gibi görünüyordu. Ama Paige onun yolcu koltuğundan el salladığını gördü ve ifadesi yumuşadı.

"Gidelim, prenses." Paige kimseyi kandıramadıklarını fark etti. Olaydan sonra görüntülere bakınca, duygularını kör bir adamdan bile saklayamazlardı. Orada çok fazla şey vardı ve bunlara tutunmaya değerdi.

Sahne tekrar değiştiğinde Paige irkildi. Kendisini cipin kaldırırma yanaşmasını izlerken gördüğünde o günün tam olarak hangi gün olduğunu biliyordu. Kamera, Meeghan kasıla kasıla Gannon'a yaklaşıp ona bir tane indirdiğinde Paige'in kül rengi yüzünü yakaladı.

"İlk elden tanık olduğunuz halde bunu size neden gösterdiğimi merak edebilirsiniz. Görmenizi istediğim şey şuydu..."

Meeghan görüntülere bakmaya gitmiş, Paige çekip gitmiş ve Gannon donup kalmıştı. Elini ağzına götürerek parlaklık katmanlarını sildi ve hışımla ona doğru yürüdü.

"Beni gördüğüne sevinmedin mi, seksi şey?"

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu. Ama Gannon ona bakmıyordu. Başka birini arıyordu. "'Benden uzak dur' lafının neresini anlamadın?" diye sordu.

Meeghan tekrar ona yaklaştı. "Sakın bana oynamak istemediğini söyleme," diye mırıldandı.

Gannon'ın yüzü öfke ve tiksintiden oluşan bir maskeye dönüşmüştü. "Sana daha önce de söyledim, seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum, bu yüzden bu gerçeğe alışsan iyi olur."

Seslendirme tekrar başladı. "Paige, bunu konuştuğumuzu biliyorum, ama seninle tanıştığım günden beri hayatımda senden başka kimseye yer olmadığını görmene, gerçekten görmene ihtiyacım vardı. İşte bu yüzden bu evi senin için yaptım."

Paige ellerini ağzına götürerek başını salladı.

"Onu gördüm ve senin olduğunu anladım." Küçük bir yarım sırtıma yaptı.

"Bizim." "Aman Tanrım." Şimdi her şey anlam kazandı. Her konuda onun fikrini sormuştu.

oda. Evdeki kaplamaların yarısını o seçmişti ve hiç şüphesi yoktu. Bunu nasıl görmemişti?

Videodaki Gannon, "Kabullenilmesi zor bir şey olduğunu biliyorum," dedi. "Ama seni sevdiğimi söylediğim ilk birkaç sefer pek iyi gitmemişti. Bu yüzden bu sefer doğru yaptığımdan emin olmak istedim."

Paige'in gözyaşları artık sessiz değildi. "Paige?"

Adını duyunca döndü ve kanepenin arkasında duran Gannon'ı kanlı canlı gördü. Bir türlü dinmek bilmeyen gözyaşlarını silkeledi.

"Seni seviyorum, Gannon." Sözcükleri hiçbir giriş yapmadan, hiçbir birikim olmadan ağzından kaçırdı. Ama artık onları içinde tutmanın bir yolu yoktu. "Sana aşığım ve yemek odanızın duvarını görene kadar bunu fark etmemiştim."

"Yemek odamızın duvarı." Gülümsedi ve elleri ceplerinde kanepenin etrafında dolaştı.

"Sen delirmişsin. Bu gerçekleşiyor olamaz." Paige titredi, uzanıp onun kollarında erimek istedi.

"Al. Yakala," dedi. Bir elini cebinden çıkardı ve ona bir şey fırlattı.

Onu havada yakaladı ve havaya kaldırdı. Üzerinde anahtarlar olan bir anahtarlıktı. "Ev için mi?"

Başını salladı, sessiz ve bekliyordu.

Gözyaşlarının arasından zar zor görebiliyordu. Anahtarlar elinde sıcaktı. Başparmağını anahtarların üzerinde gezdirdi ve anahtardan başka bir şey hissetti. Anahtarlığı tekrar havaya kaldıran Paige'in nefesi kesildi.

Elmas, basit bir bant üzerinde daha küçük elmaslardan oluşan bir haleye sahip şişman bir tektaştı. Nefes almak için çaresizce ve gerçekliğine inanamayarak belinden eğildi.

Gannon, "İstersen tek dizimin üzerine çökebilirim," diye teklif etti. "Ama ikimiz de bunun benim tarzım olmadığını biliyoruz. O yüzden ben sana ne istediğimi söyleyeyim, sen de bana uygun olup olmadığını söyle."

Başını salladı, sesine güvenmiyordu.

"Karım olmanı istiyorum. Gerçekten çok çalışmamızı istiyorum. Senden çocuklarım olsun istiyorum. Kaç tane olacağını bilmiyorum ama muhtemelen bizim gibi gürültücü ve inatçı olacaklar. Bir haberim olduğunda ilk seni aramak istiyorum. Hayatımın geri kalanını sana ayak uydurmaya çalışarak geçirmek istiyorum." Bir elini kısa saçlarının arasından geçirdi. Gergindi. Gannon King tir tir . "Sen hayatımda tanıdığım en iyi insansın ve eğer bunu Nonni'ye söylersen sana pis bir yalancı derim. Ama sen en iyisisin Paige. Zekisin, azimlisin, çok seksi ve güçlüsün. Şu an hariç her zaman ağlamadan bana katlanıyorsun. Ve dünyada hayatımı ve bu evi paylaşmak isteyeceğim başka birini düşünemiyorum."

Paige hâlâ yüzüğü elinde tutarken kazağının koluyla gözyaşlarını silmeye çalıştı.

"Ve bil diye söylüyorum," dedi Gannon, "ev senindir. Hayır deseniz bile. Ama umarım bu yolu seçersen mutfak tezgâhındaki seks anıları sonsuza dek peşini bırakmaz. Ne diyorsun?"

"Bana başka bir kadının seni öperken çekilmiş görüntülerini göstererek evlenme teklif ediyorsun, sonra da bana pis bir yalancı diyorsun ve hayır dersem bana musallat olmakla tehdit ediyorsun."

"Eğer tüm iyi şeyleri görmezden gelecekseniz, evet."

Gülümsemesi yüzünü yaracakmış gibi hissettirdi. "Sadece evet demeden önce emin olmaya çalışıyordum."

"Evet mi? Evet mi diyorsun?" Gannon ona sertçe baktı.

"Evet diyorum." Kadın kendini adamın kollarına attı ve adam onu yakalayarak etrafında döndürdü.

"Tanrıya şükür. Kusacağımı sandım."

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öptü. "Lütfen bana yatak odasının bittiğini söyle."

Bakışları ısınmıştı. "Hadi gidip bakalım," dedi Gannon, onu merdivenlere doğru götürürken.

"Bekle! Yüzüğü takmak istiyorum."

"Başka bir şey giymediğin zaman takacağım," diye söz verdi ve onu kollarına alarak merdivenleri koşarak çıktı.

"Gannon? Bunu kameraya almadığın için teşekkür ederim."

Onu biraz daha sıktı. "Bizden yeterince parça aldılar. Bu sadece sen ve ben için prenses."

EPILOG

I Bu şeyleri giymekten nefret ediyorum." Gannon otelin aynasındaki yansımına acı çekiyormuş gibi kaşlarını çatarak baktı. Parmakları az önce sıkıldığı kravatu gevşetmeye çalışıyordu.

"Ama onların içinde çok iyi görünüyorsun." Paige ellerini adamın siyah takım elbise ceketinin altındaki geniş omuzlarında gezdirdi.

Onun bileğinden tuttu ve önündeki aynaya bakması için kendine doğru çekti. "İyi görünmekten bahsetmişken." Onun boynunu kemirdi.

"İz bırakma," diye emretti. "Ben morarmış bir haldeyken düğüne gitmeyeceğiz."

"Ya kimsenin görmeyeceği bir yerdeyse?" Gannon, parmakları kızın allık pembe elbisesinin geniş askısını omzundan çıkarırken sordu. "Öğleden sonrayı yatakta geçirmek varken neden yine düğüne gidiyoruz?" diye sordu, teninin tadına bakıp tüylerini diken diken ederek.

Paige başını onun omzuna yasladı ve gülümsedi. "Herkes bizim gibi kaçmak istemez, Bay King."

"Mmm. Bayan King. Bunun sesi hâlâ hoşuma gidiyor," diye mırıldanarak bir elini elbisesinin önündeki derin V'ye soktu.

"Şimdiye kadar alışmış olman gerekirdi," diye takıldı Paige, kollarının arasında dönerek boynuna sarıldı. "On ay oldu. Sanırım yatak odasının dışında birkaç saat geçirebiliriz."

"Gösterim turuna çıkmadan önce seninle olabildiğince çok zaman geçirmek istediğim için kendimi suçlu hissetmeme neden olmayacaksın."

Üç aylık yoğun bir süreçte çekilen belgeselinin post prodüksiyonu nihayet tamamlanmıştı ve bir ay içinde gösterime girecekti. Bebeği hayata geçiriliyordu ve bu hayal ettiğinden de iyiydi.

Kings of Construction'ın ilk yönetmenlik sezonu, dizinin şimdiye kadar gördüğü en yüksek izlenme oranına sahipti.

Paige alt dudağını ısırarak, "Anladığım kadarıyla turumda bana eşlik edeceksin," dedi.

"Elbette gidiyorum. Ama bu *Kings*'i tekrar vurmak gibi olacak. Seni asla kendime saklayamayacağım."

Güldü ve onu daha yakına çekti. "O zaman idare ettik. Yine yaparız." Adamın parmaklarını elbisesinin fermuarında hissetti. "Bunu aklından bile geçirme," diye uyardı Paige. "Zaten geç kaldık."

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu kadın kapıya doğru bir hamle yaptığında.

"Gitmeden önce ofisteki Becca'yı arayıp kontrol etmek istiyorum."

Gannon dördüncü kattaki yatak odalarından birini Becca ve kendisi için son teknoloji ürünü bir ofise dönüştürmüştü. Buraya "cennet" adını vermişlerdi ve orada saatlerce röportaj çekip görüntüleri gözden geçirmişlerdi.

"Bunu aklından bile geçirme," diye alay etti Gannon. "Zaten geç kaldık."

Portland Unitarian Kilisesi'nin parlak beyaz kapıları kapanmadan hemen önce geldiler ve kız kardeşinin yanındaki sıraya yerleştiler. "Zamanı gelmişti," dedi her zaman dakik olan Dr. Lisa St. James işaretlerle.

"Seni görmek de güzel Lis," dedi Gannon, kolunu Paige'in omuzlarına dolamadan önce baldızının yanağına bir öpücük kondurarak.

"Mutlu görünüyor," dedi Paige, mabedin önünde bir fener gibi parlayan damadı başıyla işaret ederek.

"Mutlu çok şey var," dedi Lisa ve başını salladı.

Paige çantasından mendil zulasını çıkardı ve bir tanesini kız kardeşine uzattı. Lisa başını salladı.

"Yumuşacık," diye fısıldadı Gannon Paige'in kulağına, başparmağı omzunun çıplak etini okşuyordu.

"Düğünler beni hep etkiler. Hafızam beni yanıltmıyorsa, bizimkinde de gözlerin buğulanmıştı," diye belirtti.

"Alerjiler," diye iddia etti.

Müzik yükseldi ve kilisenin arka tarafındaki kapılar açıldı. Malia, kabarık pembe bir elbise ve yeni uzamış saçlarının üzerine oturan bir taç içindeydi,

koridorda kasıla kasıla yürüdü. Pembe topuklu ayakkabıları eteğindeki kilometrelerce uzunluktaki tülün altından görünüyordu. Önce sıçradı, sonra koşarak koridorun sonundaki adamın kollarına atladı.

Gannon boğazını temizledi ve Paige onun karnına dirsek attı. "Evet, gözyaşı dökmemeye çalış, sert çocuk."

"Kahretsin." Lisa Paige'den mendillerden birini kaptı ve gözlerinin kenarlarını kuruladı.

"Düşün Lis. Sen olmasaydın bu düğün gerçekleşmeyecekti," diye fısıldadı Gannon.

"Tek yaptığım bir hastayı bir deneyle eşleştirmektir." Ama dudaklarında hafif bir kıvrım vardı.

Kilisenin kapıları tekrar açıldı ve bu kez hepsi ayağa kalktı, Carina fildişi rengi elbisesi içinde koridordan aşağı süzülüyordu. Tasarım elbisesi zayıf bedenine sanki vücuduna dikilmiş gibi oturmuştu. Kilometrelerce uzunluktaki duvağı arkasından uzanıyordu. Gözleri sadece kızında ve yakında kocası olacak, Malia'nın hayatını kurtaran adamda olan nefes kesici bir gelindi.

O kadar mutluydu ki. Binada neşe saçtığını hissetmeyen tek bir kişi bile yoktu.

Paige mutluluk gözyaşlarını engellemeye çalışma zahmetine bile girmedi.

"Gannon! Paige!" Malia dans pistini hızla geçti ve Gannon'ın bekleyen kollarına atladı.

"Selam ufaklık." Adam onu döndürerek başlarının üzerindeki tül ve ışıkla örtülü kirlere doğru kaldırdı ve kız ciyakladı.

"Burada olmanıza çok sevindim. Ayakkabılarımı gördünüz mü? Harika değiller mi?"

Paige, Malia'nın tek kolla sarılmasına karşılık vererek, "Müthişler," dedi. "Okul nasıl gidiyor?"

"Güzel! Beyzbol oynuyorum! *Gerçekten* iyiyim," diye duyurdu.

"Eminim öylesindir," dedi Gannon, onu tekrar yerine oturtarak. "Peki yeni üvey baban hakkında ne düşünüyorsun?"

Malia omzunun üzerinden anne ve babasının barın önünde poz verdiği yere baktı. "O en iyisi sayılır. Ve çok zeki. Eğer istersem onun gibi bir doktor olabileceğimi ama kararımı çok erken vermemem gerektiğini söylüyor."

Paige güldü. "Kulağa en iyisi gibi geliyor."

Carina ve Dr. Singh onlara doğru el salladı.

"Gitsem iyi olacak," dedi Malia. "İyi bir dilim pasta yediğimden emin olmak istiyorum." Pembe spor ayakkabıları ahşap zeminde neşeyle gıcırdayarak fırladı.

Gannon Paige'i tekrar kollarına aldı ve müzik eşliğinde hareket etti. "Tanrım, bu çocuğu seviyorum."

Paige, "Bunu korkunç bir insan olursun," diye .

"Belki de biraz içmeliyiz," dedi, yüzü ciddiydi ama gözleri dans ediyordu.

"Çocuklar mı?" Paige açıklığa kavuşturdu.

"Evet," dedi, onu yavaş bir dönüşe yönlendirerek. "Belki üç?"

Paige sırtıttı, kalbi göğsünde şişti. "Üç çocuk. Bu çok fazla." "Evde de bir sürü yatak odamız var," diye alay etti.

Bir dalış için onu arkasına yasladı.

"Bu iyi bir şey, çünkü bu sabah o yatak odalarından birine ihtiyacımız olacağını öğrendim."

Bunu gördü, soruyu hemen ardından gelen sevinç kıvılcımını izledi. Adam onu gereğinden hızlı bir şekilde ayağa kaldırdı ve kadın gülerek adamın üzerine düştü.

"Benimle taşak geçmiyorsun değil mi?"

Paige başını salladı, gözlerini daha fazla mutluluk gözyaşı kapladı. "Hayır. Baba olacaksın."

Onu göğsüne bastırdı ve sonra yüzünü ellerinin arasına aldı. Müzik, ışıklar ve kahkahalar arka planda kayboldu.

"Tanrım, umarım kız olur," dedi ve dileğini bir öpücükle mühürledi.

[Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakın](#)

**Bir ön bakış için okumaya devam edin
Lucy Score'un Welcome Home
serisinin bir sonraki kitabında**

**THE
CHRISTMAS
FIX**

C Makyöz sağ kaşını doldururken telefonunun ekranındaki Cevapla düğmesine bastı. "Hey, Laur. Bana çekim için hazır olduğumuzu söyle," diye talepte bulundu Cat.

Archie onu, "Kaşını indir yoksa alnında tırtıllar geziniyormuş gibi görünmeni sağlarım," diye uyardı.

Cat makyaj sanatçısına burnunu kırıştırdı ve alnındaki kasları düzeltti.

"Evet, o konuda," diye başladı Lauren. "Bundan hoşlanacağını sanmıyorum."

"*Hayır mı* dediler? Akli başında kim yıkılan kasabasının Noel'de bir kanal için yeniden inşa edilmesine hayır der ki?"

"Biliyorum," diye Lauren.

Ama Cat'in keyfi yerindeydi. "FEMA parasını beklemek zorunda kalmayacaklar ve Noel Festivallerinin gerçekleşeceğini ve her zamankinden daha büyük olacağını garanti edebiliriz. Bu da kasaba için daha fazla gelir demek." Cat'in sesi saç ve makyaj odasının beyaz duvarlarında yankılandı.

"Biliyorum. Biliyorum. Koroya vaaz veriyorsun, dostum," dedi Lauren.

"Bununla doğrudan şebekeye gitmemeliydim. Ama kasabanın bir aptal tarafından yönetildiğini kim bilebilirdi ki?" Archie dudaklarına parlatici sürerken Cat dudaklarını kıpırdatmadan yakındı.

"Şey, görüyorsun, Cat. Sanırım kini olan bir aptal. Görünüşe göre *İnşaat Kralları*'nın o bölümü için Merry'deyken bazı tüyleri diken diken etmişsin."

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?" Cat yeni boyanmış tırnaklarını makyaj koltuğunun koluna vurarak sordu.

"Şehir yöneticisi gösterinin kasabasını bir sirke çevirdiğini düşünüyordu."

Cat homurdandı. "Kasabanın en sevilen ailelerinden birinin evini, sarhoş bir sürücünün çarpması ve neredeyse her şeylerini kaybetmelerinin ardından yeniledik. Aynı evin içinde bir metre su var! Hiçbir şey yapmadan öylece durmayacağım!"

"Sesin deli gibi geliyor."

"Kasabayı gördük. Oradaydık. Connecticut, Merry'nin yarısı iki gün önce sular altındaydı," diyor Cat.

"Biliyorum. Biliyorum. Ben de oradaydım."

"Neden şehrin takım buna ihtiyaçları olmadığına karar versin ki?"

"Diğer birkaç yorumun yanı sıra, şehir yöneticisinin ana nakaratı, bazı ağların komşularının travmasından kazanç sağlamasını istemediğiydi."

"Sanki bunun olmasına izin verecekmişim gibi!"

Archie makyaj fırçasıyla Cat'in alnını dürttü. "Ben bu boku yüzüne sürene kadar şu ifadeleri takınmayı kes."

Cat ona dilini çıkardı ama daha sakın bir şekilde devam etti. "Telefon numarasını istiyorum," dedi Lauren'a.

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Demek istediğim, adam hala sen ve sen şehirdeyken çıkan bar kavgası yüzünden kızgın görünüyor."

"*Bar kavgası mı?*" Cat'in sesi, Archie'nin makyaj paletini sallamasına neden olan yüksek bir notaya ulaştı. "*Bunu* bana karşı mı kullanacak? Belli ki daha önce hiç bar kavgası görmemiş ya da bir kadının kendini savunma hakkı olduğuna inanmıyor. Her iki durumda da onu eğitmek zorunda kalacağım."

"Bilemiyorum, Cat. Görünüşe göre senin, kasabasındaki felaketi reyting uğruna istismar etmek isteyen bir Deccal TV yıldızı olduğunu düşünüyor."

"Umarım başka bir şey söylüyorsundur."

Lauren gergin bir şekilde güldü. "Dürüst olmak gerekirse, bence adam kırılma noktasına kadar stresli. Yani, hasarın ne kadar kötü olduğunu gördünüz."

"Hamilelik hormonların seni yumuşatıyor," diye iç geçirdi Cat. "Bana numarasını mesaj at."

"Tamam, ama-"

"Bunu nezaketle hallededeceğim," diye söz verdi Cat. "Bütün 'sen koca bir aptalsın' hakaretlerini şimdi çıkarıyorum. Sadece şu şehir yöneticisi adamın reddi hakkında henüz kanala bir şey söyleme. Bir Noel özel programı yapıyoruz ve Merry'de olacak."

"İyi şanslar. Lütfen onu ağlatma."

Cat bağlantıyı kesti ve sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Hamile kadınlara bağırmamalısın," dedi Archie, Cat'in çenesini eliyle tutarken sahte kirpiklerle yaklaştı. "Kılını bile kıpırdatma."

"Lauren'a bağırmıyordum. Bir şehir yöneticisinin, kasabasının tüm turizm gelirini kurtarmak için altın bilet olabilecek bir şeyi reddetmesi gibi aptalca şeylere karşı hoşnutsuzluğumu özgürce ifade etmeme izin veriyor."

"Uh-huh." Parmakları kirpikleri ustalıkla yerlerine bastırdı.

"Kasaba harap olmuş durumda. En büyük gelir kaynakları her yıl düzenledikleri Noel Festivali ve devletten aldıkları para Aralık ayına kadar onları ayağa kaldırmayacak."

"Mmm," dedi Archie, yanaklarının çukurlarına bronzlaştırıcı sürdü. Cat'in telefonu kucağında Lauren'dan gelen bir mesajla çaldı.

Lauren: "İşte numarası. Noah Yates. Kibar ol!"

"Kibar ol," diye mırıldandı Cat.

"Surat asmayı bırak," diye ısrar etti Archie. Pelerini onun üzerinden çekip aldı ve onu aynaya doğru çevirdi. "Huysuz olmak için fazla güzelsin."

Aynada onun eserine baktı. Stüdyoya yarı uykulu bir halde, dünden kalma saç spreyi aceleyle bağladığı atkuyruğuna zarar vererek girmişti ve şimdi kapaklara layık bir model gibi görünüyordu. Ya da en azından tanıtıma layık bir TV yıldızına.

"Sen kahrolası bir dahisin, Archie. Sen ve senin tanrısal ellerin ve sihirli iksirlerin."

"Eşcinsel bir adam ve onun Sephora'ya olan derin sevgisinin çözemeyeceği bir şey yok." Archie saatine baktı. "Kameranın önünde ateşli olmanı talep etmek için kapıya dayanmalarından önce beş dakikan var. Git aramanı yap ve şehir müdürünün içini boşalt."

Cat ona bir öpücük kondurdu, ustalıkla sürdüğü menekşe rengi dudak parlaticısını ağzına bulaştırmamaya dikkat etti. "Yapacağım."

Odadan çıkıp koridora saklandı. Dergilerde yayınlanmak üzere solo şovunun ikinci sezonu için tanıtımlar çekiyorlardı. Görünüşe göre,

Bir kadınsa bir ev yenileme programına ev sahipliği yapmak, dört inçlik Jimmy Choos ve kızcık rengine muhteşem, fit bir elbise giymesini gerektiriyordu. O buna aldırmadı. Çekimden sonra tamamen saklayacağı bazı tasarımcı kıyafetleri izleyicilerin dikkatini çeker ve küçük bir kızın bile balyoz ya da daire testere kullanabileceğini düşünmesini sağlarsa, Cat işini yapmış sayılırdı.

İnsanlar onu güzel Barbie kutusuna koymaya devam etmek istiyorlarsa, derslerini alana kadar tekrar tekrar kesmeye ve parçalamaya devam edecekti. Güzel olabilirdi ama bu onun aptal ya da aciz olduğu ya da kimseye en ufak bir bağımlılığı olmadığı anlamına gelmiyordu. Catalina King reality TV'de tırnaklarıyla kazıyarak yükselmiş ve sadece kendi programında başrol oynamakla kalmamış, aynı zamanda yapımcılığını da üstlenmişti.

Ve yüzünü bir fark yaratmak için kullanma şansından daha çok sevdiği bir şey yoktu. Elbette, bu onu halkın incelemesine açıyordu. İki hafta önce, bir hevesle platin rengi saçlarını seksi bir karamel rengine boyamıştı. Twitter aklını kaçırmıştı. İnsanlar hâlâ sarışının daha iyi olup olmadığını tartışıyordu.

Cat dikkatleri üzerine çekti. Hayatı mükemmeldi. Zorlu bir iş, jet-set bir yaşam tarzı, sıradan tüketim için yeni, ilginç erkeklerin hiç bitmeyen bir geçit töreni ve yeni yılda onu TV yıldızlığının ötesinde gerçekten önemli bir şeye götürecek bir proje.

Ama şimdi ve o zaman arasında Merry duruyordu.

Yates'i aradı ve telefon çalarken ayakkabısının ucuyla sabırsız bir ritim tutturdu. Birkaç kez çaldıktan sonra telesekretere düştü. Bağlantıyı kesti ve geri aradı.

"Ben Noah," diye bağırdı diğer uçtaki adam. "Bay Yates," diye başladı Cat. "Ben Catalina King."

Telefonun diğer ucundan Tanrı'ya karşı dürüst bir hırıltı duydu. "Bunun için zamanım yok," diye tersledi.

"Açıkçası, Bay Yates, şehrinizin zamanı yok." Cat arka plandaki konuşmaları duydu.

"Dinle, her kimsen," diye tersledi Noah. "Burada bütün bir kasabayı kurutmaya ve hasarın tam olarak ne kadar büyük olduğunu anlamaya çalışıyorum. Elimde aylarca evlerine dönemeyecek insanlar ve umudunu kaybetmekte olan bir kasaba var. Bir TV programının gelip reyting ve reklam için acıklı bir hikaye anlatmasına ihtiyacımız yok."

"Neye ihtiyacınız var?" Cat soğukkanlılıkla sordu.

"İşime geri dönebilmem için hayır cevabını kabul etmeni istiyorum. Daha önemli şeylere ayırmam gereken zamanı çalışıyorsun."

"O zaman belki bir dahaki sefere telefona cevap verme," diye alaycı bir şekilde önerdi.

"Harika fikir," diye karşılık verdi.

"Tiradınıza devam etmeden önce, burada neyi geri çevirdiğinizi düşünün. Size hızlı bir şekilde yeniden inşa etme şansı sunuyoruz. Merry'yi Noel'e kadar ayağa kaldırma şansı. Şükran Günü ile Yeni Yıl Arifesi arasında şehrinize ne kadar para geldiğini biliyorum. Parkın çalışır hale gelmesine yardımcı olabiliriz-"

"Senin saçma sapan merhametine ihtiyacımız yok ve eminim ki tırnaklarını kırarak etrafta dolaşan ve kasabamı bir gösteriye dönüştürürken sakinlerimin yüzünü yumruklayan bir reality TV yıldızına da ihtiyacım yok. Biz iyiyiz. Size ihtiyacımız yok." Ve bununla birlikte telefon bağlantısını kesti.

Cat derin bir nefes aldı ve telefonuna ters ters baktı. Noah Yates'in az önce kimi kızdırdığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama kesinlikle öğrenecekti. Noah istese de istemese de Merry'nin Noel'ini kurtaracaktı.

"Cat?" Bir prodüksiyon asistanı kapı aralığından başını uzattı. "Fotoğrafçı seni bekliyor."

Asıl soru şuydu: Noah Yates onun için hazır mıydı?

Yazarın Notu

Sevgili okuyucu,

Aman Tanrım, size şunu söyleyeyim, bu kitaptaki duş sahnesi sonsuza kadar aklımdan çıkmayacak, peşimi bırakmayacak! Sadece seksilik kısmı değil, tüm o savunmasızlık olayı. Birbirlerinin damarına basan çiftler yazmayı *seviyorum*, bu yüzden sonunda gardlarını indirdiklerinde daha da yoğun oluyor.

Ayrıca Paige ve Gannon'ın birbirlerinin gerekli ve ilginç şekillerde büyümesine yardımcı olmalarını da çok sevdim. Bana göre sağlam bir çiftin tanımını budur.

Ve tabii bir de evlenme teklifi var. Sadece onun için koca bir ev *alıp tasarlamış* mı? Evet, bu çok ateşli.

Paige'in iş sorunları kısmen Jennifer Lawrence'ın *LennyLetter*'da erkek oyuncularının kendisinden çok daha fazla para kazanması ve kendisi için daha fazla mücadele etmediği için hissettiği sorumluluk hakkındaki makalesinden esinlenmiştir. Bence bu birçoğumuzun ilişki kurabileceği bir konu (milyonlar için pazarlık yapmamak ama karşılaşacağımız etiketler yüzünden dünyaya ne istediğimizi söylemekten korkmak).

Her neyse, *Bay Fixer Upper*'i aldığınız için teşekkürler! Bu benim onuncu kitabım. Buna inanabiliyor musun? BEN DE. Eğer sevdiyseniz, lütfen yorum bırakmaktan çekinmeyin. Sizce ben bir kurgu yazma dehası mıyım? Haber bültenime kaydolun ve yeni çıkan tüm kitaplardan haberdar olun. Facebook ve Instagram'da okuyucularla konuşmayı seviyorum, beni bulun ve sohbet edelim!

Yazdığım bir kitaba zaman ayırdığınız için tekrar teşekkür ederim, muhteşem okuyucu!

Xoxo,
Lucy

Teşekkür

Bay Lucy, beni rahatsız eden, sıkan ve dikkatimi dağıtan ayrıntılara yorulmak bilmeyen bağlılığınız için.

Dawn Harer ve Amanda Edens ne yazmak istediğimi bilme yetenekleri için.

İlham, o vefasız kaltak, Gannon King' sayfada hayat verdiği için, zaten tam olarak şekillenmişti.

House of Cards, The Unbreakable Kimmy Schmidt için Netflix ve *Arrested Development*.

Peynirli Gordita Crunch için Taco Bell.

Okuyucularım her zaman coşkulu amigolar oldukları için.

Daha fazlasını ister misiniz

Ailesinin gözlerinin içine bakamayacağı
kadar ateşli bir romantizm

Özel içeriklere, en son haberlere ve genel
Score saçmalıklarına sahip olmak için
Lucy'nin haber bültenine kaydolduğunuzdan
emin olun
doğrudan gelen kutunuza gönderilir.

Yeni kayıt olmak için luc/score.net adresini ziyaret edin!

İletişimde kalın . . .

[Lucy Score'un web sitesini](#)

[buradan ziyaret edebilirsiniz](#)

  [cyscorewrites](#)

[/scorelucy](#)

Bu kitabı beğendiniz mi?
[Buradan inceleyin!](#)

BookDrop

Bir sonraki okuma için hazır mısınız?

BookDrop'a katılın ve sadece sınırlı bir süre için seveceğiniz yazarlara ait en iyi e-kitap tekliflerini doğrudan gelen kutunuza alın. Uzman yayıncılardan oluşan ekibimiz tarafından size özel olarak hazırlanan yeni favorileri ve birçok türde özenle seçilmiş harika teklifleri keşfedin.

Canınız ne istesin, sizi teminat altına aldık.

[Bookdropdeals.com](https://bookdropdeals.com) adresinden bugün giriş yapın

Veya bizi sosyal medyada

takip edin:

 [@BookDropDeals](https://www.facebook.com/BookDropDeals)

[/BookDropDeals](https://www.instagram.com/BookDropDeals)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.